

7897

శ్రీ లోక కల్యాణం

ప్రథమ సామ్రాజ్యము

[1-2 అశ్వాసములు]

[Sines and Signs of Sciences]

ప్రథమ - ప్రకాశకుడు

భువనగిరి విజయరామయ్య, A,

ప్రతిభావతి - శాంతివాణి - ఇత్యాది

[EEO ప్రతులు]

ప్రముఖములు }
గ్రంథకర్త

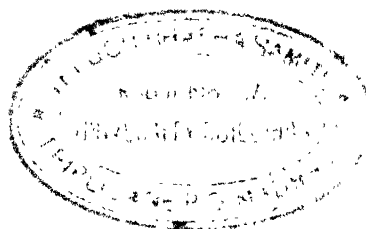
1953

కల }
రు. 2-0-0

విషయ సూచిక

(ప్రథమాశ్వాసము.)

కవిజన్మస్థానవర్ణనము	పుట 1
శ్రీ రామచంద్రపురాగ్రహారకథ	9
అగ్రహారవర్ణనము	40
బ్రాహ్మణవృత్తి - పరివర్తనము	44
గంధకర్తృపంచాదికములు	47
కృతీసంకల్పము	58
స్వప్నవృత్తము	86

ద్వితీయాశ్వాసము.

స్వప్నవృత్తతత్వాన్వేషణము	94
శాస్త్రసర్గమార్గాన్వేషణము	100
ప్రకృత్యావిష్కరణము	108
సృష్టికిఁబునాకులు	106
వెలుగుమబ్బులు (Nebulae)	112
కణసంఘములు	115
క్షీరోదధి - సక్షత్రమండలము	117
సక్షత్రములు	118
అగ్నితత్వప్రకంస	127
ద్రవతత్వప్రకంస	128
పృథ్వితత్వప్రకంస	129
ఇసుటోపులస్వరూపస్వభావము	130
శక్తిప్రకంస	136
సూర్యభగవానుడు	138
సూర్యగోళోపరిభాగము	143
బుధగ్రహము	150

సృష్టగ్రహము	152
అంగారకగ్రహము	153
దిచ్చిన్నగ్రహము	155
శనిగ్రహము	157
వరుణగ్రహము	160
నభస్తూణుడు(ఇంద్రుడు)	161
ప్లుతగ్రహము	163
బోడులెక్క	163
జ్యోతిర్మానదండము	164
ఉపగ్రహములు	168
చందమామ	169
జాబిలిలోనిమచ్చ	170
గ్రహణములు	175
చంద్రములు	179

పీఠిక

ఈలోకకళ్యాణ గ్రంథరచనమునకు రెండు విషయములు నన్ను ప్రోత్సహించినవి. మొదటిది—ప్రథమాశ్వాసమున 347 వ పద్యమున “నాణికోడ మదిష్టదేవముకోడ యుగపదానందభోజ మొదపు” నను నదియు ద్వితీయాశ్వాసమునందలి 65 వ పద్యమున “ఉ॥ ఆవలనేని యెట్లయిన నొనని నాకొక కాలయాపనం జై విలసిల్లు నిశ్చయమటంచు నొకింతన బూర్తికానినా నావిధకల్పనాగతికి నచ్చిసమార్గమటంచు హర్షచోకోవిధి బూనువాడ నొకకోయధియంతటి యీనుహాకృతి॥ అనునదియు నైయున్నది. ఇక రెండవది యాంక్షేయమున ప్రతిష్ఠాక్షీపి ముఖ్యముగ దెలియదగిన ఆధిభౌతి, కాధిదైవి కాధ్యాత్మిక విషయములను సంక్షిప్తములుగ సంగ్రహించి సంపుటములుగ లోకమున కందించిరి. అట్టిది తెలుగునంగూడ నూడిన బాగుండునని 18-1-1925 వనే నానుడిం బ్రవేశించియు “విజదారనుకోదర పోషదారమై” యనలంబించు కొనిన వృత్తిభారము సందీయమిచే నానందకల్ప మప్పుడప్పుడ్రదేకించుచు డిందుచునుండుటచే వలసినంతత్యరలో దదుశ్యమును పూర్తియగుటకు విలుగా లేదు అయినంతవఱకేని జరులకందింప ధనాభావమడ్డుకావుటచే నిప్పటికీ ప్రథమసంపుట మొక్కటియే ముద్రింపబడనయ్యెను.

ఈరచనము ప్రాముఖ్యముగ పనసరూపముననే గూడదగినది యని యెఱింగియు గణవృత్తాదివ్యామోహమున నీ తొలిసంపుటము పద్యరూపముననే సమకూర్పబడినది. తతిష్ఠా సంపుటమున నచన రూపముననే వెడలిపఁగోరికగలదు. తత్తత్తమయోత్సాహమెల్లుండనో. ఈ సంపుటములలో వివరింపబడఁగలవిషయము లనేకము లతిగుహ్యములు నత్యంతవిచిత్రములై చదువరుల కాహూహలము నినుమడింపఁ జేయుననుటకు సందియము లేదు.

ఈప్రథమసంపుటయు రెండాశ్వాసములగ్రంథము. మొదటియాశ్వాసమున గర్భజన్మస్థానము జన్మకుఁగ త్యాములే వర్ణింపబడినవి. రెండవదానవ్యక్తీకరింపబడినవిషయము లిందుఁబొందుపఱుపబడిన విషయ సూచికవలన విశదములుకాఁగలవు. ఇప్పటికింక రెండుసంపుటములగ్రంథమే సిద్ధమైనది. వ్రాయఁబడవలసినపంపుటములింక ననేకముగలవు.

ద్వితీయసంపుటమున రెండవశ్వాసములుకలవు. 3. 4 ఆశ్వాసములు. మూడవయాశ్వాసమున భూగోళప్రాచుర్యావము. గోళసూర్యము తదాయుర్దాయము తదాకరణపరిణామాదులు, నందలియాస్తిపాస్త్రులు. తదంతర్భూగర్తవ్యములు. దగ్గి-మపరిణామాదులు, శక్తివశంసయు నిత్యాద్యనేకవిషయములు ఘాటించబడినవి. నాల్గవయాశ్వాసమున జీవసృష్టియు, తత్ప్రారంభస్థితిదోషపు కొండగుర్తులు (fossils) ను, చరాచరజీవప్రాతిపదికలగు నజ్జననర్జనశైశములు, పృథ్విప్రపంచము. తదభివృద్ధిప్రచారాదులు. తదాశాసనాదులు, నిర్బీజకములు, స్త్రీపురుషలింగద్వితీయకములు, చరజీవసృష్టిక్రమము, క్రిమికీటకగర్భసృజనమత్స్య పక్షిపశుప్లవంగవానరసరజాతులు, తదవయవవిన్యాసములలోని పోలికలు భేదములు, వివిధావయవవిన్యాసపరిణామము, మనఃపత్వప్రాచుర్యావము తదభివృద్ధియు, ప్రేమావిష్కరణము సంఘజీవప్రాతిపదికలు, నండఁపిడస్తనియితృజాతులు వీనియంతర్భాగములుం గలవు.

తృతీయసంపుటమున నైడవయాశ్వాసమున బహుప్రపంచము ప్లవంగప్రపంచము వానరప్రపంచము పీనిగమసగమనావయవవికాసము, మనుషప్రపంచము. నదివానరములకుగలపోలికలుభేదములు, ప్రాచురికమనుజులకాశములు (జావా. పెక్. నియండర్తాలు ఇత్యాద్యస్థిసాక్ష్యములు) భూజలభౌగవరివర్తనములు, నాదిమనరసంధవచూత్తరదక్షిణార్ధభూగోళములయుగప్రాప్తములనుట, ఆసియానుండి యమెరికాకు వలస. భూవయఃకాలవిభాగము నిత్యాదు లుండును.

ఇతరబ్రహ్మవింశతిపదగలవిషయములు గోళకములు గలవు. ఇవియన్నిసంపుటములగునో యిప్పుడంచనా కందవు పూర్వకాలపుబాటలు వర్తకములు వర్తకసంఘములు, చక్రావిచ్ఛావము మతము, దానినానాత్వము, సంస్కృతిజనము, వివిధసంస్కృతులు, సనాతనులవిజ్ఞానము, అధునాతనాదృతవిజ్ఞానాభివృద్ధియు నిత్యాదు లసంఖ్యాకము లుండును.

ఈవిషయగ్రంథమున నాకువచరించినగ్రంథరాజములకు తత్ప్రణేతలకు తత్ప్రాప్తిస్థానములగు పుస్తకజాండాకారసంస్థలకు నభివందనములొనర్చుచు రచననిట్లే సాగించుచుండునుని మనవి.

గంటూరు
విజయవత్సర
విజయదశమి

భువనగిరి విజయ రామయ్య
ప్రతిభారవి, కవిశాకలాది, ఇత్యాది

శ్రీ లోకకల్యాణము

అవతారిక-పదమాశ్వాసము

శ్రీ

భూభోగరిగంస పడ్చిధముల (నేరేసం దజ్జాలమి
ధ్యాభావంబు నెఱుంగ లేక రసచిత్రాంభోధిధంగంబులు
దాభీలంబున దూఱును స్థల కుపాస్యస్థాన మై ప్రాచుస
చోభాత త్వము నిత్యభూతి రచియించు స్తోతకల్పాణము || 1
క॥ శ్రీకారీవాణీసుల

నాగమముల దిగధివతుల నాయుధతతుల

శ్రీగణనాథుని గవుల

ఫీసురువుల వర్ణ వాక్తతి న్నుతియింతు || 2

చ॥ గ్రహముల దారణావళుల గాలముల సృషిగోత్రజాలము
బహుళపురాణంఘముల బాధివుల స్పృహనీయస్వస
న్నానానమాల విభక్తుల గుణంబుల భక్తుల వందనీయస
ర్వహితమనీమల నైలాచి ప్రాంతల గూర్చు నిష్కళక్షణో || 3

మ॥ జయసంకల్పముల స్వయంవదమహాశక్తితయానుగ్రహ
ప్రియసంభావనల న్దురుద్వమపరాసోమసంహరిని
శ్చయభూతక్రియల శ్రీతార్తిహరశేచ్ఛాజాతసంచారిపు
న్నయసర్వాధిక దేవహానితతుల న్నాధింతు శాంతిము || 4

—: కవి జన్మస్థాన వర్ణనము :—

కా॥ శ్రీకృష్ణానదిదక్షిణంబున జతుర్వేదిజ్ఞుల శ్రీయతుల్
శ్రీకృష్ణప్రతిమ బృహన్నతులు భక్తిజ్ఞానకల్యాణస్థితే
కా కజ్జాల్నిరుపేదలు స్థులు మగ్ధుల ల్క-లడంబుగాన్పి నా
కైకభ్రాజితక్తి గుంబు మహాహేమప్రభ ప్రాజ్ఞుల || 5

కా॥ దాదా లేడొం బొంకుటిండ్లు గుడిసె ల్లావు ల్క-లేడొం
నాబస్తీని తెలంగు నానాగమ ప్రాయగ్గాదనూ ! మేలిమి
స్తాబై రంగులచీరె గట్టి కళల న్నా నొప్పికల ముగ్ధులు
స్తాబై తానెఱసోయగణిత వృత్తంబై వనర్కలగణి || 6
గీ॥ ఇరుదెగుల సూత్రపట్టినచూస రకపు

మేలిలోగిళ్ళోడి విశాలనఖ

లింగులై పెంటకుప్పలు తఱుచు లైన
సందుగొందులు దానఁ బసందుజెందు॥

7

మ॥ అల మున్నీగునుజోటునాటఁగొను హెచ్చా? యెందు నాయూరిలో
జలదారు ల్కడువిండి పొర్లఁబడి స్వేచ్ఛ న్నాబ్బలు నెక్కాలము
వెలితెన్నాంచనినుఁజో నుశకము స్పృహించ నందే రుజ
తెలయు న్నామరతావలైచులి తేడ్చిభత్సమర్వాసన॥

8

శా॥ ఆవారాష్ట్రధిఁ బుట్టెనందు భువనవ్యాపారలుంటాకహఁ
లావిక్రాంతి యిసీ! గళెంబు దిగువ్వలంబయ్యెనే యూలి? కే
దీ? విశ్వలంబు లేక పాప నాదుఁ డిహిభూషణఁ డైచిక్కి నా
నావిక్రాంతిఁ బుట్టెనీట నెట జన్మం బందుకోగోదగతి॥

9

మ॥ అది యబ్రంబెకదా! యెక్కిద్రుతిను నైద్యంబంది ముక్కోటులా
త్రిదశు ల్బుద్ధురామయస్థితఁజో దీపించట ల్లంబురగ
బది నొక్కందుగ నైదులున్నను రుజ త్రోవంబులొ వారికే
న్మదుకే చిక్కదు రోగుల స్పృతుకు లేని స్పృశముం బయ్యెడి॥ 10

సీ॥ అచటి సత్యము నిగ్గు సరయఁగావలయుచో

న్యాయసంస్థల సుంత డాముఁ జాలు

నచటి సమృద్ధముపెం ఎనుభవించుటఁ గోర

నడిబజారున నొక్కఁకుడియ చాలు

నచటి నిర్మోహత్వశుచిఁ జూడఁ దలఁచినా

రాత్రివేళ నొకింతయూత్ర చాలు

నచటి భక్తిప్రకరావలోకనముకై

దేవళింబులఁ జేరఁజోవఁ జాలు

నచటి దాత్మత పీక్షించునాన గున్న

యాచకని వెంట వెరగంటయైనఁ జాలు

నచటి భూతదయాళుత్వ మాకలింప

బడుగుఁగుక్కలగుంపు నెన్నడినఁ జాలు

11

సీ॥ రెండుమాడంతెన్ను లుండు మేడలు కాని

యవి నూర్చుదారికి నెడ్డుపడవు

దేశాభిమానంబుఁ దెలుపుజండా లుండు

నవి మిన్ను రాను తెంటైన లేదు

అట గృహరామంబు లలరుచుండును గాని

సందనననముపై జిందుఁ గొనవు
అందక త్తియలు సందం దుండుదురు గాని
దేవకన్నియల్పపై దివియఁబోవ
రిండ్ల కేతెంచి గోవు పాలిచ్చుఁ గాని
కామధేనువుపైనను గాలుఁ ద్రవ్వ
దాయతిము లైనచెర్వు లం దమకుఁ గాని
బోవు మానససరస్విపై బోకుఁబూని

12

చ॥ మనుపతిపోల్కి “సల్వకెసపో” మ్మనుయోగ్యత లేకపోయిం
నగుణులై నదామ్యులయి కల్గిని లేమిన్దైన సాధువ
ర్ణనమాను వేదవృత్తియును సత్త్వము నీడని బ్రాహ్మహోత్రియు
ల్లినదిననూత్నధర్మ బరదేవుని గొల్చెద రప్పురంబునక॥
నీ॥ వేదవాదములందు వేడక లేమోగాని

13

దావా ల్పుజించునాస్థ కడుమెండు
సత్యసంభాషణాన క్తి యేమోగాని
కూటసాక్ష్యము నేర్చుకోర్కి మెండు
శమదమసంపత్తిసంగ మేమోగాని
తార్చుకూర్పుల ప్రవర్తనము మెండు
దానధర్మాదృతి సనకు లేమోగాని
వడ్డికి వడ్డలవాంఛ మెండు
అగ్నిఁజోత్రార్చనమొల్పి హరి యేమొ
యితరసంసారముల జిచ్చు లీడుట మెండు
దళితశనిశకవాదదుష్కలంబు గన్
నగరిమందలి బ్రాహ్మణసామన్యులు॥

14

నీ॥ ఏడాది కొక్కనాడే నింట బోయినాఁడు
నవనగంబే లేనియట్టివారు
ముష్టిలో భుక్తియు న్ముక్తియు న్ముడిపెట్టి
వడ్డివర్తికముఁ జేప్పువారు
వీలున్న లేకున్న వెంటసింబడి పావు
కే నబద్ధపుసాక్ష్య మిచ్చువారు
గుంకిక్రంకనిప్రాద్దు గుడ్డమామంగుళో
దేవపాగా పికె తిరుగువారు

చీకటివిలాసములకునై సిగ్గువీడి
పంచపంచలపై కెగలబ్రాకువారు
దలితశిశుకన్యాదిదుర్బలులు గర్త
నగరిమందలి బ్రాహ్మణనామధరులు॥

15

ఉ॥ రాజకులంబు ము స్ఫురెనురామహతం బెఱిగె తప్పితాటి యే
యోజనో శేషమన్న నదియు న్దురుపాండవకక్షుఁ గూలె వి
భ్రాంతిస్త్రీయుతాంగవిభుభద్రపదాదృతి రాజచిహ్నమా
టాజయచిహ్నధారుతకదా ! అట క్షత్రియనామధారికులో॥

16

సీ॥ గన శిశ్నాగంబుఁ గవచంబు ఖడ్గంబు
నేయంబనలతో లయింపఁబడియె
గ్రంథపద్ధతి ధానిగారుడవ్యూహము
బ్రాహ్మణురాగంబులై తనరై
సత్ప్రశస్త్రపాశ ముఖిసతాపంబు
నొగ్గంబు శౌర్యంబు వీటిఁబోయె
పరపదాతితురంగభద్రభరణచమూ
శిక్షావిధానంబు శిథిలమొండె
ద్యుంధ్యుసంకులతుములయుద్ధమాలలోన
వాహినులఁ దీర్చి తేర్చునుసాయపాశము
స్వప్నసంప్రాప్తగాధయై నమసిపోయె
క్షాత్ర మండేడ ! దానిపసక్తియేడ ॥

17

సీ॥ ఉద్యోగవృద్ధికిఁ బయింపొరు లోపరాదు
తెరవాల్లలో క్షాత్ర మరయుఁ గలదె ?
దేశీయసభఁ జేరునాశె న్నృజ లేయు
మగ్నీతి క్షాత్రంబు దొరకఁగలదె ?
స్వప్రయోజనముకై పరుల వేదించి వి
త్తిముఁ గూర్చుపడ్డ క్షాత్ర మననగునె?
బండిపోలులచేఁ బ్రపంచసౌఖ్యముఁ బొవు
శ్రవ్యానులక్ క్షాత్ర మునత యున్నె ?
ధనము లోకులవద్ద నప్పునకుఁ దెచ్చి
నామధారియు నొగ్గ చెంగలించి

చెడు దివాలాలలో తూత్రి మడుగు గలదే!

తూత్రి మం దేడ! దానిప్రసక్తి యేడ!

18

సీ॥ తూత్రిచిన్నము తైసరక్షకబలంబు

లందు మేల్తుపాకీటతో సహరహంబు

జేయుచుండుకవాళు విచిత్రగతులు

నదియె యట నప్పు డున్న తూత్రింశ మయ్యె॥

19

చ॥ అలక! కబేరు డన్న నిధు లం దొకతోమ్మిది! యన్న గొప్పయో!

యలరును గుంటురి స్పదిపదార్లగులక్షల కేసులై వణి

క్కలమణు లాపురిసమల గోవెలల వృక్షి విప్రులం దనా

కులమగుభక్త జూపుచు నకంతిత్తమై తమబేర మొప్పగె॥

20

సీ॥ తొలిహంగునకు గర్జముల గొర్చి గడియించి

వదివేళ్ళి కుంగరా ల్పట్టువటచి

రంగురంగుల నిల్లు సింగార మొనరించి

యినుపపెట్టెను వీధి కెదుటఁ బెట్టి

వేళ్ళేటుసంచుల వెలయ నాణెములుఁ గెం

పులు వ్రజములు నోల్లు నిలిపియుంచి

నచ్చినవా రెదివలచిన ము స్పృటి

వానినెల్లను జూపి భాగ్యశాలి

యితఁ డన న్నేనుఁ గాంచి తా నెందుఁ జేయ

నట్టిబేరము చేసెడునెల్లు మెలంగి

వలచి భాగస్థు లగువానివలన నెనయు

లూడ్చికోసి దివాలనుసెట్టు లందు రెందు

21

చ॥ “నమ్మడు నమ్మకండుఁడు మనంబున మిమ్ముఁ దొంగి మొన్న మే

ల్కొమ్మిడి బేరమాడఁ గడఁజోద్యపులాభనా కళా చూరగు

లిమ్ముగ గొకొను”డనుచుపచ్చి దురాశలఁ గొల్పి వారివి

త్తిమ్ముల గుంజి నష్టమని దొలుక బేరము నుందు రెప్పుడొ॥

22

సీ॥ బేరంబునకు వచ్చువారికే గోరిన

దానికంటెను మేలువానిఁ జూపి

మొం దిచ్చుదాని మి క్కొని చవుకగా

ధరిజెచ్చి నొక్కొంచి ములుఁ గొల్పి

నమ్మించి పడుపి నాల్గేసికెల్లుగా

దక్షిణవానిపై నెక్కజేసి
యింతడ బ్రీవుడు లేదెట్లన్న మీపద్ద
డ బేడకేగు నం చుబ్బు బల్కి
వడ్డమరి కుంచి భాతాన వ్రాలు బొంది
కోర్పులకు లాగి చివరకు గొంప గోడి
సమ్మి పడ్డముద భ్రష్టులన్ని గుంజ
పట్టికేమిద్వారేకులు నలభుర్కురటా

21

ఉ॥ పెద్దల కెందు శ్రుత్యము పెంపు స్వకష్టఫలంబె కాంగ నా
పనితేనెని గూలు జెఱుప స్థలపెట్టి నేర్పు నోమ్మ మే
బుద్ధు లెఱుంగుకో ననుకో గడుకే రని సూర్వ బాదజుల్
ముద్దుల వాండిపంటలను మోదముల వ్వసియింతురచ్చటకా॥ 2

సీ॥ బ్రాహ్మణుం డెక్కడ? రాజేక్ష? వర్తకుం
డెయ్యెడ? శూద్రుల కెందు వీరి
యదుగుల మడుగుల సద్దుచండంగ నేమి
కర్మంబుకాలెనో కనము వినము
సౌఖ్యలాభంబు లీజాలువృత్తులకెల్ల
వారును వారిసేవలకు వీర ?

సకలజీవులకునుజనకుం డౌడెనంబు

కోర్కెయే యిది? పరిగుణమె కాక
యనుచు దొలిజడ్డు వికిచి సమస్తవృత్తు
లందు బాల్గొని దేశసౌఖ్యంబు గౌర
వంబునకు బెంపు సమకూర్చుపాదభవులు
పలువు రాగర్హపురి గీర్తి బరంగుచుందు॥

సీ॥ మత్తాల నీయకి మాన్యము ల్స్వంతము
ల్లా సుఖంచుచు నుండునునులు గలరు
కల్లచే ల్లాకట్టుగా నన్ను గొని త్రాగి
చెఱకేని జంకసిదొరలు గలరు
పగలు మూలలువిప్పి సగమురేతిరి గన్న
మల దూచువురుపోత్రములును గలరు
కృషి కిష్టపడక యేమిషయె కైకొని ముష్టి
దిరుగాడు చుండు సోమరులు గలరు

అప్పుడుగువారి రాదీసి యధికవ్రత

ములను వ్రాయించి సొమ్మిక జాలుముచేసి
రచ్చ డిక్రీల బొండు దుర్మార్గవగులుఁ

గలరు పలుతెటగులుగ నాగర్తపురిసి॥

26

శా॥ చాతుర్వర్త్యము “జన్మవాక్కునునుడు ల్పశ్శములీ బుద్ధిమే
భాతీష్ట్యమువెంట నేర్పడుట సిద్ధాంతం బటంచు నృప
జాతంబైచిను వర్ణభేదములకు నన్నిస్థి న్నిమిచ్చించి వ్య
త్యాత్యత్యంబుల స్వేచ్ఛ సంత్యజులు గాంత్రందక్క జోభ్యుల॥ 27

చ॥ నవనూ ప్రాపింబులనె నొననీయరే? వాడువాటి కు
త్సనకరభావసంచలనదక్షరసప్రసరత్కథాళి మా
నవబహువర్తనంబులను నన్యతరంబుగ దిద్దు టొప్పుట
చు వివిధనూత్నవైఖరుల జూపుకవు ల్కల రమ్మహాపురి॥ 28

సీ॥ వచ్చావటే! నన్న మెచ్చావటే! ప్రేమ
దెచ్చావటే! యనుదిట్టకవులు
పోకవే! న్నాపెన్ద్రాకవే! నపుబాట్ల
దేకవే! యనుపట్టిదివ్యకవులు
నోతెప్ప! నీతెన్ను జాలిన్ను! నీతెన్ను
దీ! యున్ను రం చుం దిపురుకవులు
“పోయావ నాయాల నీయాన వేయింప
దేయాని” యనిపలుక చీలుకవులు
భావకవంబు! లేక స్వభావకవన
మేము! పనినర్థనాభావ మెందునూ
మొక్క! పాతకభావనగోగ్యతాని
కయిగిల మాకవిత్వ మన్యపుఁ గలరొ॥ 29

ఉ॥ భావము పొంగి పొల్లి వెలువల్కుగ నుప్పెవనీది శీతల నా
చేన లభించునా క్తయలు చింద రించిపదాని కన్య మె
స్థివిరళింతు నిప్పు? దిదిముట్టని? యాస్థితీ వైక్యమందఁగా
లే వని నీ కనాద్య ననుతెచ్చకవు ల్కలరొండు గ్రంథుగర్క॥ 30

క॥ బకవృత్తిచద మోక్షతి

మొకవృత్తివదాధి మొకటి గుండొకట ద్మయం

బకలంకశక్తి మెరియ న

తికించి యిది నూత్న మనెడిధీరులువెలయున్॥

ఉ॥ “తిక్కన పట్టిదేబె తనదివ్యకవిత్వము నొండ్లుమెచ్చనే
చక్కని దానటంచనియె బాణలు పిప్పికవిత్వమైన నో
గుక్కున నాకవిత్వమున నున్నవి రత్నము లెన్నియెన్నియో
బక్కల కెక్క”నంచు దెగవారగు కేశ్వరు లుండు రందులన్॥

సీ॥ అట సగ్గు సన్నిదే నగుదెంచిసం గాక

కరితుగ న్నామమహులు లేవు

విమలదేశాభిమానము లేగునవుడు గా

కట వీరభటదర్శనాప్తి లేదు

ఏదాది కొక్కమా తెసగుదేవోత్సవం

బుల గాక స్వందనంబులును లేవు

దీపానలిం గాల్పు దివ్యబాదానంచు

గాక ఫిరంగులే కానబడవు

పాపలోకంబు జూసిండు కూపతితులె

కాక నగరంబు జాటి యగడ్డ లేదు

కాలెజియు గాలిగోవురాల్లొక బురుజు

లగపడవు గర్తపట్టణం బందు నెచట॥

1

గీ॥ ఇట్టిమంచి చెడ్డలతోడ నెసగుచుండి

పుష్కలకుఁ బావులకు మిత్రభోగ మిచ్చు

గర్తప్రాసాది యెందు నాగర్తపట్ట

ణంబె యనిచెప్పినేని దోషంబు లేదు॥

2

వ॥ అందుఁ బాఠిగుంటూరు, సంగడిగుంట, శ్రొత్తపేట, రైల్వే
చిన్నబజారు, కొత్తి, పెద్దబజారు, కొత్తాల్పానడి, యేలూర్బజారు
నగరంపాలెము, కచ్చిర్లపేట, మిల్వేట, బ్రాడీపేట అరండ
పేట, చాకలిపేట భువనేశ్వరరామచంద్రపుర శ్యామలదాసకాళిద
నాగహరచతుష్టయము, నెట్టచెరువు, నల్లచెరువు, కోనేరు, మున్నగ
వానితో నగర్తప్రాసాదివాణివృద్ధి వెలయ విలసిల్లుచుండు॥

3

ఉ॥ ఈగతి విస్తరిల్లుకొని యేదెస జూచిన నాల్గుమెళ్ళజం
పై గణన ద్విలక్షజనతానితమై మదరాసురాష్ట్రపు

ధ్వీగతపట్టణంబుల నతీతయశస్సురణ వృత్తురమై
రాగిలు నేటిగుంటురుపురం బొకనాఁ డతిసూక్ష్మమేసుమీ! ॥ 86

ఉ॥ పేటలఁ బాతగుంటు రనుపేరున నొప్పునదే వదాన్యత
నాటిలె నాఁడు గుంటురనఁ బ్రాంతతలం బఖలం బరణ్యమై
మేటిపులు ల్వృకంబులు సమృద్ధిఁ దదన్యవనాటము ల్నిరా
ఘాటవిసారము ల్లులువఁగాఁ దగి భీషణమై చెలంగఁగఁ ॥ 87

—: శ్రీ రామచంద్రపురాగ్రహార కథ:—

క॥ అవ్రకి మేలు నైయుతిఁ
దాపనజనయోగ్యకర్మధర్మానురతు
లొప్పుండి రాత్మవిద్యా
ప్రావకులై బ్రాహ్మణు ల్బుధంబులు వెలయుక ॥ 88

సీ॥ వేగుచుక్కకఁగూడ వేగుచుక్కలు నాఁగఁ
బడకల స్వడడి దంపసులలోడఁ
దొలికోడికూతకు న్నొలికోడికూత నా
నధ్యావకో క్కస్తనాళిలోడ
నరుణోదయమునకే నరుణోదయము నాఁగ
నివు రీగు సవనంపునిప్పులోడ
రవితేజమునకునే న్రవితేజ మనఁగ న
ర్థ్యప్రదవిప్రవర్చస్సులోడ
శుకపికోక్తుల నెగవంగ శుకపికోక్తు
లనఁగ నిల్లాండ పరిచయస్సనులలోడ
న్రతిడిననిశాంత మగు నసిర్వాచ్యసుఖన
మన్వితం బైసయయ్యగ్రహారమంచు ॥ 89

సీ॥ జోలెగాండ్రనియె వాళ్ళుద్ధిగాండ్రనియె తి
నక్కరులైనఁ బొలిమేరఁ గడిచిరారు
బడుగు లంచనియె మేల్వస్తాదు లనియో యె
రుప్పులే న్బొలిమేరఁ గడిచిరారు
అర్జు లంచనియో సమరులంచనియో జ
మిందాగులే న్బొలిమేర దాట
రతిభీమ లనియెకో ధృతి శూరు లనియెకో
మృత్యువే నానతి న్నించరాదు

మఱి సమాధిని దారు సమాను లనియె
మఱి సమాధిని దారు సమాను లనియె
నామయంబులుఁ బొలిమేర నంటఁ జనవు
రమ్యమహిమాన్వితాగ్రహరంబునందు॥

40

సీ॥ పేర్వెట్టి పిల్వ సంభారవంబున వచ్చి
మొదలు పాలిచ్చిపోవు నందు
సననోక్తి పొగయు గర్జయు జలదంబు నం
చాడును బురివిప్పి యచటఁ గేకు
లందు నిశ్శోభవంబై హరికథి లొప్ప
రేల వస్యమృగాళి గాలి చొరడు
ఓం హ్రీ మటన్న మంత్రోచ్చాటనములకు
స్థరిమేర భూతము ల్గరియ వెఱచు
రంకు కాదుగదా పట్టిబొంకు లేదు
తాళ మట్లుండి గొల్లెము వ్లలు పె లేదు
తలుపె లేకుండెగూడ సంతస్కులులయి
సర్వసమవర్తులై విప్రసమితి వెలయ॥

41

సీ॥ అగ్రహారంపు నామధేయంబు లొలుత
నేమిగానుండెనో సాక్ష్య మింతి లేదు
కనుగోవల నీనామకరణ మయ్యె
గలదు దానికి నొకవింతగాఢ తెలియ॥

42

సీ॥ నల్లరేవడి నుండుట నల్లచెరువు
నెల్లినగునేల నుండుట నెల్లచెరువు
మీఁతె సయ్యగ్రహరగుంటూరులకును
జనపతునిహంగజీవనవసాధు లయి॥

43

సీ॥ ఈతటాకంబు లిప్పటివృద్ధి గన
సమయమున నె తటారణ్యసమితిలోనఁ
జరివసతి నుండి వసనీమఁ జెలుగు క్రూర
సత్త్వములకెల్లఁ జక్రవర్తిత్వముంది॥

44

సీ॥ కొండనీ డాదిగా గొప్పగా రైసవ
ర్వతపంక్తి పడమర నృరగు నెల్ల

వలవట న్దావట స్థల మైనకాననోఁ
 గృష్ణ యుత్తరదిక్కు తెల్లగాఁగ
 శేషచలశేఁగి శ్రీశైలపార్శ్వము
 డిట్టంపు టడవులు దక్షిణమునఁ
 బ్రాశ్చీమఁ దూర్పుసంధం తెల్లగా మధ్య
 భూమిలో గ్రామాలపాంత విడచి
 పవ లరణ్యంపుఁ బొడలలోఁ బవ్వళించి
 రే కదియ మేను విడిశించి నాగి యెరుగు
 లేనిపోబడినో నొక్కమానువులి వి
 హారము నిరంకుశప్రౌఢి నాచరించు॥

45

సీ॥ అచట మానిసిని వెంటాడ నం చొకవార్త
 యిట వేసికొనియె పోయె ననుకబురు
 కట్టలకై యేగెఁ గనరాఁ డనెదరేల ?
 కంటిఁ గంతాళ మక్క డనుభవోద
 పొనుగూరు పనిమీదఁ జోయె మావాఁ డందుఁ
 శేర లే దనియెడిచెడ్డమాట
 మందగోఁ గానకుఁ మావాఁ డరిగె మంచి
 వచ్చె రాఁడతఁ డన్న పాడుగోడ
 దాని వేటాడి పథియింపఁబూని యరిగె
 మాటు లేన్పడి మావాఁడు మఱల డనెడు
 వనట, అచెవులి ! ఇదెనోఁడి ! భద్ర మనుచు
 బలువు నిల్చాడుదు నిటన్న భయపెట్టె॥

46

ఉ॥ దిక్తులెల్లఁ బ్రాశ్చీమ దిగ్భ్రమ నొందఁగఁజేయ నెట్లునో
 ముక్తి యట న్నెరుగ నుమున్నెబ్బగఁ తెలిరేగుచుండె నె
 త్సుక్తి యటంచు నెమ్మిళయ యుంకిరి రాజులు కొన్ని నాటెలా
 ప్రాక్తనకర్త స్త్రీమి నభయ సుభంబయిన ప్పటిల్లునే॥

47

ఉ॥ అంతకునంతకు వ్యవమహా క్తినినాదము మఱివెట్టె
 ప్రాంతములందునే నిద్రియివెట్టున గాజము సీంధ్రు తెల్లగు
 న్నొంతకుఁగొంత సమ్మి తమకు స్వశిష్యాధరగోవి కానవా
 భృంతిరము ల్కడుంగలఁచి వ్యాఘ్రముఁ జంపఁగఁబూనియ్యెనో॥

మఱి సమాధిని చారు సమాను లనియె

మఱి సమాధిని చారుసమాను లనియె

నామయంబులుఁ బొలిమేర నంటఁ జనవు

రమ్యమహిమాన్వితాగ్రహరంబునందు॥

40

సీ॥ పేర్వెట్టి పిల్వ సంభారవంబున వచ్చి

మొదపులు పాలిచ్చిపోవు నందు

సవనోక్తి పొగయు గర్జయు జలదంబు నం

చాడును బురివిప్పి యచటఁ గేకు

లందు నిత్యోత్సవంబై హరికథ లొప్పు

రేల వన్యమృగాళి గాలి చొరడు

ఓం హ్రీ మటన్న మంత్రోచ్చాటనములకు

స్థరిమేర భూతము ల్దరియ వెఱచు

రంకు కాదుగదా వట్టిబొంతు లేదు

తాళ మట్లుండ గొల్లెము స్థలుపె లేదు

తలుపె లేకుండెగూడ సంతర్కములయి

సర్వసమవర్తులై విప్రసమితి వెలయ॥

41

గీ॥ అగ్రహరంపు నామధేయంబు లొలుత

నేమిగానుండెనో సాక్ష్య మింత లేదు

కనునీటివల నీనామకరణ మయ్యెఁ

గలదు దానికి నొకవంతగాఢ తెలియ॥

42

గీ॥ నల్లరేవడ నుండుట నల్లచెరువు

నెఱ్ఱనగునేల నుండుట నెఱ్ఱచెరువు

మీఱె నయ్యగ్రహరగుంటూరులకును

జనపతువిహంగజీవనవననిధు లయి॥

43

గీ॥ ఈతటాకంబు లిచ్చటివృద్ధిఁ గనవి

సమయముననె తటారణ్యసమితిలోనఁ

జరవసతి నుండి వనసీమఁ జెలఁగు క్రూర

సత్త్వములకెల్లఁ జక్రవర్తిత్వమొంది॥

44

సీ॥ కొండవీ డాదిగా గొప్పబా రైనవ

ర్వతపంక్తి వడమర స్ఫురఁగునెల్ల

వలవట న్దావట స్థల మైనకానతోఁ
 గృహ్య యుత్తరదిక్కు పెల్లగాఁగ
 శేషాచలశ్రేణి శ్రీశైలపార్శ్వము
 ల్దటంపు టడవులు దక్షిణమునఁ
 బ్రాహ్మినుఁ దూర్పుసంధ్రం బెల్లగా మధ్య
 భూమిలో గ్రామాలపొంత విడచి
 పవ లరణ్యంపుఁ బొదలలోఁ బవ్వలించి
 శ్రీ కదియ మేను విడలించి సాగి యెనుగు
 లేనిపోబడితో నొక్కమానువులి వి
 హారము నిరంకుశప్రేమి నాచరించు॥

45

సీ॥ అచట మానిసిని వెంటాడ నం చొకవార్త
 యిట వేసికొనియె పోయె సనుకబురు
 కట్టెలకై యేగెఁ గనరాఁ డనదరేల ?
 కంటిఁ గంకాల మక్క డనుభవోష
 పొరుగుారు పనిమీదఁ శోయె మావాఁ డందుఁ
 శేరలే దనియెడిచెడ్డమాట
 మందతోఁ గానకుక మావాఁ డరిగె మంద
 వచ్చె రాడతఁ డన్న పాడుగోడు
 దాని వేటాడి వధియింపఁబూని యరిగె
 మాటు లేర్పడ మావాఁడు మఱల డనెను
 వనట, అదెపులి ! ఇదెతోక ! భద్ర మనుచు
 బలువు రెల్లాడుదు రటన్న భయదవార్త॥

46

ఉ॥ దిక్కులెల్లఁ బ్రాణి ప్రజ దిగ్భ్రమ నొందఁగఁజేయ నెట్టులో
 ముక్తి యటన్న బెంగ తలమునకులుగాఁ జెలరేఁగుచుండ న
 త్యక్తి యటంచు సమ్మతయ యుంకిరి రాజులు కొన్నినాథు లా
 ప్రాక్తనకర్మ తీరిమి నభంబు శుభంబయిన న్ఫటిల్లునే॥

47

ఉ॥ అంతకుసంతకు న్జనమహర్షినినాదము ముఖ్యపట్టణ
 ప్రాంతములందునే స్థిరియుపట్టున రాజమహేంద్రు లెల్లరు
 స్థాంతరజాగంత సమ్మి తమకు న్వశమాధరలోని కాననా
 భ్యంతరము ల్కడుంగలఁచి వ్యాఘ్రముఁ జంపఁగఁబూనిరొయ్యనక॥

నీ మాటుఁ బన్నెడివారు నీఁట మున్నడవారు
 ఘోటకంబుల మహాధాటివారు
 మాటిఁ దప్పనివారు బోటు గొప్పగువారు
 నేటుగజాళి యేర్పాటువారు
 నాటుశౌర్యమువారు మేటికార్యాలవా
 రాట్లీల విసరుల పోటివారు
 దాటు సల్పెడివా రదాటుపిల్చులవారుఁ
 దోటాల పిస్తాళ్ళ మీటువారు
 రాటు దేలిన తప్పెట్లమోటువారు
 వాటముగఁ గాగడా ల్పట్టుపాటివారు
 కోటితరబడి వెంటరా నీటు లొలయు
 వేంట సాగిరి నల్లెన ల్పీటువాఱ!

49

క॥ మానూరురాజు లొకదెనఁ
 దా నా మల్రాజభూమిదవుఁ డొకదెన మే
 ల్పూనికల వాసిరెడ్డిధ
 రానాయకుఁ డొక్కదెన సరణ్యముఁ జొచ్చె॥

50

క॥ జిగురుంగుండలతో ము
 న్ముగఁ గొందలు పులులపేరెములతో వలకు
 దగఁ దీర్చునీటిపట్టుల
 మొగలకుఁ జని పత్రములకుఁ బూసిరి జిగురు॥

51

క॥ కొందలు బలము లగువలలఁ
 గ్రందుగ నందందుఁ బన్నీ గాలిదిగువచె
 ట్లం దొడుగుబాణములతోఁ
 బందెము లిడుకొనుచు నిల్వఁబడి రంతంత॥

52

క॥ ఎరలుగ నటనట మేకల
 చిటునిసుఁగులఁ గట్టి మాట్లఁ జేరుచు నీట
 ల్పరివిసర సిద్ధముగఁ గొం
 డలు నిల్చిరి జాగరూకత గనుగొనుచు॥

క॥ పసిబట్టఁ జాగిలంబుల
 నుసికొల్పుచుఁ గ్రూరమృగము లుండెడుపొదల
 వెన ముట్టడించి బారుం

గణికల రాత్రులు వెళార్చు గడంగి వానికా.

54

కా॥ మైలు న్యాయముతోడఁ జెప్పలయమై మాత్రోగుతప్పెట్లతో
జ్వాల ల్గుప్పడికాగడా ల్వెలయ బొబ్బ త్రేగఁగా గాల్చుట
తాలో వస్యమృగాళి బిట్టదరి యిట్ట ట్టార్చిమై, బర్వ నా
భీలప్రదర్శిఁ ద్రోసికొంచు నడివృద్ధి న్దోలె సత్వంబులకా॥

55

ఉ॥ అంతకుమున్నె వార్వముల నాయత మైనతురంగసేన మే
లుకొంతముల న్గటార్ల బరిగోలల రువ్వమఁ బాటి ముట్టి దు
ర్జతువుల న్వధించుచును జారలబెబ్బలు లుబ్బినంత భూ
కాంతుల మున్నులోనఁ బడఁగా నదలించుచు స్వారి దూకఁగకా॥

56

క॥ జనవలయమా ముడుంగుచున

చ్చినకొలఁది నొప్పదలఁ జటులఁ జెలఁగెడిపి లోప్ప

యిన నులికి పఱచి పైమఱుఁ

గున దూఱు నరణ్యసత్వకోటులు పెలుచకా॥

57

ఉ॥ అచ్చట నైన నిల్వఁదగనవ్వదు వేటొకమాటు దాచుగా
నచ్చట నబ్బకున్నఁ బఱుఁగెత్తుట మాని మహోగ్రరోషనా
దోచ్చయము లైస ల్పగుల నొక్కట రేచి యెదుర్కొను న్వస
ష్టచ్చును జావు తెవయినఁ జాలదు వానిని రక్షునల్పఁగకా॥

58

క॥ ఈగతి నెన్నియొ పృథములు

నేగోలము లేదు తెలుఁగు లితరములు హవి

రాభిగము లయ్యె స్మృగతూ

యాగంబున నొక్కచెనటి కాఱవె కులముల్॥

59

గీ॥ భద్రగజములపైని సంబారులందు

వేడ్క వేంచేసి వేటలవిధముఁ గాంచు

రేడ్లదెసకు మఱిల్ప నుద్వృత్తిఁ బఱచి

తాఁకు శార్దూలములు భద్రదంతిఘటల॥

60

క॥ గజరాజంబులు నిలుదెస

గజము వైజమున్న రైసఘనదంతముల

నజలిజగఁ జెరివి వులుల

న్నజ రిదు నాల్మేకులకు మనంబు లెలర్పకా॥

61

గీ॥ ప్రక్కవేటుగ నెరి యంబారి నొకటి

కలభము న్నివువయిని నొక్కటియుఁ గాఁగఁ

దనదుపంజాలను దగుల్చి వెనుక కాళ్ళ

వట్టు కుదురనివులిని లే దిట్టచంపె!

62

గీ॥ ఏనుపిటుదులె కాలుఁత కేర్పడంగ

గెంతి యంబారిపైకి లంఘించి యేరి

వయివు దుముకుదునా యని పసినిబట్టు

వులిని నిశ్చింతమున రాజ పొడిచివైచె॥

63

చ॥ ఎదురుగఁ బర్యవ్రాజి యిభ మెత్తుకరంబున కందరాని బె

ట్టిదమున గెంతి పైఁబడువడికరుష వచ్చెడివ్యాఘ్రరాజము

నొడుకక మింటనే తగుల గుండెనఁ గించి యమాలయంపునం

పద కొకవితలాభ మిడె పార్థివుఁ డొక్కఁడు నేర్పుపెంపున॥ 64

క॥ జగురులయాకులు కాళ్ళం

దగిలినవులి దులువుకొనఁగ ధర నొదిగిల మై

బిగి గొనువానికి బెదురుం

దెగువఁ పొరలి తన్నుకొని గతించె దనంత॥

65

ఉ॥ ఒడ్డిసవాగుర న్పడి మహాగ్రత గాండ్రమటంచు నిట్టటు

ల్పెడ్డగమెట్టి యొడ్డనముఁ జింపఁగలేక ధరానలి న్నడు

న్దను గూలి పెల్లలత జానలు చార్ల మెకంబు డాసి పె

న్నడున మోది చంపెఁ దనతోడులు మెచ్చ భటుం డొకం డొగి॥

క॥ ఈలీల నడవుల న్న

గ్గో లొనరించి యెందునేనిఁ గూరమృగంబు

ల్లాల వనిపించి వేట

న్జాలించిరి తొండుముపురు సంతృప్తిమెయి॥

67

క॥ ఇప్పటివలెనే సర్క-ను

లప్పట్టున తేకపోయె నవి యుండినచో

ముప్పులు కూరమృగములు

తప్పుకొనియెయింపఁ జావుఁ దా మయ్యెడల॥

68

క॥ కాక ప్రదర్శనకాలలు

తేకుండఁగవలయు మాండలికనగరముల

న్గాకున్నయెడల నూరిటి

కేళ్ళొలఁదియొకాక చచ్చునే సర్వ ముటల్॥

69

ఉ॥ నందడిలో నుడేమియపన నొర లెన్నునువారవు న్జగా

పొందున కన్న సాకుననా భూపవిహారపనీతలంబు లిం
పొందు నటంచునో తినుట కొప్పగువన్యమృగాలి నందము
ల్పించెడివాని నెన్నిటినో చిక్కములగ గొనియేగి రత్తటికా 76

క॥ ఎన్నియొ కృష్ణాజినములు

నెన్నియొ వ్యాఘ్రాజినములు నితరాజినము

లకన్నదరు నెతులిపురు లిం

కెన్నెన్నో గొప్పవాండ్ర యెలమికి నయ్యెకా 71

ఆ॥ వేట మృత్యులు తప్ప దాఁటినవారిలో

లేడు లాభ మొందలేవివాడు

తరతమానుసరణఁ దసరినవేడ్కల

నెవరియిండ్ల వార లెసఁగుచుండ 72

క॥ మానుపులి చచ్చె నలజడి

మానె ననుచుఁ బ్రజలు నాదమఱచి తమవను

ల్పాని చరియించుచుండ గు

మాను మఱల సచట నచట మల్లడిఁ గొనియెకా 73

ఆ॥ వేటబాటి తప్పి యేటెంకి నుండెనో

గాని దైవదెఱుఁగుఁ గదను ద్రొక్కి

పఱచి మెరవసాగె మఱల నగ్గంబైన

మనిసిపురువు నెల్ల మలఁగనీక 74

క॥ మానినచలిజ్వరము నే

మావిరినా యనుచు మఱల మార్కొనురీతిక

మానుపులి ప్రజల కేలి

న్మానక నిత్యంబుఁ దనక్రమము సాగించెకా 75

కా॥ అదిరా ! యెత్తినయెత్తికో ల్వృధగ నష్టవ్యాఘ్ర మేకొండనో
వదిలం బొగుహనెందో నక్కి మృగయాపక్రాంతి మైఁబెంచి గుం
డదిపుల్లో ల్పచు రేఁగెఁగ్రమ్మఱ నెటు ల్దీకొంటయో యెల్లు భీ
ప్రద మాముప్పుఁదరించుటో ? యనువగల్వ్యాసించె రాష్ట్రంబునకా

కా॥ ఈశార్థులముఁ జంపువాని కతఁడేదేన్గోర నిప్పింతు మం
చాశాధిపులఁ జాటఁబంచె బృధివీశాస్థానికోద్యోగు ల
య్యాక న్నాయకు లెందఱో వనులపాలై రందు నొక్కండు రాఁ
దాశావూర్ణత నెంతగట్టిదోహో ! యష్టాష్ట్రఘంపు నాయువ్యముకా

క॥ ఇటు లలజడి యుప్పెనగాఁ

బొటమరించి పెరిగి మజ్జల భూవులదెవుల

నటనం బొనర్చ లేడే

ఘటకుఁ డెవఁడు దీనిఁ జంపఁగా ననిపించె॥

78

క॥ యోజగలు సాగుచుండఁగ

రాజుల దినచర్య పరిసరస్థితజనతా

పూజనల సౌఖ్య మెపు డు

ద్రాభిజితముగ బహుళాశ్విఁ బరఁగుచునుండఁగ॥

79

క॥ ఆచెవి నాచెవిఁ బడుచు నె

యాతెడువార్త కలభూము లలముకొనుచు వా

ర్తాచరులమూలమునఁ జని

గోచరమయ్యె న్నిజాముకూటములోన॥

80

ఉ॥ అంతకుముందె దక్షిణమునందుఁ జెలంగు స్వకీయు లైనసా

మంతుల వౌజమిన్ల కజమాయిషికై వయనించు కేంద్రభూ

కాంతుఁడు శ్రీనిజాముసరకారు వడి స్సరదార్లతోడ నీ

వింత నిజం జెఱుంగుపెనువేడుకఁ జేరె వని స్తుటాహుటి॥

81

ఆ॥ సరసరావుపేట నాయకు డొకట న

త్రైన్నపలిజమీ నధిపతి యొకటఁ

జింతపల్లి పుడమికాంతుఁ డొక్కట నజ

ర్లమర నొసఁగి రెదిరి స్వాగతంబు॥

82

కా॥ ఆమర్యాదల నంనుకొంచుఁ దగువృత్తాంతంబు లాలించుచు

సీమ ట్టాటుచు వచ్చి యేవిడిదలజ్జేకోక గుంటూర్దరి

స్సామంతు ల్వసతు ల్లుటింప నిలిచె న్నైజాం తటాకద్వయా

క్షేమం బారయుసాకె యన్యకృతులగొన్న వ్రంబుల జ్ఞేయఁగ॥

83

ఉ॥ విందులు వేడ్కలు న్లడచువెన్న నిజా మొకనాటి మావున

స్సంధర ముత్తమంబునయి చూడుకల మ్రుచ్చిలును త్రమాశ్వము

నొందుగ నెక్కి స్వారిమెయిఁ బోదొడఁగె న్నృపు లింతనంతఁ దో

డం దపుడెత్తి కొందఱు కడంకల పెంబడి నేగుదేఱఁగ॥

84

క॥ “మానువులి తిరుగు నోభూ

కానీ! యడవులను మిగులజాగ్రత!” యనుచు

స్తోత్రదరి జమిందార్లు

జానేయములందు వడిగ సాగిరి మువ్వరుకా॥

85

కా॥ స్వాము ల్సాగిన వారియావ్రభటులు శుంభంభవిస్సారితో
ద్వైమత్వంబున నశ్వరత్నములమీఁద స్వేరముల్వారి, రా,
సీమాంతం బిటు లింద తేనునడ నంచె ల్దాటి యుద్దేశ్యమే
మో మల్పు ల్తనుఁ జాటానర్పఁగనవా బొక్కండెనోత్సాహియై॥86

మ॥ పెడత్రోవ న్దురికి న్నటల్చి వనవృద్ధి న్నైర్లు వీలిచ్చుచో
బడి నిద్దం బగుజాగరూకత తలిర్ప న్నాకు ఖడ్గంబు జ
ల్లడము న్నజ్జలుగా నొనర్చుకొని తర్లన్దన్ద నాచారి త్రి
పుడువంకర్లను సాగి గుంబురుముఖంబుం బట్టె నొక్కంతకుకా॥ 87

క॥ కోశెడము పురికి నొక్కజ

లాశయ మగుపింఁచ దటము నధిగోహంపం

గా శబలత రవి యవగని

వేశముఁ జొరఁబాటునట్టివే శగుదెంచెకా॥

88

చ॥ తురగముఁ గట్టపై వదలి తోయముతో దగ నిస్తరించి తె
మ్మెర యొకఁత్రోత్సత్తువను మేరువకు స్పృశకూర్పఁ గావనం
దిరఁ దిలకించుచు న్నమము దీటఁ బచారొనరించుచుండ నా
సరసికి నౌలఁ గన్పడిరి జంటగ నిర్వురువ్యక్త లంతటకా॥ 89

క॥ వా రెవరో కనుఁగొనువాది

భూరనుణుం డచూనకును బోఁదొడఁగునడక

వైరువము వణఁకుహేమల

తో రయమున దాసి మిగులతోందరఁ గూర్చుకా॥

90

చ॥ హయమును బుజ్జగించి, జయి యాతరవారిని దూసి బాకు వే
ర్కయి గ్రహించి న్నలైస లెగాదిగఁ జూచి య లెద్ది కాన కే
మ్మొయి బెదిరె న్దురంగమని మిక్కిలి తేజముఖంబుఁ గాంచి నే
త్రయుగ మొకేప్రదేశమునఁ దార్చు లెటింగి యుటకనుగొనకా॥91

చ॥ అచటికి, గూతవే లెడము పందలి బారిడుగడ్డిబీట వా
యుచలనము నిర్విరుద్ధముగ నొప్పెడియూచలయూఁపుఁ జూచి, గు
ప్పి చెలగు నేడువాసనలఁ బీలిచి క్రూరమృగం బెదో గ్రహిం
చుచు బొల నుండఁగావలయుఁజ న్నుట నంచు వినిశ్చితార్థుడై॥ 92

క॥ తిండిఁ దినునడవిజంతువు

మొండగుడుధ తీటువలకు మేమే విడకం

దుండు నను తెలుగుతేడ డట

నొండమియుఁ జేయ కవలి యొడ్డున కరిగఁగఁ

93

ఆ॥ తినుచు నడుమ నడుమఁ దీర్థంబుఁ గ్రోలఁగా

నడవిమృగము కొలని కవలరించు

లోన గ్రోత వారి గానెలుంగఁ దలంచి

యవలి దరికి నేగె నవనిధర్

94

చ॥ ఎడముగ వార్యము న్నిలిపి యెత్తులతావరిసీర దాటి యా

యొడయఁడు చూచె నీటిదరి నొక్కడ నిర్వురుఁ గూడినిల్చి కుం

కెడి రవివైపుగాఁ దిరిగి నేత్రముల న్మృకుళించి బాహువు

ల్నిడుపుగ నెత్తి చిత్రముననే యెదియో జపియింపు పోక ముల్

95

క॥ కట్టంబుట్టము లుండె గట్టన, నధికాయంబు కొల్లాయితోఁ

జట్టంగాఁబడె నేటవాలుగమ మంచుండెల్పుజండెంబులుం

బొట్ట లట్టచు గాలి మిట్టదొడఁగె న్నూత్రితివుండంబులం

దుట్టన్నాగెఁ బ్రవృద్ధనైజరమణీయోరుఁడ భ ల్సాంద్రతఁ

96

క॥ చెవు లంటుపోగకన్నుం

గవ లంసము లొరయుఁ గ్రుతులు, గడవానలుఁ జెం

పపు నురములు మోకాళ్లం

దవులుకరము లురవునొసలతలములు వెలయుఁ

97

క॥ ఒక్కఁడు వసిమి మిసమిసల

నొక్కఁ డెటుపు ధాశీధర్మ మొసర సిరువురు

న్నిక్కవొడు సాధుత న్నెలిఁ

గ్రకుఁవ్రథల నిలిచియుండఁ గని నివ్వెఱతో

98

క॥ అక్కరికె పిలవ నంపిన

మొక్కలపుజమీనుజాదు మోసల నిలవ

నెక్కఁ గొనకుండుతేడ డట

మిక్కిలియోరుపున వేచె మెరమెర వెలియె

99

మ॥ మఱచె న్నూనినకార్యభారమును సంస్థానంబు ఘోరాటవీ

తరణోపాయము వన్యసత్వకథయు, వైర్పంబు సర్వంబు న

బ్బుర మాసాధుత తొణ్ణి వారలముఖంబు ల్సూచుచు స్థాన

కందుఁ దోమేలితురుమ్మచంద్రుండు సమస్త తాగకీలాత్ముడ

100

చ॥ “కపచముగాని యంబుదొనగాని యొకేయొకకత్తిగాని లే,
దవశమనమ్ములై రవిమయం బగునాత్మరతి స్పృహచవృ
త్తివిధులవీడి నిశ్చలతఁ దేసినయాపునష్టద్యయంబుపైఁ
గవయదొయేమొ మానువులి కా కిటునిర్భయతాచునుండురే॥ 101

ఉ॥ దాఁపుననే యెసంగుడనదంశనతత్పర మైనవ్యాఘ్రు మా
రా! పొలదిండివాసన కరం బిటప్రాకృడి. గాలివాలున
నే పనుమాటె యున్న వివరీతపుధైర్యము నూని యిట్లుకా
నోవుదురే? చెలంగు నెదియోపన వీరతమౌలఁ జూచెదఁ॥ 102

మ॥ ఆను నూహావరతంతుఁడై యధిపుఁ డం దట్లుండ వ్యక్తిద్వయం
బును, జన్మంబు మాగించి, సంధ్య యఖంబు వ్యార్చి స్తోత్రంబు లె
ల్లను సంకీర్తనజేసి, నిత్రయులనట్ల నోపియి మై దాల్చి ము
ష్టను గమ్మింపబహుధియు న్నొన వడి నట్లు న్నొసాపించుదుఁ॥ 103

చ॥ కనువడియె న్నివాబు నెటకావడి తేర్చొని వ్యక్తులిద్దరు రా
తని కవచాదిధారణము ద్బుము లొల్కుగభీరతామహ
త్తును ఘనతీవియు న్ననులఁ దొక్కిన లాడునుదారసామ్యతా
ద్యనుపమదీపు లారసి మహాపదయుక్తుఁ డటంచుఁ దోచుటఁ॥ 104

క॥ వారికి వీ రీరికి వా
రారభటి జోహార్లు పలికినంతట “మీదే
యూ? రెచ్చటి కేగెద? రె
వ్వార? లరణ్యమాలఁ దిరుగువాడుక గలదే?”॥ 105

క॥ కడునేవళమాలు తనువులు
బడియొడలునఁ గవచమాలును వజ్రలపుఁ గాపే
ర్పడ దాయుధమాలు లే వీ
యడవుల మీయట్టి రిట్టు లరుగం దగునే॥

చ॥ ప్రకృతి యరణ్యభూముల వివత్ప్రదఘోరమృగాళిహోద ఘా
తుకవిలయప్రవృత్తిఁ బెనుతుండుడుకు ల్పచరించుచుండు మా
రకవరచూత్త్రశస్త్రములు రంజిలఁ దడవసంబు లెప్పు వా
డుక యగునుమ్మబొంట్లకె కడుభర మవ్వల దాఁటి పోవఁగఁ॥

మ॥ అనిన న్వ్యక్తుల నొక్కరుండు “మహనీయం బైనతేజంబుతో
వసనీమ స్వలింగించుమిమ్ము జవనాశ్వంబు స్ఫూరిక్షంప దు
ర్వశసంచారకయోధమాత్రుడవుగా వాకొంటుకు న్రాదు మా

మున హస్తద్వయః జోచుచిహ్నములె తెల్పు నిన్ను రాకాజగః॥

ఉ॥ మే మెటులైన లోకము భ్రమింప దకించనవృత్తినుంట ని
ట్లామున భూరకాననపథాంతరము స్థిరఃకాటు నీ కదే
న్నే మనరాని యావదయె మేకొననేని భవత్ప్రసాదినో
ర్వీముఖరజ్జనంబులకుఁ బెద్ద యావద్రవమే యగుంగదా॥ 109

ఉ॥ సాహసకార్య మూనితివి చాలంగ నాయు వెసంగుచుంట ని
ర్వాహక మయ్యె రాక వినవా? పెనువేటలఁ జిక్కఁబోనిన
న్నాహ మదెద్దియో కలిగి నాడుల బీడులలో మనుష్యజ్ఞ
నాహుతిమింగు మానుపులి యార్వమహగ్నినికామకేఘులః॥ 110

క॥ మేమో! బాపల మునిగి పశ్చిమపుభూమి స్వేదవల్చుత్ప్రద
త్రామోఘప్రతిభాగమేతులము లోకానందసంధానదీ
క్షామాంగల్యదమంత్రవేత్తలము వ్యాఘ్రక్రూరదౌరాత్యశి
క్షామోదోదయసిద్ధికై యిటకు రాఁగా గారణం బొటయు॥ 111

క॥ వచ్చితిమి కాననంబు

న్వచ్చితి మిటఁ దిరుగుపులిని జూచి కడిమికి

న్వచ్చితిమి సాధుగతికి

న్వచ్చితి మిఁకనరుల నెవరిఁ దిన దది యెపుడు॥ 112

క॥ ఆలోకించెదనే న్నా

ర్దులం చిటకేగుడెంచుఁ దొందఱుడిఁగి నీ

మేలుంగురము బెడరని

లీలఁ గొలిపి యీశిలాస్థలి న్నిలఁబడుమీ॥ 113

మ॥ అన నైజా మటులాచరింప నతఁ డేకాగ్రాంతరంగంబు పెం
పున నేదోజపియించు చొక్కక్షణ మంభోని ధి మగ్నాక్షుఁడై
తనర న్నాంధ్రు మటంచు చిట్టఱచుచు న్నానున్న బీడు స్వశం
చి నిమేషంబున వచ్చిదూఁకై బులిమిష్టిభూతదౌవ్యంబున॥ 114

క॥ తొమ్మిదిమూరల పొడవై

ముమ్మరపున్నదము దేహమున నెలఁ దొణఁక

స్సమ్మోహకపటుతరయా

పమ్మున వినయమునఁగూడ భయజనకంబై॥ 115

గీ॥ పలుకు శార్దూలమును రెప్పవల్పు కరసి,

బెడరు సాంకాణి ముద్రి నెమ్మదిఁ గుదుర్చి,

“బ్రాహ్మణోత్తములార! చాటలమొక మిదె

మానువులి యందురేని నమ్మగదగు నెట్లు?!

116

కా॥ మీరో? మాంత్రికు లింద్రజాలికులు నేమే న్నూని సృష్టింపనే

స్థారంధవ్యులరాట నిశ్చయము; కాదా! మానిసింగన్న దు

ర్వారాధ్యత్యత దాసి చంపి తినునత్వం బేడ? పెన్నాలిమి

నేరజ్జాలు టడేడ! నింతయుఁ గల జ్జిత్రంబటు లోచెడిదా॥

117

గీ॥ అనుచు సందేహమునఁ బల్కునవనివతికి

బ్రాహ్మణుం డిట్లునె? “వినవా? క్షితీంద్ర!

లేదిహము లేదుపరమును లేదునుఖము

వట్టిచునుమానములఁ గూలువాని కనఁగ?!

118

ఉ॥ మంత్రిబలంబున న్నొసయె మాన్పులి నాస్వికభావ మేదోచు

స్తంత్రిముఁ బూని నీకడఁ బ్రసాదము నొందుతలంపు లేదు ఏ

మంత్రి విను న్లన న్నచుపుమానిసి యచ్చటఁ గూలె దీన, న

య్యాంత్రిములందెయుండుఁ బనియైనది మేమిఁకబోవఁగఁదగుదా॥

119

క॥ అని సాగువారి కడ్డము

చని “యల్లకు”డయ్య! నమ్మఁజాలనివిత

న్లనుటఁ గలయే మొ యనుమది

నను నట్లనిపించె దెలిసినాడ నిజంబుదా॥

120

క॥ అగుగో! పరిజనులెల్లరుఁ

బరమవిషాదముల నిటకె వచ్చెదరు నను

న్లరముఁ గృపాయత్త మతి

స్ఫురిగహింపుఁ డనుకొర్కి, “బస్తాయింతుకో”

121

గీ॥ అనుచు దొర వేడుకొనఁగ బ్రాహ్మణుండు సర్వ

సమయకమాదమశుభగుణశాలి కాన

కోప మొకయింత కల్గ, దోభావ! యితర

మతమువాడవుగాన మాకత లెఱుంగవు॥

122

చ॥ ఇది యొకవితయా? వని ముసీంద్రులు నిత్యతపోవిభూతిమై

బాదలెడియాశ్రమంబులకుఁ బొంతల వన్యమృగాలి నైజదు

ర్మకయతహింసకొద్దతులు మాని నిరంతరమైత్రితోనట

స్మేదలుచునుండుఁ దాము తినుమేకలతోనయిన నివ్విలాసతదా॥

123

క॥ అనుచుండ దప్పునుండియె

జనవతు లరుగరుగో! పడిరి శార్దూలముచే

నని మనిసిజొక్కంగని మన

మనుకొంటిమి నేటికథ శుభాంతమె యయ్యెన్ ||

124

క॥ అని చెప్పకొనుచు వచ్చెడి

జనములదెసఁ దిరిగి యులుముసడియన నుచ్చె

ర్థనిఁ బల్కె తేడు మెలమె

ల్లన రం దాపద ప్రవర్తిల దటన్వాక్కులన్ ||

125

ఉ॥ దానికి సంతసించి తమదాడుల మాని గుతాల దిగి భూ

జాని కలంతిదప్పున నె చాలుగ యోగ్యతవెంట నిల్చి య

చ్చో సతమట్టు లొండువులిఁ జూచి సుసాధుత నిల్చియుండుచం

దానకు విస్మయంపడుచుఁ దాలిమి తేనియునుజ్ఞ వేచును ||

126

కా॥ “ఆజ్ఞాపాలకులార! సర్వజనులారా! పర లవ్రాకృతి

ప్రజ్ఞావంతు లందరులు న్బుధు, లదే వ్యాఘ్రంబు! మంత్రక్రియా

విజ్ఞానంబున దీని మర్త్యహానఃప్రీతి న్నిషేధించి మీ

మా జ్ఞాతవృత్తులు సత్సత్త్వైరి త్రిజగన్మాన్వప్రభావాఘృతైః ||

127

ఉ॥ కోర్కెకి మిన్నగాఁగ నవకూరిచి వీరిని శారవింప నా

కుర్కుచునున్న దుత్సృకణి యుల్లమునందు నుదల్చిదానసం

పర్కము గోర మంచనిరి వారు తదస్వయసౌఖ్య కాశ్వతో

దర్కముపొంటె యీదలఁచెద సమకూర్పుడు దానవత్రమున్ ||

ఆ॥ మౌనులార! మాకు దాన మీనర్హత

యగ్రజాలఁ బ్రతిగ్రహర్హితయును

గల దటంచుఁ బలుకఁగా వినుచుందును

బుధులవాక్కు వెలిదిబుచ్చరాదు ||

129

క॥ ఎంత యకించనులెన్

సంతతి తేకుండఁజేయఁ జాలునురే? మీ

కింతకు గృహస్థధర్మం

బంతరితం బైనదనునె యాజందెంబుల్ ||

130

ఉ॥ కాల మతిక్రమించెడిని గల్వలమిండఁడు మింట లేనిచో

నీలపుపెన్దమంబున మునింగియెయుందుము మంచిమావుల

నోలిచి రెంటి నీవుకషపుంగవు లెక్కఁగఁ దెండు సత్కృపా

శీలరైఁ ధరామరవిశిష్టులు మీ రరుదెండు నేటికిన్ ||

131

చ॥ అని పులిరాజమాట మఱవంది స్పృహలకుఁ దానతీయ మె
ట నె యటు లాచరింపఁగ భటప్రకరంబు మెలంగుచుండ భీ
జనకపటిష్ఠపీఠరవిశాలశిరంబును వారివారివై
పునకను దిప్పి చూచి తనువు నిగుడ న్నెఱుంగీనుకన్లవఁ॥ 182

కా॥ శార్దూలంబును తీవి నిక్కుతలతో సంరంభరాహిత్యసా
హర్దంపున్నడతోడఁ ద్రాఁచుపడగఁజై మాటికి న్వాలస
మృద్ధోత్తేవణమొప్పు సర్వజనశంసాపాత్రమై సాగి ము
మ్మా ర్దోదాలఁ బ్రదక్షిణించె నవికంపద్రావ్హ్వాద్యంద్యముఁ॥

చ॥ అటులు ప్రదక్షిణించి వినయంబున విప్రవదాంతికంబున
ద్వలుకున ముందుకాశ్వపయిఁ దాఁ దలఁబెట్టి శయించి భావము
త్కట మగుచూడ్కి వారిలమొగంబుల సింపుచునుండఁ దస్మిన్
ఘటిత మెఱుంగి లేరయిరి కన్యసౌకియలై రచ్చుట॥ 184

క॥ మును మూటాడినవిపుడు

తనహస్తాగ్రమునఁ బులినిదాఁకి ముడుంగువే

శ్వచు జేయి తనలలాటం

బున నుంచి యొకింత కనుఁగూసినపైనిఁ॥ 185

గీ॥ మందహాసంబున న్నోమునంద మెనుగ

బెబ్బలి న్దాసి యల్లన న్నెన్ను సమిరి

“వచ్చు మనోగోడ సదియు నువద్రవంబుఁ

గలుగఁజేయదు వీ ల్పల్పవలయు నేడే॥ 186

క॥ అని వల్కినంత భావతి

యనుమతింప వెడలి వడిగ నంద ఆరిగ్భాం

బును నిర్గమించి గుంటూ

రును జేరిరియొక్కజానుప్రా ద్దుగుతటిఁ॥ 187

క॥ ఎవ్వరి విడిదల తెచ్చట

నవ్వైపున రాత్రి గడపి యామఱునాట

న్బవ్వలు విందులగోడ

న్నవ్వలతో నారగించి నలుపురు రచ్చుట॥ 188

ఆ॥ తీర్చియుండ జేడ దినదినంబుచు జూచు

రాచకార్యములఁ ద్వర న్ముగించి

సభ్యులందఱును జ్యాదేవుల స్థూపి

- పూర్వదినముకథను బాసఁగఁ బలికి॥ 139
- గీ॥ అంబ తాళ్ళమ్యలై విప్రబృందమందు
రిక్కల స్తందురుండుండురీతి నున్న
బ్రాహ్మణగ్రేసరులఁ దేటిపాటఁ జూడ
వారిఁ గన్గొని యిటువల్కె భారముఁబడు॥ 140
- క॥ కంటిరిగా సాధువుగా
వెంటఁ దవలివచ్చి వీట వెలయువులిని! మీ
తంటాలు వదిలె నీపెను
దంట లయినవిప్రవరుల దాక్షిణ్యమున॥ 141
- క॥ పులి నేమిచేసినను వా
రలకే వదలుడ “మటంచు రా జనుచో భూ”
వలతామ! యీఘనుని గే
వలమైకృతఁ గొల్చు నింక వ్యాఘ్రము ప్రీతి॥ 142
- గీ॥ అనుచుఁ దొల్లింటివిప్రు డయ్యంతికమునఁ
గాతుకమును గృతజ్ఞత కడుముదంబు
మోమునం దుబ్బు పెఱుపిన ముసిముసినగ
వెగపునొకభూసురుని జూప నెవరో? యనుచు॥ 143
- క॥ నడియావనంబు దాఁటిన
నిడువీడునఁ జెవులచెంతనే నెఱసి కడుం
గడు వింతఁగొలుపుసిగఱో
నొడుపు జవుక నట్టిమేలి యొకలువ్వాని॥ 144
- క॥ కోలముఖంబున నెఱ్ఱో
కాలంబుగఁ బెరిగి వ్రేలుగడ్డము మీస
ల్పాలంబములయి కళల
నేలింప నెసంగు నొసలిదీపులవాని॥ 145
- క॥ వెడదయురస్థలమున కిటు
గడఁ గండలదండ లెగురఁగా మూఁపురపు
నొడరుల భుజములు నొసర
వ్వుడు పెఱుఁగని నిడుదచూడ్కి చాల్చొనువాని॥ 146
- గీ॥ గరిడిసాము లన్నింటను గడుసుబాటు
మల్లుమెప్పల్కిఁ గండల మలయుమేను

తెలుగు విష్ణువి

గుఱ్ఱాల

147

నమోమ సంఖ్య....

4

గొప్పబహ్మరితేజంబు లుప్పతిల్లఁ

జేయునాస్యంపుదీవుల నైలఁగనాని॥

క॥ తేఁ డరసిన నాతఁడుఁ దో

త్తోడ నిలిచి “యిన్ని నాళ్ళుఁ దుందుడుకుమెయి

నీ డొనరించుచుఁ జిక్కని

పోడిమివులి సభల నిలుచుపొం దరిదిగదా!”॥

148

ఆ॥ అనుచు సతఁ డనంగ నందఱు సభ నెల్లఁ

గలయఁగనియుఁ బులిని గాంచలేక

“బుది చెడనో! లేకపోయిన నిలు భీతి

వడక వలుకుటేడ ప్రభువుమోల!”

149

బ॥ అనుచు న్నొంద అనంగఁ “బండితులు సమ్యక్తేతుహీనంబుగా

నిచునాన్నిధ్యమునం దిటు ల్బలుకుటా? యేపుట్ట నేనామొకో!

మనకేలా!” యని కొంద ఱుండ భయసమృద్ధంబుచే గొందఁ తం

దనువై యున్నదొ” యంచు నేమఁగలే కందించు నీక్షింపఁగన్॥

బ॥ “పనుపు స్థారలు భస్మరేఖలుగ భీభత్సాతికాదాస్యమో

రసపూర్ణం బయి బ్రవిగడ్డమన నార్పంబైనయాస్యంబుగా!

దెసల స్త్రీలువాగుగొండ్రుతులొ ధీమద్ధభీరోక్షిగాఁ

బొసఁగించె న్ననుఁ డీయుదారఘని సంపూర్ణప్రభావాఘ్యుండై॥ 151

క॥ ఈకరుదామయుని నమో

వాకంబులఁ డేర్చి మూడఁ బడసి తరింతు

న్నాకథ చాఁగఁ గల దీ

క్షాకాంతు ననజ్ఞ మొక్కసరుగ వచింతు॥

152

కా॥ గుంటూ రైఱ్ఱముని నున్నవల్లయయె మాకు న్నాపురం బన్యధీ

లుంటాకం బగు పజ్జ పెద్దలదయ న్నోపంబుకా దెందు నే

వెంటన్నాచిన వేదశాస్త్రమహితోన్మీ న్ముతవైద్యంబా మా

యెంటు జ్ఞిస్తమెయయ్యె వీడవుతదీయోద్యోగధారాశతల్॥ 153

క॥ గచ్చాలరాయఁ డనుచు

నొప్పకబురుఁ గొద్దిపనులఁ గుచ్చితుఁ డనుచు

నైప్పకుఁడు నాదుమాప్పు

స్తప్పించినదత్తు దతి సతథ్యం బేలా?॥

154

మ॥ కడుకాలంబుగఁ గాననంబులను వ్యాఘ్రహ్వమి నై తొంటిరూ

పడుగంట నైడి యిట్టులెతిని మదీయంబైనసంసార మే
మెడ నెట్లున్నదో? లేనలేదో! హితులు స్ఫుర్త్యాదు లేమైరో! యే
ర్పడుప్రారబ్ధము కట్టికుడ్పకయ తిలంబోవునే యేరికి॥ 155

చ॥ అది యటులుండ నాజనకుఁ డర్భకుఁడై విలసిల్లునాఁడె తా
త దిశలయందు సంచరణతత్పరుఁడై యపరాశ నొక్కచోఁ
గుదు రగుమేలియాదరువు కోర్కికి మిన్నగ నబ్బియుంట నం
దె దిగి వసించెఁ బూర్వవసతి నిగనాడుచు సర్విచాచుఁడై॥ 156

క॥ అచ్చట దైవానుగ్రహ

మెచ్చుగ ననుకూలమగుట నెల్లవిధముల

నొచ్చెంబు లేనిసుఖముల

మొచ్చటలఁ గుటుంటవృద్ధ మొకొంచుచుండ॥ 157

ఉ॥ నాజనకుం డనంతరమున నృతినే నట నాస్తిహస్తుల
స్తేజన విద్యలోను గడిదేటుచుఁ దాతను మించి రన్నవి
భ్రాజితకీర్తి యన్నిట నవారిగ దిక్కలఁ గ్రాంత నుంటి మా
రోజుల నెట్టియోటమి పరోక్షము మా కభిప్రాయమిట॥ 158

మ॥ ఎదురే లేనివనృత్తి జిజ్ఞాసపహాయి న్నాల మిట్లేగ ను
న్నదసంభాంతుల మిట్టిపాలులకు నాంక్షలట్టి కౌతూహలం
బుదముం బందఁ గళారహస్యబలవద్దోగంబు లెన్నెన్ని నీ
స్తదిసె నేర్చితి వాని సద్గుణకృపాఖండైక సాక్షాత్కృతి॥ 159

మ॥ గురుశుశ్రూషల శిష్యపోషణల స్థూలప్రక్షిప్తజ్ఞ చే
కుట భూతామయతీవ్రణాధితుల చిక్కు ల్వా పుడు స్సామృతి
స్మరమాతాహిత నుండఁ బుత్రికయె ప్రాప్తంబయ్యె నేనాఁటికి
స్తవవయ్యె స్తనయా ప్తి యెట్టికమదీక్ష ల్పాన్నిఁ గావించి॥ 160

క॥ మనభాగ్య మింతె యేమో

గునిసిన నేలాభ మబ్బుఁ గూతు నొక తెనే

స్థననయ్యె స్సంతుష్టి

స్థనదగు దాహాశ్రులైనమాత్ర మనదులే॥ 161

గీ॥ అనుచు మనమాను సరిపెట్టకొని కుమారి

నఖిలశుభలక్షణోపేత సర్వవరున

కొనఁగికొంటిని యొకముఱుహూ ర్తమందు

వలయుచేడుక లెల్లఁ బుష్కలతఁ జరిపి॥ 162

అ॥ అవలఁ గొన్ని నాళ్ళ కమ్మాయి వ్యక్తురా
లగుటఁ గాపురమున కనిచినాడఁ
జేతనైనసారేచేఁ బునస్సంధాన
మైనపిదవఁ బాలిగ నాదరింది॥ 163

అ॥ కడకు నాడువుత్త్రిగర్భంబు ఫలియించి
కాసె నొక్కకాయ కడుచుదంబు
గదుర వానిపైనిఁ గాంక్షలన్నియు నిల్చి
పెనుచుచుంటిఁ బెఱుగుప్రేమకొలది॥ 164

అ॥ తనయుముద్దుకఁ బె మనుమనిము దైక్కు
డనడిలీలఁ బ్రాణమంత వాని
పైనిఁ బెట్టి యేది వలయునన్నను గూర్చి
సాఁకుకొంటి జాగరూకతమెయి॥ 165

మ॥ ముకురుం గొంబెయుఁ గల్లరీఁ డలనుఁడు స్సండుండుఁగా కారణం
పియు వృద్ధయు నోర్పుఁ గౌతుకము నున్విఘ్నార్ప నేజెప్పు స
ర్వకళ ల్పూర్వగనేర్చుకొంగలుగుమంథనేధతో నేర్చుచో
నిక నేవాఁవరికంబు నేటి కని యొక్కం తేఁ బ్రమత్తుడనై॥ 166

కా॥ మంత్రోపాసనకాండ నేర్చుమని పల్కా తాతఁ డర్ధింప సా
యంత్రంబందని తేవుమా పనుచుఁ ద్రోయ నోయెఁ గొన్నాళ్ళులా
తంత్రంబు స్సహాయ్యిచి వాఁడు దృఢతాత్పర్యబున న్దాసియే
సంత్రాగంబునో పొందువాడవనియూ సందేహ మం చాడుచున్॥

క॥ పైనిం బ్రక్కం బడి మో
మానిక సంసములఁజొనిపి హస్తద్వయ బిం
కాన మెడఁ గొంగిలింగొని
మానని గునుపునను బిట్టు మల్లడి మోక్షిన్॥ 168

ఉ॥ తొండఱుగొల్పు నా నదియె దొడ్డభయంబని నేచింప మీ
కెందుల కెట్టిజంకయిన? నే నొవరింపఁగ నైనదెల్ నా
కుం దెలియంగఁ జెప్పుఁ దొకకుందు ముసింపనిధైర్యవృత్తిజే
యం దలకొందు నెట్టికతినాచరణంబులనై నంచనన్॥ 169

చ॥ ఒకట నుపాసనాప్రథమయోగమాలందలి ఘోరరూపద
ర్శకవిధి నాప్రమాదములసంగతి యొండెడఁ దీవ్రశోధన
ద్విమక కాశిమ్యునకె తెల్పుఁగనా ననుచేకొక్కి కొం

దోషదూర బాత్రుపై మమతయు ద్వికగా నను పిట్టుతిప్పినన్ || 170

దీని కొండవార లుత్సుకతకు వ్యగునాత్రము లేవ మేలుగీ
దొండు గణింప రించనుభవోజ్జ్వలుఁ డెప్పు డెటింగి కీడురా
కుండఁగఁ జూచుటొప్పుఁగద! యూఱక యొత్తిడిసేము వానిపై
నిండిననామమత్స్య మెద నించె నొకేమలుచాటు నా కటన్ || 171

ఉ॥ వేటాకణోలికి స్తనఁడు వీరిడికాఁడు గ్రహింపఁ దీవమా
కొరిక నున్నవాఁ డెటిగికోఁ దలపెట్టినచోనైనన్యదీ
క్షారతుఁ డౌటలుంగనాణా! శంక లికేలని యొక్కపర్వమం
దుారికి దవ్వగా వెలయుచున్న సృశానముఁ జేరి యచ్చటన్ || 172

క॥ ఆనుపూర్విగ మంత్రక్రియాకలాప
మాల యథావిధి నుపదేశము నొప్పనర్పి
యరసె దాకర్షకమాల భయంకరముల
నినుఁ బ్రలోభించి నిజ్జించునీవురముల! || 173

చ॥ దిట మగునీదు నెమ్మనము త్రీవనమాధిని జాయునెట్లుగోఁ
చుటయె ఘటిల్లనేనిఁ దఱిగో నొకకొన్నిగ మంత్రితాక్షర
త్రిటుకునఁ జల్లుమీ! యెదుటఁ దార్కొనుదృశ్యముపైని నెల్లుచ
ల్లుట మఱియేని నొదు చవలుండవు నాకు నుపద్రవం బగున్ || 174

క॥ అని జాగ్రత మఱిమఱిఁ బ
లికనవెనకఁ దొలంగి యాస్థలిం గలకొలన
న్మనిఁగి యిరువురము నఱకా
లిసయొకశనము దరి గంచలింపఁనియతిన్ || 175

క॥ ఆనీనులమైతిమి ప
క్వాననములతోడ నంత నతఁడు దిటపుటా
సాసల పునశ్చరణమున
భాసితె సూర్యులను విగ్గబట్టి వదలుచున్ || 176

క॥ ప్రాణాయామము నట్లొనర్చుచును మూలాధారచక్రంబునం
దే నిద్రించుచునుండుకుండలిని నుద్రేకింపఁగాఁ జేయుతో
డో నీలంబుగ నుండుమానసపునీధు ల్జూపఁగాసాగె నా
నాశ్వుత్పత్తిహాసచ్ఛలత్పరదనంతక్లిష్టరూపంబులన్ || 177

సీ॥ అంతరాళంబునం దంతట మినుమిన్ను

మనుచుఁ జాక్కలగము లొనయునట్లు

తోడ్రోపుల స్త్రీపి దోరంపుఁ శీకటి
 వరవళ్ళు బెనుసుళ్ళ మొఱుగునట్లు
 పెనుచిచ్చుకొండ లేవిన జ్వలల్లోహవ్ర
 వాహము బ్రాతులై పడెడునట్లు
 వర్షద్వలాహకవ్రళయధారాసార
 ముల భూమి సంధ్రమైపోయినట్లు
 జలమయము వృక్షమయమును కైలమయము
 గా జగముమాడ్చు నిరతము న్గాలనట్లు
 మానసాకాశమనఁ బరంపరగ నెగయ
 వైచు నక్షత లందం దుపాసకుండు॥

178

సీ॥ వడి నోట నూట లుప్పతిలఁ బక్వాహార
 సముదాయ మొకసారి సంభవిల్లు
 నూపిరి సలువరాకుంకి ముక్కుబగుల్పు
 దుర్యాయు వొకలేవఁ దోచి వీచు
 రమణీయజగదభిరామరామాజనం
 బొకవరిఁ గళఁ బెనుల్పుకొనఁ దివురు
 సకలరోగాంచి తానహ్యస్వరూపాభి
 నొకమాటు వికలాంగనోక్తు లొదవుఁ
 బామలుం దేళ్ళు మండ్రగబ్బలును మొదలు
 బహుసరీనృపములుఁ బగ్గుఁ బడుగుఁ బేక
 మేళనంబుల నాయాయివేళలందు

వైచు నక్షత లందం దుపాసకుండు॥

19

ఉ॥ అంతట నేను నాగురునియాజ్ఞమెయి న్బులినొచు ధైర్యము
 ద్రావంతముగా నతండు బెదగ న్నడిశండలీల దిక్కుల
 త్యంతచు బీట్లువాట భయదార్భటి గాండ్రు నుటంచు నాగ్యను
 త్రావంతధృతిన్గ నులైచి భవ్తమనుండయి చేప్త లుక్కలు॥180

ఉ॥ అక్షత లుంచుట ల్మొటచె నాతఁ డహా! పెనుముప్పు మాళఁ బ
 ర్మముగాఁగ నో దైటచి దాఁకొనె దాఁపున దాలనైన మా
 రక్షకు దారి కన్నడదు తాపిడిసేయక నొందఱించుట
 నిష్క ముసించె నప్పు డెది సేయుట భావ్యమొ తోచదేమియ్యు॥

ఆ॥ గడియ లేడుఁగూడఁ గడిచిపోయినవేనిఁ

బులిగ నిట్ల నిల్వవలయు నేను

జ్ఞాన మింతయేని గమసిపోవు నటన్న

భీతి నన్నుఁ గలఁతఁ బెట్టుచుండ॥

182

ఉ॥ మూఁపున వాని నిట్టటులు పొర్లఁగ నెట్టుకు మంద్రనిర్వసం
బే నజగించి మేల్కొలుప నెంతవ్రయత్ని మొనర్చిన స్వహా
కావహతుండటు ల్కదలఁజాలకపోయెను వాఁ డీటు ల్సృధా
యావన నిల్వఁ గ్రార్య మొదయంబయి ఘోర మెదే న్నొనర్తునో॥

చ॥ అని చవసాగుచో నెదుట నారయనయ్యె మదుగ్రనిర్వసం
బునఁ గనలొంది దాని పెనుపొంచిక వాలము నేలఁ గొట్టుచు
నైన లిమకొల్కులో యనఁగఁ గ్రాలెడి యేపులవ్యాఘరాజమొ
య్యన మనుజు న్నను న్ననుచు నాక్రమణేచ్ఛల దాయుచుండుటల్॥

ఉ॥ అప్పటి కింక నాస్థులికి హాని యెసంగిమి నాడుబిడ్డకు
న్యవృ ఘటిల్లనిని పెనుపూనిక యాసకఁ బెంప మెగగు
ర్గొప్పతనుత్రమ పైదురుకొంచు నఖంబులఁజాపి యాస్యము
న్విప్పొనరించి వైరికనుబీతులకై గురి నిల్పి దూఁకితి॥ 183

చ॥ అది యెరపైని దూఁకుఁగొనుహామికనుండుట మాని మళ్ళి న
న్నదిరెడిలోఁ దాఁకి యెనయించితి గోదల దానిగ్రుడ్లలో
నది రువతోడ చాధ విలయబ్రథఁ బెంపఁగ నంధమయ్యన
నదియుచుఁ బైకి దూఁకెఁ బసికాలుటఁ దప్పనినూటి మీఱఁగన్॥

క॥ ప్రక్కల కట్టుట గెంతుచుఁ

దక్కచు నెక్కొల్పు చెదిరి దాటుచుఁ జక్క

నెక్కుచు నెలయించుకొనుచుఁ

బెక్కువరుగు లెడము గల్గ వనమధ్యమానన్॥

184

చ॥ తరుగుచువచ్చు పూర్వస్మృతి తప్పఁగఁ కేవలపాశుధర్మవి
స్మరణమేరేగఁ దీవ మగువారునట న్నొరఁబాటి చెండుచు
వ్వర నడి విపుపైకగి వ యక పొద్దుచు గొంతుక్రోవుల
నటచి చిహ్న కొనర్చి జయగర్వత నార్చితి గాంధ్రుగాంధ్రునన్॥ 185

ఉ॥ ఒత్తగువోదుమధ్యమున నుండియుఁ గాటున నోటిలోనికి
న్నెత్తురు జొర్తిల న్నెగటు నెక్కొనలేదు సరేకదా యొక
వ్వెత్తున నూతనంపురుచు లెంతయొప్రీతి జనంపఁజేయుఁగా
మత్తిలి మాంసభాదనకుమార్గవరత్వమున నిఘాంసమై॥ 186

189

గీ॥ శ్రొత్త యొకవీరగద! కనుంగొనిన శశము
మొదలువృషభేంద్రములదాఁక ముట్టి చంపి
చిమ్ముత తత్కదుష్టరక్తమ్ముఁ గ్రోలు
మంటి నొకొన్ని నాళు లే నొంటి గుహల॥ 190

క॥ అమెయిఁ గేవలరక్తము
తో మల్లడిసేయక్షుధకు దొరకమి తృప్తు
ల్కామించి తింటిఁ గండల
తో మాంసము సప్త లింక దోలు న్నదకు॥ 191

ఆ॥ ఇటులుకొన్ని నాళు లేగ సప్పటిదాఁక
లేసితోఁక యెదుగఁబూని వింత
దైవమాయ యెందు దైవంబునకెకాక
వలఁతియో నె యెట్టివారై నె?॥ 192

ఆ॥ చీకుఁజింతలేక చెల్లుచుండె దినాలు
బలముఁ బాకచక్య మలముకొనఁగఁ
దనువు నవయవములు దద్దయ నుక్కునో
సమము లగుచు గట్టి సమరుకొనియె॥ 193

ఆ॥ తోఁక లేమి నరిగఁ దొలఁగియో యెదిరియో
మలగుచుండు వ్యాఘ్రునుండలంబు
పూని విభ్రమములనో నన్ను దరియంగఁ
బ్రాలుమాలినాడ వానికొఱకు॥ 194

ఆ॥ సిగవ వ్యాఘ్రములును వెరుబాలు వైరింబుఁ
దక్కి యాటకొటితనము మీఁ
దాటఁ బైసిఁ బ్రక్క దరియుచు న్నురియుచు
నలిసి మెలిసి వెలయఁగఁ దొడంగె 195

చ॥ మనుజులి నున్న యెప్పుడు కుమారులకు న్నటవయ్యెఁగాని యా
మనుగడలోన లోప మగుమాత్రముఁ గల్గదు త్రిత్రిపుత్రికా
ద్యనుపమసౌఖ్యసంపదల కాపెనుసంతతి నాకు లేకమే
నెనయదునుమ్ము బాధ్యత భరీ! యిటులుండు నె హాయి మత్స్యల॥

ఉ॥ కౌర్యమునుం జిహ్వాంశయును గ్రాలనిచోఁ గడుయోగ్యమా సుగో
శ్వర్ణకృదంబువాహినుల శైలమనోహరనానుభూమిల
స్వర్ణసమేతవన్యమృగవిధులలో సయ క్తంగనాం

- కర్మమనోజ్ఞత ల్గనుచుఁ గాఁతుము స్వేచ్ఛ వరణ్ణసీమలఁ 197
 శ్చవనువచ్చి నిట్టిస్వేచ్ఛ వనవాసనుఁబుట్టు చెలంగుచుండనొ
 క్కనిక మనోహరం బయిసగాఢతమం బెఱు నిల్చికాయ గీ
 మును ద్యుతియించి వేటలమి ముంచుకొన వ్యనిలోన సంచరిం
 వ నరిగివాఁడ సంతతియు బజ్జలఁ దో ఎరుదేఱ నెమ్మిత్తోక 198
- క॥ మేమే యడవుల వమ్మెయి
 మేమే చనుచుండ నొకట “మేమే” యనుచు
 “నేమేబాగు” యనుచు
 స్నేమెయిల దుతుల్కలంగ మెయి పెరుగింగక 199
- క॥ ‘అబ్బెనుర గ్రాస!’ మనుచు
 బ్రెచ్చినమోదమున నాదొబ్బెగఁగఁగఁగఁ
 నొబ్బున నులుకఁగి వే నా
 గుబ్బువడక చుట్టు నొసకొను చరు లెట్టిక 200
- గీ॥ ప్రబలముగ “ఘండా” నునుఁచిఁ గన్గి
 కహరములు ప్రల గొడిసి నొలఁజెట్ట
 నొడుఁగఱచుచు నొక్కంత యాఁగి పొదొలు
 మాలుగా శిల్ప మొట్టిచోటు దరియ 201
- ఉ॥ కానఁగవయ్యె స్వచ్ఛజలగిల్గితి మ్మినితబాక మొక్కఁ డ
 ద్వాకి దాఁపుగా మెడల తామలకట్టుల లాగుమేకిలు
 న్వానిఁగఁగ వేగుచుఁ దుపాకిఁగరి ప్పః చచ్చునాదుఁం
 తానము నొడ్డుచెట్లుదిగి లిప్పికటంబుచు వేగునర్తుఁ 202
- క॥ శోకమె నునొ కోగ్గో
 దేక మె నునొకొకడు గుని న్మెనుపెరు
 న్నోఁగ గొరి విసగు లొదవఁగ
 దూఁకిఁ దలచి పూని ముగుడు తొందఱనడుమన్ 203
- క॥ మనుజస్మృతి మాసినను
 న్బొనుగుపడదు తెలివి యపమ పుగుపడ్వయ మా
 దను మరిచి పడినవ్రాసల
 న్గొని చన డగ్గటి యెసంగుకొతుక ములమెయి 204
- క॥ ఆయుధము లొక్కచో నిడి
 యాయు వరుగఁ బడినపులుల నదలించుచుఁ ద

తా-యంబుల గాయంబుల

నాయంబుల నెన్నుకొనుచు నాగుటి నుండఁ

205

క॥ “ఔరా! గవానాంతరముల

నేరీతినొ బ్రతికి తమకు సంతయుఁగీడు

స్తోరవిపులుల న్నాయులఁ

చేరి యిటు ల్చువునారె చెన్నటి మర్త్యలో॥

206

ఉ॥ శూరత లేక చూడ సాగనుండన మింతయుఁ గానరాక కాం

తారముల నికృష్టదశ దాఁగెడిపండులఁ బోలుజంతువి

స్తార మదెంత లేదు! పటుశౌర్యమూఁ జక్కఁదనంబు గల్గుమ

మ్మొరసరిసు ల్గురు లిసీ! పెనుతస్కరులై వధింతు రే? 207

ఉ॥ చూచెదఁగాక! వీరిగడునుండన? మింక మనీసుగూఢగ

ర్వాచతుఃత్వ మేర్పడఁగ నాయధుని ల్లిహించి దాచి యి

ప్తే చని చంపఁబూని నొకయింతయుచే ననిరింత్రో లేక బెం

డై చెడి కూలిపోవుదురొ! నామికసర్వము చుమ్ముచుమ్ముగఁ॥ 208

క॥ అని లేచి యల్లనల్లనఁ

జని యచటి తునాకుల న్నెప్ప న్నబళి నానాఁ

గను నోటఁ బట్టి చెంపచుఁ

జని యేలహాలోనొ మాటి నత్తిరగతి నె॥

209

చ॥ నరలుచు గాండ్రుగాండ్రుననంబులు బోలునోసంగఁ గ్రమ్ముటఁ

జెలుపుచు దాముచు స్వమాజిత్వరీతి న్నెచుజద్వయంబుపై

నురపడి నందునీక పడి యొక్కసిమస్తము నోటకొక్కి యొ

క్కరు వఖరక్షితి వైదియఁగాఁ జెడఁద్రొక్కితఁ గ్రోధమూర్తి నె॥ 210

క॥ పడినశవంబులపై నిఁ

బడి జయనాన మేరు పెరుగ ననమఖలము ద

డ్డద నదిర గాండ్రునతుల

న్వడిఁ గొల్పి మృతాస్మదీనుబంధులఁ గనుడుక॥

211

గీ॥ రెచ్చి దొఱలిసరోమాగ్ని పెచ్చు పెరిగి

యట్టి మాసిశివములఁ బట్టి నొకరి

నంతఁజ కాంగించిన యారంగింపు

లయ్యె దిగ నుడుపులు తదేచు వాగురుదికి॥

212

ఉ॥ అప్పటినుండి యిప్పటికి నన్యశృఙ్ఖాంసల మాని సుఖ్యునై

యొప్పుగుమర్త్యమాంసమునె యోగిరము నొప్పరించుకొంచు నే
ముప్పు నెఱుంగ కుంటి దినము లక్రమహాయిగ నిట్లుపోవుచో
దెప్పులతోడ వేటకు గడంగెను గానల మర్త్యులిండమెల్ 213

క॥ ఏదెసఁ జూచినఁ గొరవులె

జోదులె తప్పెట్లె దవుడుజోరుహయముతే

మూదలికించుశునకములె

తోఁ దొడకుగజంబులే చతుర్దిక్కులన్ ॥

214

గీ॥ ఒక్కపొదగాని గుహగాని యునికికలుగు

గాని శ్రేయంబుగాక సంఘవచండ

మారకోగ్రతఁ జలపట్టి మనుజులెల్ల

ముట్టడిగ సర్వకావసంబులను బడిరి॥

215

మ॥ సకలోపద్రవకాలమయ్యె మృతియాసన్నంబ తప్పించుకొం

టకు మార్గం బొకటైనఁ దోచదు యుగాంతం బయ్యెనోయంచు మి

న్న కటుండ నుప్పురియించె నాయుకెసఁగన్లాఁబోలు మార్గంబొకం

దు కటా! మున్నెడువాఁడు గడ్డినయిన స్థూఁకోడె యానానలన్ ॥ 216

ఉ॥ వేటకు రావొ మర్త్య! లిటు వేటకొలందిగ నొక్కమాతె పె

నోటకు సర్వదిక్కుల మూఁగరుగ క! మనుష్యుల నిరా

ఘటముగా వధించుటలు కాంచి నను నొలియింపఁబూని యీ

గాటపుమేటియత్నమును గైకొనియుందురు శిశ్చయంబుగన్ ॥ 217

కా॥ నేనేమాన్పురినంచు గుర్రెటులనేని న్దోచకుంట నృహ

జ్ఞానుల్కావున నన్ని త్యాఘములఁ బెల్లువ్వంపగా నీగతి

స్థూనంబోలు మఱింట నిట్టివశయంబు ల్నిత్యకార్యంబులే

నానిర్ధారణ సిక్కిమే ప్రృథికియుండ న్నార్గ మొం దేప్పడున్ ॥ 218

మ॥ పులి చెట్టెక్కఁగతేమి తెల్ల మగుట న్భూమియహఁగంబుల

స్థలున నోవెయ మార్గణం బెటులనైన న్నాళికాభాగ్రగు

ష్ఠము నొందిరినేసి గండ మొకట న్నాటంగ నొనంచు కా

ళలలో నొక్కడ నేటవాల్లల దెసంగ న్నాటి యగ్రంబునన్ ॥ 219

క॥ కొమ్మలు రెమ్మలు నిమ్మగఁ

గ్రమ్మకొనుచునుండ నడుమఁ గడుమెలకువతో

నమ్మకొని విధిని నిల్పితి

బమ్మయ న్నాటింపె నాటివశయములెల్లన్ ॥

220

చ॥ బెడిదపుసింహనాదము చెవి నృప మండడి కాగదాలదం
వడివెలుఁ గత్తులన్జొర నదాటుగ నారస మొందు మేన గా
డకు నెడ గింద నేర్పులు వడి నృపుఁగైత్తంగ రేఁగుభీతియొ
త్తిడి రుష పెన్లడి నృపదనితేకువ యేక్రియ నాకు సోకెనో॥ 221

శా॥ వంశోన్మూలక మామహాప్రళయ మప్పట్ల నునాయాసత
స్థంశంబైచన దంశతీటి మనుజప్రథ్వంసనోత్కంఠ వే
యంశల్లా పెరుగంగ విచ్చలవిడి న్వాపించువాహ్వశ్చ ను
గ్రాంశోష్ణంబులు మత్కుణాళికలు మర్త్యపాణికి న్మారిన్న్ ॥ 222

చ॥ అదివి నహర్నిశ ల్పురములం దొకరాత్రులయందెకాక పీ
ల్చుదునపుడెల్ల మర్త్యపలలప్రబలాశల బొంచిపొంచి లో
నుడికెడి మత్సరత్వరల యుగ్రతఁ దిండికిమాత్రకాక సూ
దుడువంగ బిడ్డ వృద్ధనక యూఱక యెల్లరఁ జంపునోరణి॥ 223

క॥ నిన్నటిసాయాహ్నము కనుఁ

గొన్న మనుజు గొంతుఁ గొరికి గుప్పెడినల్ల

న్మున్నరకఁ బీల్చునపు ఁ

నెన్న డెలుఁగనట్టియేవ మెట్లో కలిగె॥ 224

ఉ॥ రోషము శోషితై నృనసుక్రూరత యోరసిల్లెక్షణాన నా
వేషమె దోషమాచుఁ గనిపించెఁ బ్రమూర్చ వరించె నన్నుఁ బీ
యాపమనీష యోషధిగ యూపునఁ గ్రమ్మి నె న్నృకృష్టసం
తోషము లాఁగ నెట్లా వకిలో బడితి ద్విజయుగ్మసన్నిధి॥ 225

క॥ తరువాతిచరిత్రము మీ

రెఱింగినదే యీమహాత్ము లెంతిదమునో క్ర

మ్మృత నన్ను మనుజు నొనరించి

వరమవద్రాప్తి కొక్కపథము స్టూపె॥ 226

కి॥ దొరలార! వ్రాజులగుభూ

సురులారో జనములారం! చూడఁడు మోహం

బురహ వ్రాజ్ఞాడ నయ్యు

న్బొరవడి యావదల నడుఁ బొరలితిఁ జెకితి॥ 227

శా॥ ఏసంసారము కూలెనో! విధవయె యేస్త్రీ ప్రలాపించెనో!
యేసంస్కారినతి న్దొరంగి చెడెనో! యేశల్లదండు ల్లుసుం
గాసిం బొసి వటించిరో! యితరు లేకష్టాలంష్టాలపా

లై సంతాపము లొందిరో! కలదె ప్రాయశ్చిత్త మీయంతకు॥ 228

క॥ ఈయనఘుల దయచే బులి

కాయమున నె చావు తప్పి కనఁగలిగితిఁ బూ

ర్వాయత్త మెనతనువును

ప్రాయశ్చిత్తవిధులందఁ బర్వర్తింపన్॥

229

క॥ చేసిపాపము తేని స

భాసమ ఖంబున వచింపఁబడ నిష్క్రమి యం

దే సమకూరు ననెడి బుధ

కాసనమున విసించినాడె సర్వము నిచటన్॥

230

మ॥ అనుచు జ్ఞేతుఁడట ధూవుదెనఁ జూపె నిల్చి మూర్ధంబు వం

చినవాని న్ననుచు న్నిజాముఁడు వచించె న్నూర్బురగ్రామణి!

ఘననిర్వేదము బుద్ధిపూర్వకకృతాఘ్నం బటంచుండ మా

యు నెకా కుండునె పారవశ్యకృతపాపాఘం బడెంతేనియున్॥

231

క॥ పులివగునీచే దమబం

ధులఁ గోల్పోయినజనంబు తోరపుఁగని ని

న్నిలఁ బ్రతుకనీయరు నిజం

బలుకకు దాక్షిణ్య ముండునా సాజముగన్॥

232

క॥ కావున నీవు నిర్భయముగాఁగను జీవితకాలకేష మే

వే వరణీయనద్విధుల వెళ్ళఁగఁబుచ్చుతలంపెయున్న మా

తో వెడల స్వయారగుము గొండఱ లెవ్వియు సోకకుండుమే

ల్తావున నిల్పుదు న్దలుగుతట్టఁగనీనివిధాన మేర్పడన్॥

233

చ॥ అనినఁ గృతజ్ఞతారసభరాక్షుల నశ్రులుజాఱ నేమిమా

ఱన ననశత్రుమందుఁబడి యాద్విజాఁ డుండ నిజాము సభ్యుల

న్దని పరమార్థబుద్ధి కఙ్కఁగల్గినవారలకే నశక్యమా

వని నొనరించి యెట్టిప్రతివాంఛయు నొందనివీరి జూడుడి!॥

234

క॥ మనుజుండు పులిగ నావులి

మనుజుండుగ మాటునేర్పు మాకథలందు

నిష్కేసఁబడు నెప్పటిమాటయొ

కనఁగలిగితి మిప్పు డట్టి ఘనదుర్ఘటముల్॥

235

క॥ ఇంతటివనుల జ్ఞేసి యొ

కింతయుఁ బ్రతిఁ గోరకుండు టిది యిట్లుండ

స్సంతయు గర్వము వారి ము
ఖానికిము నే దెట్టి యదృశులొక్కొక్క!!

286

౮॥ ఈవ్రహ్మచర్యమును ముగించితి నేనియు
 స్త్రీలుకాదు వారి మేటికృత్తికి
 శశికి సూర్యులగు చంద్రులుగా నే నొ
 సంగుకొలదిఁ గానిన సంతసించు॥

287

క॥ అని క్రిందటిదివమునఁ దన
ఘనతొరగము నెక్కడ స్వార్థిగాఁ దిరిగినమే
రను నగ్రహారముగ ని
చ్చిన ఫల్గావాను వాఁలుజేసినమీదన్ ॥

238

క॥ ఆనాఁడునపుడుపుజమీం
దా రిగుశ్రీ రామచంద్రదధాణిపుం గని యీ
చేరువచాతెమలొస
నీరికి వసతుల నొసంగ వీల్చేయుండవల॥

289

సీ॥ అప్పుడే రామచంద్రపురాగ్రహార
మనుచు దద్దతమునకు బేరును ఘటించి
శాస్త్రవేదపుత్రశిష్యాడ మాన్య మైన
కాలివాహనశకపు వత్సరమునందు॥ (1640 శ్లో॥ 1719) 240

ఆ॥ మహితపేవిశంబిమా ఘృహార్థిమనాఁడు
 బ్రాహ్మణాద్యమంబు వ్రాయుమనిన
 వారిపేర్లతోడ వ్రాయించె బట్టాను
 సకలజనులు మిగులసంతసింపి

241

క॥ ఈ నైవా మెప్పుకొకో ?
 పై నీకో గామచంద్రవాద్ధిపు తెవరో
 నా నైలచమమరులకు
 న్నాన దేటుగవలయుకోరిక మానసములలోన్॥

242

క॥ నల్లిండ్ల నిలువుఘనుల ము
హాల్లానముతో స్మరించుచుండుట హితమా
నలావమె కావున ను
ద్యస్త్రీలవచితుఁ గుతుక మంతయుఁ దీజన్ ॥

243

అ. కొండవీటి రెడకుట్ జమూపతిగ ను

దాళివయ్య యనదిదక్షుఁ డొకఁడు
వారివగర పోర్ల వాసిఁ జేకూర్చుట
“న్యాసిరెడ్డి” బిరుదు ప్రాప్తమయ్యె॥

244

ఆ॥ అతివికొడుకు మల్లికార్జునుండను రెడ్డి
నందిగాను శక్తివాధుకరుణ
వాసిరెడ్డివారి పంశకర్తగ మేలి
వృద్ధి నొంది ప్రబల వివిధగతుల॥

245

సీ॥ ఆవంగడమున రామన్న రాఘవరెడ్డి
చంద్రమాళియు నన్నసహజలొకట
ప్రతిభాఘ్యులై ఛిల్లిపాదుమా యశారంగ
జీ బృతవర్తివిశేషకృపను
నందిగాం పరగణా నంది క్రీస్తుశకంబు
పదహారు నెప్పదార్వల్పరమున
గోలకొండనవాబుచే లమ్మతున మూడు
భాగాలఁ బట్టాలఁ బడసియుండి
రండు రాఘవపురము రామన్న కయ్యె
రాఘవయ్యకు మాగల్లు ప్రాప్తమయ్యె
లమ్మతునవా బసవ్వావిలక్షణుండు
శ్రీకుతుబ్దాహ పంశవిశిష్టతముండు॥

246

క॥ న్యమతవ్యాప్తికేగా న
న్యమతధ్వంసంబు దీక్ష నతికఠినతతో
నమరెడి మహమ్మదీయులఁ
తది విప్రల కగ్రహారదానం బిడుటల్॥

247

క॥ అని యమమానింపవలన
దనువు దొరికినప్పుడెల్ల నక్కరు ఛిల్లి
ఘనసార్వభౌముఁ డే మన
జనములతోఁ గూర్చి నేదిసలువఁగు నెమ్మిన్॥

248

క॥ తొలఁగింపఁ డె “జిజియా” యను
తలవన్నను లొక్క మెన్ని తలపెట్టఁడె బం
ధులగా నొనఁతుచుకొనుట
నిలువఁడె గౌరవపదాల నెఱి మనవారిన్॥

249

- చ॥ రాచరికంబునీరి గనురాజులు సర్వసమానదృష్టి సం
 కోచము వీడి చేరొనరొకో! యిథరాంపదవాచ్యుఁ డౌనవా
 బే చతురత్వ మేర్పడ గ్రహింపడొకో కృతి నాంధ్రకావ్యము?
 న్నూచిన నిట్టి వెన్న పొడఁజూపునుజున్నా! మహాన్నదీయుల॥
- మ॥ మతము స్మచ్చర మేయొక్కొరికొ సంప్రాప్తింతు నద్ధానఁగ్రూ
 రత చిత్తంబుల నిండు గుర్భరకఠోరస్వార్థకృత్యంబు లు
 ధరి రేగు న్తుది తాఱ్యమే జిద్రుప తానౌరంగజీవ్యకృత
 ర్తితల న్నెట్టరె యీదృశం బగుమహారిప్తవదాధత్యము॥ 251
- ఉ॥ ఆతనికాలమందె తుదిఁజుంకమునందు స్వతంత్రు లైనభూ
 నేతలలోన మిక్కిలిగ నేర్పరి యైయున్నజ్ఞానమవి
 భ్యాసుఁడు క్రొత్తగాఁ దనకుఁ గల్గినస్వేచ్ఛ స్థిరంబుగాఁగ నై
 జాతతసర్వసామ్యత దమూర్త్యత నాచరణంబునం దిడఁగ॥ 252
- గీ॥ అట్టుల నిజము రామచంద్రన్న లొనఁగు
 కుచ్చలలు ముప్పదిటి కారుఁగూర్చి రాఘ
 నన్న మునిమ్మనఁడైన జగన్నగారు
 పృథ్వి స్థిరవర్చి రగ్రహారీయభూమి॥ 253
- ఆ॥ మొట్టమొదటి దానమునకుఁ బదారేండ్ల
 కివల మఱల నన దదేటి కనుచుఁ
 దోచవచ్చుఁ గలదు దొడ్డకారణ మొందు
 తెలియు దానవత్రములను జనువ॥ 254
- సీ॥ రామచంద్రా(లింగా)రెడ్డి నామమే నెండవ
 వ్రతంబులో నగుపడక వారి
 పిన్నముత్తాతగా నెన్నంగఁబడు రాఘ
 నన్నయుఁ దత్పుత్తుఁ డైనవద్ద
 నాభరెడ్డియు వారి నందనుండున నా
 గన్న తత్పుత్తుఁడు జగన్నగారు
 నుదహరింపఁగఁబడి యుంటచే రాఘవ
 పురజమీ నేపేతువుననొ విడిగ
 నిలక మాగంటిలోపల న్లసీయుంట
 కానఁబడియెడు రాసులింగన్నగారు
 నుతులులేమి జగన్నఁ జెంచుకొని రండు

- రగుటఁ దొలిదాన మిటు ధ్రువం బండలసె॥ 255
- గీ॥ వేదగుణగిరిశశిసంఖ్య (1784) వెలయుపూణ
శకమున జ్జిత్రభానువత్సరము నాశ్వ
యుజము పూర్ణిమనాడు ధ్రువోక్త బడసి
రామచంద్రపురాగ్రహరంబు వెలసె॥ 256
- క॥ ముందుగ గుంటురె వెలసెనో?
ముందే యియ్యగ్రహరమో తెలియంగా
గుం దిడవు చరిత్రఁ మన
కెందులకొకొ పట్టియూహ లిదమిద్దమన॥ 257
- క॥ రాజులకు న్రాజులకు
గ్రాజు ల్ప్రళయప్రభంజనార్పణి రేంగం
గాఁ జెదిరి యొక్కవిప్రస
మాజం బివ్వనిని నిలిచి మలయస్వలయు॥ 258
- క॥ అది యెట్లు లుద్భవిల్లినఁ
బదివందలవత్సరములపైగఁ జరితల
న్విదిత మృగుగుంటురుతో
నిదియు స్వినబడుచునుండు నెదుగుబొడుగుల॥ 259
- మ॥ ఒకరాజ్యచ్యుతి వేఱురాజ్య ముదయం బొందించునపెల్ల నూ
త్నకకుప్పలకుఁ గ్రొత్తయీవులుఁ బురాద తస్థిరీకారము
ల్పకటా లయ్యెడులేవఁ జిన్నదగు నీనాలెంబు మున్నెన్నియె
న్నీకరాల స్ఫటిమాతెనో యెఱుంగ మా నిగ్గేచరిత్రంబుల॥ 260

—: అగ్రహార వర్ణనము :—

- చ॥ వలసల నారిటీటియుఁ బ్రవాస మొనర్పంగ దక్షులొట నిం
దుల ప్రజలో సమాయికజనుం డొకఁడేనియు లేఁడు రాజకా
ర్యలలితుల నైపుల్పని నిరక్షరకుక్షియు లేఁడుసంఘము
స్థలమె బలంబటం చనినివాడును లేఁ డవు డెట్లుచూచిన॥ 261
- క॥ ఒడుదుడుకు లెన్నియున్న
నడనకునై మితమువిధులు కడగా నందొ
క్కఁడుఁగూడ వేషభాషలు
బడఁ డనఁమ తెక మోహవర్మాకులుఁడై॥ 262

గీ॥ రచ్చ కేగడనప్పుడే రాజనియమి
తం బయినవేషమును భాష తత్ప్రదేశ
మందయిన నాత్మయోగ్యత న్లండురాని
పోబడిన భూమినురు లపు పూనుకొనిరి॥

263

సీ॥ గోష్పాదమునకు నెక్కుడుగానిశిఖ నిందు
వెన్నెలల విభూతి పెండెకట్లు
కోడెత్రాచునకు నెక్కుడులేల్పు జండెంబు
కావిభోవతి పింజకట్టు మట్టు
రంగు మాఱని మేల్వొంగం గెనసేయవ
లంకెప్రాణంబు కొల్లాయిగుడ్డి
గతనాలపొడుపునో రాణించుకుండలా
లలుతె నటించు క్రాంతిమాల
నడుమున నొంగిచూచెడి పొడుగుకాయ
నోటఁ దిస్వరః గమవాక్పటవంబు
బ్రహ్మవర్చస్వ-వరమప్రభాప్రసక్తి
వెడలుదురు రచ్చకేగ నవ్వెపు లందు॥

264

సీ॥ సరి నుషకికాలాన శయనంబు విడి కాల్య
కృత్యంబులేల్ల నెగించి పిదపఁ
దొలిగాడ్చుసోకు లందుకొను తేజిననీట
సంకల్ప మొనరించి న్నానమాడి
ప్రాహ్లాసంధ్యావందనాభియుక్తి దివాక
రార్ఘ్యంబుల స్ఫుక్తి నప్పగించి
నిష్ఠాగరిష్ఠత నిలిచి జప మొనర్చి
యాసక్తి హోమంబు నాచరించి
దేవతార్చనమును శ్రద్ధతేజః దీర్చి
యతిథియభ్యాగతులఁ దేర్చి యాదరించి
వైశ్యదేవంబుఁ గావించి బ్రహ్మయజ్ఞ
తిత్పరుం డగు నచటి నిత్యవ్రతుండు॥

265

సీ॥ పదముఁ గ్రమం బొక్కవైపు మ్రోగుచునుండ
జట ఘన యొకపెడక “ఝయ్య” మనును
గావ్యపాఠం బొక్కకడఁ జెలంగుచునుండ

నాటకాధ్యయనము అడచు నొకట
 వ్యాకరణంబున న్వాడ మొక్కడ సాగ
 మీమాంస యొక్కచో మెలఁగు మిగుల
 దర్శ మొక్కట నుద్ఘాతితం బగుచుండ
 వేదాంత మొక్కడ స్వల్లివిరియు
 నొకట హరికథ చెలరేగ నొక్కయెడఁ బు
 రాణ మత్యంతరసయుక్తి గ్రాలు నహహ!
 అట సరస్వతి వివిధనాట్యప్రవృత్తి
 వేలయ మైమఱపున హాయి నొలఁమునట్లు॥

266

క॥ మేనాల నెక్కువారును
 పూనిక భూతముల నెక్కిపోయెడివా రో
 గాననె చనియెడువారుం
 గా నానాప్రజ్ఞల (సృగల్బలు విపుల్॥

267

క॥ రాజాస్థానం బెఱుంగని
 వాజన్నలు మందునకును వజల రచట నే
 యోజ విచారించిన నీ
 రాజితబహుళాస్త్రగుణధురంధరులగుట॥

268

నీ॥ ఉండిన స్నేహ లేకున్న నే న్బతువులు
 గట్టు దాటవు నెందుఁ గట్టబడవు
 నిండిన న్గడు పింత నిండకున్న ను శుని
 వెలిచోటు వదలి లోపలికి రాదు
 దొరికిన స్నేహ కేడ దొఱుక కుండినఁ గాకి
 మదురుల న్విడి గుమ్మములఁ జొరదు;
 అబ్బిన న్నూక ను చ్చుట్టకున్న ను జీమ
 పుట్టల నివిడి గృహంబునఁ దిగుడు
 తఱిఁ దలఁగనీక తత్తదుత్సవముగాఁగ
 బహువిధాహారములు సమర్పణము జేయు
 సర్వసమవర్తు లగువిప్రసమితిఁబోడఁ
 బ్రాథ్మిక గాంచు తదగ్రహరంబునందు॥

269

నీ॥ మామూరివారి సంస్థానాన వివిధస
 న్నానానఁ గొండలు మహిమఁ గొనఁగ

మలాజువారి సమృద్ధ మాదేవిడి

స్మర్యాదఁ గొందఱు మంత్రుఁ గొనఁగ
వాసిరెడ్డి ప్రభుత్వవైకుంఠసుఖపార

వశ్యానఁ గొంద టుద్భుతతఁ గొనఁగ
మొనసి మూడాస్థానముల సమాదృతి నొంది

కొందఱు భాగ్యంబు గుత్త గొనఁగ
నచటివారల కిది యున్న దద్ది కల్ల

దనడియేలోటుబాటు నెం దొనరకుండ
నిట్టినిండున నీసుగో సేమి లేని

గట్టియన్యోన్యభావంబు గ్రాలి ప్రబల॥
సీ॥ గుజరాతు నైజాంకికుబ్బాగముల వీడి

270

నగ నొగ వ్రట్లు భోనిగిరివారు.

హైదరాబాద్ముహిపాషని స్వశయించి

సాగి వచ్చిన కొలచలమవారు,

దాక్షిణ్యుల మహోద్ధతి కోడి సుఖసీమ

వ్రాలఁజేరిన రావిప్రోలువారు,

పటుమరాటీపదార్భటి నొత్తిడిం జెంది

లాఁతి చోట్లరయు వెల్లంకివారు,

వారువీ రననేల నావలైయందు

వసతి నివసించు గుండువా ర్వారణాసి

వారు మొదలగు తెలుగాణి వారలెల్లఁ

గోరి మహదాశ్రయము నందుఁ జేరినట్లై॥

271

గీ॥ అలమహారాష్ట్ర) లధిపతు లైచెలంగ

గౌరవోద్యోగముల నున్న వారు మధ్య

లందు స్థిరులైరి పిమ్మ టఁగొంద ఆద్ద-

నూరి బ్లాడిద మొదలైనవార లెలమి॥

272

క॥ శ్రీరామానుజ గురుమత

చారకరాజాను భూతినామర్థమునఁ

జేరిరి కొందఱు వైష్ణవు

లారమ్యం బైనపల్లియ న్నతుకమునఁ॥

273

గీ॥ ధీరులేకాక మిగులనుదారు లైన

వరజమీందార్లకడ మంత్రిపట్టమాను
చారిపాంగ్యాన నియోగి వరులు లక్క-
రాజ మొదలగు వా రందు మోజు గొనిరి॥

274

ఉ॥ రెండవయున్నిపట్టుగ వరించి విలాసగృహాళి గోటల
వ్దండిగ గుంటురందు బహుధా విరచించు జమీనుదార్ల పే
రండఁ జెలంగు నంఘ్రిభవు లందొకకొండఱు స్వాస్థ్యమొంది రా
దండలఁ బల్లె పెద్దవయి తామరతంపరగాఁ బ్రవర్థిలక॥

275

క॥ ఈవల్లెయు గుంటురు నిలు
తేపొందుచునుండ జనులకెల్ల జలము లె
ట్లాపూర్తిఁ గూర్చునగునవి
భూపులుఁ బ్రజ సంప్రతించి పూనగివేళలక॥

276

గీ॥ హూణగిరినిగమాజ్ఞేంద్రాయ క్తవత్స (11+7)
రమున భీమన పేరోలగమున సంధి
విగ్రహాద్యధికారియై పేరుగనిన
శ్రీమనామాత్యుఁ డేగుదెంచుట ఘటిల్లె॥

277

ఉ॥ ఉన్నవరిసితు ల్విని కృపాదధి స్థావికమైనయుద్యమం
బు న్నిగిడించి సాయవడి భూపతి నుత్సుకఁజేసి కూరిచెక
ము న్నట నున్నదొడ్డులను భూరితటాకములై సమస్తసా
భ్యోన్నతి విచ్చుసారజలయు క్తము లావసున ప్రసేదితక॥

278

గీ॥ నల్లచె ర్వగ్రహారంబునకు యమాశ
ననుఁగు గుంటురువచ్చిమా నెఱుఁచెఱవు
వీనిమధ్యమున న్నెనువృద్ధి వెలసె
వీధు లంగళ్ళు నల్లిళ్ళు పేట లెన్నె॥

279

క॥ ఊరిట్టు లెదుగుచుండ ధ
రారములు భోగపరవరంపరులై త్య
క్తారంభు లగుట నంగల
వీరుల కైవళములయ్యె వీం డీ నేలక॥

280

— బ్రాహ్మణ వృత్తి పరివర్తనము —

ఉ॥ లోక్యమహాకలావకలన న్దడునేర్పరు లైనయంగలు
లోక్యము కల్గఁ జేసుకొని శూరతఁ జెంచెడి శస్త్రధారణా
ధిక్యత సంఘమించి వెలితి న్నడఁబోవని కాంతిసౌఖ్యము

లృక్ష్మము తొనటు ల్కడుఁబ్రకస్తముగా నలు నేలుచుండుట॥ 281
 మ॥ కృషి వాణిజ్యముఁ కారకాల లనురక్తి న్నేవ సంపాదనా
 దృష ప్రోత్సాహ మొనర్చ యాగికపురంధి నొప్పంది గ్రామస్థితు
 ల్విషముల్లా ద్యజియించి పట్టణము లన్వేషించుచు జ్ఞేస ది
 క్క-షణశ్రీజనతాప్రవాహాయుతముల్లా నాదినా లొప్పఁగఁ॥ 282

గీ॥ అగ్రహారాలుగూడ బ్రహ్మణులెగాక
 వివిధజాతిమనుష్యుల స్వలయఁ దొడఁగఁ
 గ్రమముగాఁ బూర్వస్థ తి నిష్క్రమము నొంద
 విప్రులు స్పృహనున్న తినివిష్టు లైరి॥ 283

సీ॥ మేనాలు రథ్యల స్నేహింతు దిగనాడి
 మంచ మేనలఁ బవ్వళించె నెక్కి,
 పాండితివాదము బ్బలునభ ల్పొత్తి నోడి
 యన్యోన్య భేదవైష్యతకుఁ దక్కి,
 శౌచసదాచారపరసవిధానము
 ల్కడుఁ గుశంకల తిగుగుడులఁ జిక్కి.

న్నానాగ్నిహోత్రతపానూనిత్యక
 ర్థము లొత్తిగిల్లి జీర్ణతను సుక్కి,
 ననుదినాగమభోష చిట్టడఁగె చుదర
 పోషణమునకుఁగఁ నింగ్లి యువెలయ,
 నేటుగ న్నవచ్చ మగుబ్రాహ్మణికమె యప్పు
 డగ్రహరంబులనె యసహస్య మొందె॥ 284

చ॥ వరుస నిషేధకాకములె ప్రాశనకు స్ఫురిపాలులయ్యెఁ బే
 ర్పెటచు నిషేధవృత్తులె షటిష్కటి నయ్యె విధాయకంబు, లే
 మతియు స్మరింపరాని కనుమాలపువాక్కులలోనె నెక్కినె
 స్మరువుఁ బ్రతిష్ట లాదినపుత్రాహ్మణులందయన స్థిమంబున॥ 285

గీ॥ లవణమలతో న్నదేశభూధపులు వైదొ
 లంగిరి భరించువారలు చెలంగఁకైరి
 పంచకళ్యాణియు న్నార్థభంబు నొక్క
 గాట మెలంగంగవలసె నక్కా-లమందు॥ 286

క॥ పాలకు లన్యమతస్థులు
 పాలితులే స్పృహనుతాలవా రగుట న్ద

త్పాలకపాలితులకు రాఁ

జాలునె సమరసవిధంబు సరి యొకమాత్రం॥

287

ఆ॥ మతవిరుద్ధకృతుల మప్పజూచుటచేత

సేన తిరుగుఁబాటు సేయఁ దెలిసి

పాలనంబుఁ గొనుచు భవ్యవిక్టోరియా

మాత యాజ్ఞ జేసె మతసహనము॥

288

క॥ ఆశాసనంబు చాటున

దేశంబున గలమహమ్మదీయులు నార్యు

ల్నాశంకరవిషమదురా

వేశంబుల మాని మనఁగ వీ ల్పొనఁగుటయు॥

289

క॥ నానాటికి సంఘదురభి

మానంబు లణంగ నెవరిమతములలో వా

రూపదొడంగిరి స్వేచ్ఛా

మానితసంస్కరణములను మంచి వటంచుక॥

290

క॥ మతవిద్రోహులపై నే

మతాధిపుఁడుగాని యాంక్ష మానవలసెఁ ద

త్కృతి మాననప్రకరమను

మతిఁ దీర్పులు న్యాయసథల మాన్యము లగుటక॥

291

క॥ దేశీయు లైననృపు లా

దేశంబుల గౌరవించి తేర్పుట పోవం

గా శబలితమతమరరా

డాశయములు నలిగి తొలఁగె నలుతరువాతక॥

292

ఆ॥ తగినరక్ష లేమి త్వరలోనె మతసాంప్ర

దాయములు కలంగి మాయమయ్యె

డెప్పర మగుమిడిమిడిజ్ఞాన మెగయంగఁ

గ్రమతఁ గుమతవరతఁ గనిరి జనులు॥

293

క॥ ప్రాతస్సాయాహ్నంబుల

నాతతథ క్రిప్రపత్తి నాలయదేవ

ప్రాతములఁ గొల్పువద్దతి

ప్రాతగిలి నశింపఁ దొడఁగె పటువేగముగక॥

294

కా॥ విప్రస్యాములఁగూడఁ జూడఁ గ్రమత నిర్దుష్టకాలార్చనలే

క్రిప్రంబు ల్గలితంబు లౌచుఁజనసాగె నివిగ్రహాదు ల్కళా
తిప్రాధి న్నువనేశ్వరాంతరముల స్తీపించుట ల్గాని యే
దోవకన్పడి వట్టిభుబక్షులయి సందుంగొందుల వ్వర్తితా॥ 295

శా॥ మైలక్ గుప్తనమర్చ ముప్పులను ముంప న్నున్న దక్షంబు లౌ
నాలగ్రావము లైనఁ ద్రాసులను దూఁచ న్దూకవున్రాళ్ళుగా
గాలి నేచెడికాగితా ల్నిలుపురాల్లాఁ దేలియు న్జాల వే
మూలం దెట్టియనాయముం గొలువ నిర్ముక్తవభావంబులక్ ॥ 296

మ॥ యగధర్మానుగుణంబు స్వాశ్రమవిధు ల్మోగ్యస్థితి స్సల్పవా
రగడు ల్పించుచు నేకొలందిగనౌ యందం దుండఁగా సర్వవ
ర్ణగతు ల్మిక్కిలిగా దురాచరణ దుష్ప్రారంభులయ్యు న్నడు
న్సగము లాఁచునటు లెల్లంకెదగు గచ్ఛులేగ గుంటూరునక్ ॥

♦ - గంధక ర్ప వంశాదికములు ♦ -

సీ॥ ఆపురి న్రామచంద్రపురాగ్రహార
గతశివాలయవిధిలోఁ గావురంబు
గాఁ బురాతనవిప్రసంఘంబు లనఁగ
నిలుచుఁ బలువంశములు కీర్తనీయగతుల॥ 298

క॥ ఇంగువగట్టిన గుడ్డ ల
నఁగాఁ బ్రాగ్గౌరవంబున న్నూత్నకళా
భంగిమ ప్రత్యేకతఁ గూ
ర్పం గాలము గడపుకొండు బహుశేముషులక్ ॥ 299

ఉ॥ వారలలోన భోనగిరివంశ మనాదిగ తాత్పర్యవైదికా
ధారసుధీనిదానమన దక్షతతో నుతికెక్కి మేల్జమిం
దారులు గౌరవించి గణన న్నడిమాన్యము లీయఁ గాలికా
చారముల న్నసించు నట సంఘసమాదృతికి న్నమర్హతా॥ 300

సీ॥ రాయపాధ్వరికిఁ బుత్రద్వితయం బందుఁ
బ్రధముండు పట్టాభిరామసోమ
యాజి ప్రజ్ఞావంతుడై యమగావతీ
శ్వరుకొల్పిన స్థరంధరతఁ గాంచె
ననుజుండు పరిజేషియజ్ఞ గృహక్షేత్ర
యాజమాన్యమున మాన్యతను నిలువ,
వేదవేదాంగసంవిస్మృత లిరువురు

నిర్విభవదల యశస్సురణ మనుచుఁ
బుత్త్రపాత్ములఁ గాంచి రిద్దురును వరుసఁ
బ్రేమఁ బెడతాతపేరునే పెద్దమనుచు
లిద్దురకుఁ బెద్ద లిడ వీర లెసకమెరుగ

శాస్త్రియును సోమయాజిగా సేరుఁ గనిరి॥ 801

ప॥ పట్టాభిరామ సోమయాజికి శివరాముడు, మంగయ్య యనుతులైరి
సంతుంగంచని శివరామునకు మంగన్న మూపురు సుతులలో
ముదటివాడగు పట్టాభిరామశాస్త్రిని దత్తిచ్చుట గలిగె॥ 802

క॥ పరిదేశిపాత్ముడు న్ను
ల్వురుసుతుల న్లాంచి చివరి పుత్తు విజయరా
ము రహిని బెరళాత మనుచు

ని రాజ్యమునకు దత్తుగా గణించి యొసంగె॥ 803

ఉ॥ తారణ మాఘపూర్ణిమ సితగ్రహవారము ప్రాదుపాఢ్యునో
ధారుణి నొందె సీతఁ డవతారముఁ, బుష్కర దృతీయపాదము
స్మీరజవైరి దాటుతఱి, నిద్రపుఁజక్కఁదనంబు పొల్పునా
కారము మేనికెంపురుచి కన్గొనువారిఁ దమి నైమల్పంగ॥ 804

చ॥ మకరము లగ్న. మబ్బహితమంగళయుక్తము, సప్తమంబు శీ
తకరసమేత, మష్టమము దైవగురుస్థితకంబు సూర్యపు
త్త్రకయుత మై దిరా ర్పితబుధప్రబలంబును. మూడు కేతుకొ
రకితముగాఁ దగె నివిజయరాముని జన్మము శోభనాఢ్యమై॥ 805

మ॥ శనిద్రేక్కాణముఁ జంద్రహారీను ఎవాంశ న్నాదశాంశ స్థరాం
శుని గన్యాబుధు నిండ్లు మీనగురుగీమఁ స్త్రేలిత్రిశాంశ నొం
దినలగ్నంబునఁ గోణకేంద్రపును పండ్రెండింటఁ జేర న్బుదేం
డ్లినసంజాతు దశావశేష మమర వైవాకత న్నుట్టిన॥ 806

మ॥ ఈజుఁ దుచ్చ స్థలఁ డర్కనూనుఁడు నెసంగు స్థించమంబంబుఁ బై
ని జయోద్భాసి గురుండు క్షేత్రపదము న్దీక్షించు నెన్నంగ న
క్కజ మె ట్లాన్దిని బెంపు కల్లునొకొ మార్గం బెద్దియో? దత్తుకాఁ
గఁ జన న్యోగమునున్న దం చనుకొనంగా వార్తకొన్నాల్లెక॥ 807

గీ॥ తెలిసి పట్టాభిరామశాస్త్రి యరుడెంచి
“యశార! పట్టాభిరామసోమన్న! అన్న!
పెద్దతాతయ్యకుదుటి యాపద్దశే న్న

చింపనేటికి కడుఁబరిచితమకాదె॥

308

కా॥ ఆసానంబులఁ బండిగోత్రములయం దయ్యుత్తనశ్లోకది
వ్యక్తనా ప్తిని బెక్కుఁగ్రాసుముల మాన్యంబు ల్పమాజ్ఞించి మే
లాళ్ళ నిష్కమ్యల బంధుల స్మృతుల సత్యతంబుఁ బోషించి ।
ర్షిసర్వంబునఁ బెద్దతాత కొనఁగాదే । ర్షికాయత్వము॥ 309

ఉ॥ మంగయశాస్త్రి యాయనకుమారుఁడు నాపితరుండు సాహితీ
స్సింగమ యైన సంగలులు చేసినమేరల కెల్లరాజ్యము
ల్భంగములై చన స్మృతులప్రాపు నశింప గడింపు వోయిన
స్వంగని కిత్తసత్రమున బద్ధుఁడు గాఁడె మహాఋణంబుల॥ 310

క॥ తన ముగురాత్మజులము-నే

నను నాసోదరులు- నెదిగి నూల్కొని యేకొం

తనో తెచ్చుమండఁగదె యిం

టిది యాకలిపునీ చొటి నితంసక యుండె॥ 311

మ॥ తల దాకట్టిడిసట్టు లొఋణముల స్సైర్యంబుతో మాన్యము

ల్కల్లము లేవైతెగఁమ్మి తీర్చి ఋణము క్తత్వంబుఁ బ్రాపించి యె
ట్టులొ కాలంబును దాటు మా కిప్పుడు గడ్డుంజిక్కు లొక్కుమ్మడి
నలఁగింప న్నిమకట్టె నెట్టుకొని, యన్నా! ప్రాప్త మేనాటిదో?॥ 312

నీ॥ పరదేశి-పెదతమ్ముఁ-దురు కాగణాభ్యాసి-

చనె గవన్న ర్జెన్మఁ జాల దావ!

వెజ్జ నిజ్యుఁడు నాత్మ వేది సీతారామఁ

డరిగె నాచివతమ్ముఁ డడలుఁ గొలిపి!

తరియింతు నాపెదతమ్ము క్షణ్ణుల నెంచు

నెంచ నిర్వు ర్శోసగించి యేగి!

రియ్యె! యేమని చెప్ప నసపత్న్యలము నేను

నాయాలు, గడమ దినంబు తెట్టు?

లెవరి, జూపెట్టుకొని గడియింతు మనుదు?

నెటులు విధవల మఱదండ నెపుడుఁగాంతు?

నాన్న తరువాత నీవె నా నాన్న వన్న!

తలఁపుమీ! నాదువంశంబు నిలువ నన్న॥ 313

చ॥ మఱదలు బిడ్డఁజూచి నను మాటికిమాటికి బ్రోత్సహించెడి

న్దోర! జగముద్దుబాలుఁడు పదుండు పదుం డడుగుం! డటంచు నా
తురపడనేటికం చెటులొ త్రోసితి నేడులుమాడు, నాభుజాం
తరముననే మెలంగు బుడుతం, డయిన స్థనఁదృప్తినుంలేయున్" 814

క॥ అన, ననునయించి యనె మ

జ్జనకపితరుఁ డెఱుంగవటర? జరిగినదెల్లన్!

మన కొకభేదముఁ గలదే?

యనుమానింబేల? నీకె యగు వాఁ డెలమిన్॥

815

ఉ॥ ఏదురదృష్టమో! వరుస నిట్లు గనొక్కరివెంట నొక్కరుం
గాఁ డెగినాకు సోదులుఁ గందులు! బిడ్డ నొసంగుపూనికి
నా దొక తెంఱు, రోజులుచనంజన దుర్గిహబాధ పోవగుం
గాదె! యటన్న యాసఁ దమకం బడఁగింపుముమేలు సేకుఱున్॥ 816

చ॥ మనసు చివుక్కుమం చనెనొ మాతెడియు స్వచియింప కింటికే
గిన నెలలోనె మేను పులకించి యసాధ్యపురోగ ముద్భవి
ల్లిన నొకకొన్ని నాకు లెటులే జరుగన్ స్మృతిపోవుముంపు పై
కొనునలులుండ నాదుజనకు స్థిలిపించి జలార్చిచక్షుఁడై॥ 817

కా॥ "అన్నా! బలైము నాకు భూమియి శూన్యం బైనయట్లున్న దె
ట్లున్న నాబలునిపైనిభ్రాంతి నును రుద్యోగింప దుత్కాంతికి
న్ని స్మర్ధించెద దత్తహోమవిధి కానీ! కాకపోనిమ్ము! నీ
వన్న ట్లర్భకు నాదువంశమున కీయ నే ల్కయి స్వేయుమా!" 818

మ॥ విధియు క్తంబుగఁ దంతు సల్పనియెడ స్వేదైసను నిల్పు, మే
ల్పధము ల్నాకు లభింపనీ చెడి లభింప న్నానని
మ్ము, ధర స్వంశము నిల్పు, నయ్యదియు నీపుణ్యంబగు నేడిని
స్మృత చేకూఱుఁ గృతార్థత నిడిచెద న్నాణంబు లేనైననున్॥

మ॥ అని కైజంటను జాపి కన్గొలఁకులం దశ్రు ల్బడి న్నాటఁ జా
చినఁ దా మజ్జనకుండుఁ గంటితడి యంచె ల్కట్ట హస్తద్వయం
బునఁ జేతుల్కొని "తమ్ముఁడా! మునుపె నీపుత్రింఁడెవాడంటిగా
దె! నిజం బియ్యది నమ్ము మ మ్మఱునకున్ దృష్టినిది న్నొల్పుమా!"

చ॥ అనుచును బాసనీయఁ తుషె తాత్కకుఁడై యతఁడగ సర్వధా
రి నధికవైత్రమాసమునఁ గృష్ణచతుర్దశినాఁడు మాడుమా
యనములె సింఁడె నాపు డనంతరమం దొకకొన్ని యేండ్లుపో
యినపిదప స్నను స్వధిగ నీ మెదిలించుచు నున్నయంతటన్ ॥ 822

క॥ ఆపాదమస్తకాంతం

బేపెడనే న్నూదిమోపనీయనితలుచు

న్గోవున మశూచికము కడు

నేపున నన్నాకమించె నేడవయేట॥

323

ఉ॥ అమ్మయ్యఁ బెంపుడమ్మ కడునాతురత స్తోని యారుమాసము

ల్కమ్మరమైనవ్యాధిఁ బడి మూసినకన్నెఱుంగంగలేనిన

న్నమ్మలికంబుఁ బ్రేమమును నొత్తిడిఁ గొల్పఁగఁ బధ్యపాసమా

ర్గమ్మలఁ జక్క దిద్ది యెసకంబు ఘటించిరి నాకు నెమ్మిగో॥ 324

క॥ పదునెఁ మిదివందలతో

బదియెడవయేట జూను పదునాల్గున స

మ్మదశంశృతార్వజనయు

క్తిదత్తహామంబు వడుగు దీప్తిఘటిల్లె॥

325

ఆ॥ ఐనదనినమాటె కాని పెక్కుదివాలు

మాన జనకజననితో నె నిలుట

నా నిసర్గబంధ మంతంత్రీలునే

యంటు గట్టువెంట నగునె త్రెంవ॥

326

ఉ॥ మందు దళావశేష మతిమందముగాఁ జనునప్పు బుద్ధిలో

మందముతో గ్రహంప జడియంబును బ్రైసాన మూఢవృత్తి నా

యం దతిమాత్రమై వెలసె సర్కసుతుం డయిదింటనుండి రెం

టిం దిలకించుచుంట వికటించుగ్రహస్థితి వాఁట శక్యమే॥ 327

గీ॥ నవదళాప్రాప్తి నవదళానాథయోగ

శక్తిచే నవననమైనశక్తి తనర

నవపుఁ డగుపోముసిసుతుండు నా కొసంగ

నవనవోన్మేషబుద్ధి నానాటి కెరుగ॥

328

ళా॥ కావ్యంశే దివోకసేజ్యశుభసిక్తు స్తద్గ్రహంబై కమః

స్తవ్యం బైనధనస్సున స్పృదియరెంట స్పీయుట నొస్మయ్యఁ డ

ర్హవ్యాప్తతము కాదె మాఘ్య మెటొ సంతాప్తబులుంగావె మం

తవ్యశ్రీకరమంగళోద్యతనము ల్లామై ఫలా లీచుచు॥ 329

సీ॥ ఒక్కయేడైన నెం దోటమిం గనకుండఁ

బట్టభద్రత నాంగ్గవాణిఁ గలిగె

తెండవపాంబు నుడియే గణములె

నైడి ప్రబంధోక్తి సంధించు టమరే
 నవుడె సాంసారికస్యవహారములు పైని
 బడ నాస్తి సేమ మేర్పఱచు టానరే
 నానాఁడె పెండ్లాడ నలనానగవళార
 మందె సంతానాస్తి కయ్యె మొదలు
 ఆర్జనము దెచ్చునుద్యోగ మందనయ్యె
 ఋణముల స్థిర్చి నిలవఁ జేర్చికొనఁ బొసఁగె
 (బధమ మైనకన్యాదానఫల మెసంగె
 బుధదశాబ్దము లం దిట్లు పొసఁగె వృద్ధి॥

380

శా॥ ఓనామాల్యాదలెత్తునాటికె పడేండ్లొప్పె స్ఫళా! యెట్టిప్ర
 జానిష్టాత్తుడో మందఁ డాబుధదశక పప్తాప్తమత్వంబున
 నోసీఁడయ్యె పడేండ్లు మాండ్లమును బంగుం దాఁడి నక్కించుచం
 దాన న్నొల్లవళార మెక్కుటయె గండంబయ్యె గుంటున్నడె॥ 381

శా॥ మందజ్జప్రధనంబునం దుభయసంబంధము తగ్గెచ్చుల
 నైందనైంద సదేకమాన జడతాజిజ్ఞాతృత ల్లోచ్చుహె
 చ్చుం దాల్పన్ గెలుపుంబతాక బుధుఁడెచ్చోగొల్పె! జ్యోతిర్బలా
 స్తిం దూపింతురు కొంద తేమనఁదగు స్వద్యావివేకజ్ఞతల్॥ 382

శా॥ ఆకాలంబున నాస్థితి న్దడవ నారా! వింతలన్వీంతగా
 నాకే నోఁచెడి క్లాను నొక్కటియు పూర్ణప్రౌఢి రాకే యెటో
 ప్రాక న్దేకితి మూడు ఫారముల పర్యంతంబు! పైనిన్చియే
 దాఁకేనిక బహుమానము ల్పడయునల్ల న్గంటి నవ్వాయిగఁ॥ 383

ఉ॥ పప్తనవాధిపత్యము! దశస్థలరా జగుశుక్రపాండు! దై
 విప్తనమంత్రి చూపు! వ్యయవేళ్యవదాస్తి! బుధుండు! యోగము
 త్కృష్టత నీక మానునె నుత్తప్రిగ? నన్నివిధాల నిచ్చినాఁ
 డిప్తములెల్ల గూర్చుచు ననిప్తము మాన్పుచు నిట్లు చూడుఁడి! 384

సీ॥ పదియునొండగు నేటఁ బ్రాగంభుఁడై దత్తు
 చే నాస్తి మెడబోగుఁ జేర్చినాఁడు
 కొడిగట్టుచదువునకు న్దేర్చిచమురుంచి
 జ్ఞానదీపికఁ బెంపు నల్పినాఁడు
 పదమూటఁ బెండ్లియుం బదునేను బదునెన్ని
 దులఁ బుత్రికలను నెక్కిరిసినాఁడు

ఏకనిశితః బుద్ధుః నిచ్చి విద్యదేల్చి
 యుద్యోగపథమునం దుంచినాడు,
 కవితః బహుమాట నాగించి కావ్యనాట
 కములః బదునారిటన్ సృష్టికటపినాడు
 కూర్చినాఁ డిర్వదియురెంటఁ గూతుపెండ్లి
 సంతతాశోగ్యసౌఖ్యం బొసంగినాడు॥

835

క॥ కవితా గౌరవసన్ధా
 నవిశేషము గల్గెనవమనాథదశ నూ
 ధవుఁ డగుమంత్రప్రెగ్గడ
 సువంశజ భుజంగ రాయసూరి గృహమునఁ॥

836

శా॥ మూట స్త్రీసముసందు దేవగురు నిమ్ముం బొంది యుత్తేజముం
 బాటిల్ల వ్లని కేతువుంటఁ బ్రబలత్వం బొందె నుద్యోగము
 న్నేతా మాండలికేశు దాఁపునఁ బ్రధానిత్వంబు సంధిలైన
 ప్పాట స్నేగుచువచ్చె యత్నములు శుంభఛౌఛనాథ్యంబులై॥

837

క॥ పది కై దున కథిపతియై
 పదిరెండిట శత్రునింటఁ బడుట న్ముక్తుం
 డెదుగుంబొదుగుం దొరలని
 పదవి న్నడిపించె రెండు పది వత్సరముల్॥

838

గీ॥ వ్యయధనక్షేత్రముల గురుం డరయుచుంట
 వ్యయము నార్జనమున్ జేత్రధవనలాభ
 మధికధర్మాను బద్ధంబులై తనరె
 సంస్మృతి న్నౌక్యమునఁ గూడ శంసనెగడ॥

839

గీ॥ ఏడిటి న్లాభమును వాక్కు నిసనుతుండు
 కనుఁగొనుచునుండ దత్తత్సఖంబు మిగుల
 పరిమితంబుగ జనియెల్ల దొరలిపోయె
 నన్నిటికి దైవధక్తియే మిన్నఁగ॥

840

క॥ శని లగ్నధనేశత నై
 దున మిత్రక్షేత్రసంగతుండగుట నను
 న్మననిచ్చెఁ జిరాయువు
 ననయంబుల ముంప కోర్పున నెర్పవదియై॥

841

ఉ॥ ఏబదినాల్గు వత్సరము లీడవు దైవ, దినేశ్వరుండురాఁ

గా బడి నొక్క యేడు చనగా వెన యోగవిశామమయ్యె ని
 డేబడి యాతురూప్యముల నిచ్చుచుఁ బాలక సంస్థ ప్రావగా
 రాబమున ద్విపండినము రంజలదు స్థవితాకుమారినో॥ 842

చ॥ గ్రహబలదత్త శ్రేణి విక్రీ గాపుగఁ బ్రాపుగదర్శినిక్రమా
 వహితమనర్తన స్థవిలి పాపదము ల్త్యజించి వృత్తి న
 స్వహామును ధర్మతత్పరతయందె లగించుచుఁ గష్టనిష్ఠుర
 ప్రహతులఁ దాల్చి సైచి యొకపద్ధతి సఁసరఁబొందితి॥ 843

శా॥ సామాన్య స్థులలోన మాన్యతయె హెచ్చ నేర్చు సాధించి ని
 స్తీమానుగ్రహదక్షదైవమును వాక్సీమ న్నదా నిల్పుచు
 స్థిమాంతసల వర్తి నైతి నిపుడే జేయంగ నొలొక్కము
 ల్గామింపం దగుకామ్యము ల్లంగవేలా యింకఁ దస్కహామూల్॥ 844

చ॥ పడసితిఁ బుత్తుల న్నతల బంధుల, వారిని శక్తి సంచన
 ల్లాడరనిరీతిఁ దన్నితిని లోపము సోకనిలొక్కనర్తన
 న్నడపితి నిన్నినాళు లింకఁ గాలము కాన్యకమారినోడ నా
 యొడయుఁడు వాడనే వనంగ నొప్పెడుదైవముతో వెలార్చెద॥ 845

సీ॥ ఋధకావ్యగరుక్షిప న్సంపరించితిఁ శ్రీగ
 శక్త్యరీయంబనుకృతిని మొదట

భారవిచరితం బువస్యసించితిఁ కావ్య
 భోరణి న్నుఖశైలి తొణఁకలాడ

భారవియు మురారి పల్కిన కావ్యనా
 టకములఁ దెల్పుపొందిక నుడిపితి

(శ్రీ)కాళిదాసుని శాకుంతలము మేఘ

ములకు దెల్పొనించి పొగడుంగంటి

గీతకు న్దార్పితిని కృష్ణగీత, సంత

రించినాడఁ దెల్లున లహరీద్వయంబు

నన్నొకతకాదుల నేవు నెంచినాడ

నఖలము వైత్తనీమ బ్రహ్మర్షణముగ॥

846

గీ॥ వాణిజోడ మదివృద్ధైవంబుజోడ

యంగవదానందభేలన మొదవు పెట్టు

ల నడియోజన మానసమందుఁ జాల

మునుపె ప్రభవించె నేవూర్వపుణ్యఫలమొ॥

847

గీ॥ దండికవి యగ్రజాండు కోదండచాణి

మల్లికార్జునమకుటసమ్మానితంబు

వరసహస్రంబును శుభ్రమన్బాలుపెట్టఁ

బాడినాఁడ నన్నురైని భక్తి యెదుగ॥

348

చ॥ తనకుఁ గుటుంబపాదేణకు దైవసమర్చనకు న్నరుండు బు

ద్ధిని దనకాలము నినకృతి నివియోగ మొనర్చుటే భవం

బునకుఁ గృతార్థతాపహమో! పొచ్చునో వేర్విధి యెద్దియెన? సం

చనుదిన మెన్న నెన్న నొకయద్భుతసూక్ష్మము వెల్లడి న్గోన ॥ 349

ఉ॥ దైవసమర్చనంబున దారుశిలాదుల పూజమాత్రమో?

ఆపలిత త్వినాథుఁ బరమాత్మను హృత్పుటిఁ గొల్చుమాత్రమో?

నావిధి. వేటిఁకెద్దియయిన స్థలదో? యనిశంక నోచ మే

త్రేవల బాదరాయణుని చిత్రచాత్రము తట్టె నమ్మడి ॥ 350

మ॥ నిగమాంతాఖిల శాస్త్రసంచయముల నిష్ఠాతుఁ, డాత్మానుమో

ది. గతాతుండు. మునీశ్వరుండు, సమతాదీపుండు నారాయణుం

డుగ నర్చుండుగదా! స్వమోక్షమున సంకోపింప, కక్కాలమం

దగుధర్మంబుఁ బురాణముఖ్యముల నేలా నింపె లీలాగతి? ॥ 351

ఉ॥ అంతట నిండియుండుపరమాత్మను స్వాత్మవదైక దేశమం

దెంతు నటంబు సంకుచితక్షణ మంటకు సందియంబె? స

ర్వాంతరసంగతు వ్రనుపనౌపరిచర్య సమస్తసృష్టి క

త్యంత మొనర్చుచుంటె పరమార్థముగా విశదీకరింపఁడే? ॥ 352

ఉ॥ ఈశుభదృక్పథంబు పరియించియె సాగరసామ్యవాక్సభా

రాశి ననేకపుస్తకవరంబులఁ గూరిని నాఁడు నేఁడు వి

ద్యాశబలత్వము ల్తులంగనట్టుల శాశ్వతకీర్తిశాలి సా

రాశిరసందనుండు బుధరంజకుండై ధర కింపు నింపఁడే? ॥ 353

మ॥ ఇది దృష్టాంతముగాఁగ భూమిపయి నాయీమధ్యమం దెదఱో

సదయు ద్విక్షులు తన్నిగూఢపదవాస్తవ్యంబునే కాక శా

స్త్రదిదృశార్థ విహిత నిత్యపథసంధానాథ్యులై లోకసం

పదఁ గళ్యాణయితంబుగా నలచి పెంపనేదె శంక యుర్ర ॥ 354

ఉ॥ పత్నీరము ల్సహస్రములు పర్విడె నిప్పటి కైవోయాహో! సం

పత్నీరముపేతసృష్టిని సహస్రముఁ బెంపుల విస్తరిల్లె నీ

యత్నవము బ్రధించువని యన్నది యిప్పటివారి యాదల ॥

జిత్రదటన్నతరకములచే నిటఁ గాలముచేప యేర్పడును॥ 355

చ॥ ఇహపరసౌఖ్య మన్ననుడి యిప్పటిదా! తోలిదాని నీతి ని
స్పృహలయి పారలౌకికవిశిష్టతనే మరులొంద దేహ ము
న్యహమును గోరుపోషణము నాణెముగా నమకూరునే! మహా
మహాలకు 'మేలే దేహమున మంచిమనం'భనుమాట ప్రొత్తయే॥ 356

ఉ॥ నశ్వర మైననాజగ మనంతము హైశ్వరదృష్టిలోన న
య్యైశ్వరశక్తి జీవి కగునా! తగునా పెదపెద్దమాట లు
గ్రశ్వరసంబులున్? బడినకందువఁ బొందు గ్రహింప కేదో పై
విశ్వము నమ్మి రెంటికని నెంగఱులై చెడు తొక్కగొప్పయే!॥ 357

మ॥ కడుహింసాత్మక మైహింసబని బహిష్కరింబుఁ గావించి యె
ప్పుడు వేదాంతి శారీరంబులనె తెంపు బ్రాహ్మణ సత్త్వాసాం
డెడునా శైహిందక్షులై తలల్పపైనే పెన్నివా ల్లోక్కరే?
బడుగున్మోజనమూని యాత్మహననప్రేమి న్నన న్భావ్యమే!॥ 358

చ॥ ఇహపరసౌఖ్యదానకృషి యెంతయు దొడ్డదిగాన, జాతిన
న్నహనములందు మేలినుమనస్కరిం గూర్చినలంతిగాన (బ
త్వహముఁ దిడున్నయెంబునకు భాగిణి సర్వులు గ ధయత్నధూ
ర్వహులుగఁ బొల్పుటొప్పువని, భావశుభోద కుదాయకంబు నొ॥ 359

తా॥ ఏదే న్మోవ్యవశేష మన్యులకు నూహింపంగ రాకండ నా
నాదింప న్మనఃపూర్వు లు నిగదా నాంకేతికక్షుప్తతా
షాదార్థ్యత్వ! మధర్మవేద మొకదృష్టాంతంబుచూ! దీనిని
రేబిదింప స్మన మొన్న వాఁకఁ గనరై రే వ్రాసిక నెవ్వారింబు॥ 360

చ॥ బహుపరిశోధ కాధ్యులయి భావిషవంబుఁ గెతలె దృష్టిగా
సహరహము స్థలించి యొకయంతరువు నొప్పనగించి చ్చాధూ
ర్వహు లగుపూర్వవేత్తల యపారక శాంతివాకమందు ని
స్పృహ వెలిగా నొకొంతయును జేర్చితిమే! ఫలమింత గొంటిమే॥ 361

ఉ॥ ఆర్యులలోన నాగరిక తాంచిత లోజ్జలు సర్వవేదవి
ద్యుక్తులు హైందవంబునకు వచ్చి క్రమంబుగ దేశవర్ణసాం
కర్యతతోఁ గృశించి చెడఁగా, సితరాయ్య లనాగదు ల్గ్రహ
శ్వర్యవిశిష్టత న్ననిర శక్తిఁ బ్రతీచికి నేగి యుండియును॥ 362

తా॥ కోర నూడదు, తృప్తి మే లని కడు నూపస్థమండూకదీ
తూరాగంబునఁ బ్రచుర్య లండఁగఁ, ప్రతీచ్యగ్రాములు బ్ధిర్వజ

- (త్వారంభంబుల దక్షిణోత్తరధ్రువగై) కేయూత్రాక్రియా
ధారంధుర్యతః బూర్వనూతనకళాదాంపత్యము లూర్పరే! 363
- చ॥ అనయ మువక్రమించి బహుధాన్యవధంబులకు న్నమించి యె
క్ష్యనియతి విక్రమించి విజితాల్పమనీషుల పూర్వవిద్వల
న్గొనకొని సంగ్రహించి కడుగూఢకళార్థము వెల్వరించి త
ద్భున తరయోగశక్తి మొనగాండ్రయి రిద్దు ప్రతీచ్యపుంగవుల్ ॥ 364
- క॥ మన చప్పన్నార్విద్యలు
మనల చతుష్పాతకశలు మనమటచినవె
ల్లను బనివడి శెలిసికొనుచుఁ
బెనుచుకొనిరి వా రపూర్వవిస్తృతు లమర్క ॥ 365
- ఉ॥ సాహసము స్వచ్ఛతయు శాశ్వదక్షత సర్వశాస్త్రులం
దోహసుపాండితీపటిమ నూతనశాస్త్రసహజకల్పనో
త్సాహముఁ బశ్యిమార్కులకు సాంప్రత వాగ్రపదం బొసంగుచో
నూహకలంగ వారిదెస నూటక చూతు మదేమిపాపమో! ॥ 366
- ఉ॥ వారల కట్టుజుట్టువస వారి విలాసవిహారరీతియు
న్వారల పానభోజనమువైఖరి మున్నగు వారిశాహ్మ్యసం
చారముమాత్రమే వలచి చాలంగఁ గొంటిమి కాని వారి మే
లీరుపులందు నొక్కటియుఁ దెచ్చికొన న్యసపాదు నేటికి ॥ 367
- మ॥ మనసాంబ్రాజ్యకళ ల్తొలంగె మతము ల్మోన్యంబులు సెన్నగి
ల్లెను వ్యాపార మపాకృతం బగుచు నీలై సద్గుణానీకము
ల్పనోపన్యాసదనేకమార్గముల దాన్యం బబ్బె సంకెట్టివ
ర్తన మొందంగలమో నిపాతగతుల “స్పృష్టస్య కావాగతిః?” ॥ 368
- చ॥ ఉదరము నింపుకోఁ గలిగియుండుట జగ్గున సార్థకంబుగా
న్గుదిరినయొదినాల మనగో డఖలంబు యథాతథాబుగా
మదిఁ గనువాఁడు నూటి కొకమానిసియే స్మయలోన నున్నె? యే
పదుపురో యున్న వారినుడి పాటిలునే పలుక క్తియు క్తమై ॥ 369
- చ॥ మనప్రముఖత్వ మెట్లు మటుమాయమిగాఁ జనెనో? ప్రతీచ్యన
ర్తన మది యెట్లు నేటుకొనె? తజ్జనపాధితనూత్న శాస్త్రము
ల్లనత నిడంగ నేకిటుకు కల్గెనొకో? నుటి లోకమాదియం
డి నడిచినట్టి మానవు కశిందిచగ్రము నేప్రకారమో? ॥ 370
- చ॥ అసలు మనుష్యసృష్టి యెపుడయ్యెనో? అలెకుముందు భూమిపై

వసుతిగ నెట్టివరతి వర్తితనో! మఱి వానికంటెము
 వ్యసలెనె యెద్దియైనను క్షమాజనయితి జనించు లెప్పుడో
 పొసంగ నెఱింగి వ్రాయగడుబూర్వమునందె కుతూహలించితిగ్గ॥

— శ్రీ కృతినంతలము —

క॥ మును గంజాం ఛత్రపురం

బున నుద్వోగమన నుండుప్రాద్దులలోఁ గై

తను బాల్గొను మహితులతో

ననువుగఁ గాలంబు బుచ్చునపు డొకనాట॥

312

అ॥ చెన్నరాజధానిమన్నీడు గౌవను

భార్యతోడఁ గొలుచువారితోడఁ

గల్గికోటరాజగారి రంభావ్వ

భవనమునకు వచ్చు వార్త తెలియ॥

313

క॥ ఆసంబరంబుఁ గనుఁగొను

నాన గుమాస్తాలు వలువు రుగుచునుండ

న్మృసి తొడి కట్టి యనువగు

వేసముతో వారితోడ వెడలితి నేను॥

314

క॥ పదితొమ్మిదివందలయి

రవ్వియైదవజనెరి స్మరగుమాడవనుం

దదినంబున బహుజనసం

వద రంభాస్త్రేష నిధికభాసుమయ్యె॥

315

అ॥ మే మటఁజేరగా నదిరె మేల్స్పృహలందు శుభాశుతివభా

భూమికగాఁగ యశాంతము పొంపివోయె! సాంపు పెంపుల

స్త్రీమణిగీవఁ దక్కు లొలయించు విలాసకళామిత్రత్తను

స్తోమముల స్మృతివార్తశశిఁ దూలుచుగుండ్రమోహదమ్మి॥ 76

అ॥ ఆసాగనుండనంపు నెఱు లాజు లామెయి నేవళంబు లా

యాసుధ లూర్విలాసములు నావరికిన్నరవాగ్విశేషము

ల్వీసరభానురాంగములు మింటి నెలంతల మించు విద్యుదు

ల్లానమునింపఁ జూపరు లిల స్మృతిమస్థితిఁ గాంచి రందఱు॥ 317

అ॥ మోహిని మున్ను రాక్షసుల ముంచిన దివ్యమహేంద్రబాలమో!

మోహికిఁ దద్వరిష్ట నెట మున్నుగఁ జూపెడి కాముచిత్రమో!

నామావళియై యావతజనంబు శతం బటఁ బోల్కి భేదసం
దేహముతేనటు ల్పొలుచుదీప్తులఁ బెట్టెల సంచరించుచున్॥ 378

౪॥ వామ ల్పారలు వారిరాని యగునేపాల్రాజ్ఞ రామేశ్వర
శ్రీమద్వాక్రతుగాఁగ నేగదరు వారిం దేతీచూడంగరా
దీప్తి నిల్వక పొండటం చనియె సందేపద్దయుద్యోగియో,
మే మాచోటును వీడి ముచ్చటలమేల్చి న్నొంతద వ్వేగఁగన్॥ 379

౫॥ దివ్యమగుసలూను దేదీప్యమానమై
ధవళశాంతి చుట్టుఁ దాండవింపఁ
జూచువారిచూడ్కిఁ జుట్టినచూరగాఁ
గొనియెఁ గాంత మినుము గుండనుటులు॥ 380

౬॥ కోణాకృతి నుపేతలము
రాణింప “సలూను” చెన్నరాజ్య గవర్న
ర్మాణిక్యవాహ మగుటను
జాణతనంబున నెఱుంగఁ జాటించె నటన్॥ 381

౭॥ అవి పాలరాతివలకలె
యవునో? అద్దంపుబిళ్ల లవునో? యన మే
లవు వెల్ల “పైంటు” కళల
న్మిపుల సలూన్వేలితలంబు మెఱుంగులఁ గురిసెన్॥ 382

౮॥ వెలి వెల్లపూత కనువా
రల వారల చూపుకోడ గ్రహించె దళ
త్తళలఁ బ్రతిబింబముల సర
సులకు న్నౌహార్ల మెందుఁ జోద్యమె యనఁగన్॥ 383

౯॥ ఇనుపదారిమీద నెసఁగియున్న “సలూను”
వెలికి లోని కేగువీలుకొఱకు
నిలువఁబడియె నడుమ నిశ్చేణి యొక్కటి
యొక్కప్రక్కఁ జేరియూత ముప్ప॥ 384

మ॥ వెలిసింగరముమాత్రమే కనుఁగొన స్వీలయ్యె లోపెంపును
న్నిలకింప న్నన “లెమ్మ! పో!” మృచుపొలి స్త్రీనంబు భంగించె ను
త్తలము న్నాకెడుకొతుకం బన నడు ల్దాదవ్వుల న్నిల్చి య
ఱుల నిక్కించి పదాల ముంగొసలపైఁ (దోపాడి రొక్కమ్మడి॥

౧॥ ఆ సందడిసంఘలఁ బో

రీనుల చేదినరు తెఱపి రీలగఁ జోచె

న్దాసంత సలూన్లోపలి

వాసి చిదంబరహస్త్యవైఖరిగాఁగఁగఁ ||

386

గీ॥ కనినకాసంత కాసంతఁ గలుగువార

లొం! యీవంత నీ వింతవంతఁ గంటె

యనుచు మున్నాడి ముం దాడి గబ్బురహగ

భటులయార్భటులకును మిక్కుటముగాఁగఁగఁ ||

387

గీ॥ ఈసులూన్యెంటఁ గననయ్యె నింకనాల్లు

రైలుబం డ్లందు శ్రీగవర్నకునితోడఁ

తిరుగుపరివార మొకకొంత యరయనయ్యెఁ

దరతరంబుగుమానాల్లు దొంలు గలిసి ||

388

గీ॥ శ్రీగఃర్వయిగారు వేంచేసియుండు

బండి వట్టిదిగాఁ గనుపట్టె నపుడు

వార లాకల్మికోటశ్రీవారిగోడఁ

“జల్మ”కొలనికి నేగుట లెప్పొందెయె ||

389

గీ॥ అంత జను లందఱును “రంధ”కభిముఖుఁ గఁ

బోన సమకట్టి పూచినమూర్ధబఁతి

చెట్లు నెరిటులు నిలుగడంజేర్చి తీసె

జొంపముగ నేర్పఱచునోవఁ జొచ్చి వెడలి ||

390

అ॥ చెలఁగి యామాటనీమాటఁ జెప్పకొని చు

జంటలై గుంపులై నరు ల్పనఁజనంగఁ

దోచె నల్లంతఁ జిత్రమా నోరణంబు

“రంధ”కదివారి యనెడిసంరంధ మూసి ||

391

క॥ ఆనోరణమునఁ గనుపడెఁ

బూతమెఱుంగులు మనోజ్ఞపుష్పచయములుగ

భ్యాతలతాపవహంబులుగ

జేతము నవలీలఁ బొదివి చేకొనుతేవఁ ||

392

క॥ అతలలోనిపువుల లగ్నంబు లై నక

నవల మివులఁబూని గదురి దివిచి

నాగి నడువనడువ న్నాగతమాచక

ప్రాధతోరణంబు వట్టి తిరిచె ||

393

గీ॥ తిగుచుటయు “నహ్వరే!” యని మిగులువేడ్కఁ
జూచువారలచూడ్కు లచ్చోటఁ దగిలి
యనిమిషత్వంబు వహియించె నౌర! రంభఁ
దరియుటకు ముందు మానవత్వంబు చనదె॥

394

ఆ॥ ద్వారతోరణంబు దాఁటినంత నె యొక్క-
ప్రక్కలాశుములను బహుకులముల
మేలిగుట్టములను మాల్చినుచేయుట
కానఁబడియె వింతక దురులదుర॥

395

గీ॥ చెట్లకొమ్మల వ్రేలెడి చిత్రచిత్ర
వర్ణముల కాగితపుసూండ్లు వాయుచలన
సంభ్రమించెడిసాను లాశ్చర్యము నిజ
వింతఁగనఁ బుట్టు లిట్లు కావించె ననఁగ॥

396

క॥ నోరూరఁజేయు బహువిధ
సారామోదముల దెసలఁ జల్లుమితాయీ
లొక్కరపుడినుసులుఁ గాఢీ
ఓరిగమాలు వెలయు సంగడియుఁ దోచె నటక॥

397

సీ॥ పుట్టఁ దొల్పెడిచీమ లట్టులు బలుపన్ను
లను జేయుభటుల చలాకి కొంత
“అటులుగా దిటుల! రా!” యని యాజ్ఞ లొనఁగెడి
యద్యోగిజనముల యదుటుల గొంత
రారాని గ్రామ్యజనారాటముల కడ్డు
పలుకు పోలీసుల పటిమ కొంత
యానాటి యిటపునకై వీరి వారితోఁ
దిరుగు నభ్యాసోత్కరముఁ గొంత
తెరువుప్రక్కను కాల్పెదాదీపములను
నిలువఁ జనువారి పెనుహాహాళిక కొంత
నాఁడు రంభాభవనజసౌందర్యమునకుఁ
జకచకలఁ గూర్చి యద్భుతోత్సవ మొనఁగె॥

398

గీ॥ చిలుకనరసున గుతుకంబు చెంగలినప
బాతువేటకుఁ జనినగవర్న రింక
రాత్రి దొమ్మిదికేకాని రాఁ దటంచు

విని జనం బందుఁ గలవితఁ గనఁ జరించె॥

399

గీ॥ వెలిహజారంబుచెంగట నలవరించు
కొనిన యనిమేషదృష్టి విందునకునయ్యె
వైభవోపేతరంభాభవనముఁ జూడఁ
దివురుచో మైత్రి “శస్తవదీనమె” కద॥

400

సీ॥ దిగువ దీర్ఘంబులై యెగువ కేగుకొలంది
నొక్కింతకలుచులై యుండుకతన
నిటుప్రక్క వెల్లతో మెఱుంగీను కుడ్డంబు
లొక్కింత యెత్తులై యుండుకతన
బహుళవర్ణములకంబళము మధ్యస్థమై
యురుకాంతి వెలిబుచ్చు చుండుకతన,
తెట్ల కొద్దిక నంటి మించంగఁ దానిపై
నండలై పెనుచువ్వ లుండుకతనఁ,
గంబళముప్రక్కలను నున్నగాఱ మెఱయు
గచ్చు క్రమసంకుచితముగాఁ గ్రాలుకతన,
నందమై యోగ్యమై మహానంద మొసఁగె
బలుపురకు మేడమాండుసౌహాసపంక్తి॥

401

సీ॥ అవి నీటిబుగ్గలో! అలమలై మొగ్గలో!
నిలనేల? వాసన ల్చిలు కవేల?
అవి గాలిబుడగలో! ఆలకంచుబొగడలో!
నిలనేల? ఖంగరి పలుకవేల?
అవి వెన్నముద్దలో! దివిఁ జిక్క వాడ్డులో!
నిలనేల? మినుకుల నిగుడవేల?
అవి చందమామలో! హంససుత్రాములో!
నిలనేల! పురివిచ్చి కలుకవేల?
అనుచుఁ దర్కించుకొనుజనంబునకు విందుఁ
గొలుపుచు స్థించె మేడప్రక్కలకు నేల
వాలుగా వ్రాలుతోరణప్రతితు లగుచు
బహుళములుగ నెల్లక్రీడాబల్బగములు॥

402

క॥ భవనోపరితలమునఁగడు
నప్పురే పొడవైనగడ యెసంగె నొకటి న

ల్లవనులఁ దరిత్రాదులుగాఁ

దివిరి దాని నిలుపు నినుప తీవె తడనెడఁ

403

క॥ అది తంతిలేనికలము

విదితం బొనరించు లోకవృత్తమునని రా

చదు రెన్న నాకరంభా

మదిరాక్షికి నటకుఁ జేరుమార్గం బననౌ॥

404

క॥ దినదిన మాగడదారి భ

వనము వైమిఁ జేరుచుండవలయు వ్రంభా

వనజాక్షి, కానియెడఁ గ

ల్లునె రంభాభవన మనుటకు న్కత మెందుక

405

గీ॥ శ్రీగవర్నరుకొఱకుఁ గైసేయఁబడిన

మేడలోనికి నొరులు పోఁగూడ దనుటఁ

బరిసరంబులఁ జూచుభావమున జనులు

గుములుగుములుగఁ దిరిగి రావిమలభూమి॥

406

సీ॥ వచ్చుచినవకపుష్పట్టుకుచ్చులు నేల

జట్టంబులుగఁ గూర్చిపెట్టిరొక్కొక్క!

మరకతంబుల వెల్లి విరజల్లు మొఖమల్లు

గుదులేర్చి యొఱపుగాఁ గూర్చిరొక్కొక్క!

చిలుకవన్నియతూలికలమెత్తలను బన్ని

సెజ్జలిచ్చటఁ గైసేసిరొక్కొక్క!

ఆకురంగువసందు పోకొసరిగినయర్క

పుష్పంపురజ మిందుఁ బొదివిరొక్కొక్క!

యనఁగ, నిష్కంటకంబు, నత్యంతమృదుల

మీషదార్ద్రంబు సేత్రసంతోషకరము

నమలకోమలదళసహస్రాంచితంబు

నయినకాద్యలిసలి తోచె నందుముందు॥

407

క॥ తీగలయల్లికఁ బెనఁగొను

పూగుత్తుల హరుపు బహుళముగఁ జిత్రితమై

తా గొలయుకంబళము పై

భాగంబున వెలయ నొక్కపందిరి పొలిచె॥

408

ఆ॥ అవికాలమైనయట్టిపందిరిక్రింద

మేలిబల్లపెని మెఱసె రెండు
మంచి యాసనమాలు మఱి వ్రక్కలందునుం
గలపు కొన్ని తరిముకొలడు లొలయ॥

409

క॥ పింగాణియువతి తళతళ

లం గుఱియుచు నాంగిలేయలక్ష్మి యసంగ నా
చెంగట నొయ్యారము చిలు
కంగొనియె తిద్దొడ్డునేత్రకై నారంబుల్ ॥

410

చ॥ బహువిధపుష్పజాతుల సువాసన లాశలఁ దేలియాడఁ ద
ద్యహతను గంధవాహుఁడయి నాయు వెదుర్కొని కేలొసంగ వి
స్ఫుహఁ జన శ్రాంతి తేటి జనబృందము "హాయి" టటంచుఁజూడనం
దిహసురనందనం బన రహించె నలంతినికుంజ మచ్చట॥

411

గీ॥ కలదు విశ్రాంతిగృహము నందుఁ జెలంగు

నానసంబులు కొన్ని యాయంతికములఁ

గలువలు స్పృహమాలు మైత్రిఁ గలిసి చెలఁగ

నేత్రముల కింపు నిండించె నీటికండు॥

412

ఉ॥ కుండునడాన వానపునికుంజరమో యవ పల్లయేనుఁ గొ
క్కండు సుధావికాసమూఁడ గ్రమ్మచు నూర్వము భవసారమా
తుండమునుండి కుంజ నళఁ దోయముల స్ఫురించుచుండె నా
దండిఁ గనంగనేవలయుఁ జాలిమి నెంతలిఖింప నేమగు॥

413

క॥ పండిరికిఁ బురోభాగము

నం దెడముగఁ బలురికంబు లగునాకృతుల

న్గొండలు మందులచిత్రము

లం దం దమరించుచుండ్లి రథికి మనీష॥

414

క॥ ఆవరణముచుట్టుం గల

తీవియల న్నాకితంపుదీప్యలగూడుల్

శ్రీవాసవధనురుజ్జ్వల

తావిరళవ్రథలఁ గూర్చె నానందంబుల్ ॥

415

చ॥ ఇటుగడఁ బెద్దచెట్లు దెసలెక్కినకొమ్మల రెమ్మలాకులు
న్విరులును మందమారుతము విందుల మేలివసందు లీన న
బ్బరమును హాయిఁ గూర్చు దగుపోక మనోహర మైనపీఠి యెం
డరయఁగనయ్యె దానిపయి నవ్వలి కేగి చరించునంతలో॥

416

సీ॥ చరమసంధ్యాసమయదిగంబరవిలిప్త
సప్తకాంతులుఁ దనపర్వసముదయములఁ
దళతళలఁ బెక్కుతోనుకులఁ దాండవించఁ
చిలకసంద్రంబు ముద్దులం జిలికె నచట॥

417

సీ॥ ఆకొనియున్న దీర్ఘాహారశీలిః

పలురకంబులను లోలుపుకూర్
లూలుగాయలు చారు లుక్కెఱ ల్పక్కెర
బృజ్జలు నిడైన లావయసమ్ము
గారెలుం బూరెలు పండభాద్యంబులు
స్వేతుగుమిగడ లెన్న పెన్నసకులఁ
దెప్పలై కుప్పలై దొప్పలం దొన్నలై
వడ్డించఁబడ్డినట్లు ప్రకృతి యచట-
నధిక గౌరవనీయసమాగతులకుఁ

దరతరాధికబహుళసౌందర్యకళలఁ
దనగుసౌహార్దమును జూపె దద్విలార
మహాహా! సకలేంద్రియాప్యాయనాప్తిఁ దనిపె॥

418

సీ॥ నీలము ల్లభులు న్నెఱుఁగు నలలలో
మింటి యాగడపమేల్చిని రహింప
నట కొండనీడ యన్తాద్రిఛాయ యనంగఁ
దముమువైఖరిఁబూని క్రమత నెగయఁ
గెలఁకుల వృక్షులతాఁకుల స్వచ్ఛత స్థిండు
పలుగురా ల్మినుకులభాతి మెఱుఁగు
బల్లెకారుల దోనెపడవల నైరచాప
లందందు మొముఖులచంద మొంథఁ

జిలుకలో మిన్నెఱతి ఫలించెనో? నభంబు
నందుఁ జిల్కయె ప్రతిజింబ మందెనొక్కో?
అది యెబులనున్న గనువారి యక్షులందు
రెండు బింబించి కన్నులపండు వొసఁగ

419

కా॥ చేచాయ స్వేదనీటఁ బెద్దగుబురై చీకట్లలోఁ జేరి దోఁ
బూచు లొక్కెద్దుచెట్లగుంపుఁ గనుఁ దీర్ప ద్దందె సల్లక్ష్యమే
భాచాత్మ్యత బాతువేట ముదమందంబోయె మిత్రాభివో

నీచన్నాధిపుఁ డన్నమాట తరుచాయె న్నాని నాచెంగటా॥ 420

గీ॥ అగును కాఁబోలు! మృగయాంతమైనఁ గదలి

వచ్చుచున్నట్లు లాలంక వైపునుంచి

మేలియొయ్యారమున నీటఁ దేలియాడు

మెఱుగు “స్త్రీంబోలు” కనిపించె మినుకులెగయి॥ 420

గీ॥ “ఏది? ఇటు వచ్చుచున్నదా?” లేను లేదు-

స్తేషనున కేగునట్లు సూచించుచున్న”

దనుచు జనులెల్లరు న్నడి నచటవాసి

వలుగతుల నిశ్చితస్థానములకు నుఱక॥ 431

ఉ॥ అంతకు మున్నె దివ్యభవనాంగణ మంతికభూమి గర్భయు

న్వీంతలఁ గొల్చుగుమ్మటపు నెల్లుల నుజ్జ్వలవాయుదీపికా

సంతతుల న్నటిన్నికరసత్కళికాచిత్రోన్మాది న

త్వంతవికాసితంబయి యనంతసుఖం బిడె నజ్జగములక॥ 422

గీ॥ చెన్నమన్నీఁ డిదే యింగుఁ జేసు నింక

ననెడి సంభ్రమకౌతుకాయత్త యయిన

రంభ తొడిగిన కళికాభరంబు దీప

రూపమలదద్విలాసగుఱు జూపెనేమొ॥ 423

గీ॥ ఆసవాప్రాక్షలోకనివాసి యగుట

నాసవాప్రాక్షసారూప్య మందె “రంభ”

వచ్చునూతాన్నితిథి స్తూడనలయునేడక-

దీపములపేరి వేళను దిలచుకళి॥ 424

గీ॥ నీడ నలుసైన నచటఁ గన్పించుననిన

నావెలుగుపెంపు లొక్కింత యుక్తమగును

ఇంత యేమిటి కీవార్త నెఱిగి కాదె

నాడు చంద్రుండుగూడ రా నోడె దివికి॥ 425

మ॥ అదె మోహార్చి నదంబు దారీ దొలఁగుం డన్నట్లకేక ల్వడి

స్పదుఁ డంచు స్సమయానుకూలవసతు ల్రాపించుపెన్నూకవ

ల్రాదలు న్నేగి యడంగువేళసరిగా “రుం”యంచు “బుం”యంచుఁ ద

త్సదసప్రాంతముఁ జేరె దత్కటరాజం బంత నొక్కింతలోక॥ 426

గీ॥ కుడికన్నుఁ గుదిలించి యెడమక న్నగిపించు

తవనేందునయను బ్రతాపమెంత?

నిగమాశ్వసమితి బూనినగాని చనలేని
 త్రిపురాంతకుని దాడి తీవ్రమెంత?
 దివిఁగాని భూమిపై డిగినంత నీరగు
 మేఘసమ్రాట్లోను మిగు లదెంత?
 వడిఁ దనంతట మార్పునడు పెఱుంగని వాయు
 గమనసన్నాహసౌఖ్యంబు నెంత?
 యనఁగ దీప్తోరుదీపద్వయంబుతోడ
 వాహనములేచివడితోడ భయదఘోష
 తోడఁ దనయిచ్చ కమరుతుంచుడుకుతోడ
 వచ్చె నింకొక్క మోటారుబండి యటకు॥

427

సీ॥ గంజాంకలెక్కగుఱు నారక్షక
 సూపరింఁటండెలు నూ రెలండు
 డాడ్చుర్తు భార్యతో డగ్గఱ శ్రీకళ్య
 కోటరాజావారుఁ గూడినడువఁ
 జెఱునప్పు మోమున జిన్న వెన్నెలఁ గాయఁ
 దనసతీమణియునుం దాను జెన్న
 రాజధానీగవర్నిరు గౌషనుడు దేహ
 రక్ష కాఘ్యలు వెంటరా నొయార
 మొనయుతీవిని రంభాభననము దరిసి
 లలితరీతుల సోపానములను గడచి
 మీఁది యంతస్థునకుఁ బోయె నాదిదృక్కు
 పులు ననంతరగతులకై పొదలువంత॥

428

శా॥ శుక్రాచార్యున కొక్కటే నయనమంచు న్దారి నింతంతగా
 వక్రంచు నివి నాతఁ డందును బురాణన్యాప్తమేకాని త
 ద్విక్రాంతి స్థనులారఁ గాంచితి మె? తచ్చిత్రంబుఁ జూపించెని
 ర్వక్రప్రాథిమ నేదీనమునఁ జేన్వచ్చుమోనా రటక॥

429

గీ॥ రథ్య “టిక్టక్కు-టిక్టక్కు” రవళి లేఁగ
 నాల్గుచక్రంబులు న్దొరు నాద మెగయ
 మేలిగుఱ్ఱంబుఁ బూన్చినమేటిబగ్గి
 యొకటి యేలేంచె మెఱుంగుల నుదులుఁ గొనుచు॥

430

గీ॥ వక్రికలకు రిపోద్దుల న్బంపువారు

- శ్రీగవర్షరుగారి యుద్ధోగిజనులు
సవరివారంబుగా మేడసరస దిగిరి
విడుదలకు భోజనములకై వెడలి రంత॥ 481
- గీ॥ బాలకుడు తోటివారితోపాటు తనకు
రానితాయిలకై గును పూనుస్వరము
మంద్రమధ్యమతారసంబంధమూర్చు
సల నట స్తోత్రచై నొక్కచో బలుతేజఃబల॥ 482
- క॥ ఆనాదము కత మెఱుంగెం
గానరు లచ్చోట మూఁగి కాంచిరి గాజా
స్థానిక సేవకు, మొగమున
దీనత వీరము, నిరాశఁ దెలిపెడివానిక॥ 483
- క॥ “ఇచ్చిన నీయుం డీయఁగ
నిచ్చఁగొననియెడల నీయ కేగుఁడు గాకీ
మచ్చున నేటికి నింద
ల్లుచ్చఁగ? వేసిటఁ గొంపలుం గాలునొకో?” 484
- క॥ పుచ్చుకుని మఱల పట్టుల
వచ్చెదనే? యీయ కుండవఁ నీ గడుసుపో
కచ్చుపడ నింద నాపయిఁ
గుచ్చెద రదిగాక యెఱుంగరో నను మీరలో?” 485
- క॥ అనువానివాక్యము ల్విని
తోణకక “అందఱము నెఱుంగుదాము నినుఁ బో!పా”
మృదువారి ముందుభర నీఁ
ల్లినబాతులఁ జూచి కాగుతచిత్తములక॥” 486
- గీ॥ వేటవృత్తాంతమంతయు స్వీ రణిం
యందు రడుగుడు మని జనుబృంద మచట
నిలిచి తత్సేవకాభులఁ బలురకముల
ప్రశ్నముల వేయుటయు వానుఁ బలికి రిట్లు॥ 487
- గీ॥ వేటవృత్తాంతమును మేము విసంగలేదు
కాని తల్లభమున మాకు గలిగినట్టి
యీయలంతికి నాకు నా కీయు మనుచు
నిచట నొకవింతవేట చేయించుటయ్యె॥ 488

క॥ అని వారువలుక విగతా

శను జనులరుగంగఁ దలచుసమయంబున దాఁ

పున “నారా! మేలగుగురి

యన నిట్లుండుగవలయు ననునుడి చెలఁగె॥

439

క॥ అకథకు సహజసరసో

ద్రేకితవాఙ్మధురశుభగరీతుల కనువు

స్వాకగు తన్ముఖభావ

శ్రీకల్పన శ్రోతృజనవశీకృతిఁ బాలించె॥

440

సీ॥ బెదరువేఁ టొక్కింత గదిరినంత నె వటా

పంచలై యెగిరినబాతుసాతుఁ

బటచుబాతుల సూటి నెఱపు బారుల మీటు

వేటకారుల పాటువేట లేట

రవ్వతాఁకి సరాల్పరాల్ప రాల్పెడువాని

పతనక్రమంబు సంభ్రమవిధంబు

బాతుల పటచల్పు బారుల గురితల్పుఁ

గని మెచ్చుదొరసాన్ల కౌతుకంబుఁ

గనులఁ గట్టినరీతిఁ జొక్కమగుమేల్చి

నీమలోఁ జూపునట్లు వర్ణింప వినెడి

వారి దృష్టిపథంబు తిద్ద రసముల

వెలయు నీనులతో నిండి పులకరించె॥

441

ఉ॥ ఆపయి భోజనంపుననుయం బగుడు న్దవి కల్పికోటరా

ట్రిప్పగివారకల్పితవిశేషరసపుతము ల్బుజించి యా

ప్రాపునఁ దేటుచి త్రములఁ బాచుకుచింను మందుచిత్రము

ల్పాపునఁ దయారు కాఁబడినచోటికి నేగె జనంబు వేడ్కలఁ॥ 442

ఉ॥ అంతకుమున్నె గొవనుమహాత్ముండు శోడులశోడ విందుల

స్సంతసమంది పందిరి నసంగెడివీరములందు భార్యతోఁ

గాంతులఁ గొల్పుచు స్వేలయఁగాఁ బెటగొరవనీయులెల్ల రా

చెంతల యాసనంబులను జేరి యోగ్యత కోపుపెంపునఁ॥ 443

ఆ॥ రామచంద్రమద్రరాజదేవుని కన్ను

సన్న యాజ్ఞయై యెసంగ నపుడు

గల్లుగల్లు ర నెడిగజ్జెలరవలితోఁ

బాయకాళి రంగభాగ మొప్పె॥

444

సీ॥ చెడ్డలయంచుల వేకటచివరల
 న్నాళ్ళ గజ్జలు గల్లుగల్లు రసంగ
 గత్తుల న్దాలుల న్నెజార్ల బాకుల
 న్దవిలి కాంతులు తక్కుతక్కు మనంగ
 బట్టిల బరవళ్ళ బాదఘట్టనముల
 న్దరణీతలంబు ధంధగా యనంగ
 దప్పెట్లధ్వని మించి తగుసింహనాదము
 ల్లావణావసారవిఖ్యాతి నెఱువ
 సాముగరిడీల మొగ్గలసాధనముల
 ద్వంద్వయుద్ధంపుఁబోకళ్ళ దమకుం గలుగు
 నేర్పుఁ జూపిరి చూపగు ల్నిక్కిచూడఁ
 బాయకుల్కొంద రయ్యుత్సవంబునందు॥

445

సీ॥ పశ్చాత్తురకపార్శ్వపరితఃప్రసారియా
 ఖడ్గంబు వివిధచక్రములఁ గొనివ
 నాత్మరక్షణమున కన్కువెంచకచక
 న్దరణము ల్బహుళత న్ద్రుక్రమింప
 నన్యప్రయుక్తబాణాసారి మసిదాకి
 చిటపటధ్వని మిట్టి చెదిరిపడఁగ
 భ్రమణవేగంబుచే బహుదిశాభి గు ఖత
 న్దహితేంద్రజాలసంపద గచ్చి
 నిలుసుపై ఖడ్గపంజరాంతరనువిగ్ర
 హంబు ద్రుతరీతి భ్రమియించునట్లు గాఁగ
 మించునామున నేర్పుఁజూపించుగొనిరి
 బాయకుల్కొంద రయ్యుత్సవంబునందు॥

446

క॥ వరపాయకనృత్య మటులు
 జరిగెడిచో నెదుటి శాద్వలసలి నార్చి
 న్నరసురస ముందువత్తి య
 తిరయమ్మున రవల వెల్లెఁ దిర్వగ్గుతులక॥

447

క॥ ఆవకుగులొన సటనట
 దీపితములు గాఁదొడంగె దివ్యసువర్ణ

స్థాపితము “వెల్కు” మనుచుడి

లోపలిరంగులమతాబులు న్నభ లెగువఁ||

448

మ|| నవరత్నస్థగితాక్షరములన వర్ణంబు ల్పాకాశింప నా
సపురు నన్గొనుచుండ దానిదరి నాశ్చర్యంబు సంధించుచు
ద్వివిరె “స్ఫు”స్ఫుని వేణుచక్రవర్తిని స్థిపించు నవ్వాయి దా
నివడి స్వక్రము దిద్దిరదిగె గాంతి జ్వెంతల న్నొల్పుచు||

449

కా|| ఈచక్రభ్రమణంబువెంట నదియేయేనూత్రసంధానమో!

నూచింపందగ కున్నయున్నిఁ ద్రుటిలో జొబ్బితై నావాసవ
శ్రీచాపద్యుతు తామతాబు లొకనారీరూప మానట్లు లా
హా! చిచ్చంతయుఁ గాల చక్రమునుగా హర్షించె దద్వైఖరుల్||

కా|| శ్వేతద్విపుడు సార్వభౌముఁ డగుజాడ్డిశ్రీస్థపుం డాత్మవి
భావతి స్థాపనరూపుఁడో విడిసె యోగ్యంబైన సుస్వాగతం
బాతం డొందుత రంభఁడో ననుచు బ్రాచ్యాధీశ్వరుం డంపిన
ట్లాతీరంబున మందుచే ట్లెదిగె దీవ్యత్కల్పవృక్షాకృతి||

451

కా|| వైహార్యంబులూ! కెంపుగుంపులూ! మేల్వ్రజంబులూ! పచ్చలూ!
నాడెంబున నమకాక్షికంబులూ! విన్నాణంపునీలంబులూ!
చూడ న్నుచ్చల లీనుకాంతుల దెస లోభిల్ల వర్షించె దో
డ్డఁడ సంగుమతాబు లత్తుశిఖాద్యోతు ల్వితానింపఁగఁ||

452

క|| చూచినరంగు న్నూపక

తేవ కొకటిగాఁగ నటఁ బ్రతిమితాబాము

జూపించె రంగులెన్నియు

చూపతి కట న్నందచాపశోభలు నిగుడఁ||

453

కా|| “ఎట్టూ! చెన్నపురీసుఁ డిం దతిథియై యేతేర మీకానుక
ల్లుటజేయ” రటంచు నాగతితి వేల్పుమ్మాకపై సొడ్డల
న్తోట్టంబోయెడుఁట్టు “తాట్లు” ధరణీగోళాంతరంబీగి ఘ
ట్టుటంచు ద్వివిఁ బ్రాకె “బుస్సు”గనురవ్వ ల్పాపచందాబుగఁ||

454

చ|| వడివడి సంతరిక్షము నవార్యతఁ జేరి పెట్టిన్న పెల్లుసం
దడి సురసిద్ధకిన్నరగణంబులు సత్వరఁ జేరఁ గాటి బా
రెఁ నవరత్న హరముఁ బ్రీతిని గొవనుగారిమీద జా
ర్చెదానటు లొప్పె సత్కళలఁ జేర్లుగఁ దోచినమద్దబాణముల్||

455

కా|| పాతాళంబుఁ ద్యజించి గొవనుల సంభావింప నాగేశ్వర

వ్రాతంబు ల్లమి “నేను! నేననువడి ద్వివిప్రుల బెక్కిన

జ్ఞాతంబు ల్లమి లేర్చి సేన లిడులెస్స న్నేకమూల ల్లుచి

స్థితంబు ద్వివి గొప్ప వృంతగతి జేసే లెల్ల “రాహు!”యనన్ || 456

౩|| ఈవిధమున బలులెఱుగులు

గా వెలసిన మందుపనులఁ గనుఁగొని చెన్న .

శ్రీవిభుఁడు “సలూ”నునకు

స్వ విచ్చేసెను శ్రితాళి వెనుకొని కొలునన్ ||

457

౪|| అతిథి సంతసించె ననుమోదమునఁ దన

తోడ నెల్ల రెఱుఁగోప మొంద

రామచంద్రచంద్రరాజదేవేంద్రుండు

వెలసె నాత్మధనసీధి సంత||

458

౫|| వచ్చినవారు కన్గొనినవైభవము ల్నుడినేర్పువెంబడి

నైచ్చుచు నొడ్లకు న్నటల మేమాను జ్వితచక్రణంబుగా

వచ్చినసీనుల న్నదిని నాటినవానిని జెప్పకొంచుఁ కా

టచ్చరవేళ ఛత్రపురి డగ్గటి చేరితి మాత్రివేశ్యముల్ ||

459

౬|| దారి న్గోడగువారు కైకొనినప్రస్తావంబు లిన్నిన్నిగా

పూయం జేరెడిదాఁక తెంపెనగరా కొప్పొసవా ఖిత్తరాన్

మీతొబో విషయంబు లెన్నియొ సుసంస్కృత దదీయార్పటి

సారిం బీడున న్నిఖంత సరనాల్పయ్యుటల ట్లంచుచున్ ||

460

౭|| మన సూర్యగ్రహ చక్రం

బున గ్రహము లిరారు లెపుడు పుట్టెనా? నెలినా?

టున, గలవి వచ్చి చేరెనా?

సనిదర్శనముగ నచింప, జాలమి పోయెన్ || 461

౮|| అవని తనచుట్టుఁ దిటి గమనమై రిషయు

రివృన్ న వ్రవచుట్టుఁ బరిభ్రమించు

భ్రమణ మందలి యుసిచేరి భాస్వరాంశ

ముదుటునం జీలి చెదరుట లుండవచ్చు||

462

౯|| భూమినుండి చీలిపోయిన ఖండము

ల్లారె కుఁజుడు శశియుఁ, గంజమిత్రు

మించుగొప్పరవి సమీపించి లాఁగుటఁ

బలు గ్రహంబులెల్ల వెలసెనంద్రు||

463

ఆ॥ మనభూమి యెట్టిరంగునఁ

గనువడునో గ్రహేతరములఁ గలవారలకుఁ

దన మూడువాళ్ళు నీటఁ

మునిఁగియునికిఁ దెలుపె యెగువఁబో లవికరముల్॥ 464

చ॥ అవని రవిగ్రహోత్పత్తినమై యెపు డువ్వరమందు వేటుగాఁ
దివిరెనో? మంట లెన్నటికిఁ దీతెనో? సంద్రము లెన్నినాళ్ళ కు
దృవిలెనో? నేల లెప్పు ప్రథనంబులూ? యేతటిఁ జెల్లు పుట్టె? జీ
వవివిధసృష్టి యేదిసమై? పల్కఁగరా దిదమిత్త మనర్థి॥ 465

ఉ॥ మంచుచు నూర్చుని న్విడి క్రమంబుగఁ బైయుచు కాలుచుండ నం
దుండుద్రవంబులుం బయటియోరలఁ బేటి యనేకధాత్రులఁ
గొండలు మంచుగడ్డలుగఁ గోటివిధంబుల నేర్పడ న్నిజా
ఖండప్రదక్షిణంబులఁ బ్రకాశిలు నియ్యల గర్భితాగ్నియై॥ 466

శా॥ ఆనా డబ్బినయగ్ని నేటికిని జల్లాటంగలేఁ దంచుఁ గ
న్తోనాఁ బెట్టెడిచిచ్చుగొండల నటం దోతెంచు ధూమాగ్నులఁ
నానాద్రవ్యజలాయోద్ధమనసంధానంబులఁ గూపగ
రానూనోష్ణపరిసితిఁ ఖననసిద్ధాం గారి పుండంబులఁ॥ 467

గీ॥ పెట్టెగొండలపై మంచు పేలుటెల?
లోతెలుచాతరల న్నాఁకహేతు వేమి?
గమల రక్క సిబొ గ్గుంక కతను నెదియొ?
భూగతాగ్నికి దప్పు దాపు నెకదోయి॥ 468

మ॥ ఇటులై భూగతివహ్ని సన్నగిలఁగా నేనాటికే స్తంద్రుపై
నటులే కేవలశీతమే బ్రలి జీవావిష్కృతు ల్పొవె నా
నటుకా దారము నుత్తరాయణమునం దంతర్గతోష్ణంబు మి
క్కుటపూచుండుఁజూమి! ఏమివచలద్యుంకిచ్చునా త్యాగ్నులఁ॥

ఆ॥ ఇటుల నేలవేడి హెచ్చులొ చ్చగువోక

లోహచయము భూమిలోన వెలసె

మన్న నీగు గాలి మనగడకుం దాపు

జీవతితి పుట్టె సృష్టియందు॥ 470

శా॥ పాడు నేగడ గర్భుడు మృసుక కీనం చచ్చు నూమెల్గుడు
నెట్టెడున్నా న్వింసిల్లు మన్నలు మహంతస్కరవాంఛింబులై;
యాదాడ న్నొలు మొందు గంకట యహర్వస్వైరలహర్వక్తృతు

ల్నాడెం బీనగ రాతిభేదము లసంఖ్యాకంబు లా ధారుణిఁ 471

గీ॥ పంచభూతంబు లంతతోఁ బ్రాలుమాల

కీశ్వరాంశంబు జీన మం చెనగుదాని

మేళనంబున నమ్ముటోన్నేష మోష

ధీప్రపంచంబుఁ గావించె దెగలుగాఁగ॥

472

క॥ సామాన్యంబుగ జడములె

భూమిం గలవృక్షనివహము, ల్నాన్నవరీ

క్షామహిమఁ దోచు జీవక

శామాద్భుచ్ఛేతసత్వలఘుశివ దాఁక॥

473

క॥ సార గుమ్మడి నులితీగల

దరి వేలిడఁ జాటుకొనును దాఁకి; దాఁక

ద్వార పాడుచుకొనును వేటొ

చిటుమొక్కలు స్వర్గఁ దెలియుచె న్నెఱింగింప॥

474

గీ॥ విరిసి చిటురెమ్మ కిటుగడ న్వలయునాకు

లవరసంధ్యకు ముడుగుచు నంటుకొనవె

వేగుపర్యంతమను స్రవ దోగునటులు

నిగురకన్నియచె ట్టంట సజముగాఁగ॥

475

క॥ తనవ్రాపును బ్రాద్దెటుటిటి

గిన సమ్మెయిఁ ద్రిప్పుకొనెద కేవలతమి నె

ట్టినయట్లు ప్రొద్దుతిగ్గును?

తనుఁగొనఁ జేతనత గుల్లె క్రాంత దగువుల॥

476

గీ॥ నేలబారుగఁ గాడల నిలిపియుంచి

చిక్కుజంతువువడఁ జుట్టి చిక్కఁబట్టి

యాహరించెడి తరుజాతి యమరుఁ గొన్ని

దేశములఁ జేతనతఁ బెంపుఁ దెలుపుకొనుచు॥

477

క॥ తనచుట్టుఁ గ్రోనుపరిధి

జెనకెడిజీవం బదెట్టిచేవ గలదియై

నను గుంజ పొదివి తినుతరు

వును గల దట జగతి మాటుపుంతలలోన॥

478

గీ॥ ఇంతయేల చిగుర్పుట యెదుగుచుంట

ప్రాయుటయుఁ గాయుటయు బీజములనుగనుట

గాటిడఁ సానఁగార్చి వంగబడు తెన్ను తెలుగు విశ్వవిద్యాలయం
జేతనత చెట్లలోపల జైలఁగ నెగదః॥ గ్రంథాలయము

గీ॥ పృథివికి న్మున్న జల ముద్భవించెగాన సమాధి సంఖ్య 18693
జలచరంబులె తొలుదొల్ల వేలసె ననుట తేది 11. 16
న్వాయ మనిపించినను జేతనత్వగరిమ
వీని కొనగిరి రెండవస్థాన మవని॥ 480

శా॥ చెట్ల న్దుబ్బులుఁ దీవెలు న్నొదలుగా జ్జీతగుఁ డెకు న్నటం
బిట్లే మిక్కిలి గొప్పలెల్లఁ దుదగా నేర్పడ్డచందాననే
పొట్లం బొనుసిమీనునుండి తనువు ల్పొంకంబులు న్న్వాయపుతు
త్నేజ్జులకఁ దిమింగిలాల్చునకఁ బొల్పె న్నత్స్యసందోహముల్॥ 481
క॥ తరుజాతి కదలకే పరి

సరధరఁ దమ కైసరసము జలవాయుసమా
దరణమునఁ గొని నుఖంచు ని
తరిప్పక్షాదులకుఁ గీడు తగులనిదార్జి 482
గీ॥ జలచరంబులొ యారీతి నిలువలేక
గాలి నీ ర్నాచులకుఁ దోడుగాఁగ మింగు
వాలుఁ గలనునఁ జనచిన్నవాలుగలను
మన స్వజాతివే॥ యనియెడిమాట లేక॥ 483

మ॥ అరరే తివియు పెద్దచెట్టు తనకు న్న్వాయలంబవం బొగతిఁ
బెలుగఁ పృక్షము దాని కొర్చి పశిహాపెంపిచ్చు సం దాత్మహా
ని రయం బొనిరియంబు గల్గినను నుం తే న్నైక యేసేయకే
వరుసఁ బీవఱున స్తలేచరములఁ బ్రాప్తింప నే హేతువో॥ 484

గీ॥ స్థావరము లైననేమి పృక్షములు సాటి
లేనినాత్మిక మూర్ఖులై క్షేత్ర మింక
వేలసంతాన మేటెట విస్తరిల్ల
దట్టమగుపెంపునఁ నింగిముట్టఁ బెరుగు॥ 485

క॥ మోకులు చుట్టగ నిముడని
ప్రమాకులును న్నలుపుచేల్లమాదిరిఁ దీవెల్
ప్రాకుకొని వెలయుఁ దొలుతటి
కొకరిణ్యంబు లెంతక్రికిఁజేసెనొకొ॥ 486

శా॥ నిండార స్పృహసారము ల్వలయుక్షోణిఁ దైవసంకల్పతఁ

బెండుల్లా దొలుతోల్లఁ బెక్కుగతు లాబీజంబు లెంకెంతమే
 బ్రిండ్ల వృద్ధి వహించెనో చిగురుపొర్ల బూవులు న్నాయలున్
 బండ్లున్ గొవనోటిగీటయినఁ బర్వంబోని యానాభులన్ 487

క॥ మూచూడనిపూవులనో

వాచవికి న్బూలువడని పండ్లగొలలతోఁ

డైచెలఁగు మధువునో దరు

తేచిపెఱుగఁబోలు నవ్వు డల్లెడఁ దామై॥ 488

గీ॥ ఎందుఁ బోరునెట్టి పొందులాభం బను

రీతి నొకటి నొకటి ప్రీతిమీఱఁ

గొఁగిలింప సాగుకరణిఁ గాండంబు ల

నోన్యత న్నైవంగ నొప్పె దరులు॥ 489

ఆ॥ ఏర్పినాటివట్టులిందందఁ జూడఁ బ్ర

త్యేకజాతివనము లేవుమీఱ

పశ్యఫలరసాదిపానీయమధువులు

పొడలికాల్వలేర్లు నదులఁగాగ॥ 490

క॥ చిగురుంజొంపంబులఁ బూ

జిగురుల బహుకళలుపండ్లఁ జిక్కినిమధువు

దొగరులనెల్లడవలచి

యెగురుల దైవంబె యనుభవించెనొ సుఖమాలి॥ 491

మ॥ తమసర్వస్వము దైవత్వ వ్రీకయి సంతానించి ధ్యానిం

తమవృత్తి న్మునుల్లు శత్రులత వ్పార్థశ్యాగసంపాదన

భ్రమకుం జిక్కక స్వజీవతీర్తిఁ ద్రాష్టాంతికశ్రీకళా

గ్రీమసుష్ణాసచిరాయురజ్వలత కెక్కెంగాదె వ్రోణీజముల్॥ 492

గీ॥ అలసరీస్రవములు మొన లడపిమ్మగ మ

లును ఖగంబులఁ దనునీడ ననసి పెఱుగ

నిత్యసంతర్పణల నిన్నిటికిఁగూడఁ

దగినమహదాశ్రయమ్మై తనరెదరులు॥ 493

క॥ ఘననిర్వాప్యజకృపారస

ఘనతకు నిర్వాప్యజకోపకారపరత్వం

బున నిత్యసేవ సలిపెడు

వనజములకు నీడె మీలు వనజములేనిన్॥ 494

శా॥ నీటం గ్రువ్యులుజీవసంఘములకు నీర్పించి నాచు న్నిరా
 ఘాతాశాసనము లొమఁ దొల్ల నమరెంగాఁబోలుఁ దర్వాతము
 య్యేటం బుట్టినరొంపి లోహతతు లాయీచెట్లు జీవాలు న
 ప్పాటింపుం బడయంగఁబోలు యువజహ్వచావలత్వంబున॥ 495

క॥ అపద గాచకొనఁగ యుధ

బాపుకొనఁగ నోరె తమకుఁ బ్రాపౌ బనో

న్యాపాదితయుద్ధంబుల

దావరిలఁగఁబోలు ర క్తదశనత్వరుచుల్॥

496

శా॥ ఏదుష్కాలమున న్దీయరుచి యుత్తేర్పడ్డదో! దానిలో
 నేదార్థ్యంబు చెలంగునో! క్రమముగా నేపొంది కొన్నాళ్ళ క
 య్యాదోరాశి జలేచరాళులను సత్వాశ్శ్యంబు లల్పాల్పజీ
 వాదిప్రాశనమే ప్రధానముగ విన్యాసించఁగఁ బాల్పడె॥ 497

చ॥ వివిఁ బ్రతిప్రనూతికిని వేలకువేలఁగఁ బుట్టునంబునం
 చరముల కిట్టిరాశము నెసంగకయుండిన నేడుసంద్రము
 ల్కొఱునడ మెండువృద్ధిఁ గయికోవే! నశింపవె యొక్కపెట్టె! నా
 దరుఁగుజీవనంబు చెడ దైనవిలాస మహా! విచిత్రమా॥ 498

శా॥ ఈవిన్యాసముకంటె శ్రేష్ఠతర మాస్పష్టి ప్రకల్పించు మే
 ల్భావం బుద్భవమాటనో స్థలము లేర్పాటునతర్వాత నా
 దైవం బొయ్యనఁ గొల్పె భూసుహృదుల౯ దజ్ఞాతిహాత్ర మిం
 దే వర్ణించుటలయ్యె సర్గగతిఁ బ్రత్యేక్షింక నెన్నందగు॥ 499

మ॥ అటు లవ్యాజవరోపకారపరమవ్యాధి నానాతం
 స్ఫుటసౌఖ్య బులలోన మెమఱవి దేవుం డుండఁగఁబోలు ను
 త్కటదిగ్విస్త్ర మహీజలు ల్లాణిపై దట్టంబు లొపెంపుమై
 నటపు ల్గాన లుణ్యసంతతు లుణ్యానుల్ల సంఘాచి॥ 500

నీ॥ ఉయ్యాలచేర్లుగా నున్నతీవియులు కి

క్లితీసి చిక్కమాలుగా నజులదొడఁగె

వింజామరము లొచు వీచుకొమ్మలకు నా

నాట మొడవ నాంద్రత్వ మమతః

జలువల న్నదజల్లు చూచు లెం దరుదులై

కుమిలించువేడికి న్నదురులయ్యె

లలితరామోదవిలసనంబు లడంగి

చెడుకంపువరకళ్ళు కడల వెడలె

గీ॥ నిర్మలములై యెసంగెడి నీటిదొసలు
విలతకల్మషబహుకలుషితము లయ్యె
బండఁ దినఁ దావ శ్యాసింప వలనువడక
సృష్టికర్తయు నుడివడి చిక్కువడఁగ॥

501

ఉ॥ ఎంత యుపాయ ముప్పతిలె! నేమి యుపాయ మటంచు బిట్టుగాఁ
జింతిలి దైవ మిట్టటు నుసి న్వెను బాతె ననంగ నుద్ధతిఁ
జెంతల కుద్గమించె నుడిచెన్నులఁ బెన్వడగాడ్పు దానిసం
క్రాంతికిఁ గొమ్మకొమ్మ పెరుతాపిడ దావము ప్రజ్వరిల్లుటఁ॥ 502
క॥ చిటచిట పటపట నాదో

త్పటముగ నెఱగలియుఁ బెంపుఁ గాంచి భయతరా
ర్భటులఁ రేగెడి జ్వాలాఁ

రటసంబుల వనుల నేర్చురభసము నడుమఁ

503

శా॥ భూగర్భంబున నున్న బాడబము నేపుం గాంచి పెన్పొంగులన్
రేగ న్ధారుణి పెక్కుచో నులికి యుద్రిక్తాగ్నిపూతార్కరే
భాగర్భీకృతలోహవాహినుల నుల్కాపాతతీవ్రంబుగఁ
మూఁగజేయుగ మండునూయ్యనివిధంబుంబొందెభూదేవియు॥ 504

ఉ॥ చిమ్మనకోపులో యనఁగఁ జచ్చుమల ద్దివి కుద్గమింపఁగాఁ
జమ్మె శిఖాస్వరూపముగఁ జేసి ద్రవీకృతలోహవాహినిన్
దొమ్మిగ నిక్కు తత్ప్రళయధూసప మూఁవఁ జలించి భూమిఖం
డమ్ములు కొన్ని క్రుంగుచు నడంగె సరిద్దిరివృక్షపాలిశోన్॥ 505

ఉ॥ ఆపిదప స్వలాహకము లన్నియు హస్తీరోపమానధా
రావతనోగ్రత స్థురియ శ్రావణభాద్రపదంబుల న్నిదా
ఘావకృతు ల్నశింప శరదద్భుతిశాంతిప్రవర్తిలక బున
ద్దీపితమయ్యె సృష్టి జగతిఁ నవశోభనకాంతు లీనుచు॥ 506

గీ॥ తేవ కీలాటిగండంబు లోపలేదు

నావసుంధర యనుచు విజ్ఞానవేర్తఁ

సమరసోద్యోగవరమవిచారనియతిఁ

బూనె సృష్టింప జంగమంబులను జగతి॥

507

క॥ ఒకదాని కొకటి భిక్షగ

నొక దానికి నొకటి రక్షయుగంధరగతులన్

రకములుగ సృష్టే గొలిచెగ

బ్రహ్మతీయుఁ జేదోడుగాఁగ బరమాత్మ కృపగః

508

క॥ క్రిమికీటకముల బహుచం

దములుగ వెలయించి తరులతాఫలనుమవ

త్రము తేతదోజ్యములుంగ

సమర నిర్విధియించె ధరణి నయ్యెయెడలఁగః

509

చ॥ అమలమనీషఁ బూనుకొనినంతటిలోనె యనంతజీవబీ

జము లిల నుద్భవించి సహజప్రతియత్ననికామసృత్తియో

గములఁ బ్రచారము ల్వలయుఁగా మనుషోకలలో హతాత్మగా

నమరినసంగమక్రియలయందె స్వజాత్యభివృద్ధి వర్తిలఁగః

510

మ॥ ప్రతిసర్గంబున జోక్య మింతయుఁ బరబ్రహ్మంబుపైఁ బెట్ట క

ప్రతిమానాభిసవోపసర్గకలనాప్రాధి స్థిపంచాదిసం

ధితజీవావళి నాఁడునాటికి సముద్దీపింప జాత్యంతరో

న్నతు లంతంతకు విస్తరిల్లెఁ గులవిఘ్నానం బహుభంగులఁగః

511

ఉ॥ ఆమెయిఁ గీటకంబులఁ బయల్పడియెక్ భుజగంబులుక్ ఖగ

స్తోమములుక్ ఝవంబులుఁ బశుప్రజము న్ననగాలి మర్త్యు లిం

కేమహితాగ్రజాతి ప్రభవించునో పైయుగభక్తులందు కా

దీమనుజాగ్రసంభవ మికెమ్మది కల్ల యనంగవచ్చునే॥

512

మ॥ నియమం బింతయు లేనవర్తనముసంధి నాటికామంపుటు

న్నయ మెక్క న్భువి జాతినంకరపుసంగంబు ల్తటస్థింప మెం

డయి లోకంబున జాతు లుప్పతిలెనా నన్యాయమా! వింతయా?

హయము ల్లాడిదె లీవె యశ్వతరజాత్యావిష్కృతి న్నేటికిఁగః

513

సి॥ ఒకజాతిగాలి వేటొకజాతితో మేళ

వింప నీరం బుద్భవించునట్లు

గాలులు లోహము ల్కలిసిన లోహేతె

రంబులు ప్రభవించి క్రాలునట్లు

లోహాలు లోహంబులుక్ సంక్రమింపగా

నితరలోహం బ్జనియించునట్లు

పనుపు నున్నము నీటఁ బవళింప నెఱివి

పారాణగా మాటి వఱలునట్లు

గీ॥ భిన్నజాతుల రక్తము వీర్విరక్తములును

గూడి జాత్యంతరోత్పత్తిఁ గొల్పుటకుడే
జాతిసాంకర్య మొప్పనిచట్ట మొకటి
లేని తొలియనాగరికసంతానగతుల॥

614

క॥ నావాఁటి కసంఖ్యములై
జానోప్పఁగ జంగమముల జాత్యుపజాతి
ప్రాణులు వెలయఁగఁ జొచ్చె న
నూనవిలసనముల పనుల నుదకంబులలో॥

615

చ॥ భువి నొకచోటనే మొదటఁ బుట్టి క్రమంబుగ జన్మించోటులఁ
గవిసెనో? లేక యోగ్యమగుకాలమునవ్ ధర నొక్కసారి ను
ద్భవితెనో యన్నిచోట్లఁ బలప్రాణులు? చెప్పఁగలేము. గాలిగా
లివెలసి పోవుపురులవలె జ్ఞని యెందఱునన్ ఘటితెనో?॥

616

ఉ॥ ఏదె ట్టులైన నిప్పటినుఁజీవలయాన మనుష్యసృష్టియం
దే దయివారు భేదములు దేశవిభేదమువెంట రూపలే
ఖాదుల, నందుచే నచటనచ్చటఁ దొల్త నొకప్పుడే నము
త్పాదిత సృష్టి యంటయె యదార్థము దాపుగ సిద్ధమయ్యెడి॥

617

క॥ జేనేహ! దట్టముగా
నానుకొనుచు వెలయు తరులతారణ్యమహా
ధ్వానముల నెందో కలిగిన
యానరశిశు వెట్లుపెంగె నాతొలివేళ॥

618

ఉ॥ తల్లియో? తండ్రియో? హితూలూ? దాదులూ? లే, ర్పసికందు పాలకే
న్దొల్లుపనేడ్చుఁగాని మఱొకొం డొసరింప వలకతికాదు చే
టెల్లెడ మూఁగి నిండుఁగొను నీఁగె మొదల్ల రిదాఁకఁ బెం పెట్టు
ల్చెల్లెకొ? దైవమాయఁ కడుచిత్రమెకాకదురూహ్యమెంతయు॥

619

క॥ పురపాలకసంఘము లిడు
పరమారోగ్యముల, భటుల బంధుల నడుమఁ
బరరక్ష నేటిశిశు వొ
క్కఱుత్రుటి విడలేడు తల్లియాదకు వున్న॥

620

క॥ చెడుపురువుల కాటులకున్
జెడుగాలులచేతఁ గలుగుచేటులకున్, మ్రు
క్కిడిమ్మగముల వ్రేటులకున్
జెడక యెటు ల్నొటివిడ్ల నిలిచి వెలసెనో?॥

621

సీ॥ ఖరనఖంబులు వాడిగలచంచువులును రె
 క్కలు లేవు తనకుఁ బక్షులకువలె నె
 కోరలుం బంజారుఁ గొమ్మలు న్లే పతి
 బలవన్యమృగచయంబులకువలె నె
 దంశమాత్రమృతిప్రదవిషంబు లేదు సా
 ములు మున్నయినజంతువులకువలె నె
 యులికించి చంపు విద్యుచ్ఛక్తియా లేదు
 పలురకంబులగుచేపలకువలె నె
 పుట్టగ నె లేచి తనపొట్టపోసికొనెడి
 తెలివిపస లేదు వసులదూడలకువలె నె
 నలుగడల గండములె మూఁగునాఁడు మనిసి
 నినుగు లందెందఁడెదలు నీర్గినారొ॥

522

సీ॥ కొండంతయెత్తు పక్షుల చంచువుల గోళ్లఁ
 బక్షాహతుల డిల్లఁబడనిచోటు
 చీమలుం దోనులుం జెడువుర్పు లురగము
 ల్కావించుగండము ల్కాననిచోటు
 శరభవారణసింహశార్దూలమఖ్యభూ
 తుఁకమృగాహతులకుం దొలఁగుచోటు
 వజ్రవలఁ జెడుగొడ్డు లురుదవానిలముల
 గత్తె లెసఁగఁక క్రాలుచోటు
 నాటిధరణిఁ గికారణ్యకోటిపడుమ
 గలుగదనిసను సత్వైక్య కానెకాదు
 మిగులనద్భుత మాశ్చర్యముగ నె శోఁమఁ
 దప్పి బ్రతికెను మనిసి లేతఁడనుఁ గని॥

523

సీ॥ ఆతికోమలము పల్పనైశిరీరంబు
 ముండఁ గండను బ్రోది మొససె నెట్లు?
 అంగస్వల్పము చేతిపాంగు నల్పము కానఁ
 బరువెత్తఁ బలుగెత్త మరఁగె నెట్లు?
 గోయ నిస్సార మెక్కుడుకొరపస లేదు
 ముడిబోసమునను బెంపుఁగ నె నెట్లు?
 తనకు దక్కులేదు తగునొజ్జ కలుగఁడు

సదుపాయముల హాని జడిపె నెట్లు?
 కట్టుకొనఁ గప్పకొనఁగ వల్కలము లేదు
 చెనుకుతాతపంబు మవియె నెట్లు?
 మిగులనద్భుత మాశ్చర్యముగ నె తోచుఁ
 దప్పి బ్రతికెను మనిసిలేతనినుఁ గనిన||

524

సీ! నీరు నిపురఁజేయు నిప్పుక ల్పెరగువే
 సఁగుల దావాగ్ని సంజ్వరములందుఁ
 బిఁగు లెందడర నుప్పెసగాలిఁ గడవపో
 తల గూర్చువర్షధారలకు నడుమ
 దవుడలు కదెబడం దద్ద మేన్వడఁకించు
 వలిగాలి పెనుపరవశ్యలోనఁ
 బలారొంపి దొంగయుబ్బలుల విఘాచము
 ఖ్యాస్త్వసతలు రేఁగు నట్టితెలులఁ
 దినఁగ నుండఁగఁ దలదాచుకొనఁగ వసతి
 నీనిపెనుగండముల కోర్కెరానినాఁడు
 తనదుయెడుపె ఘాతుకోద్ధానరుతిగ
 మనిసిలేకూన యేయటమటల బడెనొ||

524

సీ! పవను స్వచ్ఛాస్వచ్ఛవిషరంబుఁ గనలేమిఁ
 బీల్చి యేవడుపాట్ల వెతఁగుడితెనా?
 ఓషధీసదసద్విశేషంబు లెఱుఁగమిఁ
 దిని యేరుజామల ననువుచెడెనా?
 నీరంబు జెడుమంచి నిర్ణయింపఁగలేమిఁ
 గ్రోలి యేకప్టలఁ గుతలఁగొనెనా?
 దావళిఖానైజదారుణాజ్ఞానానఁ
 గడుకొని యేయలజదులఁ బడెనా?
 బహువిధానిలబహులతాబహుళనీర
 బహుకికారణ్యకంటకప్రబలపర్వ
 తావృతానని దనజీవయాత్రయంగు
 నాడిమానవశితవు దోగాడునాఁడు||

525

చ॥ అనునిమిషం బనేకభయదాపద తిమ్మయిఁ గ్రమ్ము పూర్వపు
 నిసములలోన నేటివలెనే నరుకాన్ములు కలెనెంటకం

అను జనియించునోన నెగడె న్మను యావన మన్యురాణవా
రన గ్రహియించఁ దేలు నుకరంబుగఁ తద్ద సవృద్ధి హేతువుల॥ 527

క॥ సృష్టివినిమయమున ను
తృప్తిస్థితిఁ గాంచె నొకనికృష్టపుత్రెగనాన్
సృష్టం బది యిదియదినా
నష్టం బిపు డొకచరిత్ర గ్రాలమినెచటన్॥

528

ఉ॥ ఏయొకరీతినోకలిగె నీవరజాతి నిజానుకూలభూ

వ్యాయతఖండసీమల ననంతర మవ్వనవాసి జీవనో
పాయము లేవిధంబులాకొ? వాక్రృచయం బెపు డెట్లు పుట్టెనో?
న్యాయవివేక మేతలుల సజ్జెనో? లేపు చరిత్రనాక్యముల॥ 529

గీ॥ వరభృతంబుల పోలిక స్మరభృతులయి
పెరిగి రనుకొన్న నే ననంతరము మొదట

గ్రాసవాసంబు లెవ్వయో? కందమూల
పత్రఫలపుష్పమలను గవ్వారములేమొ!!

530

గీ॥ అట జతుష్పాదజంతువిహారసరణి

దెలిసెఁగాఁబోలు నోషధీవిలసనములు
కాక మునుమున్నె ధాన్యసంగ్రహముఁ బచన
విధియు విలసిల్లె ననుటకు స్వీలుకలదె?॥

531

క॥ విజ్ఞానము తొలుదొల్త ను
పజ్ఞంగా కనుభవస్వభావజనితమై
యజ్ఞులగువారి దినగతిఁ

బ్రజ్ఞం గలిగించియుండవలయుఁ గ్రమమునన్॥

532

ఉ॥ క్రోతులరీతిఁ జెల్లవయుఁ గొండలపై నిలసించి లేజగు

శ్రేణిని చెంగనాలఁ బఱుగెత్తి కొలంకలఁ గొండకాల్వలన్
బ్రీతిగ నీరుఁ గ్రోలి కడుస్వేచ్ఛఁ గిలార్చినవాటిహోయి యు
న్నే తమకిప్ప? డడ్డతయె విండునుఖం బనవచ్చునేమొకో!!

533

క॥ నిప్పే యెఱుంగరు చేతులు

తప్పినఁ బరికరము లెవియుఁ దమ కట లే వే
ముప్పుననే నేకశెకా

కెప్పట న్భావవటల దెలుపెగిరొకో?॥

534

గీ॥ గ్రహణశక్తి బాల్యంబునం గ్రాలుమిగుల

నల్ల నరసృష్టి కపుడు బాల్యదశగాన

నవనరము లగువేళలనాలలాన

ఋతువిజ్ఞానము స్వర స్పృహసేమి!!

585

చ॥ తప్పితాటి యెందో తఱుచు తొహింసల

కెట్లా తొలగి బలువుటేవుఁ గాంచి

జీవరక్షణమున కేవేది వలయునో

వరుస నొందియుండవలయు నరుడు!!

586

ఉ॥ ఎన్నోయువద్రవంబులు రహించెడి యాదిమకాలమందు నే

బన్నముఁ బాపుకోగలుగు బాహుమనోబల మేమి లేనివాఁ

డిన్నర శైశవంబు మనియె న్దనయంతనె యంటకంటె న

పున్నమృగంబులో ఖగమలో కొనె మృత్యుక నన్నఁ దప్పకో?॥ 587

మ॥ తొలుత స్వీరలు పోకలేకపడగ మల్లుంగోతులై కాననం

బులలో నద్రులఁ జెట్లపై గుహలలో ముఖ్యంబుగా నిల్చి యా

కలము ల్కాయలఁ బండ్లు దుంపలును నాహారంబులై కొండవా

గులనీరంబులై దస్సివాప మనిరనోఁ దప్పె యొప్పేయ్యగుక॥ 588

శా॥ చింపఁజీలు నురంగతాంగు తెలుఁగు లెట్లాగొల్లలు ముక

జంపై మంచు హిమవ్రసారములఁగాన ల్గంచున న్నేరి ప

ర్తివ స్వీల్పదకుండువేళ వలస లెక్కో బయల్పొంది జీ

వింప న్నాగుట నాడునాటఁ దమప్రాగ్భృతంబులన్వీక్షో నెక॥ 589

చ॥ తరువులపైనఁ బైనములఁ దాఁటెనువాళులఁ గొమ్మరెక్కు ను

సీరమాగఁ బట్టుకోఁదగిన చెన్నునఁ బాదములేని బాణవై

ఖరులనె యుండఁ భూమివయిఁ గాపురము ల్నిరతంబు తొననం

తరము క్రమాన మానవపదంబుగమాతెనొయెన్నో యేండ్లక॥ 590

మ॥ చలిశాధ ల్పమియింప మేనివయిన న్నాండ్రంబు తొరోమము

ల్పలుచంబాటుచు నయ్యె నన్ను నాలుఁ ప్రాస్వంబు త్రివానాధుకాఁ

కలుమెండోట, నదేవిధంబుగ నమగ్రం బైనమార్పొంది మ

ల్లలై మర్త్యులగు దేలివారనుచుఁ దెచ్చి న్నొన్నిసాక్ష్యా లిలక॥ 591

మత్ర॥ వానరుం దని శ్రోతిహతికి వాడునట్టివదంబు న

త్యాన కాదిని దోకయుండని తాదృశంబులకే యనం

గానగు స్థనుఁగొన్న వెంబడిగా నరుండొకొ యన్నులు

ల్లాననంబున కంక తోఁచెడి మాడ్చి నయ్యని యుండుటక॥ 592

మ॥ అవలంబించు ప్రవర్తనంబులకు నీ తొరీతి నీకొన్నిట
 నివరింపబడినట్టిమాన్యు వెలయు స్వీర్ణలరున్ బృథ్వి మా
 నవులై ప్రజ్ఞలఁ గాంచఁ దక్కినవనంగంబు ల్లవంగస్థితి
 న్నవులు న్గానలుఁ గ్రమ్మఱ న్వసతులై క్రాల నివసించెడిన్॥ 543
 ఆ॥ వాడిగోళ్లు మొసలువాటిసోరలున్

చిరును తఱుచు నిడుపు కురుల యొడలు

నురువుతలలు, నిలుకుముగముబం గుండ్రని

కనుల నరూని నిపుడుఁ గలరుకాదె॥

544

చ॥ కడఁక సభారతకల్పముగా వరసంభవగాధ వ్రాయునే
 ర్వుడరు నెటులే? చరిత్రకలనా? మఱి శాసనము ల్లభించునా?
 పుడమిని ద్రవ్యం గన్పడెడిపుత్రైలఁ జూచియొ నాడునాడుపే
 రుడు తెఱచున్నుల ననియొ రూఢిపడన్దగుఁగా దదంశమేన్॥ 545

చ॥ విరివిగఁ దోచినట్లు పథిచెంబడి వారల యూహలెల్లనే
 కరువులు బెట్టుకొని చిటుంగుగా నలరాతిని దొంగప్రొద్దునన్
 బరగెడివేళ నూర్చుని వానగృహంబులఁ జేరి కాళ్లునుం
 గరములఁ దొల్చి క్రొంబులుముగట్టి జలంబుల ద్రావి నెమ్మదిన్॥ 546

ఉ॥ శయ్య శయింప నిద్దుర యెసంగమి మాననవిధి నెన్నియో
 డయ్యనియోజన ల్బుడబుడ న్నృభవిం చె వియానవేగము
 నియ్యము మీఱఁ గాలము నవీనసుఖద్రవసాధనానోఁ
 దియ్యము లీనుచున్ననుగతి న్గను తెంచుచు నబ్ర మెక్కఁగన్॥ 547

మ॥ కనుల నివృప్త నభోంగణంబున వసంఖ్యంబు ల్నిరాలంబన
 తనము ల్చుక్క లనంఖ్యపుష్కలతతో రాహులైకుండునగు
 తనతో నిగులఁ దోచుచెంపునకు ముగ్ధం బైనచి త్తంబు పొం
 దె నితాంతస్మయ మార! నృప్తికి శీడివ్యత్వ మెట్లబ్బెనో॥ 548

మ॥ అవి నక్షత్రము లండ్రు క్షత్రమున దేహంబౌట దేహంబులే
 ని వలంచు నొసఁగు పృథార్థ ములలేవి న్నాన మేతీరా? మ
 క్కనా? న్ద్యామితితెక్కి నేహలతా న్ద్యావట్టిదోగాదె నీ
 న విడుగానము వానితత్వ మునుమానవ్యైరవభృతైః॥ 549

చ॥ గగనవిధంబు నొంగి కలఁగా ధాయు స్సోమతె న్మునుంగి మ
 క్కగఁ గనిపించువంటకును గాననూ సందిమ మొనఁ గాన ని
 ల్లుగ న వదారజీవతెనోనోకటో! యుధయంబా! సందియుం

- డంగనగు వానిలోన ననుట స్వివరీత మొకండు గల్గునే? || 550
- చ॥ ఇది యెపు డెట్లు పుట్టెనో? యిందలిజీవములెల్ల యెప్పుడు
దృవిలెనో? మానవుం డెపుడు తా నుదయబగుటయ్యో? బంచభూ
తవికృతిచేఁ బ్రయోజనము దైవము పొందున దేదీ? యంచు ను
ద్భవిడి జనించె మానసపథంబునఁ బ్రశ్నము లెన్నియేనియున్ || 551
- చ॥ అనుదిన మిట్టిశంక లనఁబును దోచుచునుండఁ దృప్తిగా
గనుపడ దేజవా బిటులు కాలము దొర్లుచునుండఁ సిత్సవ
ర్తనమున సంతయు న్నెఱపుదాఁకెఁ బ్రపంచసుఖానుప్రభం
జనహతి మోదభేదవివశత్వము లొందుచునుంటిఁ దాల్చికో || 552
- శా॥ సాయంభోజన మైనవెన్న భగవత్సాంగ బాహ్యున్వృత్తి
ప్రాయంగాఁబడియున్న యేఘనుకవిత్వలతో నీ మాన్యితి
న్దాయి స్థాంతపతింపుచు న్నిదుఁ బోనైయుంచునభ్యాసము
బాయంబాల దివందిమా బెపుడు నాయా స్థానగా నమ్మెయిన్ || 553
- శా॥ శ్రీసంసాదకతాకృత్య వృత్తిఁ బవలు దైర్ఘ్యించి విశ్రాంతి న
ప్రసాహ్యంబును జెందు నా హాసనిశాంతబుడుఁ బ్రాప్తుచేఁ జం
తానూత్రత్రుటనాతిదక్ష మగునత్సృష్టంబు తత్సృష్టము
న్నాసోదర్శులకు ప్పటింప నిచట న్వాకొందు నాకందువన్ || 554

— శ్రీ సృష్టివృత్తము —

- చ॥ కలఁ గలయుండజాల మదికావలయు న్నయింబు విడి వి
చ్చలవిడి వ్యోమయానల నెసంగితి వ్యాపకరీనామఁ
క్కలు పట గాలిబంతులనఁగా నడిఁ గాళులసందునుండి చం
కలనడిచక్కిఁ జుట్టును జకాచకల (స్పృమియించె గుంపులై || 555
- చ॥ గ్రహములతోడ డిగొనినకైవడి రిక్కలు యాన వేగన
న్నహసముల స్ఫురీరిమున నాటినయ ట్లనిపించు మోముపై
నిహతియుఁగాన మేన నెటనే న్ననరాదు సొంగ మప్రమో
క్కి? హరునమో? భయంబో? యెచియున్విసరింపగ లేనునాకటన్ ||
- చ॥ హరువుగ నంతి గాళియు నాడడినాళుర దేనాఁగ నం
బరమున నున్న నెను నడిఁ బర్విడుచుంటినో నిల్చియుంటినో
యెఱుఁగనుగాని యంగలిడ నేధరయు న్ననరాదు క్రింద ను
ప్పరమున నాడ తొక్కిలును బార్శ్వముల స్వలపిల్ల నద్దిరా || 557
- ఉ॥ మిన్నులువడ్డచో కుటుభ్రమించిన నెందును గోచరింప దే

తెన్నుఁ బరీక్షఁజేసిన నదేవనిగా గిటిగెంతులాడు ప
ల్వశ్శైలగోళము ల్పఱుఁగువాఱుటె తోచు ననేకదీప్తుల
స్థన్నుల కామెత లొలుపుకందువ లొప్పగ నుప్పరంబున॥ 558

మ॥ ఉదయం బస్తమయంబు నొక్కటికినే నున్నట్లు కన్పింప, ది
య్యది తూర్పీదెస పశ్చిమం బనుదిశావ్యాపారమే గోచరిం
ప దటు ల్పుక్కలవెట్టుల స్ఫుగవదంశ లూచుచు నొచ్చునా
కెదుట స్తవ్రునఁ దోచి మించె నొకవెల్లింతింత నింతింతలై॥ 559

గీ॥ డగ్గఱుకొలంది మిగులస్పష్టమగుకాంతి
నిండనీలవియత్తలంబెల్ల వెల్ల
వేయు సత్యున్నతం బైనవిగ్రహమున
వీణె వాయించు నొక్కవిన్నాణి యయ్యె॥ 560

శా॥ ఆవీణారుతి సొంపు, గానకళలో నాపెంపు నృత్యంబునం
దానైశద్యము, భక్తి నయ్యచలితవ్యాపారముం గాంచి, యా
రా! వీ రాగురునారదర్షి నరులా? యా! నంచు నుప్పొంగి యే
నావెన్యొంటఁ జరింపసాగితి నమందానందసందోహనై॥ 561

ఉ॥ నారదుఁ డట్లుతోచి గగనంబున మించువివంచి మీటుచు
స్త్రీటసిలోకసంచరిణవీక్షఁ జరించుచు నాత్మగానవి
ద్యారమణీయవృత్తికి నిరింతర మాశ్రుతియహంచు జట్టునుం
బాటుప్రపంచసంచలనఁ బాటిలు నానము ప్రోదిఁ గూర్చుగన్॥ 562

మ॥ హరి! నారాయణ! వాసుదేవ, పరమాత్మా కేశవా! మాధవా!
పురుషాగ్రేసు! భూతనాయక! స్వయంభూ! సచ్చిదానంద! శం
కర! సర్గస్థిహారదక్ష! సకలాంగా? సర్వసారా! సమ
స్తరతా! రాగవిహీన! సర్వభువనాధ్యక్షా! సమస్తేనమాః॥ 563

మ॥ కరుణానాగరి! భక్తసంభరణసంకల్పా! సమస్తాఘ్ని
ర్హరణా! సర్వసమాన! నిత్యజయశీలా! సంతితానందసం
చరణా! నామగుణాదధూర! పరమేశా! శ్రీవరంధాను! ప్రే
మరతా! నిర్మలభక్తిగమ్య! కుసుసన్నాన్యా! పునస్తే నమః॥ 564

మ॥ అని వీణారుతి లీనమై బహుళభక్త్యావేశకంబై మనో
నృప మాగాన మొనర్చుచు న్రుచిరస్మత్త్వం బాడు చున్నామూ
ర్ఛనల స్ఫుక్తిరసామృతద్రవము ధారాభోరుధాగారధరీ
నినదంబై భువనంబుల ప్రస్తుత మానిశ్రేష్ఠుఁ డట్లగుచో॥ 565

క॥ తనమార్గమునకు దాఁపై

చను దెంచుఖగోళగోళసంచయముల "ని

మ్ముని వచ్చు! వచ్చు! నిట" కని

యనుకొని కనుమండ మారమైచనుఁ ద్రుటిలోఁ॥

566

ఉ॥ ఈమునిసార్వభౌముఁ డిపుడేభవంబును జేరి యాత్మవి

ద్యామహిమ న్నదీయుఁ గృతార్థులఁ జేయఁగనున్న నాఁడో! పూ

ర్వామలపుణ్యలేశమున నాఘనుదర్శనమైన గల్లె నం

చీమెయి దాఁటిపోవు భువనేశులు ధన్యులవంచు బల్కఁగఁ॥ 567

ఉ॥ గానము మూర్తి గైకొనిన కైవడి భక్తి ఖుభావతారము

న్పూనినయట్లు, నాట్యకళ బొంది ధోచిసంచద మొప్ప ను

జ్ఞానము పొక్కుపల్కున భృశంబుగ విడిచెనుచుండ, న

మార్గానిపురందరుల దుపరిమార్గచకుం డయి యెగుచుండఁగఁ॥ 568

చ॥ జలదవరీప్రతంబులు, శాతశిఖా, నివేష్టితంబులై

పలుచలిరాలఁ జుట్టఁబడి పల్పనిమంచునఁ గ్రమ్మాడేటి ని

స్తులితవిభాధికంబులయి శుభ్రమనోహరసౌమ్యకాంతులై

విలసిల్లులోకగోళములు వేలకువే ల్పనుచో నక్షత్రఁ॥ 569

క॥ అతులమనోవేగంబున

నతిక్రమించెడిమహర్షి యాయాస్పష్టి

సితు లొందుభువనముల క

న్మృత మాతృ న్నగురుమేనుఁ బొదువ, వివశుఁడై॥ 570

క॥ శ్రీవాసుదేవదరా

జీవంబుల బుద్ధి నిలిపి చేఘోషి సమ

స్తావస్తావహితుండై

కావించె మహస్తనంబు గద్గదికమెయి॥ 571

క॥ కనుబొమలగుందుగా మించ

టిని జూచుచు హస్తయుగము నిడుపుగఁబై

ప్రవసాచి, స్పృషింతుకు

జనకుఁ డయిన దేవుడేవు సంతతిఁ జేసె॥ 572

క॥ మోకాళ్ళపైని నిలఁబడి

యాకుంచిరిత్తుండై కరాంజలి యెడపైఁ

దాఁక నిడి పరమపురుషుని

(బాకట మగుసామగానపద్ధతిఁ బొగిడె॥

573

క॥ బోరన సాష్టాంగ మెరఁగి

సారనిగమముజ్ఞుకాయసరసవచోవి

స్తారముల ననిర్వాచ్యుని

జేరినటులుగాఁగ వినుతిఁ జేసె విరివిగఁ॥

574

క॥ ఎగురుచుస్వరముల మహతి

న్సుగముగఁ బలికించుకొనుచుఁ జొక్తైక్తి నచో

జగములను దసనుమఱచుచు

భగవంతునిజూచునట్లు పరవశమొందున్॥

575

శా॥ పాడున్ శ్రీధరు గాగమాలికలఁ దత్ప్రస్తారయోగ్యంబుగా

నాడున్జిత్రవిచిత్రపృథ్వముల మేలౌభక్తి యుప్పొంగఁగా

వేడు న్భావములద్దినట్లు తననావేశింపఁ నుద్రేకియై

వీడు స్సర్వకలాప మాత్మవిభుని స్వీక్షించుచున్నట్లు॥

576

క॥ కలనాదస్వరగమ్య

కృలనము రాగానులాపఘనత స్థలలో

కలుగుటలో తెలియనిగతి

నొలికించు స్వవిధరాగయుతవాహనుల॥

577

క॥ పులకలు తనువునఁ దేలఁగ

జలజలఁ గనుల న్మృదశ్రుజల మొలుకఁగ నీ

రెలుఁగులనె వాక్కు వెలలఁగఁ

బలుకు న్నెయి వైద్యుతప్రభాగతిఁ జెలఁగఁ॥

578

క॥ లలితములై కదిలీఘట

మొలిచియిడియట్లు లర్థ మూనుపదముల

స్ఫులనుచుల గురియుసాహితి

వెలయించు న్మృదువు లెందు వెల్లివిరియఁగఁ॥

579

ఆ॥ పారదంబు గాఢపలకపై నిమ్మన

లంబుఁ జేరి నులుకు డంబుమీఱ

గానకవననాట్యగతుల నారిదవాక్కు

బహుభిరురుల వెడలి బయలుఁ బ్రాకె॥

580

సీ॥ అమితతేజోరాశి యగుపాలమున్నీట

హరువు మీఱఁగఁ దేలియాడువాడ!

శ్రీతనత్సలత యనుచిలువపైఁ బవరించి
తెగి నృజించినసేదఁ జేటువాడ!
పాపపుణ్యవిభేదపటలంబు నణగించి
సమదృష్టి రాజ్యంబు సలుపువాడ!
క్రీడించి యాడించి క్రిందుమీఁ దొనరించి
యన్ని నీలోఁ దుది నణచువాడ!
కరుణగలవాడ! ముప్పోకఁ గ్రాలుతేడ!
గుణమాలన్నింటి దాఁటింమకొనెడిప్రోడ!
చాటులే కంతటిని జూడఁజాలువాడ!
వన్నియల నన్నిటి న్నించుపన్నెకాడ!||

581

సీ॥ త్రసరేఘపులభాతి నెనఁ గుప్రవంచంబు
లన్యోన్యఘట్టనం బందనటులు
సకలర్తుసాఖ్యంబు జరుగంగఁ దనుచుట్టు
దిరుగుపోకడ లవిన్సి తొలుగనటులు
నున్నలోకము లెకా కెన్నింటి నింకసా
గించిన స్థదలఁ గ్రిక్కిఁటియనటులు
దమలోన వైద్యుఁడో త్రమమైత్రి భవనాళు
లెప్పుడేనియును మాయించనటులు
సంతతావ్యాజకృప యెందుఁ జాలువాట
క్షణికోఽన్యంత్రమేనియుఁ దొలుకులేని
మాతృవాత్సల్యసుఖము నమర్చువాడ!
వాఙ్మనస్సమలక్షఁ బట్టువడనివాడ!||

582

సీ॥ ఒకచోట వివిధానిలోఁద్రేకితంబులై
వాయుగోళములు పెన్పడని నుడియ,
నొకచాయ నమిత తేజోద్దీపకంబులై
యమరు జ్యోతిర్మండలములు వెలంగ,
నొకకేవల బలుదీపులకు మించుటద్దంబు
లై నీటిలోకంబు లాడుచుండ,
నొకవంక సకలభూమ్యాపేతములుగ భూ
భవనంబు లందందుఁ బొలిచి నడువ
నొక్కచో వాయుతేజోనిలోర్పితత్వ

కలితమహితప్రపంచము ల్బలిసి కొలువ
మిన్ను సకలాంతరవ్యాప్తిమెలగ, మిగిలి
వెలయుపరమాత్మ నీకుఁ బ్రాంజలినొనర్తు॥
సీ చోటు లన్నియును నీ యాటపట్టులెకదా!
చాటు మాటని యెందు దాటఁగలవు?
వలుకు లన్నియు నిన్నుఁ దెలుపు నట్టివెకదా!
వలుకఁబో నని యెట్లు తొలఁగఁగలవు?
రూపు లన్నియు నీదుప్రాపు నొందినవెకా!
రూపించుకొనమి కెట్లు వఁగలవు?
వెలుగు లన్నియు నీదు వలుకాంతులేకదా!
తెలిపించుకొన కెట్లు మెలఁగఁగలవు?
పోల్చితిని నీదుసృష్టి పదయుకొనఁగ
నాతరము నీతరముఁ గాదనాధనాధ!
భక్తపరతంత్ర! ప్రేమప్రవాహమాహువ!
ఆదిమధ్యాంతరహిత నిత్యస్వభావ!॥

583

584

సీ॥ ఈరూపువాడ వం చెటిఁగి కొల్పెదనన్న
రూపులన్నింట నీపాప భోచు,
నీపేరివాడవం చెంచి విల్పెదనన్న
పేరులన్నింట నీసారె వెలయు
నీపోకడల పోపు నితఁ డంచు నెంతైనా
అన్నిపోబడుల నీహజ్జె తగులు
నీయూరివాడ వం చీక్షింతు సంతినా
ఊరులన్నింట నీయునికి భోచు
నుండి లేనట్లు లేక యెం దుండువాడ!
యెంచి యెన్నించుకొనడి యకించనుండ!
కలిమి లేముల కందని మెలపువాడ!
సంతతానంతపదనివాసా? ముకుంద!॥”

585

ఉ॥ ఈగతిఁ దన్మయస్థితి సనేకవిధంబుల దివ్యబోధము
వాగమలామృతామరసువాహినిఁ గొల్పుచు నేగుబ్రహ్మవి
ద్యాగురు వేగ మందుకొను దానికె డెప్పుర మాచునుండ నా
యోగి కవిత్వగానసరసోదధియు స్థలమునకలెటయు॥

586

ఉ॥ ఆరసనన్ని పాతమున కడ్డముఁ గొల్పెడితెంపు రాదు! హృ
త్సారసమందు బుట్టు చెడుశంకల వాకొన శక్తికల్లునే!
నోరున విప్పు విప్పుమియును న్గడుఁ దొట్రిలుమండ నింతలో
నారదహాని యందుకొనె నాదకళావరమార్దగానము॥ 587

క॥ లలితగతి న్నప్తస్వర
ములనే పండితులు పాడ మొడలిడఁ దత్సం
కలనవలసమూర్ఖుల
స్థల మగుహాయిఁబడి కొనమె పరవశత నిల॥ 588

క॥ సరిగమపథని యటంచును
స్వరము లిల స్వరఁగు సప్తసంఖ్యనె మెనిబం
ధురపరమప్రస్తారాం
తరములఁ గళితెన్నో నూతనస్వరయుతముల్ ॥ 589

క॥ ఆనూత్నస్వరపటిమ మ
నూనం బతిమోహనం బనూచానమునీ
ట్లాకళామండితమై
యానందమహాద్ధి నోల లాడించె నను॥ 590

చ॥ బయలున నెన్నోవన్నెల ప్రపంచములు న్దనంతచిత్రని
ర్ణయకృతచాలనంబులు ననర్గళతద్భవనాదసంతతు
ల్వీయుడువన క్తస్వరమును విస్మృతమై ముని నే నటన్మ ని
శ్చయమును బోయి రాగరససాగర మొక్కటై సర్వమాటయు॥

ఉ॥ గాఢసమాధి నన్నలమఁగావలయు నివిఁ గొంతసేపు స
మ్మాధ మనంబుతో నిలువఁ బోలును నేనట నట్టిసమ్మదా
రూఢదశ ప్రృవృత్తిత మెఱుంగఁగలేనయితి న్నహర్వియే
గూఢముఁ బల్కియుండెనోహి? కొట్టకొన నివనయ్యె నిమ్మెయి॥

చ॥ “ఒకయెడ నిల్వనీదు వివిఘ్నోజ్జ్వలతాకికళేళి నాదువే
డకును ఫలంబుగఁ గనఁగ డాంకృతి వీణియ మీటి నీయశః
ప్రకరణగీతము ల్గుతము బాడుటకు న్ననరాన? సృష్టేరూ
పక! ఇదె కాలవాహనిఁ బ్రపంచపథంబులఁ జంక్రమించెద॥” 593

క॥ అనుచు మనోవేగంబున
జనియె న్నారదమహర్షి జాలి న్నడునా
మనమున కుద్బోధముతా॥

గునగునఁ జద్యం బొకండు కుదురుకొని నిటుల్.

594

కా. కీర్తిభాగరిరంగవద్విధములఁ న్నేరేమఁ దజ్జాలమి
ధ్యాభావంబు నెఱుంగలేక రసచిత్రాంభోధిధంగంబులం
దాభీలంబున దూఁకు మర్చ్యులకుపాస్యస్థానమై వెల్లున
చోభాతత్వము నిత్యభూతి రచియించు లోకకళ్యాణము॥ 595

పద్యం	పాదం	ఉన్నది	ఉండవలసినది
18	5	వచించి	వంచించి
28	12	నలమరు	నలరుదు
76	1	వాఘ్రు	వాఘ్రు
103	3	నోపయి	నోపయి
	4	స్థొన	స్థొన
227	2	లార	లారా
285	8	న్వినవలదు	న్వినలదు
246	1	రామన్న	రామన్న
263	4	లఘు	లఘు
265	2	కృత్యంబు	కృత్యంబు
280	4	కైవసము	కైవసము
289	4	టయన్	టయన్
295	4	మబ్బు	బొమ్మ
301	1	రాయసా	రాయసా
310	2	యెన	యెన
313	1	కాసలా	కాసలా
327	1	నపు	నపు
351	2	దీపుండు	వీపుండు
360	1	నోప్య	నోప్య
376	4	గుండని	గుండని
378	3	హవణిలె	హవణిలె
410	4	నదృక్కు	దిదృక్కు
418	8	బణినట్లు	బడినట్లు
424	4	కనుజుచు	కనుజుచు
445	9	మొగల	మొగల
459	2	స్మృచ్చు	స్మృచ్చు
468	1	పెద్దకొం	పెద్దకొం
471	2	తస్సార	తస్సార
492	1	సంధానించి	సంధానించి
514	7	బళింప	బళింప

శ్రీ లోకకల్యాణము

ద్వితీయాశ్వాసము. సంభవయుగము

-॥ స్వప్నపద్యతత్త్వాన్వేషణము ॥-

శ్రీ

భూబోగరిరంస వడ్డిధముల న్నేరేవఁ దజ్జాలమి
ధ్యాభావంబు నెఱుంగలేక రసచిత్రాంభోధిధంగంబులం
దాభిలంబున దూఁకుమర్త్యుల కుపాస్యస్థానమై ప్రోచు స
చ్చోభాత త్త్వము నిత్యభూతి రచియించు లోకకల్యాణము॥ 1

చ॥ అని యలరాత్రి వేగుసమయంబున వర్తిలునాడుస్వప్నమం
దెనసెదినాటకాంతమున నేర్పడఁ బద్యము! విస్మయంబు నె
మ్మనమున రేగుచుండినను మాననిధారణఁ బెక్కుమార్లు దా
నినె మననంబుసేత శయనించియెఱుంగితిని పూర్వరీతిగ॥ 2

క॥ సర్వారంభప్రేరకుఁ
డర్వాచీనాధునాతనాగామిశుభాం
తర్వాసి పనుపుగా నది
పల్లెప్రాక్తాక్షిమాఘబహుళచతుర్థి॥ 3

చ॥ వడుకొనియుంటిఁగాని కనుపట్టినస్వప్నములోనిగాధ తుం
దుడుకులఁ ద్రిమ్మఱి స్మృతసుతొండఱఁ గ్రమ్మఱి నిద్రరామిచే
నుడుగ కడే తలంచుకొనుచుంటి నళా! కలనైన నింతయు
విడచుర బుద్ధిజాడ్యము శనిసితి కెట్టియమోఘశక్తియో!॥ 4

కా॥ నాక్షాత్కృష్ణామృతమృజాతుఁడు మహాశాంతుఁడు ప్రాచేతసు
స్త్రీక్షాస్త్రీకృతరామకార్యకథకు జ్ఞేయ స్తమన్మోక్షవా
డిక్షాదుర్లభుఁ డిల్లు స్వప్నపద్యమందే న్నాసి కప్పట్టుచో
దక్షుం డన్యుఁ డెచుండు నావలె వృధా దాఁటించు నామేల్లటి॥ 5

చ॥ కనులు చలింపవాయె చెవి గానముతోడ నెనిందిపోయె మే
నున గఱి దట్టమాయె మది నూత్నముదల్చి మునిగిపోయె నా
మునియె సమస్తమన్నటు లమోఘమహాద్భుతవిశ్వరూపియై
కనుపడనాయె నాత్రుటి నె కన్నడఁజాయె! నిఁకేమిసేయుదు॥ 6

- ఈ ప్రకృతినికాథతత్త్వమును బ్రశ్న మొనర్పగ నైతి జచ్చి యే
దకుఁ జను జీవకోటి యనుట ల్వివేకగోరగ నైతి భూతభ
ర్తకు నెల వున్నదే? యణువదంబో? మహత్తో? ద్వయాతిరిక్తమొం
దొకటియొ సర్వహేతు? వనకుండితిఁ జేవలు తక్కున త్తటిఁ 7
- ఈ! శోభాతత్త్వము నిత్యభూతి రచియించు స్లోకకళ్యాణ మఁ
శ్రీభవ్యోక్తిఁ దానకంబయిన తత్ప్రేమప్రపంచంబె యీ
భూభారవ్రదశీల మందమొ? భీ! భూభారనిర్వాపకా
ర్యాభీలం బనియందుమో? యెఱుక దృశ్యాదృశ్యత స్ఫుర్విమృశ 8
- ఈ! శ్రీయును, భూమి, భోగములు, సృష్టి దమంతలఁ గల్గెనో? రస
ధ్యాయిత యేరిపేరణమొ? తత్ఫల ముండునో!, లేదోనో? తద
ధ్యాయమె మిధ్యయైన నిక నవ్వల నెవ్వ రుపాస్య? లే? కీ 9
యాయెడఁ దోచులోకశుభ మాపయి నెయ్యది? కార్య మెద్దియో!!
- చ! జగములు మిధ్యలా? తదభిసారినియంత యొకండె నిత్యుడో?
అగు ననుకొన్న, జెప్పగలమాకొల? యంతటికాల ముంకి
వగలది మిధ్య యంచు? మితి వాకొనగా దగనట్లు లుండునో
కగములు కాశ్చితంబు లగుఁగా మనదృష్టికి నిత్యభూతులై 10
- మ! శతమానంబె మనుష్యజీవిత మిల న్నామాన్యమార్గాన నీ
మితి జన్మించినవెన నెప్పటిగల్గె న్నానవుం? డింత కే
న్నితరంగంబులుగాఁగఁ బుట్టుకలఁ జెందెన్మంద? లెక్కింప నే
రితరంజో? నిలువంటియల్పులకు ప్లే నిర్ధ్య లోకంబనె? 11
- చ! అది యొకకక్తియో? ప్రకృతియోపెనుదెవమ? మొందు సృష్టిరం
వద నిగిడించిపెంచునది? పండితవర్గుల మన్న వారలే
అదవదసోక సుంత బదులాడఁగ నోరుమెనల్పజాల ర
భృదయ మెఱుంగఁగా నెగిరియు నైకి మాలదె నందరల్లి యు? 12
- ఈ! ఒక్కొక్కగాలిఁ బుట్టి మఱి యొక్కొక్కట ప్లేశియించుఁబుగ్గు లిం,
దక్కట! వానికి వృనకు నాయువున న్లభదమెంత? యీ
లెక్క నిక్కెని లెక్క కనలేము ధరాసతిమిగ్గు, ఁట్టిచో
దక్కినభూతరాజమితి, దైవమునా యు వెఱుంగ నేరుమే? 13
- ను! యుగము లైక్కు గరించియుండు మనుజుం డుర్వి స్టనినొంది భూ
మితప్రాణుల. లోహపాళి, ద్రవలక్ష్మి, న్వాయుభేదంబుల
స్థగవచ్చుకుల రేణువంతయు నెఱుంగన్లద యీనాటికే

దగు దేవంచు జగంబు మిగ్గయనుచందం బెట్టివిన్నాణమో॥ 14
 చ॥ పొరుగున నున్నచందురుని పొంక మెటుంగము, వాని కావల
 న్నటలుకుజ, స్వప్నం నురు శ నైశ్చరు, శుక్రని. రాచుకేతుభా
 న్న-రుల నిట్టిటిపార లనఁగాఁ బరికిలనచాల దింకఁ బై
 తెరువుల నిర్వదేడునుదీపులత త్వము గుప్త మేకదా॥ 15

చ॥ ఇది యిటులుండ నింగిని రహించు నసంఖ్యము తాచురిక్క లా
 కుదు రసలేయగమ్య. మిదిగో మనసూర్యునికంటె గోటిగో
 ట్లదశపుగొప్పనూర్యు లచట స్థలరం చెవరోవచింప విం
 తఁదనిలి విందు, మంతియ! యధార్థమెఱింగిన నెట్టులుండునో॥ 16

ఉ॥ ఇప్పటి కేబుధుండో కని యెంచినదవ్వగునూర్యునుండి యీ
 తిప్పకు వెల్లు చేరఁగ మదించిరి కాలముఁ జెప్పగిప్పఁగాఁ
 జొప్పడనంత, నిండుకగనూచనజేసెద దీనిబట్టి యీ
 యుప్పరమందు రిక్క-గమి నుండు నెడంబులు నూహ రాఁదగు॥ 17
 సీ॥ విద్యుత్ప్రవాహంబు వెన రెప్పపాటులో

భూప్రదక్షిణమును బూర్వసేయుఁ,
 దన్మార్గమున వార్త తరణిని నన్నూట
 యెనుబదింటనుగాని యెనయలేదు.
 మాన కేబదిరెండుమాసము ల్చనఁగాని
 దాఁపైననూర్యుఁ జెందంగలేదు,
 శ్రీవసుం డనునూర్యుఁ జేరంగ నెనుబది
 వత్సరంబులపైని వలసియుండు,
 మిగిలదవ్వైనభాస్కరుఁ దవులుకొఱకు
 రెండువేలేండ్లు సరిపడకుండు ననిన
 నితరరవిగోళముల నడియెడములెల్ల
 లెక్కటిడి వ్రాయఁదగువీలు జిక్కునొక్కొ॥ 18

ఉ॥ ఇట్టియెడంబుల న్నటలునిట్టియవాంతరగోళరాజి గ
 స్పృహిడియాకసంబు నడివట్టున నెంతటియడ్డకొల్లయో!
 పుట్టిన యున్న పుట్టఁగల బుద్ధిమదగ్రణు లెట్లుఁ జెప్పఁగా
 దిట్టలుగారటన్నఁద దధీశ్వరతత్త్వము నెంచ యోగ్యులే॥ 19

క॥ అకసమునఁ బొగబుట్టల
 పోక నసంఖ్యాకములుగఁ బొడలునుడు లివి

లేకడల డీకొనని ని

ర్యాకలగమనములఁ దిరుగుటది వింతగవా!!

20

క॥ ఊహాపోహల నెన్నియొ

పూహములుగ సృష్టిఁబలుక నొకయడ్డున్నే

మోహమొక్క కాదో నిస్సం

దేహమ్ముగఁ గొంద రిట్లు తెలిపిరి దానిక॥

21

ఉ॥ నింగినిగాలి వాయువునని పునలంబుననీ ర్జలానభూ

మ్యంగన దాననోషధులు సంతటఁ బ్రాణిచయంబుఁ గల్గి స

ప్రాంగసమృద్ధి సర్వజగదంతర నేతృవిలాససంపద

న్వొంగుచుఁ బ్రుంగుచు నృత్యంబు బుట్టుచు గిట్టుచు నుండు నెవ్వడుక॥

ఉ॥ ఆకసనూత్కర్శేఃపతతులం దనిలంబులు సవ్యదక్షిణా

నేకగతి స్థనించి వెన నిట్టటులుం దిరుగాడి కూడు ను

ద్రేకములందుఁ గలుగివరీతపుటగ్గిఁ దదీయవామువు

లూకలతో లగించుకొనఁగాఁ గలిగె న్నలగోళసంతతుల్॥

22

ఉ॥ ఆకసముండఁగాననిన సంతకుముం దెదియుంటఁ గల్గెన

య్యాకస? మందు రైన నికసంతముకల్గదు వాదులాట క

య్యాకసమందు దైవనియమానుగసంభ్రమణాదు లేర్పడ

న్గాఁక ద్రవంబులు న్గలిగెఁగాఁ గవలట్టుల నంటె యోగ్యమా॥

24

క॥ ప్రాణాపానవ్యానో

దానసమాసంబు లనఁగఁడగు నాదిమపం

చానిలముల నుపవాయు

శ్రీ) నింగికి సృష్టికర్త లేవుచునుండుక॥

25

ఉ॥ కాఁకల వాయువు ల్కలుపుకల్పముల శ్శుభాశ్శద్రవాశ్శ్రు

లేకొని యగ్ని దవ్యునినఁ జిక్కనఁ బాటి ఘనీభవించి పైఁ

బైకొని నాడునాట బహువైఖరు లొప్పధరాతలంబులై

యాకసనుండు గోళగతిసంది భ్రమించుచు సంచరించెడిక॥

26

మ॥ నికఁ దోచు నిద్రిఁ జాక్కవ ణ్ణాకహిమానీరాంద్రసంవృహ

దక నాకాశపురెంచుడిప్పలకు బంధం బిచ్చ పెన్మూపురా

విశదం బొనిటుచక్క దాని కవల స్వీక్షింప సంతంతకె

చ్చుశిఖామూర్తులఁ బల్చునై వెలయుచున్నో ప్పవక్షత్రముల్॥

27

చ॥ మునుపటిదివ్యదృష్టి మనపుణ్యవశంబునఁ గల్గెనేని గ

నొసనగు బొలవెల్లియనఁ గూడినచుక్క-పొగ నొప్పరింజని
చినిగుడుగాలుల నిఖల నీరముల స్థరల స్థదంతరం

బున వటవత్రశాయి నటబొడ్డునఁ దమ్మి నజ న్నునిశ్చితః॥ 28

ఉ॥ ఆకసమందు వాయువులు నగ్నులు నీళులు భూము లెందుఁ బ్ర
త్యేకతఁ గల్గునంఘటన నేర్పడి లాగుడుశక్తు లిచ్చుము
ప్రౌఢకల బొంగరంబులనుపొందికఁ బొం దిక రజ్జబద్ధది
వ్యాఘ్రతులట్టులై యెడములార్పక దేవుఁ బ్రదక్షిణించెడిఁ॥ 29

గీ॥ అనుగతాత్మప్రదక్షిణాన్యోన్యగతుల
నగు దివారాత్రపక్షర్వయనము లఖల
జడచరావసనియమప్రసక్తశక్తి

బహువదార్ధంబు లొసఁగు శాశ్వతనిరూఢి॥ 30

శా॥ ఏదోహేతువుచే బదార్థముల నాయీయాపు నాశిల్లిన
నా దేనప్తి పదార్థతత్త్వమున. నూత్నం బైనరూ పొందుఁ, ద
త్యాదుర్భావ మెఱుంగ నశ్వరము సారంపర్వతాప్రాప్తమే
నీదృశ్యం బఖలం బటంచనుట నున్నే వాదద్వార్థినితుల? 31

ఉ॥ క్రాలెడిపత్తి సాంతముగఁగాలిసఁ గన్నడ దంతమాత్రని
రూపిత మం చనంగఁ గలమో? అపు డున్నవ మొందునావిరి
నాలిని భిన్నరూపములఁ గాంచి చెలంగుటలేదె? సృష్టిలీ
లాటతనంబు వస్తుగుణలక్షణవాశ మనంగఁ జెల్లునే? 32

ఉ॥ పండినదేహమందు భగవత్పరమాణువు జీవసంజ్ఞతో
నుండఁగగానివేళఁ గలియు వ్యిడి దైవమునందు బొందియో
మండియో కుల్లియో కనుఁ గ్రమంబుగ భౌతికలీనతాస్థితి;
నెందును గ్రమ్మఱ న్నని ధర్మించును నూతనసంధిబంధము॥ 33

ఉ॥ కావున, శాశ్వతం డనఁగఁగల్గినదైవమొ! శక్తియో! మతే
దో విరచించుసృష్టి యిటు దొర్లుచునుండు నెకాని నశ్వరం
బై వృధకాదుఁ దైవకళముతయు నిత్యవిభూతి నుంచువ
నాభవము స్వప్నవిద్యమున పర్తిలుటెల్ల సమండసం బగు॥ 34

ఉ॥ ఈవిధి నట్టిఅట్టె యుదయించె మనంబున నెన్ని యెన్నయో
భావము లంతకున్నును లవంబు నెఱుంగనియట్టి వద్దిరా!
నే విశదంబుగా నడుగ నేరకయున్నను నారదర్శనం
భావన, భావనాబలము ప్రాధత్యమొందెనో? విత్తమీతనో? 35

ఉ॥ అంతట లేచి కాల్యములనుండుఁ బ్రవర్తి నిత్యవృత్తి నా
క్రాంతమనస్కృత నృజపుఁగాంచితి సర్వము; గొంతమేల వృ
త్తాంతము నాఁడె యెందో లిఖితందొంగించుట కల్గె గానిచో
నింతయుఁ గాలలీనమయియే వడియుండును విస్మృతిభరితఁ॥ 86

చ॥ పడపడి ఛత్రపూర్వదలి బందరుఁజేరఁగనయ్యె నందు ని
ల్చుదినములందుఁ దీటికయెచోప్పడ దవ్వలఁ గాకినాడలోఁ
బొదలి విశాఖపట్టణముఁ బొందినయప్పుడుఁగూడ నల్లక
ల్లదెపుడుఁ దీటుపాటు చనె గాలమిటుల్బహువత్సరంబులై॥ 87

తా॥ గుంటూ ర్కమ్మఁజేరుకొంటిఁ గడుచిక్కులల్ల నేకాకినై
యుంట ల్సంభవమైననాళ్ళఁ గృతు లెన్నోవాసితి న్నాని యీ
వెంటం బాటచుచిత్త మీశ్వరకృపావిరూఢిచే నీశ్వర
స్సంటిఁ జైత్రసితార్ధపాడ్యమిని దక్షిణి హతాత్ప్రస్ఫుటి॥ 88

ఉ॥ అప్పుడు ప్రాతకాగితము లన్నియు శోభనఁజూచుచుండఁగాఁ
జవ్వన నిద్రి కంటఁబడఁ జచ్చిబిడ్డ నజీవుఁడైనటు
లెప్పఁగరానిసంతసము చేతమున నిగిగెంతులాడఁ గం
డ్లవ్వనఁజేసి తన్మృతమనంది పఠించుచునుంటి నయ్యెడఁ॥ 89

క॥ చనుదెంచె మదగ్రజాఁడు భు

వగిరికోదండపాణిపండితనరుఁ డా

యన కభివందన మొనరిచి

వినిపించితిఁ కాగితమున వెలయునఖిలము॥

40

మ॥ దయ వాత్సల్యము లేతన వ్వెగుల నాతర్కంబు సిద్ధాంత మం
తయు నాక్షేమపరశ్యబుద్ధి నిది యోనాతర్కమృదా! దైవని
ర్ణయఃకృత్య స్థను లెందఱో బహుసముద్రశీకసద్గోంధరం
చయము ల్నించి రదేమొ నిశ్చయము దృశ్యంబొ నదృశ్యంబగు॥

చ॥ ప్రకృతియె దైవమృదు భగవంతునిఛాయ యటండ్రు చూచుచుం
డ్రొకరొక రెన్ను హేతువుల నోపికతో గనునింప వారివా
రికథన వాస్తవం బనుసరించు సటంచనిపించు గాని తా
కికమున నీవిచార మొకకృత్రిమజీవికగాఁ గనంబడు॥ 42

ఉ॥ నీవనిట్లు సత్యబహునిర్మితరాజ్యము నిత్యమంశమా?
పైవరణీయమెద్ది! భగవంతుల మండలమాదు! మట్లుకా
దే వివరింప! నీవిషయదీపకమై సుఖమిచ్చువృత్త మే

దేవరసంపుటా! సుధనయించుకవిత్వము సార్థకంబుగఁగ 43

ఉ॥ ఏ రెడియన్న దానిని సరే యని పూనికఁగఁ బ్రోత్సహించుటే
దారిగఁ గొన్నయన్న విహితం బుపదేశముగాఁగ నీగతి
ప్రేరణమియ న్నవ్వ పదవృత్తిని లోకహితోరుగాధ ని
క్షేర చియింపఁబూనితి వరేశ్వరశక్తువల్లంహితోరులఁగ 44

మ॥ భగవత్ప్రసాదమున ల్లివి భువి స్వర్గస్థులృప్తంబు ల
న్న గరిష్టంబగుతత్ప్రభావ మిటఁ గాననాదును మృతదే
శ్వరగతి న్నాడగునే? స్ఫులింగమునఁ గాంచన్వచ్చునే దావప
హ్ని గురుప్రాధిమి? మిట్టియంతరమె యాహింపంగ స్పష్టంబగుగ 45

మ॥ ఇదమితం బని తెల్ప లొంగ కెవరేయేబుద్ధికౌశల్యసం
పద సూహించిన నట్లెసిద్ధ మగుతత్త్వంబు స్మరామర్మ హ
నదరిద్రస్థితి లాశ్యబద్ధులము నీనాజ్ఞాంట్ల కేలా? వదో
వద! విందుంగథ విందు విందు రససంపల్లోకకళ్యాణముగ 46

క॥ లోకము లోకపదునా లే
లోకముకల్్యాణమనుచు లోకువఁగన క
య్యా! కడుమనకూరుచుభూ
లోకముదే యేల యితరలోకపుగొడవలో? 47

— శ్రీ కావ్యసర్గమారాన్వేషణము —

కా॥ పూనంగాబులుపాటమైఁ గడఁగితి న్నూలోకకల్్యాణనా
మానంబౌకృతి వ్రాయ నేదిముదలో? మధ్యంబెదో? పూర్తియెం
దో? నా నేమియుఁదోచ దట్టియెడ నేదోగాధముం దానిపై
నానద్దం బొనరించునే ర్పమరసోనా? నాదుకించెదతఁగ 48

ఉ॥ ఏవనినానుకూలతకు నేనియు దెనకృపా ప్తి మేటి యా
యేవునఁ పూర్వపుణ్యసుఫలేష్యము వెంబడిగా శుభగ్రహ
శ్రీ) పీదవస్పహాయతకుఁ జెల్లుచునుండు నొకింత దానిపై
కాపుచు బ్రావు నొఁ బురుషకారము గెల్పిడు నట్టిపూనికయ్యఁగ 49

ఉ॥ కొండకు నాగలిన్గొలుపుకొంటువునో? కల బ్రహ్మమానిపి
రండ కృతార్థత న్గొలుపునా నను? మంచికేఁజెల్లుకేనఁ గా
నుండిన దెలుఁగాకచనునొక్కో? శుభాయతిభారమెల్ల బ్ర
హ్మాండవిలాసనాటకవటాగ్రణిపై నిడి బండి దోలెడఁగ 50

చ॥ శ్రవణమెకాదె యాదయపు సస్వర మొగమిచ్చి నేటికి

- స్థుని విలసిల్లగా స్మృతియెహో గతి శాస్త్రచయంబువిల్వఁ ద
ద్వివరణ వాడభేదముల విస్తృతికిఁ స్ఫురణంబెకాదె మే
లవుపెనుబాట యీవఱకు? నార్యమహాజనసంప్రదాయకఁ॥ 51
- ఉ॥ ఆగమవండితు ల్లమదమాధ్యులు నూనృతవాక్కు లాగతా
నాగతసర్వవేదులు మహర్షులు నామ్యులు లోకసంగ్రహో
ద్యోగమె పూని సాధితమహోజ్జ్వలశక్తులచే శ్రుతిస్మృతి
ప్రాగుదితంబు లన్నిటి పురాణముఖంబుల నిల్పనైరిగా॥ 52
- ఉ॥ లేవుగ దాధునాతనకులీనమహత్తరఋంత్రశాల లా
లావున నుప్రయోగబహుళంబులఁ దారిచి శాస్త్రసూత్రసం
భావనలొంద! నన్నిటికిఁ బట్టగుచు స్ఫురణంబె మేలిసం
జీవిగ నిల్చి తర్కశ్రేణి బహుశాస్త్రభవంబుఁ గొల్పదే!॥ 53
- మ॥ అలనాఁడెన్నఁడో కేవలస్ఫురణో నామ్యు ల్ప్రపంచించుసూ
క్తులు నూటి న్గడుఁ దారకాణవడు నెందు న్నేటి నేతైనశా
లల యంత్రోదసహాయసంపదలచే లబ్ధంబు లానిశ్చయం
బులతోఁ బ్రాక్తనసూరిశేఖరులపెంపుల్ జ్ఞానమున్పంపులుల్॥ 54
- మ॥ అటు లంతస్ఫురణంబు రేఁపుకొనరాదా యన్న నేమాటవ
ల్కుటయేఁ జల్కన చేసిమాపుటనె నిల్చున్నేటికీప్తంబు లం
పట సంసారమె బ్రహ్మచర్యమాఖశంసాయోగ్యయోగంబుగ
ల్లుటతే దిక్కలికాలకాళనిశఁ దెల్పుల్పాలనలంఁటైగా!॥ 55
- శా॥ పోనీ! శాశ్వతజీవులై ఘనవదంబు ల్పొంద నిర్ణీతుల
జ్ఞానిశ్రేష్ఠులు పల్కురుండుట పురాణప్రోక్షమా నైనఁ గ
న్గొనెల్లా సముపంటివారలను? భక్తు ల్గోగు లాత్మానుసం
ధానానస్తలు నిన్నిలోకమూల నెద్దాన న్నుభావానులో?॥ 56
- ఉ॥ గట్టిగ నొక్కని న్దలపఁగాఁ బొరిపోయి యతం డెనండురా
ముట్టఁగ నన్నఁగోరునని మోదమున న్జనుదెంచునందమా?
వట్టిదురాశనూ! తినఁడు పానముఁ జేయఁడు గాలిఁబీల్చు డిం
కె ట్టదిసంభవించు? ఫలమే మడియాసలఁ గల్గఁబోయెడికె॥ 57
- ఉ॥ కొండలనెల్ల నెత్తయినకొండసీమాలము మొక్కఁడైన నం
దుండఁడె పోదమన్న మునుపుండెనెహో! జను లెవ్వ రందుఁబో
కుండుట నేఁడో మాట కెవరోయొక రొక్కవిమానమెక్కి యా
దండల సంచరించుట మొదల్కొని యొండెడ కేగకుండిరే!॥ 58

- మ॥ జననంచారము దక్షిణాద్రువధర న్నాగంగలే దింక నే
గిన నేయొక్కరొ యిర్వురొ అచట నున్కి నిల్వలేరైరి సం
తనతో నేగిన నందొకండయినఁ గాననాఁడె యుంచొక్కయో
జన వర్షే నృది మర్త్యనైజవిషమేచ్ఛలు ప్రవిజ్ఞానతః॥ 59
- ఉ॥ అంతనె సంయమించుకొని యారొ! యదృశ్యత నేర్చుతావృశు
ల్రంతలుగానిశ్రంతలకుఁ గాలుకొలందిగఁ జాటిపోవ నే
మంతమనింగె నింగి నెట నెనను నూక్కుకరీరధారులై
యెంతయొస్వేచ్ఛమై దిరుగరే పరమాత్మఁ బ్రదక్షిణించుచుక॥ 60
- క॥ అత్యుచ్చితపుణ్యాఘృఢ
లాత్యంతానుభవ మిహమునందే యగున
సృత్యము నేటిదె? భగవ
త్ప్రత్యక్షం బగుట నవతరణచేత నెగా!॥ 61
- ఉ॥ “అదియుగాలుమూట నగునంతటికష్టములేదు భ క్తిసం
పాదనమాత్రనే సకలవాంఛితచాత పరాత్మ మొలకు
నాదన కేగుదెంచుఁ గలికాలమునం”దను నాంబదాయమున్
లేదొకొ? పోల్చుకో దెలివితేమికి కెవ్వరి నేమి నాఁదగు?॥ 62
- గీ॥ అద్భుతాపాదనముల కిం దదునులేదు
జ్ఞానం బాచినఁగాని నమ్ముటకుఁగాదు
చూచియు నెపార్థములకుఁ జొచ్చుటయుఁబోదు
శాస్త్రకృషి యింక గూఢప్రసక్తిగాదె॥ 63
- క॥ రసమొలుకుగాధ నేర్చుం
బసఁ జుట్టుంబొదివి సూత్రనర్గము వెలువ
ప్రసలోలువత స్తదుపరు
లనలే గమనింపకుందు రాసూత్రములక॥ 64
- ఉ॥ ఆవల నేదియెట్లయిననొనని నాకొక కాలయాపనం
బై విలసిల్లు నిశ్చయమటంచు నొకింతం బూర్తికాని నా
నావిధకల్పనాగతికి సచ్చినమార్గమటంచు హ్వాచే
తోవిధిఁ బూనువాడె నొకతోయధియంతటి యీమహాకృతిక॥ 65
- చ॥ ఒకనుముహూర్తమందు బుధులొప్పినరీతి సమస్తభావనా
టకపరమాగ్రయానికిఁ గడంక మదంకితము న్నొనర్చి శో
ధకజనకల్పవృక్షమును జత్త్వసుదోహకకామధేనువు

- మృత్యుతుల కాలపాల మగుచు వైగుపు స్తకకోటికోశమున్ || 66
- కా॥ నాయత్నంబున కైనపెన్నిధిగ స్వాంతంబందు నూహించి యా
చాయ నృన్నగరంబు లేగి బహుళాస్త్రప్రౌఢవిన్యాసమం
దేయొక్కింతలొ యందునందుఁ గొని నాయీలోకకళ్యాణవా
ర్తాయోగంబున కుద్యమింతు! సఫలారంభంబుగా నెగుతన్ || 67

-|| ప్రవృత్త్యావిష్కరణము ||-

- చ॥ అని యొకనాఁ డుపస్థమయమందు మెలంకువనొంది కాల్యవ
ర్తనములొనర్చి విఘ్నరహిత మృగుమేలివివిక్తసీమ యో
గనిరతముద్ర లోవెలిలగాముల నిందియవాజిరాజిఁ బె
ల్చననియమించి కన్యోగించి లక్ష్మ్యము భూయగమధ్య మొందంగన్ ||
- మ॥ పవలున్ద్రేయి మణిప్రవాళగతి నేర్పాటైనచందానఁ జి
త్తవియత్కాంతి నొకింతసే పమరినంత స్థితిలై చుక్కలై
రవలై వెల్లులడంగఁ జీకటియె యుగ్రంబై యెట న్నిండె న
ర్వవిలాసంబులు మాసి మానసము కేంద్రశీఘ్రిం దాల్చంగన్ || 69
- కా॥ ఊహాద్వారముమాత్రమే తెలిపిగా నుండంగఁ బ్రారబ్ధస
న్నాహవేళతనేమొ యోచె జగదండన్నుర్తి లేనప్పు డీ
ప్రే హేవాకత నెల్లచోఁ దమమె నిల్చెన్నాఁగ నిద్రాళువై
“సోహం” శబ్దము నీవఁజోనిదొర తద్వ్యాప్తిఁ శయూనుండుగన్ ||
- చ॥ మనసుమనస్సు మానవరీమాణమువ న్మనిసప్రమాణమా
ర్గణమహదుస్మృతస్థితి మగంటిమిఁ బ్రాకృతమాయకైన నే
టనఁదగుఁగాదె పోబడి క్రమాధ్యమునస్మగిడింప నేర్పుప్రా
జ్ఞన కళిలంబుఁ దంగెడలజున్నగుఁ గాలవిభేదరాహితీన్ || 71
- చ॥ తలుకున జ్ఞ పిదటైఁ బరతత్త్వవిదుండగువ్యాసుసూక్తి యం
తటఁ బరమాంధకారవితతస్థితి సృష్టికిము జ్వలంగ వె
ల్పుటఁ బరమాత్మ యంటనిశుభస్థితి నుండునటంబు నాఁగఁ జీ
కటికిని మేటియాననుటగా! యిఁక వ్యాప్తిసమత్వముండియన్ || 72
- కా॥ అర్కున్దొట్టి గ్రహాలుఁ జుక్కలును క్షీరాధ్యంబును స్థాంతిసం
పర్కం బుండునమస్త మస్తమిల సంస్థాతృప్రథ నిక్కుల
న్గారోనానది నీలమాతమమె కాన నాదోకోవిష్టు-క్షా
నాత్కు ల్నల్లనిమేనివానిగ నెఱుంగన్మంతుఁ చిత్తంబులన్ || 73
- చ॥ ఎన్నియుగాలుగాఁగఁ దమమే తనుగా నదిలేదు సర్వ మం

దున్నదినా నివ్వడంబడక యొక్కఁడో పెక్కఁరొ వుంజో పెంటియో
యెన్నఁగరాక యేచలనమేనియులే కటులుండనొక్కో! యీ
కన్నది చిత్తవిభ్రమవికాసమొక్కో! యనుశంకతో నిలక! 74

కా॥ అంతస్సంహృతసర్వశక్తుఁడగుచో సంగంబుల న్నోనికి
స్సాంతంబు స్వేన లాగుకోఁగలిగి బొండంబట్టు లోకూర్మము
స్సంతంబు న్దావహించుచుదైవ మనుమేల్వేచిత్రి లోనెంచి యా
యంతం గంతునుగా కటంచుఁ బరమాత్మాబద్ధసిద్ధస్పృహక! 75

చ॥ చిలిపిమనంబు నైజపుచిచిందిరిచిందులఁ జిందజూచుట
ల్నిలుపుచు నంటిఁబట్టి కడుశిశులత న్నకలస్థితి న్నన
ర్తిలెడిమహాంధకారనిబిరిగితనే సుసమాహితుండైన
వలుదివసంబు లీక్రియ నుపాస్తి మహాస్థ వ్రతంబుఁగఁ గొనక! 76

మ॥ సకలప్రాణులు గాఢనిద్రఁబడియున్ శ్వాసించునేకాదె మా
నక! చైతన్యము లింద్రియంబులకుఁ జన్నంగూడ రిక్తప్రసా
రకనాడిగతి నాగునేకదె! విచిత్రం బీతమశ్శయఁ గూ
రుకువిన్నాణికిఁ గాన నేవిధపునూర్పు ల్నేర్పునలూపుటలే॥ 77

ఉ॥ కే ల్విసరంగఁ దాఁక గమకింప ఘనంబు ద్రవంబు గాలి నా
న్నిల్య దొకడ్డు త్వక్కునకనే స్ఫురమోష్ణమొక్కో కదూష్ణమో
చల్యయొ సోక దార! కరచాలన మెన్నుటకాని యంగమో
వెల్వడ దమ్మయి నివ్వసికివేసరనేనను దత్వకాంక్షి నై॥ 78

మ॥ వివిధాన క్తివిశేషతీగ్రమనోద్వేగానఁ బెన్నంత మా
నపు లెట్లట్ల పురాపురాణకథితాంతర్యస్పృహక్రిమం
బు వివృత్తి స్ఫురణామపూర్తి బహుళాంశుస్ఫోకప్రాధికో
మినిలె న్నామదిఁ బడ్గువేక లగునూర్మిభ్రాంతివింకాతులక! 79

చ॥ నను మఱపించుగూఢకలన న్దొలివాసన లీగతి న్నగు
ల్లోని మనమం గలంచులెఱఁగో యిది! వ్యక్తగతి స్ఫురికమిం
ప నిగుడుచివ్వితానగరిమంబొక్కో! యేర్పడునంతదాఁక నా
క్షీనయియె నిల్చు నన్నదృఢచిత్తము నిబ్బరమెత్త నుండఁగన్॥ 80

మ॥ ఎపు డవ్యక్తకాయానున ప్రభకృతిబాహిష్కారమా? నామొక్కో
నపు డిస్పష్టిరహస్యసంగతుల సుదేహాంబుల స్తీర్ష హ
స్తతటి న్నొక్కిడి వేడనాని మనస్కారంబు తొల్లింటిమ
ట్లవమార్గంబున నన్ను నన్నువడకుండన్నిల్ప భీష్మించుచోన్॥ 81

కా॥ ఎంతో దవ్వననుండి నాదమొకఁ డాయీవైపునా కెల్లచో
నింతింతోచుఁ గ్రమాభివృద్ధి నొకమారే హిసముఁడంటు తా
తాంతేవాసిగ నోనినాదమధురవ్యాపారసంయుక్తి న
ర్వాంతర్యామిగ నామెరిల్కనుట కత్యాశ్చర్యకీర్తనృతిన్ ॥ 82

ఉ॥ తాకికనాదరీతిఁ జెవుల స్థపులొందువిధంబు సుంతయుం
గాక మదంతరంగమున గర్భమున స్పృశించి చిత్రవృం
తాకసువర్తులాభ్యపరితఃప్రసరద్వలయైకదక్షమై
పోకెడునట్లులెనఁ గడుఁజోద్య మటం చట వేచియుండఁగన్ ॥ 83

కా॥ “అగ్ని! వలవ్రబుద్ధఁడేనదరు నిర్వాహరతా హాయిపె
ల్లుబ్బు మీరలు నిర్వికారులయి పన్నుండంగ నాకేటి కీ
తచ్చిబ్బు ల్పడ సృష్టికార్యవరతంత్రత్వంబుతో? జాలులెం
డెచ్చీ! ఊఁహు! శయింతు మీయెడఁదనే యేమామెనాకేటికి? ॥

చ॥ అనెడియవన్నావం బడరినంత నిదేమని యెచ్చులోన బు
ద్ధి నెగడె నర్థనారియగుదేవుఁడు నాడగునూక్తి శ్రీత్వపుం
త్వనియతి ప్రక్కప్రక్కగ నెసంగక క్షీరమునీర మొందుమే
శనముననే పరస్పరమిశ్రేయమస్థితిగా స్ఫురింపఁగన్ ॥ 85

మ॥ తొలిజామం దవబద్ధబుద్ధి కడుచిందుల్పొక్క నౌమూలుగు
స్థలక సృష్ట్య నిడంగలేవిగునాపుంగాఁ దోచునవ్వార్త వ
ర్తిలువెన్వెంటనె యెద్దియోయదురు ఎచ్చె న్నొంగరా లుర్వడి
స్థలయప్రోద్ధతి సంధమించువన లొప్ప న్నృపురు ల్పొప్పడన్ ॥ 86

మ॥ సతి యానారి మగండు మేల్కొనకము సృష్ట్యాస్థి నిడుచు
స్థితిసంపాదితగేహకాగ్యకలనాబద్ధస్పృహ స్సేచక
ప్రతతి స్థాడి నిజేశసౌఖ్యకృషికి న్వాటంబుగా దిద్దు ప
ద్ధతి సంధిల్లఁ బరాప్రకృత్యభిద వేయబోలు ప్రారంభము ॥ 87

కా॥ “దేవకా! తెలవాటలే దపుడ నీకాయాన మేలా సమ
స్తానేయంబులఁ గూర్చి లేపెదను పొమ్మా నిద్ర!”యం చొయ్యన
న్మానంబో లవరాప్రకృత్యభిద మెల్లుద్ధి స్థనంబొంది భూ
తానేకాంచితస్పృష్టికర్మ ననునట్లై వింత హర్షించుచుఁ ॥ 88

మ॥ అదిరా! సత్వమహత్వతత్త్వబహుళవ్యక్తిత్వ ముడై కళా
భ్యుదయత్వంబున వేముఖాలఁ బరమావాత్పదకంఠై మహ
త్త్వదహార్యంబగుబ్రహ్మనా న్నొసఁగె నల్పంక లక్ష్మియానసం

- పద నిండించుటనే చతుర్ముఖుఁ డన వ్యాకొంట లాకైసరికా॥ 89
- ఉ॥ లేకడ మొగుఁగ్రుక్కెడిలలి స్ఫరమాణువు లున్ననైనఁ బ్ర
త్యేకత యేనుమాత్మముగనే నిల్వసిల్లెడునట్లుగాఁగ వే
బోకలలో నహంకరణము నివేశదంబగుమండఁ బద్మమం
బేక మాత్రలైదు నొదవె న్నమసుంజనప్రకాశికా॥ 90
- కా॥ “మీరా! మీర! యొకింతనిల్చి నిజసామీచీవ్యసంభూతినం
స్కారాదు ల్వివఁగోరునాకు వివరింపనేరె” యంచార్వ నా
యారాటం బుడివోవ నాజడసమూహంబందు నేటావహం
కారంబేనియు బుద్ధియేని మనమే న్నెకోపు వాక్కిణ్యముకా॥ 91
- ఉ॥ అదిమమైనశబ్ద ముదయంబగుతోడనే యాకసంబు ను
త్పాదిలె స్ఫర్భతోఁ బొదలెవాయువు రూపముతోడ నగ్నిహో
గ్రోదయమేర్పడె ననచుతోఁ గలిగె స్థలనామికంబు నా
మోదమెనంగ సంభవితై భూమి యగందగుభూత మొప్పుకా॥ 92
- ఉ॥ ఆపరమాత్మచోదన కసంతర మాప్రకృతిప్రబోధ కా
యాపున నౌనువాద్విధికి నుబ్బునవాంకృతికి న్నదాన నే
యేవని నెంతకాల మెడమేర్పడెనో యనిపించు వాస్తవం
బోపియెఱుంగ నీయఖల మొక్కతటి స్ఫుటపాట తెల్లెమా॥ 93
- చ॥ ముడిసరు కంచునట్టిడి చము ర్విడిఁగూర్చుంగ సంధిసీమలం
దడరనొనర్చి కేల్గిటవ యంత్రము సాగి నువసుశంతతు
ల్లుడుమలులుగాఁగఁ గూర్చులలితో ఒహుమూలవరాత్మక దోడుచు
న్దొడరె బ్రధానమన్గలుతుతోఁ దగుమాయ ప్రకృత్యభిఖ్యమై॥ 94
- ఉ॥ తా జడమాట నీప్రకృతి తజ్జడిమాన్వితమూలపావీపై
మోజన వానినే కొనుచు మున్మును గొల్పెను సృష్టి యెల్లెడ
న్రాజులునాత్మవస్తవరిణాపాతఁ గొల్పదుజీవసృష్టిఁ ద
ద్భోజనయోగ్యమున్నగద పుట్టఁదగు స్పృహజీవసంతతుల॥ 95
- ఉ॥ ఆపరమస్వభావకళ నప్పుడె యంటఁగనేల నాఁగఁ దా
నే పలుపోకలం దిటుల లోలువయై జడరూపసృష్టి యే
యేవనిఁ బ్రస్తరింపననువేర్పడు నట్లవనాస్వభావ మా
రూపములెత్తె దత్త్రుమనిరూపణ మెంత నొకింత నింతటకా॥ 96
- , సృష్టికిఁ బునాదులు, —
- ఈ మనము హవేలివో గుడినో మాడువునో తుడ కొక్కవూరియిం

టినొ నిలుపద్దలంప, ధరణి న్నడుగట్టి లభించుదాఁకఁ ద్ర
వ్విసవయి, మేలిరా, శ్లిసుకవేసిననున్న మొ, మన్నొ, వారిమి
శ్రణముగఁ జేర్చి పేర్చిగద చక్కగవాడుకఁగొందు మందులన్॥ 97

ఉ॥ ఇక్కడ నామరూపరహితేశ్వరుడే యజమాని, మాయల
నగ్గువరావరావకృతికాంతలెనూ పనివాండ్రపెద్ద, ల
ఘ్నక మసూక్ష్మచిక్కసకణాకృతులేనుమి కూలినాల్గి
రిక్కట వట్టిబైలె తడనగ్గశస్రవిస్రగ్ధాత్రియా॥ 98

గీ॥ మహాదహంకారబుద్ధులు స్మవమున కగు
ప్రభవ మింతకె యనుకొనప్పడియెఁగాదె
పంచమం బగుభూతసంభవము నెట్లు
ఎరఁగెనో కొంతకొంతేని నెఱుగవలదె॥ 99

క॥ పంచమస్రగమునఁగలిగెఁ
బంచవిధములైనతత్త్వవారము తొలికా
న్పెంచగఁ నాకాశము వ్యా
పించు న్యజమానియై విరివి నెచటనే॥ 100

గీ॥ ఎట్టిస్పృష్టిలేన ప్లున్నవట్టిబయలు
వట్టిదనుకొంట కడుబారపాటుమాట
వ్యాపకం బగుపరమాత్మవస్తు వందు
నిండిబిడికృతంబుగా నుండియుండు॥ 101

క॥ అంతర్లప్తములగునఁ
ర్వాంతి ర్వామియగుదాన నఖిలభవిష్య
త్సంతానతాపకంబు ల
వాంతిరసమ్మిలితగతుల నం దెపుమండున్॥ 102

గీ॥ లేదు శబ్దంబు స్పర్శంబు లేదు లేపు
రూపరసగంధము ల్బ్రత్య మోపితెలియ
నల్లనాఁ డున్నవట్టిబయంటఁ గానఁ
బూర్ణమాఁ బూర్ణమున్దా దభూతభూతి॥ 103

గీ॥ ఆకాశము గాలి నిప్పు నీ రవనియొక్క
నూక్ష్మనూక్ష్మాణువుంజ మచ్చుకొనెఁ గ్రమత
వీనిగుణములు క్రమవృద్ధి నెలయు ధ్వనియు
స్పర్శము న్రూపము రసంబు వాసవయును॥ 104

క॥ మొదలిగుణమొకట నింగికి

మొదటిరెండు గాలి కనలమునఁ దొలిమూడు.

బొదలున్నీటం దొటనా

ల్లాదవు ధరణి! గుణములయిదు నొసరి జెలంగె॥ 105

ఉ॥ కాల్చినకొంకిరాతి నుదకంబున వైచిన సద్దుసాగి పై
నిల్చిననీటిఁ దాఁతుచు ధ్వని న్బుడగ ల్మోలిపించి సున్నమా
పెల్చిన వట్టిబైటి నడివీధుల భూతకణా ల్క-మంఘుగా
మొల్చె వియ్యుదొట్టుకొని భూపదనూక్మముదాఁక దేఁతుచు॥

క॥ పంచమసర్గం బగునల

పాంచభౌతికంబుఁ బలుకవలసి కడుతలా

యించితిమి దప్పు మొక్కటి

నుంచి మఱిం దెల్లుపుటైనో కనవలదే॥ 107

క॥ అవ్యక్తం బవరాస్వభావమున నూక్మ్యానుప్రపంచంబు ల
స్తవ్యస్థితి నుండి యాకసము సజ్జంబౌటనో నోంకృతి
న్నవ్యక్తంబులుగాఁగ నొండొకటి గ్రొచ్చుచ్చిచ్చుంబుగా నమ
తవ్యప్రదృతి రోదపి న్వలయు చందం బట్టె వీక్షించుచు॥ 108

క॥ “మీరెవ్వరయ్య? భగవ

త్పారంభులొ? కారొ? ద్విస్వభావజనితులొ!

తురీతి నసంఖ్యాకతఁ

జేరెంబుల పేతు నదియొ? వినిపించెదారే?” 109

క॥ అని యడుగఁదలంచుకొనులో

ననె నంతకుఁ జిన్నవసుకణంబులు రివి

వృనఁ జెలఁగి మొదటివగునా

నిని జాట్టిభ్రమింపసాగె నిస్తులయురినో॥ 110

ఉ॥ ప్రాధమికంబు లొటను బుర్రాతను లామొదలింటి వంచు సం
రోధకనూత్నజాతములు రూఢిగ నూతచులంచు నొక్కని
ర్వాధకసంజ్ఞ చిత్తమున బర్వఁగ నమ్మెయి నిర్ధరించి యా
సాధననోఁ బరీక్షకు నెసంగితిఁ బొంగుకుతూహలంబున॥ 111

క॥ ఆలోన సవ్యవిద్యు

ద్వ్యాటంబితనూక్మకణము లావిర్భూతి

మేలుకొని పైద్యయంబుల

- తో లగ్నంబులుగ ముద్దఁదొడుగుటఁ గంటిన్॥ 112
- క॥ నూతనులు సవ్యవిద్యు
జ్జాతంబులఁ గలియ రెంటిసంబంధముతో
నేటిఱుననో మొదటిపు
రాతను లంతరినొందె రాధాంతముగన్॥ 113
- ఆ॥ కరిగిపోయె ననుటకంటె నీరెండింటి
కలుపుతోడ సిద్ధిగాంచుగుటిక
నాపురాతనం బటంచు నెఱుంగుటే
శత్రువునుచుఁ దోచె శాస్త్రగతికి॥ 114
- క॥ కావున నిపు పురాతను
లో వెలసెడి నూతను న్గొలుచు సవ్యము నే
యేవైఖరి పనియెఱుంగం
గావలసె ననంతరములకంటె నితూఢిన్॥ 115
- గీ॥ ఇట్టి సూక్ష్మాలలో నింక నెవియు గుదులు
గాగమాయగఁ జెలగుట గాంచి పోల్చు
మాయనులు పోహణులు నింక మఱియునూత్మ
తరము లెన్నొ నసంఖ్యాకనిరతిదోచె॥ 116
- గీ॥ తనుగుడుత విచ్చుచుండునూతనుఁడు సవ్య
విద్యుదాకర్షణతఁ గనిపించు సప్యఁ
దీద్యయా ప్తిఁ బుతాతనుం జెనఁగుచుఁ గణ
గర్భమనుసంజ్ఞఁ గైకొని క్రాలుచుండు॥ 117
- కా॥ ఈనిర్ధారణ కేను రాకమునుపే యింకొక్క-సూక్ష్మాకృతు
ల్లో నదృశ్యుని రేగి ముట్టడిగ నెంతోతీవ్రవేగం బునా
దానింపంగఁ బురాతను ల్లిగున నాదాఁపొని నాటిఁడు వీ
లైన స్మృతికఁ జుట్టునట్లు పరివేషావేశత స్ఫురింపెన్॥ 118
- ఉ॥ గర్భములోని సవ్యమునకై యివి పర్విడుచుంటఁ జూచి సం
దర్శము నెన్నయెన్న మదిదట్టె నొహో! యవసవ్యవిద్యుదా
విర్భవ మిచ్చుసూక్ష్మములొ! వీక్షి సవ్యములందు నెంతగా
దుర్భరమైనప్రీతియొ! యెదుర్కొనఁబోయెడి! నేమియూనొకో॥ 119
- చ॥ అని కనిపెట్టియుండ దరియ న్నడితోడుతఁ బోయిపోయి యం
తనె యొకఁగొంతయామెడమునకా గడుకొంటును మాని సూర్యమే

నున బడ కంతరాంతర మనువ్రతయుక్తి గ్రహణి సంభ్రమిం
చునియతితో భ్రమించుటను జూచి వినోదవిఘ్నార్థితాత్మతః॥ 120

క॥ సవ్యాపసవ్యముల కెపు
డవ్యాహతమేళనం బంటు వితయె? యే
లా వ్యవధికల్గ నిటు లవ
సవ్యము బిటుతివక తిరుగసాగెనొ యనుచు॥ 121

క॥ సంజేహము డెందంబును
గొందలమునదింప “వేగగుణ”మది యను చూ
క్తిం దెలిసి ప్రకృతిమాయా
స్పృహనముల చిత్రములకుఁ బర్వముఁగొంటె॥ 122

మ॥ ఘనవేగంబున సంభ్రమించునొకచక్రం బంట రాముక్క రు
వ్వినచో నాకులసందు దూటి చన, కావేగాన సర్వత్రఁ గ
మ్మినయ ప్లేకతఁ దోచునాకులవాతి స్మిట్టునదా! అట్లే గ
ర్భనియుక్తం బగుశక్తి లాగ దవసవ్యంబుఁ బ్రయత్నించియు॥ 123

క॥ అవసవ్యనూత్నకణ మి
ట్లెపుడున్ది దుగాడునాట హేలాతనుగా
నుపనామమానకుఁ దగియెడి
విపరీతవర్తిభ్రమాప్తి విడువక తిరుగు॥ 124

మ॥ ఒకగర్భంబున కొక్కహేల యనగా దుంచుండుఁ దొంబడు సం
ఖ్యకు నేన్దించి, యిట్లెన్ని యున్నను దదీయక్రాంతలం దెందు నొం
డొకటి న్దాకపు. దైవమాయ! కన నెంతోచోద్యమా! వేగ మిం
చుకయున్నాఁడు, తద్గురుత్వమున, గచ్ఛున్విచ్చుఁగాదింతయు॥ 125

క॥ హేలాయుతముగ రోదసిఁ
దేలెడిగర్భమును బోల్చి తెలియఁ గణముగా
మేలగును బిలువగా, నీ
లీల న్దానవతిగా ఫలించెన్దముల్॥ 126

క॥ తొలిగర్భావిర్భూతులు
కలుగఁగ నొక్కొక్కహేల కదియ ననిలజా
తుల కాది యయినయదజని
వెలయుఁదొడఁగ న్యోమభూతపీఠులలోన॥ 127

క॥ మును పున్నధ్వనికి నంతట

- ననసేన్ స్పర్శయును గాన నీరెండిటితో
ననిలం బంతంతకు వడిఁ
గొనసాగె నిత స్తతఃప్రకోపితగతులన్॥ 128
- క॥ ఉరువునకుఁ బ్రాతివదికగఁ
బరఁగెడి యుదజనికణం బవశ్య మొకటిగా
నరసిహాసం, బెఱులసాంద్రతఁ
దరతమముల లెక్క కనువు దర్శింపనగున్॥ 129
- గీ॥ ఉదజనికణంబు నొకటిగా నొప్పికొనిన
బదియు నెనిమిదివందలపైనినలుబ
ది యగువంతంగుళంబున న్నివురు హేల
గర్భము న్నంద మనిపించు గడమయెల్ల॥ 130
- క॥ హేలకు గర్భంబునకు
న్జాలయెడంబుండు, సూర్యునకు వరుణునకు
నోల్చినతావేలున నీ
ఖాళీ పో న్నర్భగురుత గమనింపఁ దగున్॥ 131
- గీ॥ అంగుళములోన శతకోట్లయంశమావె
హేలవ్యాసంబు, నది పఱఁగెత్తెకివడిఁ
గనఁగ నిర్వదివేలమైళ్లను సతిక
మించు సెకనొక్కటికి భ్రమించుచోక॥ 132
- గీ॥ ఒక్కకణగర్భమును జాట్టుచున్న హేల
లను ననుసరించి వివిధానిలములు పాలించె
దత్పరిభ్రమణోగ్రత స్తనరె గాఁక
శబ్దమును స్పర్శమును రూపు సంక్రమింప॥ 133
- క॥ కలిగినయనలము వే డిమిఁ
జలనత్వరహెచ్చుకొలఁది సరభసముగ హే
లలు గర్భములను డాయుట
కలిగెన్ద్రాసవతిదాటఁగ న్నమియుక్తి॥ 134
- క॥ ద్వాసవతిగతులఁ గణసం
తానం బన్యోన్యమేళనములకుఁ దొడర
న్పూనఁగ ననిలములెన్న
తోనుదృవమొందె గ్రమముతో వినునీధి॥ 135

గీ గర్భమును హేల లెనిమిది కదియతోనె
ప్రాణవాాయుసముద్భూతి పరఁగె మింట
సంత సీప్రాణ ముదజని నలమఁ గలిగె
శబ్దమున స్పర్శ రూపరసముల జలము॥

136

గీ శబ్దమును, స్పర్శ, రూపరసములు గంధ
మొప్ప సంతతఁ బృథ్వీయు నుద్భవితైఁ
బహువిధములుగ గర్భసంబద్ధహేల
లెన్ని అన్నిరకమ్ముల నెనసికొనుచు॥

137

క॥ తొంబదిమూడుగ నిట్టుల
నింబుఁగొనుపదార్థజాల మెల్ల భువనజా
లంబులకు మూలములుగా
సంబంధపరంపరావ్రత స్తి నైలఁగె॥

138

—॥ వెలుగుమబ్బులు (Nebulae) ॥—

గీ ఇన్నిరకముల బుట్టినయెల్లకణము
లంతరాళాన దిరుగుచు ననఁగిపెనఁగి
తుడుములై మబ్బులై చిట్టప్రోసికొనుచు
రాపిడి నేఁగునలలాన రాజలంగ॥

139

క॥ వాయుద్రవఘనరూప
జ్ఞేయంబులుగాఁగఁ తోఁచుకే జ్వలదనిల
ప్రాయములై యురువాతో
న్నాయతఁ దిరిగె న్నభంబునన్ స్వేచ్ఛమెయి॥

140

సీ గర్భంబు నొకహేల కదియంగ నుదజని
యమశమైన స్థిలియమ్ము నయ్యె
మూడైన లిలియ మిమ్ముకొనె న్నాల్గైదింట
బెరిలియం బోరను స్ఫురిభవితై
నాకేడునెన్నిది సంగార నత్రజ
ను ల్పాణవాాయువు న్నొన భవంబు
నవదైతాదళాన నల్లె ప్లారై న్ని
యా న్నోడియం బనునట్టిమూడు
వదియైలెంట ముగ్ధిషీయం వదియైమూట

నల్కుమినియము నవతార మందె జగతి
నిట్టి యేకోత్తరపువృద్ధి హేల తనయ

వస్తువులు ద్వానవతిపై వలలదొడగె॥

141

క॥ ఈవస్తునమితిభారము

లావిష్కృతమూలతుల్య లగునిసటోశు (Isatopas)

లేనివింప దగును గృతితుడి

గావింపందడెడివట్టిక నివరముగక॥

142

క॥ మిన్నెల్ల గావిరి న్నం

ఛన్నంబగునట్లు భూతజాతము కడుదీ

ప్తిన్నిగిడి వడులనడుపున

మిన్నేరన మూగి పలుచు మెలపులలోనక॥

143

క॥ ఆపోబడి బిట్టబికెడి

త్రోపులనే స్థహనపవనధూననముననే

న్యాపుకొనవు సాజములగు

నేవులభ్రమణముల గర్భహేలావితతుల్॥

144

గీ॥ గర్భ మాతృప్రదక్షిణగతిఁ దొలగదు

హేల గర్భప్రదక్షిణావృత్తి విడచు

ఇట్టిచలనాలతో నె మిన్నేటిరుగుల

దేలిపోవుచునుండు నందేనిబయల॥

145

క॥ సవ్యాపసవ్యవిద్యు

ద్భివ్యనునూత్మకణభవముతతినే తద్యు

హవ్యవధి యుఁకిగాఁగొని

సవ్యతాణంబు లమరెసరిభనగతులక॥

146

క॥ అవసవ్యనూత్మకణముల

కువమింపఁగనైవవగుచు నోకములన నూ

టిపయి నైదువదిరె

ట్లపరిమితి దళెసరి యేర్పడ వ్దనియించెక॥

147

క॥ సవ్యాపసవ్యములగుడి

నవ్యాహతి నందునందు నంటఁదిరుగుచు

న్నవ్యకళఁ గూర్చునోకము

లవ్యస్తవ్యస్తచలన మనుగతుల నిడనె॥

148

క॥ జోడగుసర్గ మయోనులు (Ions)

లోడుగ నవసవ్యముల కెదురు సరి నడక

నూడుకొని సత్వముల నా

డాడ నులుకొని పలుచు నందందు వడిన్॥

146

గీ॥ చూడ నవసవ్యమధ్యసనూత్కృతణము

లమరు దళసరి నొండొంటిసమములగుచు

వానిశ క్తులును న్దుల్యబలము గలవే

కాని విపరీతవిద్యుత్ప్రకాశకములు॥

150

క॥ మనసూర్యగ్రహచక్రం

బున సూర్యునిచాటి యెట్లుపోవునో గ్రహము

ల్పను నట్లు గర్భసూక్ష్మం

బును చాటి తదన్యసూక్ష్మము ల్నిరతంబున్॥

151

మ॥ కణగర్భంబున నిన్ని సూక్ష్మకణము ల్లాల్సగ్గదా! వీనిచే

గణకాయం బదియెంతపెద్దదియో! నాఁగాఁ దోచుచున్న మా

ర్గణము జ్ఞేయఁగ నట్లుకాదనుట నిర్ధారింపనొ నదృశ్యతాం

గణ మిట్లన్యమెసంగ దావెలయుమందంబు ల్గడుసూక్ష్మముల్॥

ప॥ ఒకయుదజనివాయుకణమున సవ్యమధ్యస్థాదిసూక్ష్మకణపుంజ మొక

బొడ్డుగా (గర్భముగా) నుండ దానింజాటి తిరుగుచుఁ బదార్థసహజ

సంఖ్యగా నుండునవసవ్యకణములు తమతమ ప్రత్యేకపరిధులలోఁ

దిరుగుచుండును. వీనిలో నొక్కొక్కదానివ్యాసము భూతదర్పణం

బున (అద్దమునం) బరిశీలించి కొలువఁగా నొక యంగుళమున

0000000000014 భాగముగఁ దేలినది. కణగోళమునకును నుండు

సవ్యసూక్ష్మకణాదిపుంజము(గర్భము) దీనికంటె జిన్నదిగనుండును.

కాని యుదజనికణవ్యాసము (అంగుళయలో 1700000000) పై

యవసవ్యసూక్ష్మకణ (హేల) వ్యాసముకంటె 35000 రెట్లెక్కుడుదిగ

నెఱుంగఁబడును గావున గర్భమునకును దానింజాటితిరుగునవసవ్య

సూక్ష్మకణమున(హేల)కును మధ్యముననున్నయెడ మవసవ్యసూక్ష్మ

కణవ్యాసముకంటె 17000 రెట్లుగా నగువడఁగలదు ఈసూక్ష్మకణ

ముల మందములనుబట్టిచూడ నీయెడము చాలవంతవిడివి కలది

యనుటకుసందియమా? అయినను 9.29.00000 మైళ్ళదవ్యుననుం

డియ మనభూమి ప్రభవకాలమునఁ బనువడినత్రోవ నేమాత్రముం

దొలగక నూర్చుని విడువక యెట్లుతిరుగునో అట్లే యవసవ్యకణములు (హేలలు) తమదారులందప్పక గర్భమున్విడువకయే దానింజాటి పరిశ్రమించును. దీనికేమికారణమనినచో - నూర్చునకు భూమికి నున్నలాగుడుశక్తులవలెనే యవసవ్యసూక్ష్మకణముయొక్క యవసవ్యవిద్యుచ్ఛక్తి గర్భములోని సవ్యసూక్ష్మకణముయొక్క సవ్యవిద్యుచ్ఛక్తియు సన్యోన్యకర్షణముల సమకూర్చుకొనుచుంటునే యనితెలియును. ఎన్నియవసవ్యసూక్ష్మకణములు గర్భముంజాటి తిరుగుచున్న నన్నిసవ్యవిద్యుత్ప్రసారకములు గర్భస్థసవ్యసూక్ష్మకణమున నుద్భూతము లగుచుండును. కాని కణగర్భమున్ని సూక్ష్మములగుదియని యనలేము. చుట్టుదిరుగుహేలలసంఖ్య యెదిగిన కొలదిగర్భమందలి సూక్ష్మములసంఖ్య నెదిగించుకొనును స్వభావ మాహాత్మ్యముగర్భమునకుం గలదనిపించుచు.

గీ॥ ద్రవమొ ఘనమొక్క గర్భవాస్తవ మటన్న

కాదు వాయువుకంటె నాకసముకంటె

బల్బనగఁ దోచు, వెల్పులిభాగ మెపుడు

మాటుచుండు నెన్నెన్ని యోతీలుబడుల॥

164

—♦ కణసంఘములు ♦—

గీ॥ ప్రభవమొందినయీకణప్రచయమెల్ల

మింటఁ బొగమబ్బులుగ వ్యాప్తిమెలఁగుచుండ

లోనితిరుగుడుచదులక తానఁ బ్రబలు

ఘనతారాకర్షణముల సంఘములుకట్టె॥

155

క॥ ఈసంఘము లంతకణ

భానురచలనంబుఁ దమకుఁ బ్రాప్తింప నుడు

ల్లా సంభ్రమించె గోళము

లై సురలై సంతతప్రయత్నము లెసఁగక॥

165

చ॥ చలనముతోడవేడిమియు సంభవమై కణఘర్షణక్రిమి

స్పృశిసి మహాగ్నిగా వెలయువట్టులలో కణగర్భసంస్థల

ద్విలసిలె మార్పులు న్గలుపువి స్ఫుట లత్తతి నుద్భవించె గా

లులు తమతోంటిసూక్ష్మకణలోలత లేకముఖంబుఁ గైకొనక॥ 157

ఉ॥ గాడుపు లట్లుకల్గ బొలిగా జనియించినయగ్ని హేళన

న్దోడనఁ దోయత త్వములుఁ దోచెఁ గ్రమబద్ధలనాభివృద్ధి చే

రాజహంసము, సరకాసురీయము, వైదికము, శ్రీమహావిష్ణుకము, సారథికము, మాక్షికము, నాకాపృష్ఠము, సోమకాసురీయము, సద్రికము, సానుమంతము, జాలరికము, శరాలికము, బాణాసురీయము, క్రొంచము, మత్స్యరాజీయము మాయూరకము, నార్గము (నృగమండలము), ప్రాప్తాప్తకము, గారుడము, మొదలగునవి మూడువేలలక్షలకుమించి కలవు

క॥ ఇవిగాక పెనుచెడల్పున

మివిలెడిక్షీతాధ్యమందు మెలగెడి తెంపు

స్పృగుల మండలములుగా

నవుపించు ననేకములు శ్రీమాంతరగతుల॥

174

— శ్రీ నక్షత్రములు —

కా॥ సంకోచించెడివెల్లుమబ్బుల బహిర్జ్వాలేఖఁ బ్రక్షిప్తత

నొంకు ల్వీడినలాగున న్నెడలఁచు న్నోటానోట్లఁచు న

త్వంక శ్మేలివిహారసీమలుగ సంబాళించుకొంచు న్నిరా

తంకోత్రాంతల రిక్కలాప్ప బహుబోధ్యద్విన్నభిన్నభల॥ 175

క॥ రాతిరి నేతటి జూచిన

జాతర నూతముగ మూఁగు జనతతిగతి స

ద్రావతం బాతతసంఖ్యల

ద్యోతిలునేతరము ప్రభలఁ దొడరెడికడక॥

176

క॥ నలునున కర్కున కురువునఁ

గలభేదముకంటె మిగులఁగలవ్యత్యాసం

బులతోడఁ దరతరంబుల

కొలఁదుల రిక్కలు నభంబుఁ గొలుచుచుఁ జెలఁగు॥

177

ఉ॥ కన్నునఁ జూచి లెక్కయిడఁగాఁ జనకున్నను దూరదర్శని

ద్విన్నగనారయ న్గణనలేలు నభంబున నున్నరిక్కలం

దెన్నఁగనైనవెన్నియని. యిట్లుగణింప గణింప మూడుపై

మన్నల నేదిశంబో యిడఁ జొప్పుడుసంఖ్య ఫలించు నూటిగ॥ 178

క॥ ఏదూరదర్శనినే

న్జేడంబడరానిబయల జగి దగదగల

న్మైచారిఁ దాటు నవియె

న్మోదేవునకైన నెఱుక యున్నదొ తేదో!!

179

ఆ॥ తరతళమానుసరణ సరివిడఁదీయఁగాఁ
దరముకాదు వీని; దప్పు పెద్ద
చుక్క చిన్నదిగను జూడ వాఁచగుచిన్న
చుక్క పెద్దదిగను స్ఫుటకెక్క॥

180

ఉ॥ విసను దూరదర్శని సహాయముతోడఁ బరీక్షఁజేయుచున్
మేనులవార్ల వెంటడి గమించి గణించుచు నేర్పరింప న
త్యాసకు దాపుగాఁగ వికడంబగు నిర్వదియొక్కమూకలుం
గానగుఁనంచుఁ గానఁబడఁగానగుచుండెడుజక్క లన్నియున్॥

181

వ॥ మొదటితరగతి కిరువదియొకటియు రెంటికి నలుబదియొకటియు
మూటికి నూటముప్పదెనిమిదియు నాల్గిటి కైదువందలముప్పదియు
నైదిటికిఁ బదునారువందలయిరువదియు నారిటికి నాల్గువేల యెనిమిది
వందలయేబదియు నేడిటికి మూడులక్షలయిరువది నాలుగువేలును
.....పదునారిటికి డెబ్బదిలక్షలును.....యిరవదింటికిఁ బది
వేలలక్షలునుం దక్కినవియిరువదొకటికింగా మొత్తము 50000000000
లనియునుండెలియగలను. ఈతుదితరగతిలోనిచుక్కలలో భవిష్య
త్పరిశోధనములలోఁ బైతరగతులకుఁ బోఁదగినవి యుండియుండనగు.
క॥ ఈనక్షత్రములన్నియు

భానుమూర్తులనుచుఁ దెలియవలయు నొకటి కె

న్నేనియుగ్రహము లుపగ్రహ

మానితంబు లున్నహోళొ మాద్యద్గతులక॥

182

గీ॥ వీనిలోని జీవవితతు లెట్టివా? యెన్నో?

యెఱుఁగనట్టి వింక నెన్నికలవా?

అన్ని కట్టుదిట్ట మమరించి నడిపించు

నూత్రధారి బుద్ధిసూక్ష్మమెంతో॥

184

కి॥ తొలితరగతి నిరువదొకటి

వెలయు న్నక్షత్రములు సువిస్తృతతనులై

చెలఁగు స్థరతమములు నీ

బలయుతములగుండఁ దఱచి పరికింపంగక॥

185

చ॥ మనరవికాంతితోడ సువమాసమువెంటడి వీనిలోన వా

రనుగనిపెట్టి పట్టికనువ్రాఁయ నగస్త్రుండుమేటి శ్వాసవం

చనఁబడురెంట జ్యేష్ఠుడగు నాల్గవవఁ డీకనందఱుం దగ

నక్షత్రనామము	మనసుండి పెండ్ల దత్త	రవికాంతి కన్ని రెట్టు	రవిదీక్షిల్ల హోహోలిక రెట్టు	మరొక అనబంధము
1	2	3	4	5
1. అగస్త్యుడు (Conopus)	650	80,000	180	
2. ఋగుడు (Rigel)	540	18,000	88	
3. అశ్వినీ (పెద్ద) (Beta Centaurius)	400	3,100	11	ఎటువు
4. అర్ధ (Betelgeause)	90	1,200	290	240000000 మె
5. శంఖముడు (Acharuar)	66	200	4	అడ్డకొలత
6. బ్రహ్మహృదయము (Capelea in Auriga)	47	150	12	
7. స్వాతి (Archerus)	41	100	30	పసుపువచ్చ
8. బ్రహ్మ (Vega)	25	50	2	ఊదా
9. శ్రవణము (Altaers)	16	9	1	
10. పూర్వశ్యావము (Procyon)	10	5	9	
11. మృగశ్యాఘము (Sirius)	9	26	2	తెలుపు
12. అశ్వినీ (చిన్న) (Alpha Centaurius)	4	1	1	
13. శ్రేష్ఠ (Antares)	380	4000	450	యెటువు
14. త్రిశంకు (Alfa Crux)				
15. విశ్వామిత్ర (Beeta Crux)				
16. చిత్ర (Spica)				
17. మఖ (Regulus)				
18. సాంబమూర్తి (Poelux)				
19. ఇంద్రద్యుమ్న (Formalhant)				
20. శోహిణి (Aldabaran)				
21. బృహద్యావనము (Canes Major)				ఎటువు

మృత్యు నుని వెలుతుండ రవి కున్నది కన్దోన వల్కుతార్థమే॥ 186
 ఉ॥ మానియొకెత్తు నాతనికమండలువో యొకయెత్తు నాంగఁ జె
 న్నానితుఁ డౌనగస్తుగోమ న్నిజమెన్న విచిత్ర! మద్దిగా!
 భానునికాంతి కాఘనునిభాస మింకెప్పదివేలరెల్లు నా
 లో నగువ్యాసమొక్కొ! మిగులు ప్రవిక్తి మఱిసూటయెప్పదిన్॥

ఆ॥ అతనికంటె ఘనుడె ఆచంటిమల్లన్న

యన్న తీరినికన్నమిన్న

నడిమికోలతరవికినన్నూటయేబదిన్

వెలుంగునాల్గువేలుతో లంగిశ్చేష్ఠ॥

187

ఆ॥ ఇనునియడ్డకొల్ల కిన్నూటతోబది

రెట్ల దయ్య నార్ద్ర యెక్లొ కాంతిఁ

బదియురెండుచూర్ల పాటె మెండయ్యె సం

చొక్కశంక కల్లకుండబోదు॥

188

మ॥ వెలుంగుస్థబ్బులనుంకి గ్రేలుపిదప వృత్తాయతి వృంకుంచు

పులలోఁ గొన్నివిలంబనంబుఁ గొనుటం బోలు స్థూన్యైద్యవై

వెలయు, స్త్రీనికి నార్ద్ర సాక్ష్యునుగు దీప్తిన్సార్ లాయాయుచు

క్కల న్వాభావకసంపుటికరణబాగ్రద్యూతమా నారయ్య॥ 189

మ॥ ఈనక్షత్రములు తరుతరుస్తానములనుండి యున్నపాళెమున మనకు

బ్రదర్శించుచున్న కాంతిని దంతమాంసిర్లయించుతలంపున్న చోవాస్త్రన

సహజదీప్తులెల్లున్నను దొలుత నార్ద్రతేజము నొకటిగాఁ గొలతకు

మానముగాఁ జెక్కొనచో నంతకంటె మనసూర్వసిది పదిరెండుకొట్ల

రెల్లుగను, జంధ్రునిది రెండుముప్పాతికొట్లమెదుగులుగను మఱి

యారవతరగతిచుక్కలవి జాసిలో నూట నొకవంతుగను బదునొ

కొండవతరగితివి నూట పదివేలవ తుగను బదునారవమొట్టునవి

నూట పదిలక్షలవంతుగను బిదప నిరువదొకటపకక్ష్యవి నూట పది

కొట్లవంతుగను గనుపించును. 190

క॥ బడికంటికి నగలున నీ

యుదుతతులన్నియును దెలుపు ముముటులఁ గానం

బడినను బలురంగులవని

తడవ తడవ నెలుగవచ్చు దాదా పుగనేన్॥

191

క॥ తెలుపు స్పృసిమియు నూదా

తభుకు న్నానింజవన్నె తద్దయు నెఱుపు
 న్గలయవి యున్నవి పై నిక
 నలుపువియునుంజెలఁగు నడుమనడుమ భళిరే!!

192

గీ॥ పెద్ద వన్నిట నెఱున న్నెల్లునవియె
 మూడువేలదీగ్రీలపై మొనయువేడి;-
 నీలిచుక్కలఁ బదిహేనువేలనుండి
 కాఁక వెలయు ముప్పదివేలదాఁక దాఁకి॥

193

ఆ॥ కాల మరుగుకొలఁది కాంతిలోన న్రంగు
 మారుచుంట కలదు మఱలమఱల
 రెండువేలయేండ్లు నిండ మృగవ్యాధుఁ
 డెఱువురంగు వీడి యెక్కెఁదెలుపు॥

194

ఆ॥ అటులె సింహరాశియందలి చుక్కలం
 గొన్ని తెల్పుమాయ హొన్నుకళను
 పసుపునీనుజంటఁ బ్రథమ మాకులరంగు
 నందుకొనియె నొకశతాబ్దమితి న॥

195

ఉ॥ రెంటికి హెచ్చురిక్కల ధరించిన గుంపులవంకఁ జూడ మి
 న్నంటిన యింద్రచాపకళయట్టుల చిత్రవిచిత్రతలు
 న్నంటికి విందొనర్చు బహుకాంతుల మేఘానీసంపుటికృతి
 న్నంటిగఁదేలు రాగిడియన న్నెనుదండకడెంబా నాప్పున॥

196

క॥ చుక్కల నల్లవి కలవని

వక్కాణింపఁబడె బైని వానిఁ గుటిచి గు

టైక్కరణినాఁగఁ గనుగొనుఁ

డిక్కడ సూచింపఁబడు నొకింతఁగ రక్షి॥

197

మ॥ వెలుగునృబ్బులు చింద మండుచు దివిన్వేలాడి వేలాడి వె
 ల్పలికాల్పల లృమియుంబ లోనియునుకుల్పల్లాఁ దొల్లింటియె
 ర్వులు నీలాలుగఁ దెల్పుఁ బచ్చనఁబ దోపుండేఱ రానా న్నది
 న్వలయు న్దక్కలు కొన్ని కాటుసూ పావేలింప నందంతుల॥

198

ఉ॥ నల్లనిచుక్కలందుననిన న్పరిహాసపుసోదెకాదు రా
 జిల్లును వెల్గుచుబ్బునదీసినుల నల్లనిమేఘపాళులు;
 గొల్లగఁ బాలనోపఁ గనుగోనగు, లక్షల, నల్లచుక్కగం
 పల్లినమీర లెన్నొ; మఱి యాకన మేవధలేనిదేకదా!!

199

క॥ ఆటిన, మండేడి చుక్కలు

తోరముగా వెలువ బయలుఁ జొట్టుకొని యెదో

తీటుగుదువ్వ సుసూక్ష్మా

సారంబుగ నిండియుండు జర్జరితదళ॥

200

గీ॥ పిండిజల్లెడకంతలే పెద్దలనఁగ

నొండాడుల కొనెడాలు సూక్ష్మోపమేయ

ములుగ నంచెలువంచెల్లె కలియునటుల

గానఁబడుఁగద నిగిఁజుక్కలు దళముగ॥

201

గీ॥ ఎడములిం తేన! కవియుఁడేనిఁగలదె?

యనెడితంక సాజంబుగా నెనయవచ్చు

ప్రకృతిగారడి కనుకట్టె వాస్తవమున

కెడము లలిదీర్ఘములుకల్పు లెందదరపు॥

202

ఉ॥ దూరపుగొండనున్న, దటిఁద్రోవలు గుండ్లును గండ్లుకాదె యా

తీటుననే, సుదూరమున దిర్ఘచునుండుట, రిక్తలట్టులే

మీటుటెగాక మందముల మిక్కిలిచిన్నవిగాఁగఁదోచు, నీ

ధోరణి దూరదర్శనులతోడ కమంగడు తేటనొందెడి॥

203

క॥ వేయిధరలే స్పృహస్పతి

వేయిబృహస్పతులిరుండు వేయియునులసా

టాయూదాచుక్క! ఇవియు

వేయి యెఱ్ఱచుక్క సుమ్మి వివరింపంగా॥

204

క॥ అడుగులు గజములు మైళ్లు

మడలైన నైలవఁగాదు మఱియెడముల లె

క్కిడ వెలుఁగుటెండ్ల మానమె

కడుయోగ్యము దాసఁ బలుకఁగాఁ దగు నిచట॥

205

క॥ పదకొండునూర్లయడుగులె

గద ధ్వని సెకనునకు నడచుఁ? గాంతియొ నూటె

స్పృటియారువేలమైళ్లు

ప్పదముగ బరుఁగెత్తుఁ బ్రకృతివిధి సెకనునకు॥

206

చ॥ సెకనున కిన్నిమైళ్లయనిచే జనుకాంతి యొకేటిలోన నె

న్నిక నిక నెన్నిమైళ్లు గమనించునో? ఆకొలముత్తము స్సహిం

చుకొనిన నంతదప్పునను జూడఁగనయ్యెడికిక్క వెల్లుటె

టికొనఁ గలట్టిదందును ఘటించుకొనందగు మానమందులకా! 207
ఉదా- $186000 \times 60సె \times 60సె \times 24గ \times 385 రో = 5,885,696,000,000$

మెల్ల = వెల్లుటేటికొల్ల

ఉ॥ అన్నిటికంటెదగ్గఱగనయ్యెడిప్రాగ్రిమ*(Pragrima)నామభాస్కరుం
డున్నప్రదేశమే యిచటి కున్నది నాలుగువెల్లుటేండపై
నన్ని నెల లొన న్నలుగునంతయెడన ననంగ మింట నే
తెన్నన రిక్క తెట్టి ప్రహతి నిహతి న్ననవంట చిత్రమే?॥ 208

* అశ్వినీసమూహముననొకటి.

ఉ॥ లోగడపట్టిక న్నన వెలుంగిడుచుక్కల దవ్వు కొంతయూ
లాగని బోధయాగడ! కళన్యోవగాడగునయ్యగస్తుఁజే(Cauopus)
ద్యోగతి వట్టుతార్థ మననొప్పెడినంతటి వెల్లుటేండపై
భాగమునందుఁ గాదె కనుపట్టు నటంచును దెల్పఁబడెకా॥ 209

వ॥ ఇదియొకవింతకాదు. వెల్లుమబ్బులలో నొకటియగు నంద్రమేధ
(Andrameda) యనునది మనకు 50000 వెల్లుటేడ్లదవ్వున నున్న
దనియు దానియొకవైపునుండి యెదుటివైపునకు నూటిగదాటుటకు
కాంతికిరణమునకుఁ దొమ్మిదిలక్షల కాంతిసంవత్సరములు పట్టునరు
టయు మిక్కిలివింతకదా! మనపాలత్రోవనంటివై పాముమెలికల
యనికీని మఱియొక కాంతిపుంజము మనకేవిమిదిలక్షల యరువదియైదు
వేల వెల్లుటేడ్ల యెడమునం దుండుటయు, నిట్టివే పలుదూరముల
నిక నిరువదిలక్షలవఱ కున్నవనియు వానిలోఁ గొన్నింటినుంచి కిర
ణము మనకుఁ జేర నొకకొటి నాల్గువందల యరువదిలక్షల కాంత్యబ్ద
ములు కావలయుటయు తఱచుఁ దఱచు నిట్టివే 5,000 000,000ల
కాంతిసత్సరముల యెడన గోచరింపఁగలవనియు వివినచో నిన్నింటిని
దనయంతరాళమున నెట్టిసంఘర్షణములకు చోటిమనివై కాల్యముతో
నున్న యాకాశముయొక్క యడ్డకొలత యెంతయని యూహింప
నగును! చదువరులే యూహించుకొందుగాత!

గీ॥ శూన్య మాకస మనిపించు జూడఁజూడ

వెలుగు ప్రసరించుటకు వీలు కలిగియుంట

నిక్కముగఁ గాదు శూన్యంబు నికరమైన

శక్తి యెయ్యదియో యం దెసంగుచుండు॥

218

గీ॥ అంతరాళానఁ దర్పరివ్యాప్తి యొక్క

నడికొలత వెల్లుతుండలోన స్వచింత
దెలిసె నరువదివేలక్షలకురువని
పెఱుగు నిది త్రుటి నలుబదివేలమెళ్లు॥

214

గీ॥ ఇట్టివలయుంబునకు వెలిపట్టు శూన్య
మనుటకైనను వీ లింతయైన లేదు
వేలతరబడిగా నంతరాళ చయము
లస్వల్ప లేనివిశ్చయమైన గలదె?

215

శా॥ ఈదృష్టోపచయంబు తెన్నియొ విలాసేచ్ఛ స్పృశంపంగ నే
తాదక్షత్వమునో నెసంగునెదియో యంతఃప్రవాహాకృతి
స్పృదై యుంటె నిజంబు; దాన నెగదా! వాఙ్మనసాతీతము
ర్మాద వ్రండముఁ బెట్టి యేకి నవాచ్యం బందు రద్దానిని॥

216

క॥ పురుషోత్తముఁ దాతఁడె య

క్షరుఁ డవ్యక్తుండు నయి వెనక క్షరసంజ్ఞ

స్మరఁగి యతఁడే తదంత

శ్చరక క్తి స్థంచభూతసంస్మృతిఁ గొలుపు॥

217

క॥ ఆకార్యక్రమమున ము

న్నాకాశం బంతరాళ మంతట వ్యాప్తి

స్పృకెడి స్వభావ మమర

జ్ఞెకొని సంభవించుదొడఁగెఁ జిహ్నోద్ధతుల॥

218

ఉ॥ అట్లుగ నంతరాళగతి నందిన యాకాశ గోళరాజిలో
నెట్లన నొక్కటై మనజనివ్రకరంబులకెల్ల మూలమై
పట్టుగుదాని యడ్డకొల పైవివరిచుటయయ్యె, దానిలోఁ
బుట్టినచుక్కలు న్దునుములు ననినారము కొంతకొంతగ॥

219

క॥ సవ్యావసవ్యవిద్యు

ద్వైవ్యము నిద్రాణుగతి నిరంతర మాకా

శవ్యాప్తి నుండి తఱిగా

న్సవ్యక్తతఁ జేసి వస్తుశుభయోగముల॥

220

గీ॥ ఆదిత త్వవరామర్ష మంతొ యింతొ

సలిపికొంటిమి యింక భూతచయములోనఁ

దాఁ ద్వితీయమెయ య్యు నద్వయమహార్హ

తావ్రభానుతవానుత త్వంబుఁ గనుచు॥

221

-११ వాయుతత్వము ११-

గీ॥ సవ్యనూత్నపురాతనజాతగర్భ
మెట్లనెలతుల్యదశ వహియించి సంత
తంబుదిరుగునొ ఆత్మప్రదక్షిణములఁ
హేలలెటుదానిచుట్టు బొయెడినొదరిసి॥ 222

క॥ హేలాసంఖ్యానుగతుల
నేలాగున వాయుజలమహేతత్వములు
న్దా లుగ ద్వానవతిపఱకు
దేలునొ వివరణము కొంత తెలుపఁబడె గదా 223

క॥ ద్వానవతివస్తుసంఘము
లో నున్నే ముందు వెనుకలుక జననదశకా!
గా నెఱుంగవలదే! తగు న
క్లైవ న్దొలిప్రళయచలనమం దది వశమే॥ 224

గీ॥ ఒకటిమాత్రము రూఢియౌ నుదజనికణ
మాదిఁ గల్గినదనఁ, దదనంతరమున
ముందు వెనుకలు యుగవత్ప్రభుతులుండు
సంకులోద్భుతసహితాద్యచాలనముల॥ 225

క॥ కలిగె న్నేలానుగతి
స్థలు తెఱుగులవాయువు ల్నుభంబున నాయా
కలరూపము లేయాకుల
ముల రేపని రూఢిఁ దెలియ యుఖ్యము కననా॥ 226

వ॥ ఒకటే హేల గర్భసూంజుట్టి తిరుగుచున్నచో నుదజనివాయుకణ మేర్పడును. రెండైన హేలియము నేడైనవత్రజని యెనిమిదియైనఁ బ్రాణ వాయువు దొమ్మిదియైన ఫోరెను బదియైన నియాను బదునేడైన క్లోరెను పదునెనిమిదియైన నార్గను ముప్పదియైన బ్రోమెను ముప్పదియైరైన గ్రిప్సను నేబదిమూడైన సయొడైన నేబదినాల్గైన క్షేనాను మొదలైనవి యేర్పడును. మనము మామూలుగ వాతావరణ మనుకొనునట్టి వాతమున నూటఁబెట్టదియెనిమిదిపాళ్లు సత్రిజనియు 21 పాళ్ళు ప్రాణవాయువును, 0.93పాలు ఆర్గను, 0.08 పాలు బొగ్గుపునుగాలియు 0.0018పాలు నియాను, 0.0005పాలు

హీలియము, 0.0001పాలు క్రిప్టాను, 0.0000009పాలు తేనాను నుండును. ఇవియన్నియు విలువగల మణిహేమాదులకంటె బ్రహం చముల కెన్నియోమడుంగు లెక్కువవిలువ గలవనుట వీనివ్రత్యేక వివరణంబులఁ దెల్లంబుగాఁగలదు.

ఆ॥ ఆవియత్ప్రకృష్ట మావ్యావకత్వంబు

తేకయున్నఁ జెంగలించి వీలు

గోళచయము నంబుకొని కడువరిమిత

వ్యావకత్వ మమర సలరు నివియు॥

228

క॥ † ఉసిఁగోడ నుద్భవిల్లుట

నుసికి న్దగువల్పున స్వహుత్వాకృతుల

స్పసి గోళభ్రమణానుగ

మసియాట నిరుగుచుండు ననిలము లెపుడుక॥

229

† ఉసి=Energy.

-† అగ్నితత్త్వప్రశంస †-

మ॥ చలినీరం బొకకొంతదాఁకఁ గలసీసా మూఁతి బంధించి సం

కులసంచాలన కొంతసే పొగుఁగి మేకున్నీకి శోధింప నా

జలమం దించుక వేడిజాడ లొనరొచందాన సత్వంతసం

కులనూత్నాణువరిభ్రమక్రియల నగున్ లేఁగుట ల్పిత్రమే?॥ 230

ఉ॥ కాఁక కడుష్ట ముష్టము నఖండమహాగ్నియు జ్వాల లట్లు వ

ల్పోకలఁ బుట్టి వృద్ధిఁ గొని పూర్ణదశ నిష్పమై త్త గోళస

ర్వాకృతి నాక్రమించి బహుళాధలఁ గూర్చుచు బైటియోరఁ దెం

పే కననీనిజ్వాలల వహించి రహించెఁ గ్రమక్రమంబుగక॥ 231

క॥ ఈసంకులసంఘర్షణ

తో సంకరకార్య మెందుఁ దొడఁగ నవశత

న్బామకొని కలిసి కవగొనఁ

గానాగె న్దరగతులఁగఁ గణనిచయంబులే॥

232

మ॥ ఇటు లాగ్నేయసహాయచాయనియతికా హేవాక మావీక సం

కులన శ్రేణొనఁ గాలిగాలి కలియంగా గాలులేగాక ప్ర

స్ఫుటరూపాదుల సంబుధూఃణసమాదృష్టత ల్వికాశిల్లె సం

తట సంతత నిరంతరాంతరదధ త్కారంబు తోరంబుగక॥ 233

ఉ॥ ద్వావతి వైనించినవదార్థకణాళి వరస్పరైకృత

బ్రాహ్మ సవినవాయుభవము బ్రహ్మ బ్రహ్మసంతతు
లో నవతారముందె బ్రహ్మ బ్రహ్మ బ్రహ్మసంతతు
లా నివి తొంటిమూలములకంటె విభిన్నములై చెలంగఁగఁ ॥ 284

ఉ॥ ఇట్టి యపూర్వసంఘటన తేర్పడఁ జేయుట యగ్నికార్య మె
ప్పట్టున "సత్రకాయ"గఁ బ్రవర్తిలు దీనికి వస్తుభావమే
పుట్టదు శాక్తికాంశయనఁ బొల్పు నటైన నదృశ్యదృశ్యత
త్పట్టఁ బదార్థసృష్టి కధినేతృపథంబున ముట్టిత్రిప్పడి ॥ 285

క॥ కాఁకకు ధ్వనికి స్వల్పమ
కే కాఁకవైద్యుతాప్తికి మఱి బహుళ
త్యాగర్ణశక్తికి నిది
యేకద మూలంబు తనుత హేరాశతల ॥ 286

చ॥ చలనముచే జనించెయు భృశత్వము నాచలనంబునందు సు
ధిల నొసరించి యైక్యతల దీప్తులతోఁ బలుశబ్దభేదము
ల్లావిపి నిరంతరం బఖిలగోళముల స్పహిరంతరుత్పవం
బులకు బునాదియై పొలుచుఁజో యనలం బనిలానుకూలత ॥ 287

క॥ చలనంబె తేని నైత్వ
సలముల నిద్రాణుగతి (Latent) భృశంబుగ నలమక
నిలచు వియత్తత్వంబు
నొల మెంతటిదాఁక వెలయునో తద్వ్యాప్తి ॥ 288

క॥ ఆమాటకు వచ్చినచో
నీమాదిలఁ బంచభూతబృందాణువుల
శ్రీమద్భగవత్తత్వము
లో మును నిద్రాణులై విలోలించెడివే ॥ 289

—♦ ద్రవతత్వప్రశంస ♦—

గీ॥ బహువిధకఠాతిఘ్నణ శృంగుమనెడి
యగ్నితోఁ దోఁచె ద్రవసంచయంబు లందు
నుదజనికణద్వయంబుతో నొక్కప్రాణ
నాయుకణ మంటుకొన జలంబాయె సృష్టి ॥ 290

ఉ॥ తోచినతోడనే జలము, తువ్వరయో, చినుకొల్లొ, బొట్టో, ధా
తాచమయో, ప్రవాహమొకొ, అంబుధియో, యని యెంచరాదుపె
ల్లెచెడియగ్ని నావిరిగనే తొలికానువువేళ వీఁగుచు

నేచి చరించు నయ్యనలవేగము తగ్గ జలంబు తొటకున్ | 241
 మ|| ద్రవజాతు ల్మయమామృతత్వదళల స్థప్తింబునో నైవపీ
 లపు సామ్యత్వము నెత్తు బహ్వసలవాత్మ ల్పొందు నావెంబడి
 న్నవరల్పిన్లులు బొట్లు ధానలు ధుచు ల్లోచంఘ్రగాశిస్తితు
 ల్మిపులంగాంచగడంగు వారిదములై మిన్నంటి వర్షించుచున్ | 242
 క| ఆయావర్షాపాతము

లాయా గోళాగ్ని మజల నావిరులై పై
 నే యెగురుచుండు గోళము
 పైయంచు ఘనీభవించు వర్షంతెంబున్ | 243

ఉ|| ఆవెనుక స్త్రవంబు లొసరయ్యెడి నిమ్మపథాలజేరు, నీ
 శ్రోవద్రవాలు పెక్కులుగ దోచుటకు న్మృదుమున్న యెన్నియో
 తావుల ధానణికణఘట ల్లువత ల్గొని పేరి గోళము
 న్లావుఁ గుదించుకొంచు బహుళంబుగ గోళమైని నేర్పడున్ | 244

చ|| ఘనకణజాలము ల్వడిగఁ గాక ద్రవజించి ఘనీభవించు నా
 వెనుక ద్రవాలు నెమ్మదిగ వేంద్రమువీడు మఱిత యాలసిం
 చు ననిలజాతి యుష్ణమును జోవగఁ నట్లయియుంట నేల పొ
 ల్చినవయి దానియూతమునఁ జేకొనియెస్త్రవవాయుభూతముల్ | 245

ఉ|| వస్తుకణంబు లాదిదశ వాయువులట్లుచెలంగి కొంత కా
 విస్తృతిఁ గొన్ని మాని సరవి స్త్రసహపములయ్యె వానిలో
 సిస్తుగఁ గొన్ని సాంద్రతలఁ జేకొన గోళమహాగ్ని వావిరి
 మస్తు విడన్విడ న్మృదుక్రమంబుల నింబు విడంబితంబుగన్ | 246

శిష్ట ధ్వజ తత్వ ప్రశంస

ఉ|| తొంబదిరెండుమూలములతోఁ గొనసాగినసర్గమందు సం
 ఖ్యంబదిరెండొమూడొ తగె గాలులుగా, రసముత్పన్నఁ ద్రవం
 బుంబస జేకొనఁ గొదువ మూలములన్నియుఁ బృథ్వితత్వశీ
 వింబలుచోట్లఁ బేరుకొన వేఱుగ, గల్పగఁబెక్కు లెక గలన్ | 247

చ|| తొలిదశనం బెటున్నఁ దఱిగో బజితెంచెడి శీతు వగ్ని యే
 కొలఁదియొ యాకొలంది సరకు ల్తమసాంద్రత మార్పుఁ జెందువో
 కల ఘన మంబువొటయును గాలియువొటయు గాలియంబువై
 యలఘనవస్తువొటయు నియంతృవిచిత్రచరిత్ర సూత్రమా | 248
 నీ! ఇనటోపు లనుచుము స్నేచియంటిది వాని

నిచ్చాతిపాతలం చెఱుంగవలయు.

భూతత్వవివరణంబున ముఖ్యముగ వీని

పులుక యెట్లో? ఫలంబు నెదియగునో?

కనుఁగొంట భారుణీకాయస్వరూపనం

భవ మెఱుంగుటె యగు న్న్యానవతిగఁ

బుట్టి యాడెడిమూలములనుండి యిన్నూట

ముప్పదెన్నిదిగ నిమ్ముకొనె నివియు

నింక సమ్యేశనములచే నెల్లవస్తు

వితతి పుట్టఁగఁజేయఁగా వింతయైన

దింకొకటి నత్రకాయగా నెసఁగు సంత

రాశమందు నయోన్యాఖ్యఁ బ్రాధివలయు॥

249

గీ॥ తత్వరూపస్వభావవాస్తవము తొలుత

నరయవలయుట ముందు ముఖ్యముగఁ గాన

వెచుకముం దించు కెంచనో వేడ్క తీట

శాఖకాచంక్రమణ మన్ననడి యెసఁగదు॥

250

— ఇనటోపుల (ఇచ్చాతిపాతల) స్వరూపస్వభావములు —

ఉ॥ పాదరసంబు సోకి తపన్నియ మాటిసపైడి మూసలో

నూఁదఁగ నూఁదఁగా రసమెటో మటుమాయముగాఁగఁ బోయెడి

న్నాదె! యదేప్రకార మణుకాండము లాదిమహోగ్రచాలనో

త్యాదితత్త్వ క్తి భిన్నతయు బల్పును గాంచుచునుండు బల్మణుక॥251

ల॥ “పనసవేడి కలదు వానివాస్తవమోన”

న నెడిమాట లోకమందుఁ గలదు

పకషవేధిపదము పలునోళ్ళఁ బడిపడి

పనసవేడిగాఁగఁ బరిణమించె॥

252

ఉ॥ తొంబదిరెండువస్తువులఁ దూకమున న్నమివృద్ధిఁ దాల్చు గ

ర్భంబున నున్న హేలలనుపట్టి జలానిల మొక్క టిచ్చుమిం

చుంబరువే నురేనియము చూపును ముప్పదియెన్నిదింటికోఁ

బంబినరెండునూర్లయినభారము నుత్తు నమానమైననుక॥ 253

చ॥ ఉపి తగినంతగాఁ గొలిపి యూచుట కల్గిన వస్తురేణువం

దెఱఁగెడిహేలల స్పృదుమ నెప్పుడు నుండెడిగర్భయందు మా

ర్పు సతముఁ గల్గు హేలలనొ బొడ్డునో ముటిరెంటనో తడు

ల సితములై పదార్థకణలక్షణము ల్గమాన్మునొందెడున్॥ 254

ఉ॥ హేమకణంబునం దెసఁగు హేల లశీతికొకండులొచ్చుగా
నామెయిఁ బారదంబుకణమందు జెలంగు నశీతిహేలతే
దో మెలవుని మించు సెగ నూడి రసంబుననొక్కహేలఁ బై
ల్పామఁగ జిమ్మఁ గల్గునెడఁ బ్రాప్తిలు హేమకణంబు సుల్బుగన్॥
గీ॥ చవుకలోహాల హేమంబు సలువుకోరిక

యెన్నియొక తాజ్జములనుండి యెసఁగుచుంట
నెండఱో యెంతసామ్యె వ్యయించి రుజుక
బహురసాయనయోగసన్నహాగతుల॥

256

క॥ నేటికి నే నేమూలిక

కాటుననో రాగి మాటు కనకంబుగన

న్పాటునుడి చాటఁబడు నా

చాటు బయటఁబడదు లేమి సన్నగిలంగన్॥

257

శా॥ యోగిశ్రేష్ఠుల కీవిధానము సువిద్యోతం బటం “ద్రేదికా
సీ గోవ్యం” బనుటేమొ విచ్చలవిడి న్నేర్పించ రా రాగసు
త్యాగు ల్దాననుదాసఁ దత్కళయె లుప్తం బయ్యెఁగఁబోలు వా
ర్తాగర్భంబున మాటమాత్రముగ సభ్యాహార్యమై దాఁగొనన్॥ 258

చ॥ ప్రకృతియె నశ్వరం బనెడిభానమున స్థానపూర్వ తప్పు దా
ప్రకృతిపదార్థశోధనము వైద్యపథాదులఁగాక పూనిరే?
వికలత దాననైన నదివీసమువీసమునేనిఁ బోల్చిరే?

అకట! సమస్త మెల్లు మాన కిదుభతమై కనుపించ దీనితీ॥ 259

ఉ॥ ఉండినదైవ ముంచొకరుఁ నుండఁగని, ముల్! ప్రపంచ మెప్పు డి
ట్లుండిన నుండని మ్మిటుల నుండకపోయినఁ బోవనిముల్! నా
కొండికజీవయాత్ర నొనఁగూడఁగ నొనది యెట్టిజ్ఞానమే
స్థండువుగా గడింతు ననుపద్ధతి సద్గతిగాక దూవ్యమే? ॥ 260

మ॥ ఒకచిత్రం బెదియేని, గంటఁబడ నోహో!” యంచు సగ్గించుమా
త్రకెకా కమ్యుది యానుపూర్వీ దమకు న్నాప్తింపునందాఁక ని
ద్రుతును న్నీటికిఁ దిండికి నైడియు యత్నంబూని సాధించువా
రికెకా కల్గెడి లోకసంగ్రహపవిత్రీభూతకీర్తిప్రథల్॥ 261

ఉ॥ కర్మముసేతయే పరిముగా మునుఁగ న్నగదన్నసూక్తిలో
మర్మముఁ దేటమాటలఁ బ్రమాదమురానివిధంబుగాఁగ నం

తన్నులు లెంతచెప్పినను "నశ్వర మీదగ" నున్నదానఁ బె
స్థానినా లేమినాకొక కయిలోరు కుతూహలమే స్వదేశజుల్ || 262

చ॥ ఇతఁ బయిపెచ్చు పూర్వము రహించినపెద్దలగొప్ప మాటి కె
న్నిక గుణించుచు న్దమరు నేర్వరు తద్దతి నాచరింప నిం
కొక టికపాచ్చొసర్ప సహహా! యిదిమున్నె మదీయు లెన్నియుం
డకచన రన్నతృప్తికె గడంగుదు రెప్పుడు న్వాత్మవంచనక || 263

మ॥ అదికా కథ్యయనంబునందె చెలఁగు స్వత్వసముల్ వ్యప్తినూ
త్రదిదృక్తు ల్పురు లాసమప్తి మనవారత్రేష్ఠు, లాయావిధే
దదకావిష్కృతు లందునిం దెగవుఁడెంద స్వద్ధి యొక్కంట నొం
డుదెన న్నిల్ప సంగె శాస్త్రపరమాణుప్రౌఢసంసిద్ధులక || 264

డి॥ యుక్తుల నూహల న్నొసరుచుండు సవాజ్ఞుతిగోచరాధ్యు న
వ్యక్తుని తత్వ మొందు మిసహా భవనంబువయి స్వభావత
స్వక్తములైనతత్వముల ప్రౌఢసుసూక్ష్మదశావిశేషము
లక్రిక బరీక్ష జేసి వివరంబులఁ దెల్పెద రవ్యదేశజుల్ || 265

మ॥ తెలివి స్ఫుట్టులఁ న్నసిద్ధులె పరాధీనత్వవిభ్రాంతి నం
ధింబాఁ దాదిగ నిత్యసంకటముల ద్వికేంద్రుల నేమి నా
కులచా టేవని కెత్తనీయమిఁ బురాగోష్ఠ లిగన్ద్రావి ర
ట్టులగాదే స్మనవారు శాస్త్రపరిపాటు ల్వర్థిల జ్ఞేయరే || 266

చ॥ తనికెను నేఁ డొకింతగ స్వతంత్రయు మానవు లేగు మాదియై
న నొకప్రబుద్ధరాజ్య మని నల్లడఁ జెప్పుకొనంగ నైన శో
ధనలకుఁ బూని పేష్టిలుపునక్షతకు న్నృపాశించు సూక్ష్మబు
ద్ధి నెగడునస్మనీయులను దీనిని నూచిగఁ గాంచ నెంచెనక || 267

చ॥ ఒకకణము స్వ్యవస్థ యెటులుండనొ మ్మాలముగాఁగఁ గంటి మో
పిక నితఁ దద్విశేషకథ విస్తృతిఁ బోల్చి నెముమ్మ మించనూఁ
దుకృషి యెటుల్లురావగుగఁ దోచునొ పైనిగుఱోపు లెట్లు
ట్లు కలగవచ్చునో మఱల లోన నయో న్లేలుకల్గునర్థమా || 268

మ॥ కణగర్భంబును జాటి యొక్కటి మొదల్లా నేవృద్ధి జ్వలం
గును పేల ల్పరిపుష్టి ద్వానకతిగా గుర్తింపనైతుంచుఁ గ
న్గొననయ్యెనద! యీవఁజ్ఞమణ పంక్తు ల్కట్టునో? యొక్కఁబా
కుననే సాగునో? చూడగావలదె యాకూఢి ప్రభావంబుగక || 269

క॥ తొలివస్తు వ్రదజనికణ

మలకు నటక హేల యొండె యందున నేచి

క్కుల కవకాశం బింతయుఁ

గలుగదు తక్కినవి చూడఁగాఁ దగువరుసఁ॥

270

క॥ మనధరను జండుఁజేరీ

తిని చుట్టి చరించుఁ దద్విధి స్థేల యొకం

డును దిరుగుచుండునుదజని

కణగర్భముఁ జుట్టి యెల్ల కాలము వడిగఁ॥

271

గీ॥ రెంటినుండియుఁ దొంబదిరెంటివఱకుఁ

బ్రథమపరిధిని రెండుగా వఱలుహేల

లందు రెండవ హేలియమందు మఱొక

పరిధికిని లేవు హేలలు వఱుఁగులిడఁగ॥

272

క॥ మూడిట వేటొక్కపాధి

నాడు నొక్కహేల నాల్గునఁ రెం డగునీ

బాడ నొండవపరిధి

న్వ్యాడు రెండె చివఱవరకు బరిశీలింపఁ॥

274

క* దిగువఁ లిఖించినవట

మగుపఱచు వివరణముల నది గమనింపం

దగుఁ బ్రతిపస్తుకణమునం

దగు హేలాపరిధు లచట నవగాహనమా॥

275

* పాత్రము చివరఁజూచునది.

గీ॥ గర్భముంజుట్టి యేడుప్రాకారములుగ

వెలసె హేలాగతు ల్గట్టి వీనిలోనఁ

గలవు చినచిన్న సాలముల్లాఁగ హేల

వోఁబడు ల్పట్టికను జూడఁ బోల్ప నగును॥

276

అ॥ గర్భమునకు దాఁపుగా నున్నసాలాన

నొక్కశ్రేణిహేల లొప్పి తిరుగు

రెంట మూడు మూట నేను, నాల్గిట నేడు

నైది పైదె యారి పైదు వెలయు॥

276

క॥ ఈయంత్రశ్రేణులలోఁ

బాయకొకటినుండి యమరుఁ బదమూడనుకఁ

దోయంబులుఁ దోయంబులుఁ

ద్రోయక హేల ల్నిసర్గధోరణు లెరుగఁ||

277

క॥ తుది వట్టదార్థకణమునఁ

బాదలు స్పృహమపుఁజేనిపోలిక హేల

లుదిరికగ దిరుగుచుండుట

లదిరా! తద్గర్భములకు నా పేజ్కోటల్||

278

మ॥ వరదుర్భేద్యబహుత్వర ల్నిగుడ గర్భం బీవిధిం జాటి సు
స్థిరసంచారము నల్ప హేలలను దక్షేమాధ్యము న్నార్ప సః
కర మొందింపఁగ నొక్క హేలనయిన న్దాటింప వేర్చేయ దు
ర్భరకార్యంబగు సాగెనేనిఁ బ్రళయప్రారంభతుల్యం బగుఁ||

279

క॥ హేలావసవ్యవిద్యు

ల్లీలకు సరి సవ్యశక్తి లేవు స్థరభం

బాలక్ష్యము చెడఁగా నొక

హేల న్దాటింప గర్భ మేలా సైయఁ||

280

గీ॥ గర్భనిర్భేదనమన నావిర్భవించు

ప్రళయభయదఘోరాన్ని ప్రపంచ మఖిల

నాశన కరం బగుఁ మొన్న నాగనాకి

కణవిభేదకబాంబునఁ మూఁగిపోదె||

281

ఆ॥ అయిన నిందుమెలవు నంటివట్టివఁ గొన్న

వస్తుకణపు గర్భ హటవములఁ

జీవునచ్చు హానిఁ జెందకే శోధనా

గారముల బహుప్రకారగతుల||

282

మ॥ కణగర్భంబుఁ బ్రదక్షిణించుకొను చుగ్రప్రాథవేగాన దాఁ
పున దవ్వాదుచు బాద్లుగా వెలయుగుంపున్దేలల్ నేర్పుపొం
దున విద్యుత్ప్రబలప్రసారముల నందున్గొల్ప నాయాయుసిఁ
జొనువ న్స్వేర్పడఁజేయ శక్యమగుచుండుఁ గ్రాంతిమద్దేలల్||

283

ఆ॥ హేలదూటి కలిసినే నట్టికణ మవ

సవ్యవైద్యులమున బాణయగును

తలఁగ సవ్యవైద్యులము ప్రాథత న్దాల్పు

చాన రెండు నివి యయోను లగును||

284

క॥ శాలాయోనిగ మొదటిది

యాతామోనిగను రెండవది గుర్తిడనా.

ఖ్యాతంబులు గొను నావ

స్తాతతవైఖరుల మార్పునందమిదైనన్ ||

285

గీ॥ కాని విద్యుత్ప్రసార సంఘర్షణమున

గర్భగతసవ్యవిద్యుత్ప్రకాండమందు

గూడ మార్పాయి కలిగినతోడ వస్తు

తత్వమేమాటు తొకట సాధ్యమగుచుండు||

286

గీ॥ పాదరసకణగర్భసవ్యప్రసార

కము లెనుబడంట నొకటిపో గనకమగును

ఒకటి చేరిన చాలియు మొదవు నిట్టి

విధి పగుషవేధ నాఁ బూర్వవేత్త లనిరి||

287

గీ॥ పగుష మగులోహమందు నీవరుస మార్పుఁ

గొలువఁగలదానినే తొల్లి పిలిచియుండ్రు

పగుషవేధి యటంచును శ్రాజ్ఞవరులు

దీని నొరులండ్రు పనసవేదిగఁ గ్రమాన||

288

క॥ నూతనసూక్ష్మాణుబహు

ప్రాతముతో మించనూఁదు, రాయిడిలో నా

నూతనము జిక్కుకొను గణ

పాతంబయి వస్తుగుణవిపర్యయమిడకే||

289

క॥ ఉదజనికణగర్భంబున

కదికిననూతనముచేత సంతకుభారం

బెదుగుటయె యరువుపెరుగుట

కుదుర్క వస్తుగతి యింతకు న్నాటదునూ!||

290

క॥ ప్రతివస్తువునకు నిల్లే

జతవడగల బదులుస్పృష్టిఁ జాల్చొనువానిన్

నుతియిం ద్రిసటోపుల్లా

మతిమంతులు శాస్త్రనూక్తిమర్యాదలనిన్ ||

291

ప॥ ఇట్టి విన్నూటముప్పదెన్నిదిగాఁ బ్రథమసూక్ష్మకణప్రచండచలనజని

తాగ్నివలననే కలిగెనని తెల్పఁబడినది. తొంబదిరెండుగా సమరిన

వస్తుసంఘటమున దేని తెన్ని యారకములు కలిగెననట నిక్రింది

పట్టిక తెలువగలదు. †

292

† పౌత్రము చివరజూచునది.

క॥ గాలులు కీలలు నీళులు

నేలలు చాలుపుల గలుగు నెఱపుల నోలి

స్మృలవదార్థములు నుప

మూలవదార్థములు నిట్లు మూర్తులుగొనగన్॥

293

— † శక్తి ప్రశంస † —

మ॥ ప్రకృతిద్వంద్వము సంప్రతించుకొని సర్వంబందు నూరేగునూ

క్షుణ్ణకణంబు ల్కణము ప్రకృతములుగాఁగ న్నిల్వగా నూత్ననూ

త్నక్షణకాంతల వస్తుసంభవము ప్రాప్తబౌట యున్నే? యటం

చొకనిర్ధారణఁ గామరూపయగు నేదో యూది రుచ్చాటనన్॥ 294

ఉ॥ అదియే శక్తియటన్న పేరున జగద్వ్యాపారసన్నాహం

వద పెంపొండఁగ 1నాను 2టంటుటయు 3సంబంధించుట 4ల్పంగమిం

పు 5నువాళింపుఁగొదింపుఁబర్వంబు(బసరింపు) న్నాగుట 10ల్ప) యట

ల్పాదౌ నన్నిటి కన్నిరూపములఁ దెంపు న్నింపు గుంపించెడిన్॥ 295

1. Adhesion, 2. Cohesion, 3. Mixing, 4. Combining, 5. expansion, 6. Contraction, 7. Motion, 8) Circuting, 9. Attraction, 10) Repulsion.

నీ॥ గోడ కొత్తివెన్న యూడకుండుటఁ జూడ

నానుడుశక్తి యం చనఁగఁబోలు

నీటికణా వ్య్దుపాలు గాకుంటయే

యంటుశక్తిగఁ బోల్చుకొంటఁ బోలు

నీకుఁ బాలుం జేరుసౌ రెన్న సంబంధ

శక్తి చూపెడి విలాస మనఁబోలు

నుదజనిప్రాణవాయువు రెమ్మ నీరౌట

సంగమశక్తియనఁగఁ బోలు

నీ రనిలమాట ననిలంబు నీరమాట

పొంగుఁ గుదియింపు నాగఁ బల్కంగఁ బోలు

రాల్చుటయె లాగు డనఁబోలఁ గ్రమత నిటులు

శక్తి వివిధవిహారప్రకృతి వెలసె॥

296

క॥ వేడెత్తుట వెలుఁ గీనుట

చూడుట మండుటను స్పృశోదన మంతః

పాద పాదముల పాద

గూడినవర్తనల క్రిత మూలనుబట్టి॥

గీ నగలమూలములను నివర్తన క్రిత

జననివిధిలొనములతోడ బరిధవిల్లి

లోకకర్మములను వనకమంగ

కాచరణలకాచాస్త్ర నవతరించు॥

గీ తయారీవులు ప్రాచుర

నాయావోకడల గలిగి యలమి చెలగి యా

యాదోర్వాటలతో బలు

తోయముల నుపాయముల జలస్వీధగతుల॥

మీ వెలుగు ముక్కలు గుంపులు జ్వలనసంపాదించు ప్రాయవి

శ్వలతానంబులు లంతరాశమున నువ్వా లోలక ల్లాల్పి ని

శ్వలతానాశ్వల విద్యుతానాశ్వలగా జ్వలిత ల్లిమ్మ న

ద్రిల జేసి ప్రకృతిద్వయము కృతిచారిత్రాచారిత॥

గీ గతులు చలెర్వధము లనుచు

మరియించితి ముద్బవిలు నలుప్రదములుల

సతతాంతశ్చలనము మరి

కలికిన దక్కినవిమూడు నవకామానా॥

గీ అర్చనవక్తితము భ్రమణాదివర

కాక భవనములన్ని యొక్కడివోవు

గతి మతోక్కటియంగూడ కానలదు న

కాధమది దానిచెలియదు కడుభరంబు॥

నీ శ్లోక గమనముగలదు మన రవిమండలమంతయు నుద్గ్రహ

యలతో నుండును 12 మైళ్ళ వడితో రైరాగుంపురు దరియ

చున్నది తరెందు అంపునడిచే నాశువును నో విడలము

తెను బహుళ రవిభ్రమణలు భ్రమణగా రైరాగుంపురు

కానలది నీవ బాటివోవునవచ్చును

గీ అత్తులు దెనగముల చురకు దూరినవలెనోల

మొద్దులెనుడు భ్రమణాది అర్చనానామృతముల

మొద్దుతో నంగు కాలుకలిసి స్థలియ స్థలియన్మృత

నచ్చునో న ప్రకృతి మూలము నోకాకాకే దరియ॥

-|| సూర్యభగవానుడు ||-

ఈ మనగ్రహనేత్ర తాత, విషమప్రబలామయశేత, జీవనా
వనకరవస్తుజాతగుణపావనకృత్పరిజేత వాతధూ
ననముఖకార్యహాత చలనజ్వలనాకలనార్హదూత, జా
త నయవిధాత, ధాత, గురుదైవమహత్వసమేతు, డీతఃజే! 805

క! కనకనవినఁ జనఁ దిన మన

ననఁగొన, బెనుపెనయఁ దనయ నన్నిట నెన్నక

మనకీ యినుకానుపెగా

కొనకొని యనుకొనకె నినుచుకొను దినదినముకా||

806

మ! మొనగాం ద్రింతకుఁ దీండ్ర గండ్రలయి ఖమ్మనొమ్మసాన్నాదులై
ఘనులై మింట బయంట నెండటో యెసంగవ్యచ్చనా గచ్చువి
చ్చును మెచ్చు స్థనయిచ్చ నచ్చవు, తదంతప్రాప్తి యేకొంతయో
మనసూర్యుం దరిఁజేరియాయఁడగులెమ్మా; యేమొయేమోయెటో

క! క్షీరోదంబను వెల్గుమబ్బు తనరాశీభూతసాంద్రత్వబ
హ్వరూఢంబుల నెప్పు డీఘనుని బాహుద్విమ్యేనో నాడుగా
నోర స్ఫులితచిత్రసంచలవసంయుక్తి జ్వలజ్జ్వాలికా
కారం బొప్పెగ నీదిసేంద్రుఁ డుడువిశ్రాంతిగొనె నిన్మృత్యున్|| 809

మ! అదిమమానవప్రభవమందు వివేకము కొంతకొంత సం
పాదనకైననాటి లొలిమానవృద్ధప్తి వంధకారవి
చ్ఛేదకుండై దివిండివముఁ జిత్రముగా దివిబ్రాకి సౌఖ్యము
త్పాదిలఁజేయు నీఘనుడు దైవముగా కిరంబు దైవమే|| 809

మ! అవు డున్నేవత నోసమాల కలివాయాద్భంబునం దున్నవా
రి వరాత్ముండగు కేమివిత! సవిత్పత్రీ చాటుమా కుంతొకొం
లి వరామర్షముఁ జేయునేటిజరులైనా వాని నారాముణాం
శవరీతుండని కొల్పచుండకొక విశ్వాసంబు వాసింపఁగదా! 810

క! సూర్యమస్కారము లవ

ధార్యములై ప్రకరజార్వరీగొని బహుళా

శ్చర్యంబుగ నారోగ్యవి

వర్ణయముల సౌఖ్య మిడవె భక్తుల కెల్లగా||

811

క! వేదములఁ బురాణంబుల

నీదయితుని నీదిసూర్య నెఱోధక్కు

త్వాదనము పాదుకొను బ

హోదయముల బాదుకొనియొ యుజ్జ్వలఫణితిన్ ||

312

గీ॥ అట్టిగురుపౌఖ్యదాయఁడు తర్చనీయుఁ
డతితరాద్యుదయహుఁడు బ్రత్యక్షదైవ
మైనమనసూర్యభగవాను నానుపాను
తఱుఁగుట సముచితమె యంతో యింతో కొంత॥

313

గీ॥ దుర్నిరీక్ష్మ తేజస్సుముద్రుం డినుండు
కాని పొగచూరునద్దంబుఁ గనులకెసపి
కనినఁ బసపెర్చుముద్ద చక్రముగఁదోచు
రంగుతాచిన విశ్వయనంగ నింగి॥

314

క॥ నక్షత్రకాల కరిగి వ
రీక్షింపఁగఁ గొన్నికొన్ని యేనిఁ దదంత
ర్నిక్షేపంబులుఁ దద్గత
విక్షేపంబులు నెఱుంగవీలగులీలన్॥

315

అ॥ కిరణభేదియంత్రకీలితంబుగ మేటి
దుర్బిణిన్ గనంగఁ దొరకునింకఁ
గొన్నికొన్ని యందు గుప్తంబులుగనున్న
బహువిశేషములు స్వభావకళలు॥

316

క॥ కల దుజ్జయిని న్మును పొక
విలసన్నక్షత్రకాల; వెలసెఁ బిదపఁబ
లొలదుల నటనట; నన్నిట
విలసన్నర్వతగతంబు విభ్యాతమిలన్॥

317

క॥ తత్తత్పరీక్షల స్సము
పాత్రములగుచిత్రముల యుపాసనములలో
ను తీర్థలయిన శోభక
సత్తము లెరింగింతు నవిత్పసందర్శితముల్॥

318

గీ॥ ఏడువేలతోమ్మిదినూర్లయిరువదియగు
మైళ్ళ వ్యాసము గలభూమిమాద్రి గోళ
చయము వేయైనచో బృహస్పతికి సమము
వేయిగురు లెంతో రవి యంతవిరివిగలఁడు॥

319

క॥ టన్నులలో రవిమాకము

నన్నవలసేసిని రెంటి కిరువడియేడో

నున్నలిడిన నగుసంఖ్యం

దన్నం దన్నిభృతిఁ దెలియదాన్యంబున్నాన్ ||

120

గీ॥ ద్రవఘనానిలవస్తువా సవము వసుధ

కేవలానిలగోళ మాకీలికరుండు

దాన నురువున ధరకంటె బింసమూర్తి

యుండు వాన్నూటముప్పదిరెండువేలు ||

121

క॥ రవియష్టోగ్రత మిక్కిలి

మివులు నైరియువ్వుయలను మేదిని రవి సం

దవుమేర రెండుమైళ్ళ వి

రివిగలవడగల్గు కరంగు వెను గాల్పుటికన్ ||

122

• 98000 మైళ్లు.

క॥ అదె తొమ్మిదివందలము

ప్పదిలక్షలమైళ్ళు మనకు భానున కెడ మీ

కుదురునకో వెంగిసెగ

నెదిగించు న్నూటయిర్వదేన్నిగ్రాన్ ||

123

క॥ రవిబింబపు వెలివేడిమి

తివులు న్రవి నాయవేలదనుకకతాంశల్

దవు నాశివుగొల లోపల

మివులు చతుశ్శతసహస్రమితిదీగ్రాన్ ||

124

గీ॥ సూర్యబింబంబు నడికొల్ల సూటిన్నె

నమరు నూరున్నెనివే మానడంగు

దాన్పు వసువడినెకమిల దవంశిక్తి

టన్ను లిర్వదియైదుకోట్లొను దగులు ||

125

వ॥ తవశక్తికి టన్ను బానిసయగును సంబంధమెట్లని సంశయింపవలను.

కాలింను వెలియవుగలరె మనో కాలినపును వెడలుతవశక్తి

యంతటిదే యగునని గుర్తిమకొనుట సమంజసమేకదా! అనగా

టన్నుబయివునువ కాలును వడలిసశక్తి టన్నుబయవు నత్తగల

దనినమాట ||

క॥ భానుశరీరవదార్థం

గొనుచు చుండునుకవేని గొలుదికా

- లాననె సర్వము రోదసి
లోని నీవంబుగాఁగ లోపించుగదా!! 827
- క॥ అనిలోచుట కేనందియ
మానులే దాభయము స్వర్గమునుగా దయినన్
గనిగా రోదసి నుదజని
యసవరతము వెలయఁ బ్రళయమాఁగఁగవచ్చున్ ॥ 828
- క॥ ద్వాపరతిపదార్థమాలన్
దానే మొదలొట నినుని తనువునఁ గలన
ర్వాపకు నిదియేమూలము
గా ననుకొనఁ గొంతెవీలు కలుటవలనన్ ॥ 829
- క॥ ప్రళయాగ్ని మహాఘాతన
కళ గోళాంతరమాలంచు గణవిచ్ఛేదం
బులు గలుగునప్పు డుదజని
వలుదెసలకు బ్రతు మింక బహు దృఢతలన్ ॥ 830
- క॥ 2 హుసూర్యగోళముల న
న్నహంబుల వెడలు నిది ఘనంబగునుసితే
విహించుచు నెందే న
స్వహమోరవి జేయచుండు వాల్లభ్యమునన్ ॥ 831
- క॥ పోవునది పోవుచుండగఁ
నానైపుర మొలఁ జేకునది చేరంగన్
లా వెపుడు మొఱకుండం
గానచ్చుచుగాఁగ రవుల కాయములందున్ ॥ 832
- క॥ ఇదియుం గల దవలార్పటిఁ
బ్రదులుటయుంగలదు కొన్ని వేళు నీయా
పదలో! కర్మమాలిన
యదనున నాయారవిన్ హతాభు నొనర్చున్ ॥ 833
- క॥ లేకున్న నల్లచుక్కల
కేకారగా! మెన్నో మింట నసఁగెడిఁగాదే!
యీకంజమిత్రుడైనన్
జేకొనఁదగుఁ గాల ముముసించినవేళన్ ॥ 834
- గీ॥ అట్టిప్రళయంబు దరిసెనం చడలఁజనదు

కోట్లతరబడి వత్సరా ల్కుంకు నవల
గాని యదిసంభవించ దక్కలనియతి
దెలియ నెనచేయిచిడి హాయి మెలంగవచ్చు॥

335

సీ॥ మనవత్సరం బొక్కనెనము దేవతలకు,
నట్టివి మున్నూటయరువదైనఁ
దద్వత్సరంబు ద్వాదశసహస్రము లివి
యరిగెనే నొక్కమహాయుగంబు
నివి బిచ్చియునొండునేవి మన్వంతరం
బగుఁ, బదునాల్గు మన్వంతరంబు
ఒక్కబ్రహ్మహమా నొక్కడినో సమా
ప్తంబగు నుదయకల్పంబు పిదప
సంతపాదపున క్షయకల్ప మగుచు బ్రహ్మ
రాత్రినడచు, నీర్వృత్తప్రచయ మవల
మూడుసంవలయరువది కూడ నజని

ఒక్కవత్సర మగుదుండు నిక్కమాయ॥

336

సీ॥ బ్రహ్మ బ్రహ్మములు సూర్యులదికి, ప్రళయ
మొందు నొక్కబ్రహ్మ కాలూఁడుకొంగ
నట్టి బ్రహ్మకల్పం బొక్కటేని విష్ణు
నాయువున నొక్కమానె యలరుచుండు ॥

337

క॥ పన్నెండు విష్ణుమానము
తెన్నఁగ విష్ణుబహు నివే నూగుచు
జన్మ నిష్ణుప్రళయము
తన్నన్, మఱియెండట నొక లొకచుచుండున్॥

338

క॥ ఈవిష్ణుకల్ప మొకదిన
మై పర్తిలు రుద్రునకుఁ దనబ్రతంబేన్
బోవు నితం డికనొకఁ డా
తావుచుగనఁ గాలగతి నతర్క్యనిరూఢిన్॥

339

క॥ ఈనూఁదిరుద్రకల్పము
యామంబె మహేశ్వరునకు నతనితాబ్దాల్
ప్రమీన ప్రళయమునొకన్
దీమంతులు దీనికొలఁదిఁ దెలియనలయున్॥

340

గీ॥ ఈమ సేశ్వరకల్పముదెల్ల రెండు
గడియలేనూ సదాశివకాలనియతి
నితఁడు శతవత్సరంబుల కెనయులయము
క్షణమె యీకల్ప మలవిరాట్టినకుఁ జెలియ॥ 841

గీ॥ ఆవిరాట్కృతవత్సర్గాలైనమలంగు
సతఁడు; చిదచిద్వ్యరూపయై యలరుచుండు
మహితమూలప్రకృతియే న్మాయమగును
బ్రహ్మసింహాత్ముడివ్వప్రభావగరిమ॥ 842

క॥ అంతటితోఁ గాలమశల
మంతం బనఁగూడ గది యనంతం బగు స
ర్వాంతరిగతు చిత్రగతి ని
రంతరిము పునఃపునఃప్రయంబొప్పించె॥ 843

గీ॥ ఈమహాయుగ మన మనయుగచతుష్ట
యంబుకొలది తిదీయ అంబులోన
మిగిలియున్నవినిగా యించుమించు న్నాన్య
లక్షణాన్యుష్ట దేసువేలరుతినేండ్లు॥ 844

క॥ ముడిఁగడిరవిగోళము నె
గ్గడి పాలున కెక్కిబాలు గడియు మఱి
పుడకన్న నైన సలువఁగ
లఁడు సు మ్మోకకోటియేండ్లు లగువిగులవ్రేన్॥ 845

క॥ తరుగుటతోఁ బెరుగుటయు
స్వయంబుటఁ జెలిపియున్నప్రణయంబులనె
త్తఱి గాంతినిడి చెడునో
కరము స్థుర్భరము జెలియఁగా నెలులైనన్॥ 846

—* సూర్యగోళోపరిభాగము *—

క॥ కన్నిడి మిన్నున రవిగ
న్నొన్న న్నున్ననగ నుపరిగోళతలము నం
వన్నం బగుచెన్నునఁ దో
చు న్నవకపుగుం డనంఁ జోద్వప్రభలన్॥ 847

1 ఎంతోదవృసనుంటఁ జాపులకు నెట్లేతోచు బూర్ణోపరా
గాంతర్లాపిగ నాతఁ డుండుసమయంబం దెద్దియోచుప్పిరి

స్ఫుతస్థూచిన బింబమునొసల హెచ్చుదగ్గ లెన్నెన్నెయో
గంతులేగఁగ, లేదురా! సరళశేఖత్వంబునా నేర్పడున్ || 848

క॥ గరుడాల్చుమేనివలె బలు

గఱుకులు గలవనసోలుకై వడి మిట్ట

లఱుగులయనానబెగడన

హరిదేహం బూలుబంతియన విలసిల్లున్ ||

849

ము॥ రవిగర్భస్థలి వీడి వెల్పులికఁ జేరన్ద్ర నుష్టాగ్రపై

భవ మంతంతకుఁ దగ్గుచుంట తెలియు భాస్వంతుదేహం బెదో

ద్రవమో లేకఘనంబో యైన సమత్రాణాల్లునేకాని యి

ట్లపునే కావున సూర్యగోళ మదియెల్ల న్వాయుసత్తాకమా॥ 850

క॥ దాననదీ సీత వెలితల

మూనదు గర్భమున వంతయుదుటూ భూమిక

బూనెడి వాతావరణము

గా నట పరితఃప్రసారిగా నదికలదో !॥

851

గీ॥ మూలక నెల్లరుఁ గాగదా ల్పావి కొండ

నెక్కువో దవ్వునుంచి సమీక్షఁ జూడ

వెల్లు చీకట్ల గీరలై వెలయుభాతి

రవియువభాగ మొప్పుఁ బరంపరాభ॥

852

గీ॥ సూర్యగోళధ్రువంబులచుట్టుకంటె

యుబ్బుకడిసీమ నివి పెక్కులుండు వీని

నిడువు నల్బదివేలకు న్నెడలుపైదు

వేలమైశ్శుకగూడ గుప్పించుచుండు॥

853

గీ॥ విరివి నటనట ననుబదివేల మైశ్శు

నిడివి లేచునీమంటలు, వచుపువరుగు

గంట కిన్నూరువేలమైశ్శుంట కలదు

చిత్రతరనాట్యభంగిమ ల్చలఁగఁ బాలిగ॥

854

క॥ రవిగోళోపరితల మీ

సపురులఁ గన నద్భుతమైసంగ, వెలయుచో

నపునదుఁ దఱుచుగ నెడనెడ

వివరములన మచ్చ లెన్నె వివిధాయతుల॥

855

ఆ॥ చందమామ మచ్చ చక్కఁగా గనఁబడు

క॥ నరసుల కేకరువరసుని

తెరఁగునఁ బుండులన నెమకి దిగు నీగవల్

ఖరకరు రుచిత లెన్నక

చటిమచ్చల నెన్ను లేటిసరసం బనిన॥

364

మ॥ రవిగోళప్రళయాగ్ని పూతకృతుల సంప్రాప్తిచునుప్పెన్లచే
నవుచుండు నృపిఁ బ్రాతికూల్యము తదీయాకర్షణోరుక్రియా
దృఢధానంబుల, నూదియంటులస్వభావం బార్తినొందుకొ, చరిం
పపు విద్యుత్ప్రసరాలు, యంత్రకరిసంబంధంబు తార్కాటన॥

ఉ॥ ఉత్తరదక్షిణాధ్రువధరోపరినాయువధాల ప్రేలుచుకొ
గుత్తగఁ జిత్రవర్ణముల గొల్పుచు జాలరుతా వెలుంగులె
న్మోతము లగుమచ్చల విముక్తములొ కణపుంజముఱుమీ!
తత్తవనీయవైద్యులను తాడిత కాంతికణంబులేముమీ!॥

366

గీ॥ పదునొకండుజ్జ కొకసారి వఱుచుచు
లనుటకు స్థర్భిణులసాక్ష్య మట్టుండఁ
కలదు వేటొక్క గట్టితార్కాణ, మచ్చ
లొనరుసాలున వేసఁగి యొందుఁజలువ॥

367

ఉ॥ వేసఁగి మిక్కుటంబయినవేడిని గుప్పక సార్ద్రసౌమ్యమై
భాసిల భూజపృద్ధికొకపర్వముఁ గూరుచుఁగాన దానిలో
నానమయాల లావుపొర లాముకొను స్థమి బోదె మున్నటకొ
వాసిలువాని మించి తెలువ వ్దగి డెట్టువయస్సు నూటికొ॥

368

గీ॥ బోదె నడ్డకొంతఁ బొందింప గీరలై
వఱలు పొరలు వెలయవలయములుగఁ
గ్రమతఁబదునొకంటఁ గ్రాలు మందపుపొర
మచ్చ లిచ్చవృద్ధి హెచ్చరింప॥

369

క॥ ఈమచ్చల నపధానము

తో మఱిమఱి కనఁగ మనకుఁ దోచు క్రమమెదో

ప్రామఁగ బింబపునంచున

కై మునుకువ జరుగుచుండు గతి దినదినము॥

370

గీ॥ భాను భ్రమణంబెసూ దీనిపట్టుగుట్టు
పదియనాల్గుదినా ల్కనపడెడిమచ్చ
పదియనాల్గుదినా ల్కనపడకమఱల

- దోచుట నె భ్రాంతికాలంబు దొరికె మనకు॥ 871
- క॥ తనచుట్టు తాను భానుడు
కొనుఁ దిరుగఁగ నిర్వదేనుఁ గాంచెమెగువగా
దినములు నడిపట్టెన మఱి
తనధ్రువముల నిర్వదేను దాట స్థమియున్॥ 872
- గీ॥ కిరణభేదియంత్రపరిణితదూరద
ర్శనిని రవికరంబు జొనువు నెడల
గ్రహణపటమునందుఁ గనిపించు రంగులే
డ్వరుస మారకుండునరణిశోడ॥ 873
- గీ॥ ఎఱువురంగు నారింజపండినువన్నె
వనపువచ్చన ప్రభ యాకువచ్చనయును
మబ్బుకళరీతియును నీలిమించుచాయ
పిదపనూజాపనందుఁ గన్పించు వరుస॥ 874
- క॥ ఈయీరంగులనడుమన్
జాయల సమ్మేళనము లెసంగుటఁ గలుపు
స్థాయములై పలురకములు
ఛాయలుగా నెలయు నింద్రచాపానుకృతిన్॥ 875
- గీ॥ గాజకణికపయిన్ సూర్యకాంతిపడిన
యవలఁ బెక్కుకళ లృహజాంతరముల
కలయు నాయాయయునికిచేఁ దెలియవచ్చు
నెట్టివస్తువు సూర్యునం దెసఁగుననుట॥ 876
- గీ॥ కిరణభేదియంత్రంబున గీలుకొలుప
మండుప్రతివస్తువయు పటమండలమున
నెజదీప్తి బ్రత్యేకమానస్థలాన
ప్రసరణముఁజేయు గుర్తించువాలు నిడుచు॥ 877
- క॥ హీలియ మనువిలువగలుగు
గాలి రవిగ్రహమునందుఁ గలదనుకొనఁగా
వీ లెసఁగె నిట్టిశోధన
గాలించుటనేనుమీ యఖండప్రజ్ఞల్॥ 878
- క॥ రవిగోళపంచు సెకనున
కు నెలొప్పును సకలదిశలకు స్పదిలకు

ల్లివిలెడిటన్నులవేడిమి

కవగా వెలుగెల్ల యెడలఁ గడలు కొనంగక॥

379

గీ॥ ఇందులో మనభూమికఁ జెందు రెండు

వేలలక్షలవందైన వేడి, వెల్లు

మాత్రమే తక్కినది విడుముటయలేక

వృధగ విశ్వాంతరాళాన వెడలు నటకొ॥

380

క॥ ఇంతటికొంచెంబుననే

స్ఫులిత తేజోనేని మంమసో కథికంబై

యంతంత బేటి ధ్రువభూ

ప్రాంతమునా స్థలచుగడ్డ వలె భూమియగుక॥

381

చ॥ కనుఁగొన వృక్షజాతి కలికింబునకై ననుఁ దోచకుండు, దిం

దును గ్రిమికీటకాదులు. పొనుంగువడుక భగవత్ప్రీతి వేసెం

చును మృగసంచయంబులు, మనుష్యులకు స్వనుమార్గముండ దెం

దును వడకల్లుకొండలఁ బ్రతున్న మగు స్థర సారహీనమై॥

382

నీ॥ అల్లనల్లనఁ బిల్లిపిల్లిగింతల నెల్ల

యెల్లల మొల్లమె యల్లసిల్లఁ

దెమ్మెరగాఁ బూవుభమ్మ లిమ్ముగఁజిమ్మి

కమ్మనియెమ్మె పైఁ గ్రుమ్మరింప

గాడుపై యాడాడ గూడులొ గోడుల

న్నోడి విజ్జోడుగా వీడనడ

గడునుపెన్నుకులఁ నడకుచు నడలుల

నృపమిపై కొడియు నాగడముఁదొడుగ

బ్రాణమునానమై జీవదానమూన

గానతావమానంబుల సోన లీన

గాలి యేలీల మేలైన వాలునలు

వేడివేలుపు చేదోడు వెలయుకున్న॥

383

నీ॥ కనులుండియు న్నాంచుననువుండనీక

కార్పికటి యేకడ బ్రాకకున్న

తనువుండనేని జేతనముండనీక జీ

వద్రవ్య మెందు లోబడకయున్న

స్థితులుండియు న్నమ్రవికలి దండుగ గాఁగ

మించుమం చెం దాక్రమింపకున్నె
దెసఁగండియు నోబ్బెచ్చవసతిబెండుగ ధరా
భ్రమణచంక్రమణము ల్పమయకున్నె
సలశీఖానిఃజలవిభేదములు లేక
ప్రళయమలినాకులత యెందు నిలువకున్నె
కాలగణప్రకారంబు గూలకున్నె
వేడివేలుపు చేదోడు వెలయుకున్నె॥

384

॥ అటులని యొక్కసూర్యునివిహారమె యేర్పడియుండెనేనిను
తటదహనోగ్రతావమునఁ గ్రాంగుచు నల్లులపోల్కి మాడిపో
వుట నిజ మన్నిజీవములు భూజములు న్నకలంబు లట్టిసం
కటము ఘటిల్లకుండఁ ద్రిజగత్పతి కూరిచెఁ గొన్నిమేలులకా॥ 385

సీ॥ ఎపు డొక్కపెడ సూర్యు నెరుఱకుండఁగ ధరా
భ్రమణచంక్రమణాళి బాదుకొల్పె,
వేడికరా లూసటి గాడక వంగ వా
తావరణంబొకం డమరఁజేసెఁ
తొడరినయునుకు నెఱిగోత్పర స్వల్పార్ప,
జట్టు వారిధులను బట్టువడిచె,
ప్రళయోష్ఠ మొకటఁ జేఁగనీయక విదుర్ప
సంచలద్యాయప్రసార మొరఁగె,
మించివచ్చి దొమ్మిదిమేఘములను
ప్రక్కకాపుగ వేంచేయ భద్రపడిచె
నన్నిటికి మిన్నగా నమృతాంశుఁడైన

చందమామను యామికాఫ న్గుదిర్పె॥

386

స॥ రవి క్షీరోదధినుండి చింది విడిగా రంజిల్లునాఁ, డంబరం
పువిహారంబున నేగహనుసరణంబు లేక తానొంటిగా
నివిడక గోళము నేటియుత్పనకు నెఱేమిన్నగాఁ బల్పనకా
మిప్రులై యాత్మప్రదక్షిణభ్రమణము ల్మ్రొట్టుగా నాఁగకా॥ 387

క॥ ఇనుఁ డొకపరిఁ దనుఁదావలఁ

గొనఁబడకొండెండఁ దీసికొను; నొకభ్రమణం
బును సెఱునున కిటునూర్చె

శైవయువడి స్థూర్యునిర్వచేనోట్లండకా॥

388

ఉ॥ ఎన్నియుగంబు లాతఁ డదియేపనిగా గిటిగెంటులాడెనో
యెన్నఁగలేముగాని, యిదియేపని నెందోచరించు మిన్నయా
చున్నతిఁగన్నభానుఁ డెవఁడో దరియ న్దరియంగ వానిసం
పన్నబలాతికర్షణముపాల్పడు నీమనభానుమేరుకన్॥ 889

మ॥ ఒకచో నుబ్బు జనించి సోగయయి యెంతో సాగి యాయంతలో
బ్రహ్మార్కుం డెడమై చనన్ దునుకలై బైలందు గోళంబులై
ప్రకృతిప్రాప్తి బ్రహ్మణభ్రమణముల్పాప్తివ నెప్పట్లఁ గొం
చక తండ్రి స్థానసూర్యునికొ పలఁగొన న్నాగె న్నధాశక్తిగకన్॥ 890

ఉ॥ సాగినజంపున న్నొసల సన్నన సక్రమవృద్ధి మధ్యమా
భాగమునందుఁ బెల్లెటవుబాటి యెసంగుట వ్రీలినవృడా
యాగరిమన్ వహించె నచటచ్చటి తుంపు లవేగ్రహంబులై
ద్యోగతి సంతరాంతరపథోపంతిఁ రవిఁ జాట్టుఁ గొల్చెడిన్

క॥ మొద తెన్నితుంపు గో శేలి

యను, నేటి కెఱుంగఁబడినయవి లెక్కింపన్

బడకొండు తాతరంపుకొ

ఁదులన్ బ్రశ్నేత చర్యల నిగ్గుసిల్లున్॥

892

— బుధగ్రహము —

క॥ అన్నిటఁ జెన్నది రవి దరి
నున్నదియు బుధగ్రహంబై యజ్జ్వలదీప్తి
స్థన్నులవండువ నొసఁగున్
మిన్నునఁ గననైతఱుల మితుమ్మిడుమన్॥

893

క॥ తనచుట్టు నెవచుట్టు
స్తరు నెనుబదియెచ్చిదాదినంబులలోన్
దనగోళమున నొకనగం
బునె యెప్పుడు రవికిమొసపి పొల్లుచుఁబోవున్

894

గీ॥ గుడునుగాక కోడిగ్రుడ్డునాకృతి దీని
భ్రమణచక్రముంటులన రెండు
నూర్లనవతి నాల్గునూర్లముప్పదిలక్ష
లందుమ్మెళ్ళు మాఱ నరుఁజాట్టు॥

895

గీ॥ మిగులదాపైనతఱులఁ దొమ్మిదిగరెల్లు
దప్పుగా న్నాల్గురెల్లుగాఁ దనరుచుండు

- భూనిదాఘోష్ట్రపున్గలం బోల్చిమాడ
రవికెదురు వరగోళాంతరంపువేడి|| 396
- గీ|| ఇంతవేడికి దగువెల్లు నెసఁగుకతన
నచటిసిరిగతు లన్నిటి యానుపాను
లెఱుకగావు సమగ్రత నెట్టిదూర
దర్శనికి నైన నెట్టివిమర్శకై న|| 397
- క|| ఇరువదితొమ్మిదిమైశ్యుగఁ
బరుగిడు సెకనునకు; దానిభ్రమణపుద్రోవక
ధర కొక్కరేఖగానే
యరయఁగనగు బింబమెల్లనగుపడకుండు|| 398
- క|| ఒకసామున నత్యుష్ణము
నొకట నివము నిరుం నెప్పుడుండుట శీవ
ప్రకర మటకలుగదననొ
నిక సాంధ్యావనులనుండునేమో కొలఁది|| 400
- క|| ప్రాణానిలముం బొలకున
కానఁబడదు మిగుల బొగ్గుగాలి పోలిగ బా
నొ, సత్రజనియు నావిరి
నో నెసఁగుచునుండు దాన దుస్పీణిరయ|| 401
- క|| మఃభూభ్రమణపుఁ ద్రోవకు
నినునకు నీగ్రహముశ్రోవ యెసఁగు నడుమ నం
దునఁ గ్రహణం బపుడప్పుడు
కనబడు, నిది బుధునిదాఁటుగా నంద్రు బుధుల్|| 402
- గీ|| ఒకశతాబ్ది డ్రయోదశ మొప్పు చాల్లు
గోళమిటు వెంతయో యెఱుం గుటకుకాదు
చలితటికి వేసఁగికి వారము లొకయారె
యగుట ఋతువులు వడివడి నందు మాఱు|| 403
- ప|| దీనిం జాట్టియుండువాతావరణముంగూడ మిగులవల్చనయగుటవలన
వెల్లుచీకటిగలగోళార్థముల సంధిప్రదేశమున నైన జీవములుండ వీలు
లేదనిపించును, జ్యోతిర్మానదండమున దీనిసంఖ్య (రవిసుండియెడము)
0.39గ నిర్ధాణమైనది. బోడుసంఖ్య 0.4 404
- గీ|| ఆమనిక రవిగ్రుంకు ననంతరమానఁ

జలితటి బ్రాద్ధపాద్మముంగలగ నొక్క
గంటమాత్రమే నీబుధగ్రహము మనకు
గోచరంబగు, శ్రద్ధతో జూచు నెడల॥

405

— శుక్ర గ్రహము —

గీ॥ మనకు బుధునకు నడిమితెన్నున భ్రమించు
నీతఁ డిన్నూటయేబదియేద్దినముల
కొక్కవరి జట్టిచ్చుచునుండు రవిని
దాటు మాన్నాళ్ళ నాత్మప్రదక్షిణంబు॥

406

క॥ ఈగోళము దాదాపుగ
భూగోళసమాన మిరును పొడవు మైళ్ళలో
దోగును డెబ్బదియేడ్మా
రై గోళార్థంబొకండె యుక్క దెసఁగొనుట॥

407

గీ॥ రెండవసగానఁ జీఁటి నిందు నెపుడు
బుధునివలెనే శతాబ్ది కిమ్మార్తికూడ
దాటురెండి మా ర్తినుఁ జాటువఱచి
లేఖగా నీతఁడం గోచరించు మనకు॥

408

క॥ కొన్నాళ్ళ తూర్పు న స్థితి
కొన్నాళ్ళు పశ్చిమమున గోచరుడగుచు
బ్రన్నని వ్రజపుకణికగఁ
గన్నుల కామెలొగుర్చు గావ్యుడుమింట॥

409

గీ॥ వాణవాయు వీగోళానఁ గానరాదు
బొగ్గుగాలియె యెక్కుడై పొదలుచుండు
జీవములుగాని వృక్షాలచిన్నగాని
కిరణభేది చూపింప దొక్కరవయైన॥

410

క॥ వాతావరణపుసాంద్రత
చేత ముకురంబుబోల్కి చిచ్చుదొర కళా
రీతులను బ్రతిఫలించెడు
చేత గడు నిండుకాంతిచే నిది మెఱయుట॥

411

వ॥ జ్యోతిర్మాందండాన దీనిసూక్ష్మ 0.72 బోడులెక్కను 0.7

412

క॥ మనచందమామవలెనే

కనఁబఱచుట క్షయము పృథ్వి గావ్యుడు బుధుడు

- గవదా వ్రవగ్రహములొ
కృ-వికే నీర్వయమునందుఁ గడునేకామలోః 418
- సీ. ఒండు సెకనున కిర్వదికెందుమైశ్య
పదుగుతో నాకుమార్ల డెట్టుదిగలక్ష
లైవమైశ్య యెడంబున నరు-చుట్టు
వలగొనునితండు దాదాపువలయగతిని 414
- క. రవిబుధశుక్రల శలి మన
భువిగోళాకృతిగఁ దనదుపోలడి మెలఁగు
వివరణము విరవిజెలువఁగ
నపు సకలాన్యగ్రహాయనాదుల పిదవఁ 415
- క. రవినుండి భూమి కవ్వలి
దివిఁ గలదు కుజగ్రహంబు, తిరిగెడిపోక
భువి కితరంబులకంటెను
మివుల సమీపమగు నొకట మింటిపొలమునఁ 416
- ♦ అంగారకగ్రహము ♦—
- ఆ. ఇరును నాల్గువేలయిన్నూటముప్పది
మైశ్యపొడవె యగుట మహికిఁ జాలఁ
జిన్నదీగ్రహంబు, కీలింప సగమున
కెంతొకొంచెమెగువ నెనసియురడు 417
- క. వేనన్నార్పడిలక్షలు
గా నెనఁగెడి మైశ్యదత్త్వగా రవిమట్టు
దా నెపుడు దిరుగు వలయుము
గా నార్పూ రెనుబడేడుఘనంబులలోఁ 418
- క. మనఁబుత్రువులకాలపుమితి
కినుటకేగా నచట బుత్రువు లెనఁగుచునుండు
గమఁగొన వాళావరణం
బుయి లల్పన తీక్రమంబుఁ బొనగడికంటె 419
- క. మున్నూ లేబడిలక్షలు
సన్నధికరుడేఱ మైశ్యసంగు నెడముగా
మన్నవ్వ దారుమార్గకు
మిన్న ముప్పదిగను దొలఁగి మెలఁగుఁ బునఁదిక 420

గీ॥ అతిసమీపంబునకు వచ్చి నట్టితలుల

మూరదన్నిని శోధించి సూరివరులు

కుజగోళమును ట్టంటుకొనుచునుండు

గాలి మనుఁ గిలఁ గలదానిఁ బోలు ననిరి॥

481

క॥ మనభూగోళపుచిక్కన

కెనగా కనగంబుగా నెయ్యెను గుఁగుబాండం

బునసాంద్రతయనిపల్కిరి

కనిరటవటరంగురంగుగా భున్ జక్కల్॥

422

ఉ॥ చుక్కలఁ బెరువట్టులనుచున్ బహుశాద్వలభూములంచుఁ, జా

ళ్లక్కడి నీటికాల్పులని యర్థముఁజెప్పికొంద అద్రులం

దెక్కడఁగానరావట మహాధ్రువనీమల కంతయింతయో

తక్కువనుండు నాధ్రునవధంబులలో నడగండ్ల పేరుకుల్॥

423

ఉ॥ వేసఁగి నీహిమాద్రులొక వింతగఁ బూర్తిగరంగ నిండుగా

భాసిలునంట కాలువల, వారి, యవారిగ; వానికిందనే

దోసరిదజ్జనుల్లిగులు యోగ్యులు, భూప్రజకంటె నేర్పులు

న్యాసులు మీఁకబంటులు సెబాసుగనల్పుదురంట నేద్యమున్॥

424

ఆ॥ మఱు శీతకాల మఱు దేహగ్రమముగా

హిమశిలాళి ధ్రువమహీద్వయానఁ

బేటిపేటి యవలివేసఁగి సాగున

కనువుపడుచునుండు సటకరంబు॥

425

క॥ నారింజపండు వన్నియ

కోరంబుగఁ బెక్కుచోట్లఁదోచు నెడారల్

మీఱునట నీటియావిరి

యూరయజీవములు మనుట కాధారముగన్॥

426

ప॥ ఈ కుజగోళము జ్యోతిర్మానదండాన రవినుండి 2.77 యెడమునఁ

గలదు. దీనికి దైమనుఁడు, భోమనుఁడు ననుపేర్లతో రెండువగ్రహ

ములున్నవి. దైమనునియిరును పదిమైళ్లపొడవు, భోమనిది 36 మైళ్లు

కుజగోళానకు దగ్గఱగనున్న భోమను 7 కిగంటలలో నొకభ్రమణముం

బూర్తిచేయును. ఇతఁడు పడమటచుదయించి 5 గంటలలో నస్త

మించును. దైమనుఁడో తూర్పునచుదయించి రెండురోజు లవతల

పడమట నస్తమించును. వీరిభ్రమణములొకరికొక రెదురుమళ్ళగ

నేర్పడెను. బోడువట్టికచే నీకుజానకు 2.8 సంఖ్య లభించినది. కుజ శబ్దముకు \times జయవిడదీసి కు=భూమికి, జ=పుట్టినదియని చెప్పుచు నీ గ్రహమొకనాడు భూమిలో నుండెడిదేనని మనవారందురు. నూర్పునుండి లేచినపెడ ప్రీలుటలో మొదటనివిరెండు గలిసి యుండి పిదప విడఁబడియుండును.

427

— విచ్చిన్నగ్రహము —

క॥ రవి నెగసినకోపున వి

ట్టవినిన శకలముల నైదవదియై వరుసన్

రవిబుధకవిభూకుజాలకు

ను వెలిన్ బెరుగోళ మపుడు నూల్కొని చెలఁగెన్॥ 428

ఉరుపున నెంతగా వెలసెనో యది మండల లాటి ప్రీతెనో
కర మలుమున్న చిల్లెనో; యెకాయకి నీవలసూర్యుఁ డావఱన్
గురుఁడునులాఁగఁగా నిలువఁగూడక. పోయెనో, యింకనే నువాం
తరవిలయావాతి నైడెనో తథ్య మెఱుంగఁగలేము నేటికిన్॥ 429

1. పలుబదినాల్గువేలుగఁ దునాతునుకల్పడె నీగ్రహంబనన్
గలయిక నున్న నాడు గురుకాయముతో సరిదూఁగఁబోలు. నా
వలఁగొనుమార్గము ప్రసిక్తిఁ బర్యేడి నిర్వదియూరుమార్గల
క్షలయినమైశ్మిలోనఁ దునకల్ బహుళంబులు చిన్న వేసుమీ॥ 430

గీ॥ ఇరును వింశతిమైశ్మిగా హీరుఁ డలరు

పల్బదేడ్డెన్ యిరుసుతో నడచు నీరుఁ

ద్రీగహిత్రెండె పెద్దవి యిన్నిటికిని

దక్కినన్నియు లోహంపుతాక్క లెఱుంగ॥ 431

క॥ హీరుఁడు గొడ్డలితలనలె

మీఱుచు దశశ్రేణిలో భ్రమించుచు మిగుల

జ్ఞేయగ వచ్చు బుడమికి

నారయ నటఁ గల్గుతునక లన్నిటిలోనన్॥ 432

గీ॥ కడు నెడంబుగ నుండుచుక్కలకు నడుమ

నెంతలాటిదూరం బనియెఱుఁగుకొఱకు

గైకొనంబడు మేల్పుథకంబునందు

హీరుఁడే మహా నుపుటాధారభూమి॥ 433

535

— గురుగ్రహము —

క॥ ఈతునకల కవ్వలిదివి

నాతతకాయంబుతోడ నన్నిట మొనగాఁ

డై తిరుగుగురుఁ డనంబడు

పోతుంగామొకటి వేయిభూములకొలయై॥

484

గీ॥ ఎనుబడెప్పిదివేలమై స్త్రీగ్రహంపు

టిరునుపొడ; వర్కునకు దీని యెడము నాల్గు

నన్నిదియుమూడునున్నయు నిడివసంఖ్యఁ

దేలు లక్షలమైస్థిగాఁ బెలియఁబడియై॥

485

చ॥ రవి కొకమా ప్రపక్షిణతరా విది కైకొను ద్వాదశాబ్దముల్;

ధ్రువముల రెంట నుబ్బువన తోవక బల్లగఁ దగ్గయుండు పే

తువ లరయన్ ఘనీకృతి యెదోకొరతంబడియుంటె కాక యెం

తో విసురుగా నుడించు వడితోఁ దనచుట్టు భ్రమించుటేనుమి॥

క॥ ఇరువదినాలుగుగంటలు

ధర కొను నొకసారిఁ దిరుగఁ దనచు ట్టవురా!

గురుఁడో వదిగంటలకు

స్తలుగేకొను వేయిరెల్లతనువు గలిగియున్॥

487

చ॥ ఈగోళపునడివేడివట్టె తనచుట్టుఁ దొమ్మిదిగంటలయేబదినిముసముల

ముప్పదిసెకనులతో నొకసారి నుడియుచుండ దీనికీవలాలిపట్టె లింత

కంటె నైదునిముషముల 10 సెకనులెక్కువఁ కైకొనును. 488

క॥ రవి భవి కిడుచున్నములో

మిపులతరుగె గురుని సంక్రమించుచున్నన్

తవులఁబడు టింక నారమి

నవునడు పెనుదీ ప్తితోడ నాకాశమునక॥

489

క॥ భుగోళముతో సరిగా

నాగోళము గట్టిబడక యావిరి యనిలో

ద్యోగంబును మెండుగలుగఁ

గా గడుసరికాక వల్పుగానేయుండున్॥

490

చ॥ ఈగ్రహమునకు దొమ్మిదియుగములుకలవు. ఇందుఁ దాఁపుగ

నున్నది యన్నిటం జిన్నది. తలునాతిసాల్పరం బెద్దవి. వీనిలో

రెండవదానియడ్డకొలత 8860 మైళ్ళపొడవైయుంటచే నురువున మన

చంద్రుని మించియున్నది. గురుగ్రహంబున జీవములుంటు కవకాశ
మంతగఁ గనుపింపఁజేయు వీనిలో నొకదాన నుండియుండ నవకా
శము లగుపడియెడి. వీనివెలుపలగ మఱియొక్క నాలుగువగ్రహ
ములు దవుదవులం బ్రదక్షిణించుచుండును. కడపటిదిమాత్ర
మెదురుఁడకతోదిరుగుచుంట చే నిది బయటినుంచి యొకరిత మైన
దేమో యని యనిపించును. జ్యోతిర్ధానదండాన రవి కిది 5.20
యెడముననున్నది. బోడుసంఖ్య 5.2 ఈగురుగోళమున నొకయున్న
తము కలదు. దీని కంటుకొని యున్నట్లు కుపడుచు మున్నదివేలమైళ్ళు
పొడవుతో నేడువేలమైళ్ళవెడల్పుతో నాత్మప్రదక్షిణము తొమ్మిది
గంటలయేబదియైదుసముసముల ముప్పైదు సెకనులలో నొకమాటు
బూర్తిచేసికొనుచు యెరుపురంగుతో గురునిమగ్నరేఖకు దక్షిణపు
వేడిపట్టెలో చంచాచిప్పయాకృతితో నొక తునుక యున్నది.
కొలదికాలమున నిది భాగగ నెడపడి మఱియొకయువగ్రహ మగు
నూచసలున్నది.

క॥ గురుగోళము మందములై

సరుసన్ బట్టెలగ మూఁగు వారిదములతో

నిరితముఁ గప్పఁబడుట పే

ల్పజలదు గోళోపరివృథాన మెఱుంగన్॥

442

చ॥ ఉరువున వేయియైదుధరి కున్నను దానికి దగ్గ బయ్యతో

వఱలుచునూ గురుగ్రహము; భాస్కరుఁ డా వలగొంటుతో వసు

ధర కొకవేళ దాపుగనినన్ మఱియొక్కటఁ జాలదన్వగున్

దఱచిన ముప్పదెన్నిదిశతంబులక్షలమైళ్ళు దానిన్॥

443

గీ॥ ఎడచు చనుమితి నెరుబదియేడునూర్ల

మిప్పదులల్పలగుమైళ్ళొప్పసంఖ్య

వఱలు బుత్తు హక్కటికి సంపన్నతరములు

మనకయినకాలమానాన మలయుచుండు॥

444

— శ ని గ్ర హ ము —

ఉ॥ ఈరవిచక్రమంతకు సధిశ్చక్రం డుక్కుడుగాఁగ నుద్వనన్

సారమునందు సిండునఁ బ్రశస్తిగ శ పృథివీద్వయాదుఁ డా

మీఱుటఁ జేరు సార్థకత మించ గురుండు ప్రధానమంత్రయై

తిరువునేరుపోరువునుతిన్లన సామ్యతఁ జేబరిల్లడిన్॥

445

క॥ ఇనునుండి యితనివెలిదెస

సెనుబదియెనిమిదగునూర్ల కింక నరువదిగాఁ

బనుపడులక్షలమైశం

గనుపడుగ్రహమొండు చిత్రకాయాద్భుతమై॥

446

గీ॥ బింబమో! డెబ్బదియమూడువేలమైశ్చ

యడ్డకొలరుండు, రవిజాట్టి యరుగుదేజ

నిరువదియుదొమ్మిదిన్నరయేండ్లు పట్టు

నిందుచేత శనైశ్చరుఁ డీతఁ డయ్యె॥

447

క॥ గురున ట్లీగ్రహము ఘనీ

కరణా వెనుబడినయల్లె కనుపించుఁ దను

స్ఫురణము వాయుద్రవసం

భరితమె యనఁబొల్పు లోహపటిమ కొఱవడన్॥

448

క॥ మును గనుఁగొనఁబడినగ్రహ

ళి నితం డంత్యాంబరస్థలిం దగువాఁడై

యిను నితరగ్రహములకం

తెను వెల్లగ జాట్ట నీసడిన్ గడియించెన్॥

449

క॥ ఈతనిగోళము చుట్టుం

బాతరలాడెడిని వెల్లుపట్టెలుమూ డ

త్యాతతము లగువెడల్పుల

నాతీ ద్రవ్యేక మీగ్రహం బొక్కటికే॥

450

గీ॥ ఘనత తక్కువనురవడి క్రందుకొనఁగ

పూర్తి నాత్మప్రదక్షిణంబుగను. నింత

బలుపుగోళంబుగూడ గంట లొకవిదియుఁ

డైనిబదిహేనునిమిషాలలోన నొకట॥

451

క॥ దట్టము లగుమబ్బులచేఁ

జాట్టంబడి యెప్పు డొంటఁ జూడఁగరాని

గట్టున నైస్సరికకళ

తెట్టివొ తజ్జీవనిర మెట్టెట్టిదియో॥

452

చ॥ తొలుత కనిగ్రహంబు గుంటుతుం గనుపెద్దల కిద్దిగోళ మీ

వెలుపటివెల్ల పట్టె లనిసింపక సర్వమునుం గ్రహంపు చి

త్రలసితదేహమే యనువిధంబుగఁ దోచె మహాద్భుతంపుహా

క॥ లలర, దూరదర్శినిని గాంచ బయల్పడె దద్విశేషముల్॥ 453

క॥ తిరిగెడి చక్రపుకుండ క

దురుగా నిలుచున్న నేమిలో నాకులు డా

ల్పొరపుల పూటి ల్వర్వము

నరయందగియుంట తెల్లమగు విషయమెకా॥ 454

క॥ తొలితాపు వదలి క్రమముగ

నలనేమికి సూటికరుగ నంతంతకుగా

ల్వలయుము మారుచు నవయవ

ముల మాటిడి నేమియొకట పొడనూపుగదా॥ 455

క॥ నడిగోళము వెలివట్టెలు

గడు నెదు రగుపోక నున్న కాలమున గనం

బడువట్టెలు విశేషములౌ

వెడలుపులక జూడఁజూడ వింతవెలుగులక॥ 456

క॥ రవిచుట్టు బ్రదక్షిణక

దివిరెడిచో నెదురుటున్గి తీలుఁ గ్రమముగాఁ,

జివరకుఁ బట్టెలనేమికిఁ

దవునూటి నృపఁవెడల్పు తా నీటయుగుక॥ 457

ఉ॥ బింబమునందు గీటుపన వీక్షితమై క్రమతెన్ దొలంగుచుక

బింబముచుట్టుఁ బట్టెలుగ విస్తృతినందియు వెండి గీటును

నిగ్ంబము మధ్యకాలము గణించుటనే భ్రమనైకపూర్తికా

లంబున సాము దష్టజనులక సుఖనిశ్చయ మూట యేర్పడె॥ 458

మ॥ వెలుగుంబట్టెలుగా గనంబడెడి యీవింత న్నడుక దుర్బిణి

దిలకింపక విడిచుక్కచాల్పుటగఁ గన్పించుక; శనిం జాట్టిరాం

గల యేవెద్దయువగహంబూ మును ముక్కల్గుక్కలై వేలనం

ఖ్యలుగా నాభ్రమణాభ్యమందె చనుటల్లా దోచు మున్నయ్యలై॥

చ॥ ఒకటియె ప్రిలి ముత్తెగలవ్యాహములయ్యెనో! లేక మూడటల్

శకలములై స్వకాభ్యమాలఁ జాల్లానెనో! యిపు డెన్నలేముగా

ని కమలమిత్రుఁజాట్టి గమనించెడి ప్రిలినగాము తున్నలో

క్క కదుపె యాచు శ్రేణులనుగట్టిమి శంకకుఁ దావొసంగెడిక॥

క॥ పట్టెల వెలువలియంచులఁ

దటెడి నడికొలత లక్షతగనేడ్పదుల

నొట్టి పయిన మూడుగువే

ల్లట్టినమై శృనుమఁ జెలియఁగఁబడె నరయన్॥

451

గీ॥ మూడువట్టెల వెడలుపు మొత్తమొన్న

నయ్యె నేడిమైళ్ళు బయంటిరెంటి

కంటె లోలిపట్టెలో గలయువగ

హములగుంపు పల్కునయని యనిరిబుధులు॥

462

ప॥ ఈ పటకాలవలెనగుపడు మూడువట్టెలంగాక పని యువగ్రహము
 లీతనింజుట్టి తిరుగుచుండును. వీనిలో తైత్తిరము డనుగ్రహము బుధుని
 యంతటియగువున నుండును. అన్నింటికీ వెలుకలగ దిరుగు నువగ్ర
 హము తక్కినవానివలెంగాక అలాగా పడమటినుంచి తూర్పునకు
 గాక తూర్పునుంచి పడమరకు నడుచుచుండును రవినుండి యీశని
 యున్నయెడము జ్యోతిర్కాండండాన 9.6 ఈతనిబోడుసంఖ్య 10.0
 క॥ ఇహకజబుధగురుకవిశెను

లనె గ్రహములటంచు మును దలంచుటచే జం

ద్రునిఁ జేర్చి గుప్తహారము

లను పెద్దలు కాలగణనన్ గొనియుంటల్॥

464

శా॥ జ్యోతిర్కాస్త్ర మదృష్టశాస్త్రమును దగ్ధ్యో ప్రయోగాలినో

నీతీర్కానము మూలమై వెలసెఁ నాయీరెంటు వ్యత్యాసనం

పాలింబు బ్రథవిల్లంగాఁ బథకమున్మార్పాటుతో, పార్వతీ

మాతాశాసమటంచునో వ్యవహరింప న్నగి రావండియల్॥

466

— శ్రీ ప రు ణ గ్ర హ ము —

ఉ॥ కాల మిటుల్పనంజనఁ ఖగ్గలశోధకు లప్పడవు న

త్వానిని గోచరించువివిధస్థిత లక్ష్యము ల్లిధించునా

జాలున రిక్కఁగాఁ దలచి శ్రద్ధపెయి న్నొలత ల్పజేడుమా

రాలపనం బొనర్చియు గ్రహంబని పోల్చురు దానినేలనో॥

468

ఉ॥ ఆయత మజ్జెఁ మట్టతుడ హస్తలసంబడు త్వక్తస్సెనికా

ధ్యాయకి, బంటువృత్తివిడి యారెండు గాయకఁడొమ నంకవి

ద్యాయతసంబుబూని, శ్రమత న్గన దృక్కళి, జోన్మమాన్, చిర

స్థాయిగ దూరదర్శనవిధాన మొకండు ప్రధానమై తగనె॥

467

ఉ॥ కడుసాము న్గణియించుగానమె యుపాంగంబై సమర్థింప ని

క్కడియానక బెడపెదదుర్బిణుల పగ్గెన్ శృష్టి గావించి య

య్యుడుగీధి స్మరిశోధన ల్లరిపి యెన్నోవితల న్నాంచు నీ
 తఁ దొక ష్టారయజాలె సంచలనయక్తం జైవతిన్తోళము॥ 458
 మ॥ ఇది సక్షతమెయైన నీజగులున్నే యన్న పెన్మంక నే
 మృదినుంక గడునిబ్బరంబుగొని సమ్మక్షర్పంబుని యా
 కడురుం బోలిచి వింబమొప్పెడితేజంగు రూఢియనా నెంటనే
 అదిరా! ఆరవగామూఁ గంటిని నాట్వంబాడె జిత్రంబుంక॥ 459
 ప॥ రవిచుట్టుం బ్రదక్షిణించువానిగో భూమిని పదలించో వరుసగ
 బుధుండు, శుక్రండు, చంద్రుండు గురుండు శనైశ్చుండు నైదు
 గురు తాఁగా నవ్వలం దిరుగునీగ్రహము రవిగ్రహవక్రంబున నార
 పదియని వేలుగఁజెప్పబవసంఘలేదు. ఇది రవినుండి నుమాగు
 1,782 200 000 మైళ్ళ యెడమన 3 0 10 మైళ్ళయడ్డకొలగల
 వింబున గో దనయాత్మప్రదక్షిణవక్రభ్రమణముల నొనర్చుకొనుచుం
 డును. కడుదప్పున నుంటచే వింతకంటె విచిత్రము గ్రహమును
 గుఱించిన వింతఁజూచు బయల్పడలేదు. ఈగ్రహము వరుణుఁ
 (Uranus) డనువాచకరణముం బడిసింది దీనియాత్మప్రదక్షిణ
 కాల మెనుబదివార్లొక్కసారియు, దీనికి నాల్గువక్రహముల కలవనియు
 జ్యోతిర్మాండనంబు 19.1 యు బోదుసంఖ్య 19.6 ననియుం
 బంతివాక్యముగ దీనియంతవడిగ నాత్మప్రదక్షిణ మొనర్చుకొను
 గ్రహము రవిచక్రము మఱియుకటి లేదు దీనియవక్రహముల
 నాల్గిటిగో దాపున నున్నది రెండు బోజులపహునాల్గుంటలగోను,
 దప్పుగనున్నది పదమూడున్నది బోజులలోను తిరుచక్రభ్రమణముల
 బూర్తిచేయుచుండును కిరిగభేరముంత్రహసమున నీవరుణగ్రహ
 ములో మసభామిప్పై లేగొన్న మూలపదార్థము లన్నిట్లు కనుం
 గొనబడింది ఇది యొకరు వాయుమాత్రితిపుంక యున్నదని
 యెంచబడుచున్నది.

470

●— సభస్త్రాణుండు (ఇంద్ర Neptune)

గీ॥ ఇంతదప్పున కనుగొంటు వింతకాఁగ
 వింతకంటెను దూరాన నెనఁగుగాము
 సరయఁ గల్గుట మిక్కిలియబ్బుగహగు
 పదియ దివిగాదు గ్రహగమనాదిగణన॥

471

చ॥ గ్రహమొకదాని యొక్క గనఁగానే తనీయవిశేషము ల్బుధుల

బహుగణనప్రకారములఁబట్టి లిఖింతురు పట్టికొందు, స
న్నహసముమీఱఁ దద్ద్రహము నాటికినాటికి మింట నెందునెం
దు హవణియి, స్వభావముఁ దనుస్థితియు, స్వడి, యిట్లుల్లిట్లనకొ॥

క॥ అమృతము వరుణుల డబ్బాం

తమ్ములలో నెట్టియెట్టి తావులలోఁ దా

నిమ్మహీకిఁ దోఁచు నదిస

ర్వమ్మును గుణకాన వ్రాముఁబడియెన్ మొదలకొ॥

473

గీ॥ కాని, సంవత్సరంబులు గడచుకొలది

సూచితసాసముల వానిఁ జూడరామి

నేబహిర్వేధయో కొంత యెసఁగి మసలె

పరుణుఁడని, యుంతుగనుకొర్కి ప్రబలఁబ్రబం॥

474

క॥ ఎఱిఁగినగ్రహరాజంబులు

పరమాకర్షణబలంబుఁ బాల్చొని యెగదా

వరుణుని నిర్ణయముల స్థిర

పఱచితి మిటు లేలతప్ప వాటిలైజినో॥

475

చ॥ ఇని తలపోసి తద్దవలంబులకు లెక్కకు వాస్తవావకొ

దనరెడివారవెంబడిసి దద్ద్రహము న్నెగలాగునొమొగం

డచువగు నింతదూరమున నెంబరమండని నిర్ణయించి దు

ర్బిణులను దాని నూటిగొనఁద్రెప్పి యదేవనిగాఁగఁ జూచుడొకొ॥

ఉ॥ వింతలవెంట! యుక్తలినువీధి కొకించుకయించుమించు వా

ప్రాంతమునందె నీలఁ గనువట్టె మహానిలనూత్రమూర్తికో

నంతున నూయ్య నూలరున్నదగునేడుల కొక్కటే పరి

భ్రాంతి యొనర్చుచున్ పరుణుపాటికి మించుగ్రహంబు లేటగకొ॥

వ॥ ఈగ్రహములు నిధస్తూణుడందురు దీని యుద్దగొలత 3875 (మైళ్లు

రవికి సునూరు 31935 లక్షలమైళ్ళదత్తున నెఁగుచుండును. దీని

కొక్కటేయువగ్రహ మున్నట్లుగువను. ఈయువగ్రహముయొక్క

వ్యాసము 3100 మైళ్ళకు మించియుండును. ఇంతపెద్దయువగ్రహము

మనరవిచక్రమునందలి గ్రహంబులయొక్క యువగ్రహంబులలో

మఱియెన్నియు లేదట ఈనిధస్తూణునిగురించిగూడ నింకేవీశేషము

దెలియుటలేదు. ఎంతటిదూరదర్శి యు వీనియంతం దెలుపఁజాల

కున్నది. జ్యోతిర్మానదండసంఖ్య 50.07 బోడుసంఖ్య 18.8 ఈతని
కిందుడనునొకయువనామమేర్పడినది. 478

—♦♦ పుత గ్రహము ♦♦—

చ॥ పరుణునిపోబడి స్థలగువారలు లేవ గ్రహం బిహిక్క లే
పరుగు గనుంగొనబడియె బండితనగులచేత గల్లు సం
చరణమునందు నూతనుచాయ నెరుగు నొకింతవారయి
నరియగునట్లు యత్నములనాగె విడుత్పడిగోధక్రియ॥ 479

గీ॥ ఆనధస్తానునకు నింకనవల నొక్క

గ్రహము తిరుగుట లీలగ గానబడియె

నీతల నీన్నుటయేదియేండ్ల కొక్క

భ్రమణము లూర్తిచేయును భానచుట్టు॥ 480

చ॥ రవి క్రిగ్రహము కింక 75 లక్షలమైశ్వరపున గలదని నిర్ణయింపబడి
నది. ఈగ్రహముయొక్క వ్యాస మంతయుని యిప్పుడికిం దెలియ
కున్నది. దీని స్వభావాదులంగూర్చికొని యువగ్రహముల యనికిం
గూర్చిగాని యెంత బొటబట్టలేదు జ్యోతిర్మానసంఖ్య 89.52
బోడుసంఖ్య 7.2 మహా నూర్పునుంచి వచ్చువెలులో 1 వంతే
1770

తనకు తోచుచున్నను మన కవగమిలెదూరమిది నున్నయైన నుం
గూడ, నీగ్రహము దీప్తిగ గనుపించుటంబట్టి చూడ, దీనికి వాతా
వరణ మేమియు లేదని యనుకొనబడుచున్నది. ఉరువునకు సాంద్ర
తలోగూడ గుడ్డగ్రహము నిదిపోయిచున్న దననచ్చును దీని రవిని
చుట్టివచ్చులయపుత్రోవయొక్క అడ్డకొలత భూమి తిరుగుత్రోవ
యొక్క అడ్డకొలతకంటె నెలబడయైన వెల్లుడును. ఇప్పటికిదియే
మనగ్రహచక్రములొక గడపటిది. 481

—♦♦ బోడులెక్క ♦♦—

గీ॥ బోడుసంఖ్య యలంచును వాడబడియె

గ్రహములన్నింటికీ, దత్ప్రకారమేమొ

కొంతకొంతగ వివరించుకొనుట మేలు

మనుజుమాహాబలముమేల మనకుదెలియ॥ 481

క॥ జేయిబోడును శిర్మ

ణ్యాయతనుడు జ్యోతిషమున నతిఘటకుడు మే

ధాయతుడు డంకెల గ్రహముల

మాయగ జతకూర్చి కూర్చే మహితపథకము॥

483

గీ॥ సరసమాదీగి గోకులాప్తమికి బీర్ల

పంజ గళ నుండునేమి సంబంధ? మనుమం,

గాని తపవట్టు వదలక పూని రుజువు

పలుచి పండితవనతి శేషివారు॥

484

క॥ గురునకు తజవతి నడుమం

తగమున నొకగా మెసంగు దప్పనిమయం న

త్పరిశోధన కీర్తకమె

పురిగొలుపుట ప్రేమగామాం బోల్పుటకలిగె॥

485

గీ॥ రవికి గ్రహముల తన్నదూరముల కిద్ది

యెనురు లేనట్టిపథకమై యెరుగె వరుస

తొలగకయె సూచితస్థానములనె సూటి

గ్రహములెల్ల జెలంగెడి రారము॥

486

గీ॥ సున్న 2 డి మూడువేసి పైఁన్నిసంఖ్య

లిబ్బడిగ వేయించుబోయి యిన్నిటికిని

నాలుగుం గల్పి లబ్ధమున్నదిభాగ

హారమునొంప వాంఛితం బగునసంఖ్య॥

487

0, 8, 6, 12, 24, 48, 96, 192, 384 766

+ 4, 4, 4, 4, 4, 4, 4, 4, 4 4

10 | 4, 7, 10, 6, 28, 12, 100, 19, 388 772

4, 7, 1, 1, 2, 2, 5, 2, 10, 0, 1, 96, 88 3 772 488

క॥ రవికి భువికి గలయెడ

మధుర మిట్టలైకొనిదికె అదియొక్కటిగా

దవిలింప గ్రహములన్నిట

రవి కీయాయెడములుంట గ్రహ్యంబగుజూ॥

489

ఉ॥ తొమ్మిదిసూరమున్నదిగ దోచెడిలక్షలమైళ్ళ నుండుగా

యమృహి సూర్యుడొట్టి; యితే నీమితికొనిపోల్చి గానిలో

నిమ్మగ నింతవంటునో యింతకునిన్ని టిరెట్ల బొల్బుదూ

రమ్మననో గ్రహంబు లమరంగల పంచ నెలుంగఁగానగు॥ 490

— శ్రీ తిర్మానదండము —

గీ॥ బోడుపథకంబు కలగకమున్ను రవికి

గ్రహములకు గలుగెడము లెక్కకును విజ్ఞ

లిట్టిపోలికను దశాంశఁ గట్టికొనిరి

మొత్తపెనుసంఖ్య క్లుప్తతంబడుటకొఱకు॥

491

క॥ దీని బండితు లెంచి కైకొనిరి జ్యోతిర్కానదండంబుగాఁ.

బై నకొల్పిన బోడుసంఖ్య నెడముల్పాస్తియ దాదావుగా,

నీనిర్ణీతి, నెడాలెటుంగఁ బడు నెంతేన్నూటిగాఁ నందుచే

దీని న్నానిని బోల్పు నీదిగువ సంధితుల బటం బిమ్ముగ్గఁ॥

492

గ్రహములు	జ్యోతిర్కానదండంబు నెడము	బోడుసంఖ్య వెంటసంఖ్య
బుధగ్రహము	0.39	.4
శుక్రగ్రహము	0.2	.7
భూగ్రహము	1.00	1.0
కుజగ్రహము	1.52	1.6
విచ్ఛిన్నగ్రహము	2.77	2.8
గురుగ్రహము	5.20	5.2
శనిగ్రహము	9.54	10.0
వరుణగ్రహము	19.19	19.6
సభిష్టాగ్రహము	30.07	58.8
ప్రతగ్రహము	*49.12	71.2

* ఇది అందాజాసంఖ్య నికరమున నింతవఱకును లేదు.

493

క॥ తొలిగ్రహము లయిదుమాత్రమే

తెలిసినకాలమున బోడు తెలిపినవగున

దొలగక సరిపడె బిడవ

దెలియఁబడిన వరుణ నెడము తిన్ననినూటిక॥

494

గీ॥ చివరిరెండింట నీనూటి చెడియె మిశుల

కారణంబిప్పటికి సఱుంగంగఁబడదు

భావిపరిశోధనంబులఫలిత మెట్లు

వరిణమించునొ చూడఁగావలసియుండు॥

495

క॥ పైవినిపించఁబడినగ్రహ

భావనలొక్కచోట గనెడి వసతికొఱకు నీ

గణనములు	అదనాల మొత్తు	రచనలండి యెడము లక్షలలో మొత్తు	భవనముండి యెడము లక్షలలో మొత్తు	ఆర్థిక పదక్షిప్త శా.లము	పూర్ణముల మొత్తు	ఉపగ్రహ సంఖ్య	కోర్కెలిపా దండ సంఖ్య	పోతు సంఖ్య	
కబ	868250		950	80% 253-274					
బాధుడడు	తెలియదు	280-180	500-6.0	80% 88	80% 88	10	0.89	0.4	
కా.కుడడు	7700	670	260-1600	80% 72	80% 224-1-255		0.72	0.7	
భూమి	7827	980		80% 24	80% 8553	1	1.00	1.0	
బహుడడు	4280	1410	580-2340		80% 687	2	1.52	1.6	
విద్యుత్ గణం		2580		80% 88			2.77	2.8	
గురుడడు	88000	4870	8.00-5760	80% 4088		9	5.20	5.2	2.8 యువ గ్రామములలో 8560 మొత్తు
శని	73000	8860	79.0-9790	80% 10-15.0		10	9.54	10.0	
మంజుడడు	81000	17828	16988-18768	80% 7		4	15.18	19.6	
పరమమంజుడడు	88760	27986	27005-28765			1	80.70	88.8	ఉపగ్రహము అదనాల 8000 మొత్తు
తేజ ఇంద్రుడడు									
ప్రభుడడు	తెలియదు	86755	85605-87665	తెలియదు 80% 8.00 20.	మొత్తు 260 80% 8.00 20.		89.52	77.2	అందరూ నిగడంబడు
చంద్రుడడు	2160		95.8	27-7-47-14	27-7-48-14				

- తావున నిడువట మవధా
నావిష్కృతి పూని సరిగ నారయవలయున్ || 495
- భూకల్పాణమునకు గ్రహకర్షణముల సంబంధము —
క॥ తలచినకృతి యెయ్యెది యిటఁ
దెలిపినగ్రహగణ మదీమి, దీపితి వాసన్
గల కల్పాణం బెమ్మది
తిలతండుల గతియటంచు దెప్పక వినుడి! || 496
- క॥ ముత్తాతతాతతండ్రుల
ముత్తాతల నేడ్డరాలమూలపుగుఱులన్
బొత్తుగ దెలియఁ వంశపు
నత్తువ చక్కనయు నెఱుంగజాలముగాదే! || 497
- క॥ పరిమాణప్రభృతుల నెవ
తరింపఁబడు తొంబదికి దాటు వదార్థ
స్థిత నె కది యాపుంగొనె
ధర బహుతరివిద్యమాగధాతుస్ఫురణన్ || 498
- క॥ రవిచక్రంబున నొద్దిక
నవలి యివలిచుక్క నొగుగు నాకర్షణము
ల్పవరించుచుండగ నెగద
దివి నందేన్బొక గుంపుదేజీ వెలయుటన్ || 499
- క॥ రవిగోఁ దమగోఁ దమగోఁ
వివిధాకర్షణము లెనుగి పెంపిడుట నా
తవిలినకూంప పొందిక
మిపులక ముప్పొక నివి భ్రమించుటలెల్లన్ || 500
- క॥ తారాపథమున బహువిధ
తారలమధ్యమున సప్రతర్క్యతఁ దోత
త్సారానుభూతి తమలోఁ
జేర నె, గ్రహచక్రమునకు జేమ మెసగుటన్ || 501
- క॥ ఇవియేకాక ధరాసతి
కవయవమై యుండి యుండి యవిసి యెడముగా
దివి కెగసి చన్నజావలి
వివరం బన్యోన్యకులవిస్తరతకెకా! || 502

క॥ తరువాత నవ్వుడప్పుడు

ధరఁ జాట్టపుచూపుగాఁగ దర్శించెడిశో

వగు లుల్కలు పడుచుక్కలు

నురువాలపులుడులు నిచ్చు నోగున్నాగుక॥

506

క॥ ఇదియేని ధరాశ్యా

ణవిభూతికిఁ గొంతగా గుణం బిడుననఁగాఁ

దవింవియె కానఁ దత్ప్రకృ

తివిశేషముఁ గొంతకొంత తెలియకవలయుక॥

506

— శ్రీ ఉ ప గ్ర హ ము లు —

క॥ గ్రహములఁ గొన్నిటికి నుప

గ్రహములు గలవనుచు దెలియఁగాఁబడె నిటసం

గ్రహముగఁ దజ్జననము న

న్నహనము నేవిధము యెఱుంగ నానెముగా జే॥

507

మ॥ గ్రహగోళంబుననుండి (వీలుటయు, నాకాశంబులోఁ బోవుచు

స్థిరము ల్లాఁగఁగ వానిజేసుటయు నాఁగా రెండుచందా లువ

గ్రహము ల్కల్లుట శంకు బండితులు వక్కాణింతు; గుర్తింపఁ ద

త్సహజంబౌ భ్రమణప్రకారమిడెడి న్నానాయ్య మొక్కొక్కచోక॥

ఉ॥ గామునఁ జీలిఁట్టిని యెకాయకిఁ దల్లుల లాగె త్రిమృత

బై మురిపానఁ జేరినవి వాని కెదుర్పడక స్థమించు సం

క్రాంతి మాప్రదక్షిణపరంపర పోఁబడి నన్నియట్ల నా

గా మది నిశ్చయగుబొడకట్టదు పెక్కులలు ల్పరించెడిక॥

509

గీ॥ కావ్యబుధులకు లేదుగ్రహ మొకటియు

ధరకు నిండున కొక్కొక్క టరయనగును

రెండు కజనకు వరుణున కుండునాల్లు

శనికివది, తొమ్మిదే బృహస్పతికి వెలయు॥

510

క॥ ధరినుండి గురునిదనుక

బెరిగె నుపగ్రహపుసంఖ్య పిదప శనిమొద

ల్పరిగెక వరుణునిదనుక

బరఁగు నియమ మొక్క టనడిభాతి నరయఁగక॥

511

క॥ గాములబారున గురుశను

లే మతిమతిపెద్దవార లిటునటువారో

సామాన్య లుగువువెంటడి

గా మాతే నుపగ్రహాళి గమకానుగతి॥

512

గీ॥ బుధునికంటె శుక్రునికంటె భూమి కడు న

దృష్టశాలిని తనచుట్టు దీనభక్తి

దిరుగుచు నసంఖ్యసౌఖ్యము ల్వలలజేయు

చందమామ యుపగ్రహ స్థిందనగుట॥

513

— చందమామ —

ఉ॥ మండపీసూర్యదేహమున మండుచు లేచినసోగకండలో

మండుచు వ్రలినట్టిగ్రహమండలమం దొకటైనభూమి యు

ద్దండత మండుచు దిరుగుధాటికి లోపెడయొందు చేర్చి

యండగరాక యుప్పరమునొందె ధర న్వసం జాటి పరువుచు॥ 514

శా॥ ఆనాఁ డెప్పుడో మింటికి నైదిరి భూమ్యాకర్షణ జెంది ప్ర

స్థానాళి త తగ్గడగ్గ నుడువంధు భూమిచుట్టు జనం

బూనె జక్రపుంబోక; నేఁ డిటుశతంబున్ముప్పదిన్దొమ్మిది

బైనావేలగుమైళ్ళ దవుననె తద్వాయామము ల్పొనెడి॥ 515

క॥ వికింబకి పోబో మండుట

లుడిగె, సెగయు మాసె మంచు లుబికిఁ గ్రమముగా

వడగండ్లు బేతె, దనుదా

నుడితిరుగుట భూమిచుట్టు సురుగుట నిలిచె॥

516

ఉ॥ అన్నిగ్రహాలసా టిది యొకంతటి గుండ్రనిండు, వ్యాసమో

ఉన్నది రెండువేల కింకనొక్క శతానికిపైన పక్షిమె

న్నెన్న స్వయంప్రదక్షిణము నెంతటఁ బర్యటంబు నెంతలో

బన్నగంజాలుట రవికి బార్వ మొకండె నదా యెదుర్పడు॥

చ॥ ఇనునకు నెప్పు డొక్కనగమే తనగోళ మెరుపు, నన్యమం

దనయము సంధకార మెవయ్య, భ్రమణాధ్వము భూమి సూర్యుచు

ట్టినరుచుశ్రోవమట్టమున నుండక యించుకవాలుఁ జాపుకా

రణమున బింబమం దిలకు హాసముఁ బెంపును దోపఁ ద్రిమ్మలు॥

గీ॥ హాసము పడేనుదినముల కగుచువచ్చి

నుంత కనుపింపఁ; డమష్టమున్కు నాడు;

మఱుల గ్రమతఁ బడేనినా ల్పెరిగి తుదకు

నిండుగన్దోచు, నాడు పూర్ణిమ ధరితి॥

517

వ॥ ఈవర్షటనప్రదక్షిణములకు పట్టుకాల ముభయత్రసమానమే. ఇరువది
యేడురోజుల నాలుగుగంటల నలుబదిమూడునిమిషములు వదనా
లుగు సెకనులు. దీనినిబట్టి చాంద్రమానసిద్ధాంతమంతయుఁ గ్రమ
ముగ నేర్పఱుపఁబడినది. 520

ఉ॥ మేదినికేని నొక్కనగమే యెపుడు స్తనలింబముంట ను
త్పాదిలు పెంపుహాసములబట్టి సితాసితపక్షసంజ్ఞ కా
గా, దివిఁ దానుభూమిరవిగా నిలఁ బూర్ణిను, భూమితానినుం
డూద నమాన బాఁర్చెదరకుండిన నేర్పఁచుచుండు ధాతుణ్ణి॥ 521

గీ॥ అది సితార్థమొ మఱి యసితార్థమొక్క
తూర్పు పడమరొ తోచు చందురునిరేఖ
వంపు రవివైపుగా నె చూపట్టు, మరుఁడు
బాణ ముక్కునిపై నేయు రాణ నిగుడ॥ 522

— శా బి లి లో ని మ చ్చ —

క॥ చందురులోఁ బెనుమచ్చం
గందుముఁ దానినిగుఱించి కథ లల్లరి భూ
మిం దనరు సంఘమాలకపు
లందఱుఁ దత్తత్కథారసానుగతముగ॥ 523

క॥ విన సాంపెకాని నిజము
గన నొక్కనిమేష మాఁగఁగావవి యూహ
జవితమ్మలెనుమి దుప్పిణి
యనువునఁ గడు(బెల్లు)భ్రేబ గల్లలె నెదొలిగె॥ white lies
గీ॥ దుప్పిణి మొట్టమొదటఁ జంద్రునిపరీక్ష
గల్గిలియోగ్రీకుఁ జొనరించి కానఁబడిన
పెద్దచునీపల్లరెంటికిం బేర్పొసంగి
పెనుసముద్రంబు లివి యని వెల్లడించె॥ 525

వ॥ అందొకటి (458 + 424) మైళ్ళును మఱియొకటి (750 × 700)
మైళ్ళును వైశాల్యముకలిగి యుండెనని యూహింపఁబడియె. 526

గీ॥ రానురాను పరీక్షలు రాటులేల
నూసరంపుటెదారులై యొక్కప్రాణి
గాని నీరైన లేనిమైదానములని
శోధకుల మాధివాక్యంబు బోధపఱిచె॥ 527

ఉ॥ ముప్పదివేలదాశక గడము ల్పెగకొండలమూతులట్టు లం
దొప్పెడి, మైలులేబడిగ నొక్కకడెంబు వెడల్పుతోచె, భీ
గుప్ప కొవర్నిక స్పనడికొండల నేడిటి గుంపులొనిలక
జెప్పగనైనపెన్పలల శ్రేష్ఠత నందమగుక మహాద్రులు॥ 538

వ॥ ఆవర్తతములో గొన్నింటియెత్తు 35001. 158701. 57601,
28851, 266911 అఁగా దాదాపు మనధవళిగిరి, కించించింగా
మొదలైనవాని యంతటి యొన్నత్యములు గలవిగ నున్నవి. అందలి
పెక్కలగు లోయలలో గొన్ని వందలమైళ్ళపొడవును, 1000' లోతు
సర్మైలునుంచి 2 మైళ్ళవఱకు వెడల్పునం గలవి కలవు. అచటి
కడియములన్నియు నాటిన యగ్నివర్పతముఖము లని నిర్ధారించు
బడినది. 529

గీ॥ నిప్పుమలవాతకడిమూల నెప్పు డచట
వెడలు వెల్గులు కొన్నింట విడువకుండఁ
పున్నమనె కొన్నిటం దోచు; బుట్టుబూర్వ
మఁతె సదమితమని తెలియంగఁబడదు॥ 530

క॥ ఋణ మిన్నూరంశ మొదలు
ఋణమిన్నూరేబడికి జరించుచునుండుక
వణకించెడిచలి శశిప్రాం
గణమునఁగోళంతరమునఁ గడునెక్కు డగుక॥ 531

ఉ॥ పైకడియంబులన్ని యును వహ్నిమహీధ్రముఖాలు కా వటక
దాకొని గర్భఘాతపతనంబున గోతు లొనిర్చి చొచ్చి రా
లేకడ జిమ్ము నుల్కలు సహింపఁగఁజాలనిధూమకేతువు
ల్లోకిన దోచుదు ల్కలపు దువ్వలు కుప్పలు తిప్పలైనడక॥ 532

గీ॥ ఇంతలేసికడెంబు సంతలేసి
వర్పతంబులు కుప్పతిప్పలును గలిగి
యున్న నే స్తంద్రగోళంబు నున్నవివస
నుండు టదియెల్ల దూరపుంగొండచునుపె॥ 533

ఉ॥ ఉండగఁవచ్చు భూమి మనకుండెడిమూలపదార్థపు స్థనులే
మెండుగఁ జంద్రగోళమున, మేదిని తుస్కయగానఁ, తెట్టులే
దండలఁ గానరామి పటఁ దాత దటందురు బొగ్గుగాలి బ్ర
హ్మాండపు శీతువుంట గనియై యట బొగ్గును బూడియుండనా॥

క॥ అచ్చట హతావరణపు

మచ్చే లేదనుచు శాస్త్రమర్మజ్ఞులు నా

కిచ్చిరి తొల్లిటిదంతయు

గచ్చున్విచ్చగుచుఁ జనెనొ కడు రోదసికి॥

595

చ॥ ప్రకృతివిచారపుంజముల పాతరయై నడగండ్లకప్పుకోఁ

గొకిటికియై యెటు ల్రియఁగూడక యేయొకజీవికైన భు

క్తికిఁ గొఱగాక నింగి గిటిగెంతులఁ త్రిప్పుడు లొంగుచంద్రు మూ

లకమున నేరి కేవిధములాభ మటం చనిపించు సాజత॥

596

క॥ ఆమాటకు వచ్చినచోఁ

నేనుడుఁగులు చంద్రుకంటె వింటు మన కెడం

బై మలయుచుండు రవిచే

నేమిటి యనఁ గలమె లాభమీ భూసతికి॥

597

క॥ రవి నిక్కమా భగవానుడె

యపు మన కీచంద్రుఁ డరయ నమృతాంశుఁడనూ!

తవిలి యితఁ డుక్కునుద్ధతి

మివుల నడఁపకున్న సాధ్యమే జ్ఞేమ మిట॥

598

గ॥ అగువునుండి మహత్ప్రవర్ణంత మెనఁగు

నస్తుతతుల కాకర్షణబలముకొలగ

వాని యుగపుల దామాష నూనుకొనుచు

ఎడముకొలఁదిగ నాశక్తి ముడుఁగుచుండు॥

599

చ॥ అదియెట్లనఁ నెడముల వర్ణల దామాషాకు తలక్రిందుగ నాశర్వణ

శక్తి తెలుగుచుండును. భూమికి 9 మైళ్ళయెడమున నొకటియు

4 మైళ్ళదవ్వున నొకటియు నస్తువులున్న చనుకొనినచో నీసంఖ్యల

వర్ణలు 81యు 1^వ నగును. ఈయెడముల దామాషా యగును

గదా. నస్తువులలాగుడుశక్తి దామాషా గగఁదేలును. 4 మైళ్ళ

యెడమందున్న శక్తి 81-గను, 9 మైళ్ళయెడముననున్న దానియాకర్ష

ణము 6 గను బరిణమించును. 6 మైళ్ళవ్యత్యాసమునకే లాగుడు

శక్తి యెంత తగినదో? ఇట్టిచో భూమికి చంద్రునిదవ్వు 2, 89,000

మైళ్ళుండ నూన్యసిది 9, 80,00,000 మైళ్ళు. అగుటచే రెండు

గోళములు సమానములయినప్పుడు వీని యెడములసంఖ్యల వర్ణలు

దామాషాకు వ్యతిరేక దామాషాన లాగుడుశక్తులు మాటును, కాని

యీ చంద్రసూర్యవిషయమున నుభయపులు సమానములుకావు.
 దగ్గఱనున్న చంద్రునివ్యాసము 2160 మైళ్ళు. సూర్యునిదో 8,65,280
 మైళ్ళు. ఇది కొంతవఱకు సూర్యుని లాగుడుకత్తిని చంద్రునికత్తి
 దామాషా కెక్కువగ తగ్గనీయకున్నను మొత్తమున భూమిపై చం
 ద్రుని యాకర్షణాబలముకంటె సూర్యునిలాగుడుకత్తిచాలతక్కువగ
 నున్నది. సూర్యునికంటె చంద్రుడు దాదాపు మూడురెట్ల
 లాగుడుకత్తితో మనసముద్రములలో నలలను రేపుచున్నాడు.

ఆ॥ ఎవరియంతవార లీచంద్రసూర్యులు 540

తమకొలందికత్తి ధరణిమీదఁ

దవులుపఱువ నుదధి, భువి, లేచుదరఁగలు

ఎడయఁదెఱవలేని తొడదుకడఁక॥ 541

క॥ రవిచుట్టు భూమియుకొ శశి

భువిచుట్టుం దిరుగుపోకఁ బూషునిదెసఁ జ

న్నవిగాఁ జంద్రునిదెస పె

ద్దవిగా సంద్రముల మలయు నల లాదెసలక॥ 542

ఆ॥ భూమి కిఱువంకఁ బుష్పమం బూషశశులు

సూటి నిడపెడ శక్తుల న్దొనువుకతన

నాటి దాఁటుల నలలనిన్యాస మనుకు

నం దినునివైవలంతి పెద్ద వితరములు॥ 543

ఉ॥ పున్నమగా కమాస శశిపూష లకొక్కరివెన్క నొక్కరై

తిన్ననిసూటి నిల్పువసతి న్దమశక్తు లొకేముఖంబుగా

బన్ని యిల న్నిగుడ్పఁ దదుపస్థితిఁ జోతుటల ల్లరాసలికొ

దన్నుడుపోక రేఁగుఁ దదుగ్రత స్పష్టతఁదోచు నట్టులక॥ 544

గీ॥ అమనసకు బున్నచుకు నడుమంతరముల

శుక్లకృష్ణాష్టముల శశినూర్యబలము

ధరణి సమకొణపునోకఁ దాఁకుచుంట

నలులు పైరెంటి కలఁగిగాఁ గలుగుచుండు॥ 545

క॥ కొండలతో భువి యడ్డం

బుండనిచో పోతుతరఁగ యొక్కొక టిలపై

దండఁ బూర్ణచు తేచిన

యండ నడఁగు పప్తిగడియ లగుకాలమునక॥ 546

ఉ॥ పుష్పమనాటిపోటునను మూడును బావడుగుల్ల వార్ధిభం
గోష్ఠతియా. నమానతరినో యది ముప్పదితోమ్మిదధ్యుతాః
గొన్నిట నొక్కొకప్పు డదిఘోరత నల్పదియైదుదాతనా
టున్నది, దానిధాటి నగుచుండు ధర్మ బ్రహ్మయం బొక్కొక్కడ॥

గీ॥ ద్రవపదార్థ మాకర్షణోద్ధతిః ద్వరగ
నలుగుగా లేవగల దట్టు లనని మూర్ఖు
నంతగాఁజూపకున్న స్పందనమునొందుఁ
గంపనూచియంత్రంబు తద్గతులఁ జూపు॥ 548

గీ॥ దినము నిస్తంత్రసింజు లందించుకొనుటఁ
గనిరి శాస్త్రజ్ఞు లమెరికాగట్టునుంచి
తూర్పు పైగోపునకుఁ గలదూర మరువ
దైదుపాదాల మారు నహనికనుచు॥ 549

క॥ ఈమూర్ఖు పోతుపోటున
నే మలయుచునుండు, నుబ్బు నిగుడుదెనకు నీ
భూమి బాతాళపుదెనఁ
బ్రామణ బల్లంబు, రెండు బరితస్పృతుల౯॥ 550

ఉ॥ ఇంకొక చిత్రమున్నది మహివలయుంబు ప్రదక్షిణించుమి
న్దొంకను బోతుపోటుల వటుత్వవులాగు దుచేత నిక్కనన్
గ్రుంకును నేడదధ్యులగ నూల్కొను గంతులతోఁ జరించుఁ, న
య్యుంకు జలస్థలోత్పతనవూపు నొకేసమయాన నేర్పడు९॥ 551

క॥ అమితముగ లోకకల్యా
ణమునకు మేలైనకారణములగు సతత
భ్రమణముల నబ్ధి నేర్పడు
తుములతరంగములు తెమలు తుందుడుకులచే९॥ 552

గీ॥ చంద్రనూర్వుల లాగుడుశక్తి లేక
గుండ్రములలోఁ దరంగము ల్గుచు సెనేని
యచటినీరెల్ల మురిగి పాడగుటకాక
దరుల కోడలు వచ్చువీ ల్తప్పిపోవు॥ 553

క॥ దిక్కులదేశపు వర్తకు
లెక్కడివా గక్కడనె శయించుచు గప్పి
పైక్క నిలగ న్నంభించు

స్వక్కున దిగదీసినట్లు వాణిజ్యంబుల్||

554

— ౧౧౧౧౧౧౧౧ —

మ|| మనఃకా సూర్యునకు స్పదాన గ్రహసంబంధప్రచారంబు గ
ల్గినవేళక గ్రహణంబు లేర్పడుకథ ల్విన్నాము శుక్రు స్పృశు
మును పెన్నందొరకొన్నచోట్లు; శశిభూత్రాపాటనాసిద్ధము
ల్లనరుక జండదివాకరగ్రహణము లాకలానుగుణ్యంబులై|| 555

మ|| అవనిజాటి పరిభ్రమించుశశి స్వీయాధ్వంబునం దొక్కచో
రవి కడ్డంబుగఁజేరు నీడ ధరణి స్థాలంగ, నాఛాయునై
భవ మెం తంతగ నూర్వబింబము తిరోభావంబు నొందుక రవిక
భవి చంద్రుం గననీనిచోశశి వయొ బొందించు నీ డమ్రై||

క|| ఒకట రవిగ్రహణముఁ మఱి

యొకట శశిగ్రహణఁ మిట్టు లొసరు నింటుక;

దికమకలులేక నియ్యవి

నికరములగఁ దోచు నయననియమానుగతి||

557

ఉ|| అడ్డుచంద్రబింబమున కరుగనిబింబము పెద్దదాటచే
గడ్డుగునీడ దట్టముగ గ్రాలు సుధాంశుని మధ్యరేఖపై
దొడ్డుతిరోణయావమున. దొయిదెన న్దుగవేలమైశ్శుగాఁ
నొడ్డుకొనుక గొలందిపననొప్పెడినీడ లిలాతలంబునక|| 558

మ|| నడి ముక్కోణపునీడ పయనెడల న్నవ్విందెడి న్నిందుగాఁ,
బెడలం దిర్వదివేలమైశ్శయిలఁ గన్పించు న్దగక గొంతగా
దొడి నూర్వగ్రహణంబు; భూమివయికి న్నోతేక నీడంతయో
యెడమై తెలికనీడతే నిగుడనొనే నర్కుఁ డుంగ్రంబగుక|| 559

ఉ|| కంటికి బేడకాసు దరిగా నిడఁగా మఱుఁగొంచు సర్వమా
కంటి కెడంబుగా జరుపఁగాఁ గ్రమత స్ఫుటిప్రపంచము
నగ్గంచెలంగు నల్ల గ్రహణంబులతో శశి భూమి దాపుగా
నుంట సమగ్రమా నెడయ నుంగరమున్నగ్రహణంబు చొప్పుడుక||

క|| ఉంగరపుంగ్రహణము చి

త్రాంగణ మదియెపుడొగాని దర్శనమిడ ద

భృంగి శశిబింబ మిముడ గ

నుంగొననొ భానుసంచునుక వలయుముగక||

561

ఉ|| దట్టపునీడపట్టె వసుధ స్పదియేడ్చదులైసమైశ్శిపై

వొట్టనివిస్తృతి జ్ఞగుశ్రోవ రవిగ్రహణంబు పూర్తిగ
శ్చట్టు, నిడన్బడ స్థలుచబాటిసనీడలఁ దగ్గితగ్గి చూ
వట్టుఁ గ్రహూప వానివెలివట్టులవైపులకు స్తవస్తవకా॥

562

గీ॥ ఎన్నియనుకూలతలఁ జోచెనేని సూర్యు

పూర్ణమాగ్రహణం బట్టిపూర్ణదశను

నిల్వఁగాఁజోవ దెన్నిదినిమిషములకు

మించి, రవిశశిభూచార మాంచుకడక॥

563

ఉ॥ పాలుగనేని నుంగరముభంగిగనే న్నగ్రహణంబు గల్గుచోఁ

గీలకరప్రకాశపరికీర్ణతచే నుడుమార్గణాళికి

స్వీలమరంగఁజోదు, మఱి నిండుగనోగ్రహణాన భూమిపై

నీలపునీడ, వెల్తురులు నింగి నెసంగుటఁ జూడనో నటుల్॥

564

గీ॥ నిండుగ్రహణాలఁ జంద్రుని మండలంపు

నీడచుట్టును వలయంపునియతి వెలయు

వేవెలుఁగుదీప్తి యందందు వింతకుచ్చు

లగుచు ప్రభలుబ్బు మకుటరత్నాభలట్లు॥

565

గీ॥ కాదు భాగంబు సూర్యునికాయమందుఁ

దత్ప్రచండతరాత్మప్రదక్షిణాను

గతిఁ పొందదు, స్వేచ్ఛ నీకాంతివలయు

మంటి యంటక య్యనుచుట్టు నతిశయించు॥

566

గీ॥ ఉత్పతనశీల మగుచు విద్యుత్స్వభావ

పూర్ణ మగుచుండు నీదీప్తిప్రంజ వలయు

మర్కతీవ్రాగ్ని వలితసూక్ష్మాణుకలిత

వాహినీసంతతక్షుబ్ధదైహిక మగు॥

567

క॥ లాగుదు వీగుదు శక్తుల (Attraction and Repulsion)

వేగంబుల సూక్ష్మరేణువితతు లెఱుదు ను

ద్యేగంబుల నీవలయపు

భాగంబులఁ దిరుగుచుండు బహువిధఘటనకా॥

568

క॥ కుచ్చులుగ వలయమున నచ

టచ్చట నగుపించునుబ్బు లర్కాంకబహిః

ప్రోచ్ఛలితహీలియంపన

నోచ్ఛయములు మండ నిగుదు నుగ్రభాల్కల్॥

569

వ॥ ఈమంటల యానుపానులన్నియు స్పెక్ట్రోగ్రాఫనునదియు, Spectro-graph) స్పెక్ట్రోహీలియోగ్రాఫనునదియు, (Spectroheleograph) యంత్రములు దుర్భిణింజేర్చబడి పరీక్షింపఁ బయటఁబడినవి. వీని పొడుగు వెడల్పులగుటించి సూర్యనకరణమున నీవఱకే కొంత ముచ్చటించబడియెను.

570

క॥ అయిదారుకోటు లంశల

పయి వేసిమి గలుగు సూర్యభగవానుమెయిన్

నియతి నిరంతర మేర్పడు

నయుతవిచిత్రము లఁ బెలియనట్టివి మెండొ॥

571

గీ॥ ఈదృశోగ్రాన్తిఘాతకృతి నెట్లులెట్లు

ప్రకృతివస్తుప్రచారంబు పరగఁగలదొ

మనయిచటి శాస్త్రనూత్రప్రమాణగతిమ

చాలకున్నది తెలుప మాతృముగనైన॥

572

క॥ నడి నీడ పడక నిండుం

బెడనీడలఁ బాలిభాగమేగా భువి నే

ర్పడు సూర్యగ్రహణం, బా

నడక ద్వివిధంబు లట్లె నడువద్దొడఁగు॥

573

క॥ సోమోవరాగములలో

నీమాదిరిగాక గ్రహణ మెంతయెఁగు న

ట్లే మేదిని శశి యగవడు

నీమలలో హెచ్చులొచ్చుఁ జెందక లోచు॥

574

క॥ ఇవియు న్నిందుగఁ బాలుగ

నపుచుండున్ భూమినీడయంతయుగో బా

టవుచోఁ గొంతయెకా చా

టవుచో శశి నెదురునద్ధరాతలమునన్॥

575

ఆ॥ భూమి మింటఁ గొలుపు ముక్కోణపున్నీడ

నిలకు దరిగ నిందుఁ డెససేసి

దవ్వనందుకంటె దద్దయు నెక్కడు

కాల ముందు గ్రహణలీల చదల॥

576

క॥ చందురు భ్రమణపు వలయము

నందలి వ్యాసార్థమునకు సభికాయతమా

టం దప్పపు గ్రహణము లా

యందున కానీడఁ జొచ్చు తీర్పడునియతి॥

575

శ్లో॥ నీడల వెడల్పువారల జాడఁ బట్టి

నిందుగ్రహణాలఁ గప్పడకుండుకాల

మెప్పిదినిమేషములె దిఁ సేశ్వరునకు

చంద్రునకు నూటపదినిమేషములు తెలియ॥

578

— శ్లో॥ చారిత్రక సూర్యచంద్ర గ్రహణములు —

శ్లో॥ రవిశశిగ్రహణముల దర్శనము చాల

పూర్వ కాలంబునుండియు బుధులు గ్రంథ

బద్ధ మొనరించి యుంచిరి బహుళసంఘ

సంకలితచక్రశ్రలు సాక్ష్య మొనఁగు॥

579

ఉ॥ ఇంతియొకాక యేగ్రహణ మెప్పుడు రాఁదగునంచుఁ జెప్పుసి

ద్ధాంతముగూడ జూడఁగ ననాదిగ వర్తించునాఁడనర్చు; న

త్వంతము నూటి వారి నియమావళి వెంట గ్రహణసంబులు

బొంతనతో నెసంగె నగుఁబో చరిత్రాదులువా లిలాసలిక॥ 580

వ॥ ఉ(Ur)ర్బట్టణమున గ్రీస్తునకుముందు 2288 సంవత్సరమున తిమార్పి

దినమున పగలు 11 గంటలకొక సూర్యోపరాగము కలిగెనట.

22వ అక్టోబరు 2188 క్రీ.ము చీనాదేశమున నొక సూర్యగ్రహణము

సంభవించినట్లు వారివారతపుస్తకముల నగుపడుచున్నది. హోమరు

కవి రచించిన ఓడెస్సెగ్రంథమున క్రీ.ము. 1178 సాలున 10వ ఏప్రి

యలు దినమున పగలు 11-41 వేళ నొకటి ప్రవర్తిల్లిన ట్లగుపిం

చును. క్రీ.ము 810 సంవత్సరమున 6వ అగష్టుతేదిన నొకసంపూర్ణ

సూర్యోపరాగ మేర్పడి పగలుననేచుక్కలన్నియు స్ఫుటములుగ

గఱపించినట్లు గ్రీకు దేశీయుఁడగు డియోడర (Diodores) స్మనునతఁడు

వర్ణించెను. ఇతఁ జంద్రగ్రహణముయొక్క తొలుతటిసాక్ష్యము

క్రీ.పె 280 సంవత్సరములో దొరికిన చీనావారి యొకగ్రంథమున

నగుపించుచున్నది. క్రీ.ము. 1186 సాలున 29వ జనవరితేదిన

నొకసోమోపరాగ మేర్పడియెనట. అప్పటినుండి యిప్పటికి రాను

రాను చిట్టచివరి సంపూర్ణసోమోపరాగములు క్రీ. శ. 1986 న

1988 న సంభవించినవి. 7-11-1988 న నేర్పడిన గ్రహణమున

జంద్రుఁడు క్రీస్తీడలో నాయుక్తము 7-89 గంటలకు చొరవారంభించి

యసలునీడలోనికి 8-45న జేరుకొని పూర్తిగ 9-45 చాయల
మఱుంగుంబడి 11-8వఱ కట్టుండి వెలికిజరుగుచుఁ తెల్లవాటుబామున
1-14 గంటలవేళ శుద్ధమోక్షము నొందెను.

క॥ బింబము సంపూర్ణగ్రా

సంబయినరు దృశ్యమగును సననప్పగ, భూ

మిం బొడిచి వంగి, రవికిర

ణంబులు తరతరపువ్వెనన్ బడుచుంటన్॥

582

క॥ ఇహకళ్యాణంబునకున్

గ్రహణంబులనలఁగ గలుగఁగలలాభము లా

గ్రహముల సత్త్రంబుల

బహువిధనైజము లెఱుంగఁబడు తొక్కటిను॥

583

ప॥ ఇదిగాక వెన్నెల్లపసరించుచో 1481 లో జెప్పట్టణమందలి మూర
దర్శినీశాలాసహాయమున దల్పెప్పందవిధవి మధుకోదాతానుదాత
ములుగా గ్రహింపఁబడి పలుచోట్లను శ్రీయోద్వారమున విష్ణింపఁ
బడినది.

584

— శ్రీ లోక చుక్కలు శ్రీ —

క॥ భూమాతకువృద్ధవసి

తామహు లాదిగ తరాల దగ్గించి యిటు

లోమగునాత్మజ దనుకన్

గాముల, గొల్చితిమి లోకకళ్యాణదులన్॥

581

గీ॥ చుట్టపుంజూపుగా వచ్చిచూచి పోవు

యాత్రికులు కొందఱుండు విహాయసమున

రాంబుక్కలుల్కలు మఱి వాలపుడులుఁ

గొంత మేల్గి గులిచి భువి స్థూర్పుచుండు॥

586

గీ॥ వీనిలోఁ దోడచుక్కల స్నేహగలవి

గొప్పవై యె-తోముచ్చట స్తుప్పు మింట

సౌరములఁకొన్ని కొన్ని సత్త్రజములు

గాఁగ నివి రెండువిధములై త్రాలుచుండు॥

587

క॥ సత్త్రధూమకేతువు

లక్ష్మణజవాన నూర్పు సరివలగొనుచు

నిగ్మీ ప్రము లట్లె మి

సూక్ష్మ సహా తోలగి చను మగుడ రాకుండఁ|| 589
 మ॥ వెలుగునృబ్బుల సూర్యు లుద్భవిలుట ల్విన్నాము కన్నార మ
 ట్టులె నక్షత్రప్రదోశచుక్కలును బుట్టుల్పొంది స్వామి త్రేసం
 చలనం బొప్పు బ్రహ్మణింతుకడఁకన్దొకొక వీడ్చోకఁజు
 కల వీడ్కొందు నెటేనియుంజ నెడి; లక్ష్యంబెందొదుర్గాన్యామా||
 క॥ అంబునలె నయినగతి వల

యంబుకొనలు పొడవొనర్ప నలునెటఁ గలియం
 గంబడవి తెలుగుపోబడి
 నింబుకొను దదధ్వరేఖ యినున కటునిటు|| 590

గీ॥ కానఁ బుట్టివచోటికిఁ గ్రమ్మగంగ
 జాల వివి యొక్కరవిఁ జాట్టిచని బయంబు
 నింకొకని జాట్టిచని తుది నేమియగునొ
 నిల్చునో వ్రీలునో పోల్చనేర మెఱుంగ|| 591

క॥ ఇటుగా కొక్కొకసూర్యుని
 మటుకే వెన దోసకాయ మాదిరి వలయా
 ర్భటి యేర్పడ వలఁగొను పెను
 రటనపు వాలంపుటుడులు రాజులుచుండు|| 592

క॥ రవి నడిబొడ్డుగ గా కొక
 చివరం బడువలయుఘటనచే నిది యొకట
 నిపులదరిఁ జేరి యావల
 దవుదవ్వగుశట్టు లొకటెదోడున' నుఱుకు|| 593

గీ॥ రవికి నిండ్రున కుండుదూరంపుమిటికి
 నిరునదిని మించురెట్లు దవ్వెనఁగుదాఁక
 నీవిసరుతోడఁ బఱుగెత్తియెత్తి మఱి
 తనప్రదక్షిణవృత్తి సంతత మెసంగు|| 594

గీ॥ చిత్రమొక్కటి! ఇవి రవిఁ జేర వీడ
 నప్పుడే స్తోత్ర సూక్ష్మవై పెనఁగనీయ
 కున్ముఖంబగుభక్తితో నొనరి వెలయు
 జనకపుత్రసంబంధంబు జాటుకొనుచు|| 595

ఆ॥ నాలుగేండ్లనుంది నలుబదివేలేండ్ల
 కొక్కమాఱుగాఁగ నుష్కరుని

- (బక్క-దరియు దోచుకొను తత్తద్వి
శిష్టగమనవేగచేష్ట వెంట|| 596
- క॥ తేలె లక్షయునిర్వది
వేలుగ సీధూమకేతుబృందము మనయీ
కీలికరుఁ గొల్పునట్టివి;
పోలదు బడికంట సకలములఁ జూడంగ॥ 597
- క॥ తఱుచుగ నొకటే కనఁబడు
నరుదుగ నొకచోట పెక్కు లగువడు టుండుక
తిరుగుడుకాల మురుగ్రహ
పరమాకర్షణమువలన బలమఱు మూఱు॥ 598
- గీ॥ కరముఁజెప్పి వి పెదపెద్ద గ్రహములందు
లాఁగఁబడి పడుటయు శకలములఁ జెదిరి
యుల్కలుగ సంచరించుట లోవ్వచుండు
సంతరిక్షనిరంతర యాత్రలందు॥ 599
- క॥ కావునఁ జక్క యనంబడు
లావుందల యెన్నోయుల్కల స్వలయునటుల్
భావింపవచ్చు ప్రెస్సీ (Prussie)
క్రొవకసియనోజనుల్ తదంతెస్థంబుల్॥ 600
- ఆ॥ ఇంక రాతిదువ్వ యినుపరిజంబును
నికెలుపొడియు దాన నిండిమండు
చుండి తోక కెగపు దండిధూమంబుగా
బొగ్గువులునుగాలి బొల్పు విషము॥ (Carbonmonoxide) 601
- క॥ వాడుకఁ గార్చున్నోనా
త్నేడందురు దీని తద్విషప్రబలతచే
గూడినతోకన్ ధరపడు
నాఁడు కలుగు దాన బహుఘన ప్రళయంబుల్॥ 602
- ఆ॥ తోకచుక్కత్రోవతో ధరాధ్వంబును
గఱచునపుడె హాని కలుగుఁ బుడమి
నైన ఫీతి యెప్పుడైన రాపాడుట
హానిచిహ్నమయ్యె నది చెలంగ॥ 603
- గీ॥ ధూమకేతువుతో క్షోభ తోచవచ్చు

- నది యెసఁగకున్న ఊరే రా దనఁగరాదు
వజలదే రెండుమార్లు ప్రపంచయుద్ధ
మట్టి దేవక్కనైనఁ గన్నట్టుకున్న॥ 604
- ఆ॥ కుదురు నురువు ధాళుఁ గొంత భేదించిన
నన్నితలలఁ జూడ నమరుఁ బోల్కి
తోడ లట్టుకాక యేకత స్పహుశతన్
నూటి వంపు మెలికె లాట కలదు॥ 605
- ఆ॥ కొన్ని కుజచలైనఁ గొన్ని లక్షలమైళ్ల
పొడవుఁ దొడుగు, లోనఁ బొగయె యుంట
నవలి యుడుల కెప్పు డవరోధములు కావు
గాని మాటుచుండు క్షణము క్షణము॥ 606
- క॥ పదితొమ్మిది వందల యె
న్నిదిసాలునఁ గుచ్చుతోడ మింటకొ వట్నం
వద పొదలఁ జామరంబై
కదిసి సూర్యుఁ గొలిచె రకపుఁగళ లుట్టివడన్॥ 607
- గీ॥ తొలుత సెప్పెంబరిర్పదితొమ్మిది నిది
దీర దీర వాలాలతో తేజరిల్లి
నాల్గుదిసములలోన నన్నగిలిపోయి
నట్లు మోహాస్పదిజ్ఞుండు వ్యాహరించె॥ 608
- క॥ మనసూర్యగ్రహచక్రం
బున లక్షనుమించి వీనిపోబడి యున్నన్
గనబడునట్టివి మితనం
ఖ్యనె వెలయున్ దుర్బిణిన్ సహాయమాఁగొనమిన్॥ 609
- గీ॥ వీనిలో వాయిదా తప్పనీపిపోక
దనకు నిద్రిష్టమెనదిక్కుననె తోచు
చున్నచోతతోడచుక్క నభ్యున్నతాధ
హాలియనువానిపేర విఖ్యాత మగుచు॥ 610

ప॥ చారిత్రకగ్రంథశాస్త్రమువెంబడి నిది క్రీ. ము. 11 వ సంవత్సరమున
నగునడి యుప్పటినుండి 74 లేక 79 యేండ్ల వ్యవధిలో తిరిగి తిరిగి
కనుపించుచుండినట్లు రూఢిపరుపఁబడియెను. శనిగుర్వాక్షరణములచే
దీనిదర్శనమున బ్రతిప ర్యాయము సుమారు 19 మాసముల వ్యత్యా

సముత్తోః గలుగుచున్నయది. ఇది నడిమింటనున్నప్పుడు దీనితోక
కొన భూమిందాకుచున్నట్లు వ్యాపించియుండును. ఇది యత్యంతదీప్తి
వంత మైనతోకచుక్క. 611

- ఉ ల్క లు -

ఉ॥ నిగిని దోఁకచుక్క పయనించెడిచోఁ బెనుగాము తేవోదా
యంగఁ దడుగ్రశక్తిఁ దనయుం దొకకొంతను వ్రీల్చి చిమ్మ ను
ద్వంగలతున్న లుల్కలుగ రోదసి పర్తిలుచుండు శేషమె
ల్లం గడుదువ్వయై శకలలాస్యపరత్వము నొంది త్రిమ్మలు॥ 612

ఉ॥ ఇట్టివి లక్షలాదిగ దినేశ్వరు నాత్మగతిక్రమంబుతోఁ
జాట్టి చరించు, మంటచనఁ జూడఁగఁ దోఁపవుగాని; వీనిలో
నెట్లనఁ గొన్ని లాఁగఁబడి నిష్ఠురమావడితోడ భూమిపైఁ
దొట్టినగాలికొసెనను మాటి రగుల్కొను బుట్టుతాపిడిన్ ! 613

ఆ॥ మండి మంటలాలు మధ్యంబునన్ మింటఁ
బదిపడెనుమెల్లు పలుచు నుల్క-
జాలుచుక్కయని ప్రసంగింతు మిద్దానిఁ
గాని, నిజము చుక్కకాదు తెలియ॥ 614

గీ॥ మంటలాటినవెంటనే మసి మసి యయి
భూమిపైఁబడి తద్దేహమునను గలియు
వీనికలయికచే బుట్టినెలయు నవని
లోకకళ్యాణశుభకళాస్తోక గరిమ॥ 615

క॥ ఈనుసి నొకకణముంబరి
మాణమునకు నినుకకణము మఱివేరెల్ల
కానఁబడు న్నా వేలిడ
నైనను లోహాగువుంజ మాసకలంబున్ ॥ 616

అ॥ అవని తనమహద్భుతాకర్షణబలాన
రేయికంటఁ బగట రెచ్చుసంఖ్య
లాఁగు నిట్టియుల్కలన్ మడించిరి యేటి
కెన్నో నూర్లకోట్లఁ దన్ను ననుచు॥ 617

జా॥ గుంపు శ్రేణులు నొచు నుల్క లు లుల్కలన్ జాట్టుచుక భూమి స్త్రీ
యంపున్ సంభ్రమణంబుదాని దవీరూర్షప్రదేశంబు సం
ధింపన్ బెక్కిటి లాగి చేర్చుకొను నాత్మీయంగమం దాటఁ బె

న్యూనై యవ్యదుతోఁచు నుల్క-లజడు ల్పుంశభవత్వప్రేగన్ ॥ 618

క॥ ఇప్పటికి వేయియేండ్లుగ

ముప్పదిమూడేండ్లవ్యవధిఁ బొసఁగెడి నియతిం

దప్ప కిటులుల్క-లజడుల్

రొప్పెన్ బడమూడ్చువంబరున నడిరేయిన్ ॥

619

క॥ పరు నెనిమిదివందల ము

ప్పదిమూడవయేట సంభవంబగుడానిఁ

బనువరులు సింహరాశిఁ

వదలివచ్చు నటుల గుర్తుపట్టిరి నాటన్ ॥

620

క॥ పదు నెనిమిదివందల తొం

బదితొమ్మిదిలోనఁ బొడలవలసినజడితో

పద; గుర్వాకర్షణమునఁ

జెదిరియుండవలయు దద్విశిష్టాయనముల్ ॥

621

క॥ ఒకసింహరాశినుండియె

నకలోల్కాయనమ ? కాదు సర్వాశావా

హికలెన్నో కల వితరములు

(వకటము అన్నింటనివియె పఱగుఁ బ్రసిద్ధిఁ ॥

622

మ॥ బహులోల్కలే వసుధానిలావరణసంపాతాన్ని నాశిల్లివన్

దహియింపంబడ కుండి కొన్ని ధరణి ద్వారొంటయుం గల్గెఁ ద

త్స్పృహణీయూఖలవస్తుగుంచయము దర్శింపంగనాఁ దత్కళా

గృహరాజంబులఁ జిత్రదర్శకవిచిత్రభూతకోశాఖులన్ ॥

928

గీ॥ తోకచుక్కల తలలలోఁ దోచు నేవ

దార్థచయ మట్టిజే యుల్కలందు వెలయు

ననుట పరిశోధకుల ప్రసిద్ధాశయంబు

పాతిలోల్కా-పరీక్షిలం బట్టి కలిగె॥

624

ప॥ ఇట్టియుల్కలలో రాళ్లు, నికేలు, నిసము, బహుపదార్థరజము,

నొకొక్కచో రత్నములుగూడ నుంటున్నవి. వీని బరువు లేడెన్నిది

పానులనుండి జెబ్బదిటన్నులదాక నుండును. ఆఫ్రికాదేశములోని

గ్రూట్ఫంటేన్ (Grootphonteen) నగర సమీపమునఁ బడినది

20' x 10' x 4' విస్తీర్ణముతో జెబ్బదిటన్నులదిగ నున్నది. రాటన్

సతములేగా కొక్కొక్కప్పుడొకనొకచుక్కయే భూమిపైబడుట
యుం గలదు. సంయుక్తరాష్ట్రముల (United States) లోని ఆరిజోనా
(Arizona) ప్రాంతమునఁ బడినదిమూడులక్షలకున్నులభవమౌచుచున్నది.
ఇది యేటవాలుపొడితో భూమిం జొరుచుకొని 1700 అడుగులు
లోనికి బెజ్జమునర్చుకొని యంచాగి.ది. ఇట్లవే బాల్టిక్ (Baltic)
సముద్రమునోని యెయి సెల్ ద్వీపమునకు మధ్యాప్రేరియాలోని
ఫింకునది తీరములనుం గఁగబడినవి. ఇట్టిముల్కా.దిసాశుల కలుగు
నుప్రద్రవములలో మచ్చున కొక్కటిచ్చట వర్ణించుకొందము. 625

*** 1809 లోని ముక్తా హతము ***

క॥ ఉత్తరపుంజలివర్ణ

వాత్తి నైవేదీయా మహా దేవమునక

వాత్తి క విపక్త మగుపెడ

పొత్తున గాంధును ప్రదేశమున మున్నొకటక॥

636

గీ॥ మంచు, కాపు రివంబు, హిమ యి శిశి

మెదియె మెడికడండు మంచున బెరుగుచును

తోతనంబుల పోయిసాంధ్యతొనోడి

నట్టిచోఁ జలి ముడిరినయననరముల॥

627

చ॥ అటంగల కొద్దినుండి తమయంతటితో వలసెత్తి యంత నం

తటం గొంతునొకప్పుడుకు తరుచుచుంగ ను మున్నవాటిను

తట మఱి చేచుచు ద్రలుతె శా ర్షదితొమ్మిది నూర్మయ్యులొ

నటువికటాబ్జినేవలనకాతీర వా పక కంబు నెల్లటక॥

638

మ॥ అటు వారల్పనునాటికే శిశిరవస్తావేశ మెన్నిన ను

త్యటమై యంతకున తమ న్మెరిగ ముక్తిబుక్క తొనర్చుతె

చ్చటనే నృశ్వకగంధుగా నుసెలడక ట్లాభాగ ముక్తింతలో

బలుశీతాచలశ్చంగనన్ని భతం గుప్పల్లిట్లు లయ్యె న్నవీక॥

629

క॥ ఆయుత్సాహమున వరు ల్లుడిసె లక్ష్మంబు ల్లునానుకొలె

పోయె మిక్కిలిపూడిపోయె వలనబోవొన్న బీరము లె

చ్చాయం దోడక మాయమాయె గళలాశాపూర్తి శ్చైమాంబుధి

ప్రాయంబై కనుపట్టె దత్పుధివిసర్వంబుక సితస్వచ్ఛతక॥

630

గీ॥ అది నవంబరు నెల దక్షిణాయనాపి

100 100
100 100

200 200

1	2	8	4
1	1	1	1
1	1	2	2
1	1	1	2

1	1
2	2
3	2 1
4	2 2
5	2 2 1
6	2 2 2
7	2 2 3
8	2 2 4
9	2 2 5
10	2 2 2 4
11	2 2 2 4 1
12	2 2 2 4 2
13	2 2 2 4 2 1
14	2 2 2 4 2 2
15	2 2 2 4 2 3
16	2 2 2 4 2 4
17	2 2 2 4 2 5
18	2 2 2 4 2 2 4
19	2 2 2 4 2 2 4 1
20	2 2 2 4 2 2 4 2
21	2 2 2 4 2 2 4 1 2
22	2 2 2 4 2 2 4 2 2
23	2 2 2 4 2 2 4 3 2
24	2 2 2 4 2 2 4 5 1
25	2 2 2 4 2 2 4 5 2
26	2 2 2 4 2 2 4 6 2
27	2 2 2 4 2 2 4 7 2
28	2 2 2 4 2 2 4 8 2
29	2 2 2 4 2 2 4 4 6 1
30	2 2 2 4 2 2 4 4 6 2
31	2 2 2 4 2 2 4 4 6 3 1
32	2 2 2 4 2 2 4 4 6 2 2
33	2 2 2 4 2 2 4 4 6 2 3
34	2 2 2 4 2 2 4 4 6 2 4
35	2 2 2 4 2 2 4 4 6 2 5

5					6					7
శ్రేణి					శ్రేణి					శ్రేణి
1	2	2	8	8	1	2	2	8	8	1
1	1	2	2	1	1	1	2	2	8	1

- 1 ఊకకని
- 2 హిలియము
- 3 లిథియము
- 4 బెరిలియము
- 5 బోరను
- 6 బొగ్గు (కార్బను)
- 7 వక్రజని
- 8 ప్రాణవాయువు
- 9 ఫ్లోరోను
- 10 నియాను
- 11 సోడియం
- 12 మగ్నీషియం
- 13 అలూమినియం
- 14 సిలికను
- 15 ఫాస్ఫరము
- 16 గంధకము
- 17 క్లోరిను
- 18 ఆర్గను
- 19 పొటాసియం
- 20 కాల్షియం
- 21 సోడియం
- 22 టీటానియం
- 23 కనాడియం
- 24 క్రోమియం
- 25 మంగనీజు
- 26 ఇనుము
- 27 కొబాల్టు
- 28 నిక్కెలు
- 29 రాగి
- 30 జింకు
- 31 గలియం
- 32 జెర్మనియం
- 33 ఆర్పనిక్కు
- 34 సెలెనియం
- 35 బ్రోమైను

నర్మకః డత్యంత మేడమైన యవసరంబు

గడ్డకట్టినను బూబడివడ్డరీతి

నుం చట నేరుకొ నమైళ్ళ మైళ్ళమేర॥

621

గీ॥ నాల్గునెల లొక్కటేరాతి కల్లు నచట

వారము లొకారునే స్పిండబాటెపుడె

ధరణి హిమశైలశకలావృతముగ నయ్యె

చంద్రబింబంపు నునుసారు చొకళింప॥

622

క॥ పదిరెండవనెలలో ని

ర్వదిరెండవదినము దనుకఁ బబలు శిశిర మ

య్యదన నవంబరులోలి

పదవదినమె పెరుగ మానువైఖరిఁ జూపె॥

623

క॥ నాతాశరణంబున ను

ద్యోతిలుశీతంబుఁగూడ నొయ్యెయ్యన నై

జాతతశీతలతి స్వడి

పోతున్నేడిమిని బొంపంబూనెఁ గనుముగఁ॥

624

క॥ పేరినడగండ్లన్నియు

నీరముగాఁ గరిగికరిగి నందువఱదలై

తోరపువాగులు నమిలై

పారంగాసాగె నాఁటి ప్రకృతిప్రభిఁ॥

625

మ॥ ఇలపై సచ్చట నిట్టులుండ దివి మాన్మెంతేవి యంబు సం

ధిల రాయంచ యొకండు మేలుపురినన్నె లూపఁ వారాడురీఁ

నులలోఁ దోచినశోకచుక్క యెఱకైదో తెంచుపక్షిండు పో

ల నంలంతకు ధారుణిఁ దరిసిరాఁగాపాగె ఘోరస్వో॥

626

ఉ॥ అట్టులు వచ్చినచ్చి సపాజాధ్వమునం దనుక క్తి యెట్టులో

నిట్టుపడక ధరానిలమునక జొరఁబాటి తపేయఘర్షణ

బట్టుచెడక రగుల్కొని గుణాలున పెట్టి సహస్రకొటలై

నెట్టన గాంముపై విడిసె నిష్ఠురగాఁ రయాతిఘోరత॥

627

ఉ॥ లక్షలువృక్షము ల్పెడ నిలాలలమంతయు మాట్లుమాట్లుగా

గా క్షతమయ్యె నాప్రళయకాలనినాదనిభారవంబు మా

రక్షితి నల్పవామడలు బ్రాకి యవద్రవకారియ్యె ను

గ్రక్షయభీతి నచ్చటివరప్రతతుల్ కడువంది కుండగఁ॥

628

౨॥ పదిరెండధ్యులదాచోలోతును నూర్చెవల్లుదాచాచ మూ
తిదెన స్థించు వెడల్పు లొప్పుకొను లేలక సమాప్తాల పెం
తదురంతత్వర నెన్నికోట్లుశకలా ల్లాటిక సారంగించెనో
మది నూహించగనే సమాధ్యమను శంకనార్ప నెట్ల నేకక॥ 639

౩॥ ఆతునుకల ద్రవ్యం బు

ల్లాతనుగత ముట్లె యుండె గనెనవ్వి కనక

పాతసిలి చనిన తరులో

లోతున బొగ్గులయిపోయె నోనేలలలోక॥

640

౪॥ లోకమక్క యిచట దునకలై పడె గంటి

మిల్లు తునగ కేక హేలగాగ

పడటయెడ గలదు పుడమి సంయుక్తరా

ప్రముల నారిజోన జిగనల్లు॥

641

౫॥ రెండువే యేండ్లకంటలు నీకోక

చుక్క పునుయెడారిచోట బడియె

సండు వాసియురువు నానుచా నీవతి

కంచెకొంటి మింక నీవిధమున॥

642

౬॥ లేడియోనువ్వయు నుల్కాపాతధూమకేతుపతనములతో దనకు

దోహదమేర్ప నుండ నీమనభూమాత దివదినాభివృద్ధినొందుకో

యప్టివో సకలకళ్యాణాకరమై రుచరించుచుండు॥

643

౭॥ ఆత్మప్రదక్షిణభ్రమణాభ్యుదయ గవి

యను తెలిగితి మీమతి కిందు భ్రమణ

మనుకుటించినవివరంబు ముచ్చటించు

కొనము తెలిసినయట్టి యేకొలదిన్దెన॥

644

౮॥ ఈమనభానుఁ డెప్పు డొకయింతయుఁ దీజనిపోక జట్టిరా

నౌ నుహనీయమూర్తి ప్రళయప్రభ జమ్ము నిఁకొక్కబానుఁడో

భామహిమాధ్యకోటిరవివర్ణనిరంతరసర్గదక్షతా

శ్రీమదఖండకాంతిమయసింధువో నేరమెటుంగ నేటికిన్॥

645

౯॥ దాని వ్యలగొన మసయీ

భానున కిర్వదియైనైదువందలక్ష

ల్లానగు నేండ్లందురు తద్

జ్ఞానులు భూభ్రమణ శోధనాఫలినముగ॥

646

86	2	2	2	4	2	2	4	4	6	2	2	4							
87	2		8				18			2	2	4							
88	2		8				18			2	2	4							
89	2		8				18			2	2	4		1					
40	2		8				18			2	2	4		2					
41	2		8				18			2	2	4		4					
42	2		8				18			2	2	4		5					
43	4		8				18			2	2	4		6					
44	2		8				18			2	2	4		7					
45	2		8				18			2	2	4		8					
46	2		8				18			2	2	4	4	6					
47	2		8				18			2	2	4	4	6					
48	2		8				18			2	2	4	4	6					
49	2		8				18			2	2	4	4	6					
50	2		8				18			2	2	4	4	6					
51	2		8				18			2	2	4	4	6					
52	2		8				18			2	2	4	4	6					
53	2		8				18			2	2	4	4	6					
54	2		8				18			2	2	4	4	6					
55	2		8				18			2	2	4	4	6					
56	2		8				18			2	2	4	4	6					
57	2		8				18			2	2	4	4	6					
58	2		8				18			2	2	4	4	6			1		
59	2		8				18			2	2	4	4	6			2		
60	2		8				18			2	2	4	4	6			3		
61	2		8				18			2	2	4	4	6			4		
62	2		8				18			2	2	4	4	6			5		
63	2		8				18			2	2	4	4	6			6		
64	2		8				18			2	2	4	4	6			7		
65	2		8				18			2	2	4	4	6			8		
66	2		8				18			2	2	4	4	5			9		
67	2		8				18			2	2	4	4	6			10		
68	2		8				18			2	2	4	4	6			11		
69	2		8				18			2	2	4	4	6			12		
70	2		8				18			2	2	4	4	6			18		
71	2		8				18			2	2	4	4	6		6	8		
72	2		8				18			2	2	4	4	6		6	8		
73	2		8				18			2	2	4	4	6		6	8		
74	2		8				18			2	2	4	4	6		6	8		
75	2		8				18			2	2	4	4	6		6	8		
76	2		8				18												

	1		
	2		
	3		
	4		
	5		
2	4		
2	4		1
2	4		2
2	4	1	2
2	4	1	2
2	4	1	2
2	4	1	2
2	4	1	2
2	4	1	2
2	4	1	2
2	4	1	2
2	4	1	2
2	4	1	2
2	4	2	2
2	4	3	2
2	4	4	2
2	4	5	2
2	4	6	2

36	క్రీస్తున
37	రునిడియం
38	స్ట్రాస్సియం
39	ఇట్రీయం
40	జిర్కోనియం
41	నియోబియం
42	మోటేబేనం
43	మెనురియం
44	రూటేనియం
45	రొడియం
46	పల్లాడియం
47	వెండి
48	కాడ్మియం
49	ఇండియం
50	బిస్మత్ కాగము
51	అంటిమోంగు
52	టెల్లూరియం
53	అయోడైను
54	థై నాను
55	క్యూపియం
56	బారియం
57	లంఠేనియం
58	సేలియం
59	ప్రసెయోడియం
60	నియోడిమియం
61	ఇలినియం
62	సమారియం
63	ఉరోపియం
64	గడోలినియం
65	టర్బియం
66	అర్సెనియం
67	వనోర్నియం
68	పర్మియం
69	రూలియం
70	ఇట్రీయం
71	లాంఠేనియం
72	హాఫ్నియం
73	టాంటనం
74	టంగ్టన్
75	రేనియం
76	ఆస్మియం

వ॥ సెకనునకు 200 మైళ్ళవడితో రవి పరిభ్రమించుటచే నీతనిభ్రమణా
 ధ్రువ బొడవు $200 + 60 + 60 + 21 + 86\frac{1}{2} + 250000000$ మై
 ల్ళనియు నీవలయాపు నక్షత్రేకనుబట్టి సిద్ధముగు హస్త (Raedus)
 పుష్పాడవు నెఱింగినచో వలయాపుబొడ్డును గీచికోననగు గావున
 నావలయాపుబొడ్డువడుచోట నెఱుకెనచో నూర్వ్యః డెవరినివలంగొను
 చుండునో తెలియఁగల దనియుండోచును॥ 647

క॥ ఈబొడ్డు రవియు భువి యొక

తేబారుగ నరుగుడేరుతే కల్పముతు

శ్రీ. బహుగు బుద్ధికందసి

నై బహుళములైననూర్పి లాక్రాంతిపథిక॥

6.8

వ॥ ఆట్టిభూగోళమునుగుఱించిన వివరము నెఱుంగ నింకఁ బరిశ్రమింపఁబాలు॥

క్రమ సంఖ్య	వస్తువు	ఇ. కో. పుల క్రమసంఖ్య	కణభారము
1	ఉదజని	1,2	1.0081
2	హీలియము	4	4.003
3	లిథియం	7,6	6.940
4	బెరిలియం	9	9.02
5	బోరను	11,10	10.82
6	కార్బన్ (కర్బను)	12,18	12.01
7	నత్రజని	14,15	14.008
8	ప్రొటావాయువు	16,18, 7	16.0
9	ఫ్లోరను	19	19.0
10	నియాను	20,22,21	20.183
11	సోడియము	23	22.997
12	మెగ్నీషియము	24,25,25	24.82
13	అల్యూమినియము	27	26.97
14	సిలికను	28,29,30	28.06
15	భాస్వరము	31	31.02
16	గంధకము	32,33,34	32.06
17	క్లోరను	35,37	35.457
18	ఆర్జను	40,36,38	39.904
19	బ్రొమాసియం	39,41,40	39.096
20	కాల్షియం	40,44,42,48	40.08
	స్కాండియం	45	45.10
	టిటానియం	48,46,47,50,49	47.90

22	జానాదీయం	51	50.95
24	కోమియం	52,53,50,54	52.01
25	మంగళీజా	55	54.98
26	ఇనము	56,54,57,58	55.84
27	కొబ్బా	59,57	58.94
28	నికె	58,60,62,64,61	58.69
29	కాగి	63,65	63.57
30	జింకు (యశదము)	64,66,68,67,70	68.38
31	గిలియం	69,71	69.72
32	బర్మానియం	74,72,70,7,76	72.60
33	ఆర్సెనిక్కు	75	74.91
34	సెలేనియం	80,78,76,82,77,74	78.96
35	బ్రోమైను	79,81	79.916
36	కేప్రు	84,86,82,88,80,78	88.7
37	రుబిడియం	85,87	85.48
38	స్ట్రోంటియం	88,86,87,84	81.68
39	ఇట్రీయం	89	88.92
40	జిర్కోనియం	90,94,92,96,91	91.22
41	నియోబియం	93	93.8
42	మోలీబ్డెనం	98,96,95,2,94,100,97	95.95
43	మంగనీయం	?	97.80
44	రుత్తీనియం	102,101,104,100,99,96,(93)	101.7
45	కొడియం	103,101	102.9
46	పల్లాడియం	106,108,105,110,104,102	106.7
47	పెండి	107,109	107.880
48	కాడ్మియం	114,112,110,111,117,116,100,108,118	112.41
49	ఇండియం	115,118	114.76
50	థుక్కునాగం (వంగం)	120,118,106,124,119,117,122,112,114	118.70
51	అంటిమాంగు	121,123 115	121.76
52	టెలూరియం	130,128,126,125,124,122,123,(120)	127.61
53	అయోడైను	127	126.92
54	జిన్కాను	129,132,131,134,136,128,130,126,124	131.3
55	క్వామీయం	138	132.91
56	బారియం	138,137,136,135,134,130,132	137.86
57	లాంథానియం	139	138.92
58	సేరియం	140,142,(136,138)	140.13
59	ప్రాసెయోడైమియం	141	140.92
60	నియోడైమియం	142,144,146,143,145,148,150	144.27
61	ఇలినియం	?	?(14700)
62	సమరియం	152,154,147,149,148,150,144	150.84
63	యూరోపియం	151,153	152.0

77	2	8	18	82
78	2	8	18	82
79	3	8	18	82
80	2	8	18	82
81	2	8	18	82
82	2	8	18	82
83	2	8	18	82
84	4	8	18	82
85	2	8	18	82
86	2	8	18	82
87	2	8	18	82
88	2	8	18	82
89	2	8	18	2
90	2	8	18	82
91	2	8	18	82
92	2	8	18	82

మున్ముగమునిక:- ఈ హతత్వవిచారమున కొన్నింటి నవగా బుధి తుక్కి గురు శని రుద్రు లోద్ధి పండ్లలో శిములుగా శివ దృవమున కవకాశము లేగని తెలుసు బడినది. ఇది కొందఱు పురోహితుల వాక్యము. కాని, అంతగారమున సర్వాంతర్యామి నుండు పరమాత్మ తత్వముతో నీవ(Latent) స్థితి నుండు లేవనూత్తుకొనుట కొన్ని వాల్ల నుండువనుట విచిత్రమే. కనేక మనభూగోళమున నున్నట్టి జీవము లెందు ననుటయే సమంజసము. ఇంతయేల ? మనభూమిమీదనే వెల్లె పేడిగాలియుం జొర రాని యగాధములగు నుబ్బలులలోని జోతు లోటలనే యుపవిధములగు లగునూత్తు జీవము లుండుట సుప్రసిద్ధము. కావున, వైజ్ఞానులలో నీవము లుండవనుట సగళ గావ్యము కాదు. ఇంతయే కాక, మనకిం దేనాగరికతం గొదలుగుండుము అంతరాళ గోళముల నుండుటకూడ సంభవమే.

2	3	4	8	2						77	ఇండియం
2	2	4	4	6	1					78	స్టాటిస్
2	2	4	4	6	2					79	బంగాళు
2	2	4	4	6	2					80	పాదరసం
2	2	4	4	6	2	1				81	తాలియం
2	2	4	4	6	2	2				82	సీసము
2	2	4	4	6	2	3				83	విస్మత్తు
2	2	4	4	6	2	4				84	తాలూమియం
2	2	4	4	6	2	2	5			85	ఎమెస్
2	2	4	4	6	2	2	4			86	ఎకాకేసియం
2	2	4	4	6	2	2	4	1		87	రేడియం
2	2	4	4	6	2	2	4	2		88	అల్మినియం
2	2	4	4	6	2	2	4	1	2	89	కోరియం
2	2	4	4	6	2	2	4	3	1	90	మట్టోట్టోనియం
2	2	4	4	6	2	2	4	4	1	91	
2	2	4	4	6	2	2	4	5	1	92	ఉరేనియం

తప్పా స్వల పట్టక

పద్యం	పంక్తి	ఉన్నది	ఉండవలసినది.
12	4	భృదయము	భృదయము
15	2	దృఢు	స్పృఢు
16	4	యథార్థ	యథార్థ
22	3	ప్రాంగ	ప్రాంగ
27	3	కవల	కవల
29	4	వాక్పశు	వ్యాకృతు
33	4	ధధించు	ధరించు
38	4	దజ్జప్తి	దద్జప్తి
45	1	భగతత్వ	భగవత్తత్వ
73	4	నాంత్రు	నాంత్రు
92	4	సంభవిల	సంభవిత
101	4	బిడి	నిబిడి
130	1	తరతరమా	తరతమా
135	8	యుదయజని	యుదజని

